

การนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก
ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

นายอนุทิน อินทร์งาม

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา ภาควิชาโสตทัศนศึกษา

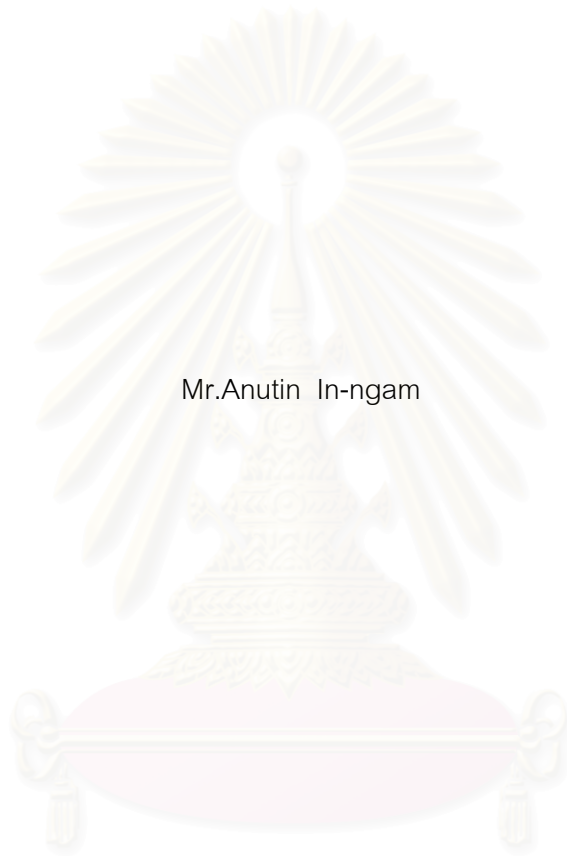
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2543

ISBN 974-13-0836-1

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A PROPOSED TRAINING SYSTEM FOR TAMBON TRAINING UNIT OF SANGHA EASTERN REGION,
SUPPORTED BY DEPARTMENT OF RELIGIOUS AFFAIRS,
MINISTRY OF EDUCATION

Mr.Anutin In-ngam

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Audio-Visual Communications

Department of Audio-Visual Education

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2000

ISBN 974-13-0836-1

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชน
ประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา
กระทรวงศึกษาธิการ
โดย นายอนุทิน อินทร์งาม
สาขาวิชา โสตทัศนศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประศักดิ์ หอมสนธิ)

..... กรรมการ
(อาจารย์พิสิฐ เจริญสุข)

อนุทิน อินทร์งาม : การนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล
ของคณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ (A PROPOSED
TRAINING SYSTEM FOR TAMBON TRAINING UNIT OF SANGHA EASTERN REGION,
SUPPORTED BY DEPARTMENT OF RELIGIOUS AFFAIRS, MINISTRY OF EDUCATION)

อ.ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง, 234 หน้า. ISBN 974 – 13 – 0836 – 1.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล
ของคณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ 2. ศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
เกี่ยวกับระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา
กระทรวงศึกษาธิการ 3. เพื่อนำเสนอระบบการฝึกอบรมที่มีความเหมาะสมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของ
คณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ คณะกรรมการ 150 คน ประชาชน จำนวน 500 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกอบรมจำนวน 19 คน
ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟายจำนวน 3 รอบ วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามด้วยการหาค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน
และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออกในปัจจุบันพบว่า การดำเนินงานฝึกอบรม
ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ประชาชนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอบรมในเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะการอบรมเรื่องศีลธรรม
จริยธรรม การอบรมเรื่องอาชีพ การปลูกพืชสมุนไพร การทำเครื่องทองเหลือง ฯลฯ ไปใช้ประโยชน์ได้ แต่ยังมีปัญหาอยู่
คือ การขาดงบประมาณในการจัดดำเนินการ การขาดระบบในการดำเนินงานฝึกอบรม ประชาชนมีความต้องการ คือ ต้องการ
งบประมาณเพิ่มขึ้น และต้องการระบบในการดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อให้การฝึกอบรมมีประสิทธิภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์
ในการจัดตั้ง

2. ระบบการฝึกอบรม ของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออกที่ได้ ประกอบด้วย
องค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ คือ (1) ปรัชญา ปณิธาน และนโยบายการฝึกอบรมโดยมุ่งให้ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
ส่งเสริมอาชีพในท้องถิ่น ให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและสามารถพึ่งพาตนเองได้ (2) ผู้เข้าอบรม ได้แสดง
ความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรมว่า ต้องการความรู้ในเรื่องใด และไม่ควรจำกัดคุณลักษณะผู้เข้าอบรมแต่ควรจัดให้สำหรับ
ทุกคน (3) วัตถุประสงค์การฝึกอบรม เน้นในด้านการส่งเสริมและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น (4) หลักสูตรและโครงการที่ใช้
ในการฝึกอบรม ควรมีการเพิ่มเนื้อหาจากเดิม ให้ทันสมัยกับปัจจุบัน แต่ยังไม่เน้นที่เกี่ยวกับจารีตประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น
(5) เทคนิคที่ใช้ในการฝึกอบรมคือ การบรรยายประกอบการสาธิตให้ปฏิบัติตาม (6) วิทยากรที่ใช้ในการฝึกอบรม ควรมีการเชิญ
วิทยากรที่ประสบความสำเร็จในศาสตร์สาขาต่างๆ หรือขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อขอวิทยากรที่มีความสามารถ
ตามที่ต้องการ และควรเป็นผู้ที่สามารถพูดภาษาท้องถิ่นอีสานได้ สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม คือ สื่อพื้นฐานทั่วไป
เช่น ไมโครโฟน เครื่องขยายเสียง และสื่อท้องถิ่นที่ควรนำมาใช้ เช่น แคน เครื่องทองเหลือง (7) ระยะเวลาในการฝึกอบรม
ที่เหมาะสมขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาหลักสูตร โดยจำนวนวันที่เหมาะสมคือ 3 – 5 วัน และควรจัดอบรมในช่วงตอนเย็น
หลังประชาชนเสร็จกิจกรรมภาระงาน สถานที่ควรจัดอบรมในวัด หรือใช้ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนตำบล งบประมาณ
ควรบริหารหน่วยในรูปของสหกรณ์แล้วนำผลกำไรมาดำเนินการ

ภาควิชา โสวัตต์ศึกษา

ลายมือชื่อนิสิต.....

สาขาวิชา โสวัตต์ศึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ปีการศึกษา 2543

ลายมืออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

4083824627 : MAJOR AUDIO-VISUAL COMMUNICATIONS

KEY WORD : TRAINING / TRAINING SYSTEM / TAMBON TRAINING UNIT / EASTERN REGION

ANUTIN IN-NGAM : A PROPOSED TRAINING SYSTEM FOR TAMBON TRAINING UNIT OF SANGHA EASTERN REGION, SUPPORTED BY DEPARTMENT OF RELIGIOUS AFFAIRS, MINISTRY OF EDUCATION.

THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. DR. ONJAREE NATAKAUTOONG, Ph.d.

234 pp. ISBN 974-13-0836-1.

The purpose of this research were (1) to study the status, problems and needs of tambon training unit of sangha eastern region, (2) to study specialists' opinions concerning a training system for tambon training unit of sangha eastern region, and (3) to propose a training system for tambon training unit of sangha eastern region supported by Department of Religious Affairs, Ministry of Education. The samples were 150 tambon training unit committees, 500 local people in sangha eastern region and 19 specialists in training. The researcher used three-rounds of Delphi technique to collect data. The data were analyzed by percentage, median and interquartile range.

The research findings were as follows :

1. Most of tambon training units in sangha eastern region managed training uneffectively ; local people could implement their knowledge from training program, especially moral and ethics, occupations, herb farming and brassware. Problems mostly found were lack of budget for training and lack of a system for conducting training ; tambon training units need sufficient budget and need an effective system to produce training results that were intended.

2. The tambon training system for sangha eastern region comprised of seven components : (1) philosophy, aspiration and policy : people should have better quality of life, promote local occupation, be able to share happy life and support oneself (2) trainees should be able to express their training needs and do not limit trainee qualifications, training should be for all people (3) training objectives focus on promoting and resurrecting local art and culture (4) training curriculum and program focus on traditions and local culture with update content (5) training technique should be lecture with demonstration and practice (6) resource person should have experience in various disciplines and can speak northeast dialect, be person from other organizations, media should include microphones, amplifiers and local media such as reed organ and brassware (7) training duration bases on curriculum within 3 – 5 days and conducting in the evening after work ; location should be in temples or tambon administration organization's office, budget should obtain from profits of co-op.

Department of Audio-Visual Education

Student's signature.....

Field of study of Audio-Visual Communications Advisor's signature.....

Academic year 2000

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง ที่กรุณาดูแลเอาใจใส่ให้ข้อคิดเห็น ให้คำแนะนำ และ ติดตามตลอดกระบวนการทำวิทยานิพนธ์อย่างใกล้ชิดเสมอมา ทำให้การวิจัยเป็นไปได้อย่าง ความเรียบร้อย และสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์สมเชาว์ เนตรประเสริฐ ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประศักดิ์ หอมสนิท อาจารย์พิสิฐ เจริญสุข กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ คำแนะนำ และแก้ไขเครื่องมือ ตรวจสอบรับรองระบบในการวิจัย ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ ได้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ และตอบแบบสอบถามสำหรับการวิจัยทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณผู้ให้ทุนสำเนา วราภรณ์ ทุนบัณฑิตวิทยาลัย และทุนผู้ช่วยสอน ที่กรุณาให้ ทุนอุดหนุนการศึกษาและการวิจัย ขอขอบคุณ คุณเกษภา วณิชากร คุณจักรพงษ์ เจือจันทร์ คุณฉัตรชัย บุษบงศ์ คุณวิโรจน์ รอดเต็น และคุณเบ็ญจา แม่นหมาย ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่น้องชาวสัตหีบศึกษาทุกท่านที่ให้คำแนะนำให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

ประโยชน์และคุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูตราบูชา บิตา มารดา ครูอาจารย์ ผู้มีพระคุณทุกท่าน

อนุทิน อินทร์งาม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	10
ขอบเขตของการวิจัย.....	10
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
การฝึกอบรม.....	13
ระบบ.....	22
ระบบการฝึกอบรม.....	29
หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล.....	30
หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหน้าวันออก.....	35
เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย.....	38
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	46
การสร้างเครื่องมือ.....	47
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1	52
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 2	80
5 ผลงานวิจัย.....	115
ตอนที่ 1 บทนำ.....	115
ตอนที่ 2 ระบบการฝึกอบรม.....	119
ตอนที่ 3 การนำไปใช้.....	130
6 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	132
สรุปผลการวิจัย.....	133
อภิปรายผล	144
ข้อเสนอแนะ	147
รายการอ้างอิง.....	148
ภาคผนวก	
ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ.....	150
ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	155
ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	159
ประวัติผู้วิจัย	234

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันตก 5	5
2 จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่มีผลต่ออัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อน 41	41
3 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปรัชญา ปณิธานและนโยบายการฝึกอบรม 52	52
4 จำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปรัชญา ปณิธานและนโยบายการฝึกอบรม 53	53
5 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์การฝึกอบรม 55	55
6 จำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์การฝึกอบรม 57	57
7 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม 59	59
8 จำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม 61	61
9 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ งบประมาณการฝึกอบรม 63	63
10 จำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ งบประมาณการฝึกอบรม 64	64
11 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ระยะเวลาในการฝึกอบรม 66	66
12 จำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ระยะเวลาในการฝึกอบรม 67	67
13 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ วิทยากรฝึกอบรม 68	68
14 จำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ วิทยากรฝึกอบรม 69	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
15 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผู้เข้ารับการฝึกอบรม	70
16 จำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผู้เข้ารับการฝึกอบรม	71
17 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สถานที่ฝึกอบรม	72
18 จำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สถานที่ฝึกอบรม	74
19 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ เทคนิคการฝึกอบรม	75
20 จำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ เทคนิคการฝึกอบรม	76
21 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ขั้นตอนการดำเนินการฝึกอบรม	77
22 จำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ขั้นตอนการดำเนินการฝึกอบรม	78
23 ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง ปรัชญาในการฝึกอบรม	80
24 ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง ปณิธานในการฝึกอบรม	81
25 ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง นโยบายด้านวิชาการในการฝึกอบรม	82
26 ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง นโยบายด้านการบริหารในการฝึกอบรม	83
27 ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง นโยบายด้านการบริการในการฝึกอบรม	84
28 ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง วัตถุประสงค์ด้านวิชาการในการฝึกอบรม	85

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
29 คำมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง วัตถุประสงค์ด้านการบริหารในการฝึกอบรม	86
30 คำมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง วัตถุประสงค์ด้านการบริการในการฝึกอบรม	87
31 คำมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม	88
32 คำมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านศีลธรรมและวัฒนธรรม	89
33 คำมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสุขภาพอนามัย	90
34 คำมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสัมมาชีพ	91
35 คำมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสันติสุข	92
36 คำมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านศึกษาสงเคราะห์	93
37 คำมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสาธารณสงเคราะห์	94
38 คำมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านกตัญญูกตเวทิตาธรรม	95
39 คำมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสามัคคีธรรม	96
40 คำมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านหัวข้อที่ควรเน้นในหนึ่งวันออก	97
41 คำมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง การหางบประมาณสนับสนุนการดำเนินการ	98
42 คำมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง การบริหารงบประมาณ	99

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
43 คำมีชยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง ระยะเวลาในการฝึกอบรม	100
44 คำมีชยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง วิทยากรฝึกอบรม	102
45 คำมีชยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง ผู้เข้าอบรม	104
46 คำมีชยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง สถานที่ฝึกอบรม	106
47 คำมีชยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง เทคนิคการฝึกอบรม	108
48 คำมีชยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง สื่อพื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้ในการฝึกอบรม	109
49 คำมีชยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง สื่อท้องถิ่นที่ควรนำมาใช้ในการฝึกอบรม	110
50 คำมีชยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเรื่อง การดำเนินการฝึกอบรม	111

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากร่างวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศ ปรัชญาหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ซึ่งได้มีการกำหนดปรัชญาหลักของแผน ที่เน้นการพัฒนาคนเป็นศูนย์กลาง (สรุปผลการสัมมนาระดมความคิดระดับชาติ กรอบวิสัยทัศน์และทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9, 2543) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ที่ว่า “คนเป็นทั้งเหตุปัจจัยและผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศ” โดยเน้นย้ำเพิ่มเติมดังนี้ คือ การพัฒนาโดยมีคนเป็นศูนย์กลาง ควรมุ่งเสริมสร้างความมีวินัย รับผิดชอบ ประหยัดและอดออม ให้แก่คนในสังคมทุกระดับ รวมทั้งกระตุ้นให้ตระหนักถึงสิทธิ หน้าที่ การเร่งปรับตัวให้ทันกระแสโลก ควบคู่กับการดำรงไว้ซึ่งเกียรติภูมิ ศักดิ์ศรีและความเป็นไทย ดังนั้นในการพัฒนาประเทศ คนหรือทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นศูนย์กลางหรือจุดมุ่งหมายหลักของการพัฒนา โดยมุ่งให้ทุกคนมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ และมีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศทุกๆ ด้านอย่างเต็มที่ ทั้งนี้โดยคาดหวังว่าเมื่อคนซึ่งเป็นหน่วยเล็กที่สุดของสังคม ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกายและจิตใจแล้ว ย่อมจะเป็นพื้นฐานในการสร้างพลังครอบครัว ชุมชน และสังคม ที่จะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวมอย่างมีสันติ รวมทั้งสันติกับสิ่งแวดล้อมและกับนานาชาติในโลก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539 : 1-9)

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้น นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ตั้งแต่ตัวบุคคล องค์กร สังคม ไปถึงการพัฒนาประเทศ และวิธีการในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ดีที่สุดก็คือ การให้การศึกษากับบุคคลในทุกๆ รูปแบบ โดยไม่จำกัดอยู่แต่เฉพาะการศึกษาในโรงเรียนเท่านั้น และต้องไม่จำกัดในเรื่องของเวลา สถานที่ เพศ วัยหรือโอกาสใดๆ วิธีการหนึ่งที่หน่วยงานหรือองค์กร มักใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ วิชาการด้านต่างๆ ให้กับบุคลากรในหน่วยงานหรือองค์กรคือ การให้การศึกษารูปแบบของการฝึกอบรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การฝึกอบรม คือ กิจกรรมการเรียนรู้เฉพาะอย่างของบุคคล เพื่อปรับปรุงและเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ ทักษะหรือความชำนาญการและทัศนคติอันเหมาะสม ซึ่งจะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมและทัศนคติเพื่อการปฏิบัติงานในหน้าที่และเพื่อยกมาตรฐานการปฏิบัติงานให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้น (เครือวัลย์ ล้อมภิชาติ, 2531)

การฝึกอบรมจึงนับเป็นวิธีการที่สำคัญประการหนึ่ง ในกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพราะเป็นที่ยอมรับกันแล้วไม่ว่าจะเป็นสังคมหรือองค์กรใดก็ตาม ปัจจัยหรือสิ่งที่มีส่วนสำคัญยิ่งในการทำให้สังคมนั้นเจริญก้าวหน้าหรือดำเนินการได้ราบรื่นก็คือทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่สังคมจะต้องคำนึงถึง เพราะเมื่อมนุษย์ในสังคมได้รับการพัฒนาปัจจัยอื่นๆ หรือส่วนอื่นๆ ก็จะพัฒนาไปได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ เพราะการฝึกอบรมช่วยกระตุ้นบุคคลทั้งหมดภายในหน่วยงาน ทั้งที่เป็นผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดการพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน นอกจากนั้นยังเป็นการปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาวะของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งภายนอกและภายในองค์กร ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดผลดีโดยตรงทั้งต่อตัวผู้ปฏิบัติงานและต่อองค์กรนั้นแล้ว ยังส่งผลต่อระบบการทำงานโดยส่วนรวม ทั้งที่เป็นระบบย่อยและระบบใหญ่ภายในสังคมอีกด้วย

หน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมให้วิชาความรู้แก่บุคคลทั้งหลาย เพื่อพัฒนาตนเองและสังคม มีหลายระดับหลายองค์กร ทั้งหน่วยงานของทางราชการและเอกชน นับตั้งแต่โรงเรียน สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานไปจนถึงศูนย์ฝึกอบรมของบริษัทต่างๆ และอีกหลายหน่วยงานที่มีวัตถุประสงค์ในลักษณะเดียวกันนี้

“หน่วย อ.ป.ต.” เป็นชื่อย่อมาจาก หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล เป็นความริเริ่มของคณะสงฆ์ ซึ่งมีเจ้าพระคุณสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ วัดสามพระยา กรุงเทพมหานคร เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงกับกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ร่วมกันก่อตั้งขึ้น (กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ, 2541) โดยมีเหตุผลในการจัดตั้ง ตามระเบียบมหาเถรสมาคมว่าด้วยการตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล พ.ศ. 2518 ดังนี้

“นับตั้งแต่โบราณกาลมา วัดวาอาราม นอกจากเป็นบุญสถานและเป็นสำนักอยู่ประจำของพระภิกษุสามเณรแล้วยังเป็นศูนย์ของประชาชนในถิ่นนั้น ทั้งเป็นสถานดำเนินการอบรมแนะนำสั่งสอนและสงเคราะห์ประชาชน เพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ในปัจจุบัน ซึ่งประโยชน์ในภายภาคหน้าและซึ่งประโยชน์อย่างยิ่ง ตามกำลังและความสามารถอีกประการหนึ่ง เนื่องจากพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.2505 มาตรา 37(3) บัญญัติให้เจ้าอาวาสมีหน้าที่

เป็นธุระในการศึกษาอบรมและสั่งสอนพระธรรมวินัย
แก่บรรพชิตและคฤหัสถ์

ฉะนั้นจึงสมควรตั้งหน่วยอบรมประชาชน
ประจำตำบลทำหน้าที่อบรมและปฏิบัติการเพื่อ
ประโยชน์แก่ประชาชนในตำบลนั้นๆ โดยกำหนดวิธี
การจัดตั้ง พร้อมทั้งกำหนดวัตถุประสงค์แนวการ
อบรม ตลอดถึงการติดต่อประสานงานและการขอ
ความร่วมมือจากฝ่ายบ้านเมือง ตามวัตถุประสงค์
ของหน่วยอบรม โดยมีคณะกรรมการหน่วยอบรม
ดำเนินการในความควบคุมของ คณะกรรมการ
อำนวยการ และผู้อำนวยการการอบรมตามลำดับชั้น
ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยอบรมประชาชนแต่ละตำบล
สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จประโยชน์ตามหลักการ
โดยประชาชนเพื่อประชาชน ตลอดถึงสำเร็จ
ประโยชน์แก่ฝ่ายบ้านเมืองเป็นส่วนรวมให้กว้างขวาง
ยิ่งขึ้น” (กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ, 2538)

หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสร้างสิ่งที่เป็น
คุณประโยชน์แก่ประชาชนตามหัวข้ออบรม ดังนี้

1. ศีลธรรมและวัฒนธรรม คือ การอบรมโดยนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาสั่งสอน
ประชาชน ให้เป็นคนดีมีศีลธรรมจริยธรรม ละเว้นจากความชั่วความไม่ดีทั้งปวง
2. สุขภาพอนามัย คือ การจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยให้กับประชาชน
เช่น จัดเชิญนายแพทย์อนามัยประจำตำบล อำเภอ จังหวัด หรือหน่วยแพทย์เคลื่อนที่มาให้ความรู้
เรื่องสุขภาพอนามัยและตรวจรักษาโรคให้แก่ประชาชนเป็นครั้งคราว
3. สัมมาชีพ คือ การอบรมให้ความรู้ในการประกอบวิชาชีพต่างๆ ตามความเหมาะสม
แต่ละท้องถิ่นให้กับประชาชน เช่น การเลี้ยงปลา การปลูกพืชสมุนไพร เป็นต้น
4. สันติสุข คือ การอบรมให้ประชาชนเป็นสมาชิกที่ดีในชุมชน เป็นพลเมืองดีของสังคม
และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
5. ศึกษาสงเคราะห์ คือ การจัดการศึกษาให้กับประชาชนในชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับ
ผู้ที่มีปัญหาทางด้านต่างๆ หรือ ไม่มีทุนทรัพย์ เช่น การจัดตั้งศูนย์พุทธศาสนวันอาทิตย์

6. สาธารณสงเคราะห์ คือ การจัดอบรมเพื่อให้ความรู้ หรือ การจัดกิจกรรมร่วมกัน สร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เช่น การลอกคูคลอง ปลูกต้นไม้ ร่วมกันทำความสะอาด
7. กตัญญูกตเวทิตาธรรม คือ การจัดอบรมเพื่อให้ประชาชนระลึกถึงผู้มีพระคุณทั้งหลาย พ่อ แม่ ครูอาจารย์ อาจจะมีการจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันพ่อ วันแม่ วันสงกรานต์
8. สามัคคีธรรม คือ การจัดอบรมเพื่อให้ประชาชนในชุมชน มีความรักมีความสามัคคีต่อกัน ให้อยู่ร่วมกันในชุมชนอย่างมีความสุข

แนวในการจัดกิจกรรมของหน่วย อ.ป.ต. ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นเพียงแนวทางในการวางแผนการทำงานของคณะกรรมการที่จะใช้ในการประชุมปรึกษาหารือ ในการที่จะฝึกอบรมประชาชนในตำบล แต่ในการปฏิบัติจริงอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมและสภาพแวดล้อมของแต่ละตำบลนั้นๆ ที่จะพึงได้พึงมี อันจะก่อให้เกิดความสงบสุขร่มเย็นพ้นจากความทุกข์ยากทั้งหลายแก่ประชาชน (กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ, ม.ป.ป.)

หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลทั่วประเทศ (สำรวจเมื่อปี พ.ศ. 2540) มีจำนวนทั้งสิ้น 5,091 หน่วย ตั้งอยู่ในเขตหนเหนือ 1,167 หน่วย หนกลาง 1,370 หน่วย หนใต้ 245 หน่วย และหนตะวันออก 2,309 หน่วย (กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ, 2540)

หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก คือ เขตการปกครองของคณะสงฆ์ตั้งแต่ภาค 8 จนถึงภาค 12

- ภาค 8 ประกอบด้วยจังหวัดอุดรธานี เลย หนองคาย สกลนครและหนองบัวลำภู
- ภาค 9 ประกอบด้วยจังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์และร้อยเอ็ด
- ภาค 10 ประกอบด้วยจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ นครพนม มุกดาหาร ยโสธร และอำนาจเจริญ
- ภาค 11 ประกอบด้วยจังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิและสุรินทร์
- ภาค 12 ประกอบด้วยจังหวัดปราจีนบุรี นครนายก ฉะเชิงเทราและสระแก้ว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำนวนหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออกทั้งหมด 2,309 หน่วย สามารถจำแนกตามภาคและตามจังหวัดได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก
จำแนกตามภาคและตามจังหวัด

ภาค 8	จำนวน (หน่วย)	ภาค 9	จำนวน (หน่วย)	ภาค 10	จำนวน (หน่วย)
1. อุตรธานี	142	6. ขอนแก่น	168	10. อุบลราชธานี	119
2. เลย	57	7. มหาสารคาม	118	11. ศรีสะเกษ	175
3. หนองคาย	125	8. กาฬสินธุ์	90	12. นครพนม	87
4. สกลนคร	100	9. ร้อยเอ็ด	213	13. มุกดาหาร	36
5. หนองบัวลำภู	58			14. ยโสธร	70
				15. อำนาจเจริญ	57
ภาค 11	จำนวน (หน่วย)	ภาค 12	จำนวน (หน่วย)		
16. นครราชสีมา	233	20. ปราจีนบุรี	67		
17. บุรีรัมย์	126	21. นครนายก	35		
18. ชัยภูมิ	100	22. ฉะเชิงเทรา	25		
19. สุรินทร์	77	23. สระแก้ว	31		

เขตการปกครองของคณะสงฆ์ในหนตะวันออก หากยึดตามหลักการแบ่งภาค ตามหลักภูมิศาสตร์ของประเทศไทยแล้ว ส่วนใหญ่จะเป็นจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนจังหวัดปราจีนบุรี นครนายก ฉะเชิงเทราและสระแก้ว ถึงแม้ได้ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแต่ก็เป็นจังหวัดที่มีเขตแดนอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคอีสานเป็นศูนย์รวมวัฒนธรรมอันเก่าแก่ ซึ่ง เสนอ นาระดล (2521) ได้สรุปไว้ว่า มีคนอยู่มาหลายพันปีแล้วและเคยรุ่งเรือง วัฒนธรรมคงจะเป็นของลว้า ไทยโบราณเชื้อชาติใดชาติหนึ่ง แต่อาจสูญพันธุ์ไปหรือเหลืออยู่ และอพยพไปอยู่ที่อื่นแล้ว ชาวอีสานปัจจุบันอาจเป็นคนรุ่นใหม่ที่เกิดอพยพเข้ามาไม่เกิน 1,000 ปี เมืองที่เก่าแก่ที่สุดซึ่งเป็นเมืองก่อนพุทธกาลในภาคอีสาน มีเมืองหนองหานหลวง (บริเวณจังหวัดสกลนคร) เมืองโคตรบูรณ

(บริเวณจังหวัดนครพนม) เมืองสาเกตนคร (บริเวณจังหวัดร้อยเอ็ด) เมืองหนองหานน้อย (บริเวณจังหวัดอุดรธานี)

ชาวอีสานที่อยู่ในจังหวัดต่างๆ ในปัจจุบันนี้ อาจแยกได้เป็นกลุ่มๆ ตามสำเนียงที่พูด ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ใกล้เคียงที่สุด คล้ายหรืออย่างเดียวกันนี้

ในส่วนของขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม ชาวอีสานในกลุ่มจังหวัดสกลนคร นครพนม หนองคาย บางอำเภอของกาฬสินธุ์ อุดรธานี ขอนแก่น ชัยภูมิ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม ยโสธร อุบลราชธานี นครราชสีมา บุรีรัมย์และเลย มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไม่ต่างกัน เช่น

เครื่องนุ่งห่ม ใช้ผ้าซิ่นถุงสำหรับสตรี กางเกงครึ่งแข้งสำหรับชาย

อาหาร รับประทานข้าวเหนียว

การเล่น จังหวะ ลีลา การฟ้อนรำ เหมือนกัน แต่แตกต่างกับทางภาคใต้และภาคเหนือ

ประเพณี งานบุญบั้งไฟ บุญมหาชาติ แต่งงาน งานศพ เหมือนๆ กัน

อาชีพ มีการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์เป็นหลัก

วัฒนธรรมของคนอีสานเป็นวัฒนธรรมที่มีความเชื่อมั่นมากที่สุด วัฒนธรรมสร้างคนให้เป็นคน สร้างให้คนละจากความโลภ ความโกรธ ความหลง ให้คนทำคุณงามความดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน (บัวศรี ศรีสูง, 2536) วัฒนธรรมหนึ่งจะมีความคล้ายคลึงกันและแตกต่างกับวัฒนธรรมอื่น เช่นเรื่องศาสนา ภาษา พิธีการ พิธีกรรมต่างๆ บุคคลในสังคมใดก็จะปฏิบัติตามวัฒนธรรมของสังคมนั้นและมีพฤติกรรมคล้ายกับคนอื่น ๆ ในสังคมเดียวกัน ไม่ว่าจะโดยรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม (มาลี บุษยะมา, 2531) เนื่องจากสภาพของความแตกต่างทางด้านภูมิศาสตร์ มีผลกระทบต่อวิถีชีวิต วัฒนธรรมความเป็นอยู่ของผู้คนในแหล่งนั้นๆ ในแต่ละที่แต่ละแห่งก็จะมีเอกลักษณ์ที่เป็นตัวของตัวเอง ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะศึกษา สภาพ ปัญหาและความต้องการเฉพาะหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออกเท่านั้น เพื่อนำเสนอระบบการฝึกอบรมที่มีความเหมาะสมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออกโดยเฉพาะ

จากความสำคัญของการดำเนินการของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล ที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมและสร้างสิ่งที่เป็นคุณประโยชน์แก่ประชาชน ควรที่จะให้มีการจัดดำเนินการต่อไป แต่จากการที่หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลซึ่งปัจจุบันบางหน่วย ไม่สามารถที่จะดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ, 2541) และจากรายงานการดำเนินกิจกรรมของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออกประจำปี 2541 พบสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลอยู่หลายประการ โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. หลักสูตรในการฝึกอบรม

หลักสูตรในการฝึกอบรมไม่มีความชัดเจนที่เหมาะสมพอกับในแต่ละท้องถิ่น ที่เขียนไว้ในโครงการมีขอบเขตที่กว้างเกินไป ทำให้เกิดปัญหาในการนำไปปฏิบัติจริง

2. คุณสมบัติและจำนวนผู้เข้ารับการอบรม

ผู้เข้ารับการอบรมโดยส่วนใหญ่เป็นเด็กและคนชรา คนหนุ่มสาวมีจำนวนค่อนข้างน้อย ทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินการจัดกิจกรรมที่บางครั้งมีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาแรงงาน จำนวนผู้เข้าอบรมมีพอสมควร แต่มีบางส่วนที่ไม่เข้าใจต่อวัตถุประสงค์ในการอบรม โดยคิดว่าไม่คุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป

3. วันเวลาและสถานที่ในการฝึกอบรม

วันเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมไม่มีการกำหนดที่ชัดเจน โดยส่วนใหญ่ยึดหลักการจัดการฝึกอบรมตามวันสำคัญต่างๆ เช่น วันสำคัญทางพุทธศาสนา วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ เป็นต้น เวลาที่ใช้ในการจัดการฝึกอบรมบางครั้งไม่เหมาะสมกับผู้เข้ารับการอบรมทั้งในด้านของช่วงเวลาและระยะเวลาที่ใช้ในการอบรม สถานที่ที่ใช้ในการฝึกอบรมส่วนใหญ่จัดการฝึกอบรมในวัด

4. วิทยากร

วิทยากรส่วนใหญ่เป็นพระในแต่ละหน่วยนั้นๆ วิทยากรที่มีความรู้เฉพาะทางทางด้านต่างๆ เช่น แพทย์ เกษตรอำเภอ ฯ ไม่ค่อยมีเวลาเพราะส่วนใหญ่มีงานประจำที่ต้องรับผิดชอบมากอยู่แล้ว วิทยากรที่มีความสามารถไม่ค่อยให้ความร่วมมือเท่าที่ควรเพราะมีปัญหาเรื่องค่าตอบแทน

5. การรับรองผลการฝึกอบรม

ไม่มีการรับรองผลการฝึกอบรมที่เป็นทางการ

6. การประเมินผลและติดตามผล

ไม่มีการประเมินผลและติดตามผลโครงการและผู้เข้ารับการอบรมที่ดีพอ ในปัจจุบันมีการส่งรายงานการดำเนินการจัดกิจกรรมของแต่ละหน่วยๆ ปีละครั้ง ผลของการรายงานในแต่ละปีไม่ได้มีการจัดทำเป็นข้อสรุปและไม่ได้มีการจัดเก็บบันทึกไว้ ทำให้ลำบากในการติดตามผลการดำเนินการ ด้านผู้เข้ารับการอบรมมีการประเมินและติดตามผลอย่างไม่เป็นทางการโดย พระ กำหนดผู้ใหญ่บ้าน ว่าหลังผ่านการอบรมแล้วประชาชนมีพัฒนาการเป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่

7. งบประมาณในการฝึกอบรม

ในปัจจุบันหน่วยอบรมประชาชนประจำอำเภอ เป็นผู้จัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลแต่ละหน่วย โดยได้รับงบประมาณจากส่วนกลาง บางหน่วยได้รับงบประมาณสนับสนุนแต่บางหน่วยไม่ได้รับ โดยเฉลี่ยแล้วจะได้รับงบประมาณ ประมาณ 1,000 บาทต่อหน่วยต่อปี จากรายงานการดำเนินการจัดกิจกรรมของแต่ละหน่วยในหนตวันออก ปัญหาที่พบบาก

ที่สุดคือเรื่องของงบประมาณไม่เพียงพอแก่การดำเนินการจัดกิจกรรม เป็นผลให้การดำเนินการไม่
เป็นไปตามวัตถุประสงค์

จากความสำคัญของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล และจากปัญหาหลายประการ
ดังกล่าวข้างต้น ส่งผลให้การปฏิบัติงานของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หน
ตะวันออก ไม่ได้รับผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สาเหตุหนึ่งสืบเนื่องมาจากการไม่มีระบบ
การฝึกอบรมและรูปแบบในการดำเนินงานที่ชัดเจน

จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา อาทิเช่น

ชัตติยาพร คำอาจ (2542) ได้ศึกษาเพื่อพัฒนาระบบการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขบัญญัติ
แห่งชาติสำหรับประชาชนเขตจังหวัดนครนายก พบว่า 1. ได้ระบบหลัก คือ ระบบการเผยแพร่ความ
รู้ด้านสุขบัญญัติแห่งชาติสำหรับประชาชนในเขตจังหวัดนครนายก มีขั้นตอนระบบ 5 ขั้นตอน คือ
1.1 การวิเคราะห์สภาพ ปัญหาและความต้องการ 1.2 การวางแผนงานเผยแพร่ความรู้ 1.3 การผลิต
สื่อการเผยแพร่ความรู้ 1.4 การดำเนินงานเผยแพร่ความรู้ และ 1.5 การประเมินติดตามผลการเผย
แพร่ความรู้ 2. ได้ระบบย่อย 4 ระบบ คือ 2.1 ระบบการวางแผนงานเผยแพร่ความรู้ด้านสุขบัญญัติ
แห่งชาติสำหรับประชาชนเขตจังหวัดนครนายก 2.2 ระบบการผลิตสื่อการเผยแพร่ความรู้ด้านสุข
บัญญัติแห่งชาติสำหรับประชาชนเขตจังหวัดนครนายก 2.3 ระบบการจัดการและการเผยแพร่ความ
รู้ด้านสุขบัญญัติแห่งชาติสำหรับประชาชนเขตจังหวัดนครนายก 2.4 ระบบการประเมินและติดตาม
ผลการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขบัญญัติแห่งชาติสำหรับประชาชนเขตจังหวัดนครนายก และระบบที่
พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมสำหรับเป็นระบบการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขบัญญัติแห่งชาติสำหรับ
ประชาชนเขตจังหวัดนครนายก

ทิพย์เกสร บุญอำไพ (2540) ได้ศึกษาเพื่อพัฒนาระบบการสอนเสริมทางไกลผ่าน
อินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ทำการทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนของนักศึกษาที่เรียนจากการสอนเสริมทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต กับ นักศึกษาที่เรียนจากการ
สอนเสริมโดยวิธีเผชิญหน้า และประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการสอนทางไกลผ่าน
อินเทอร์เน็ต ผลการวิจัย พบว่า 1. ระบบการสอนเสริมทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต (DTSI Plan) ของ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 6 องค์ประกอบ ซึ่งจัด
เป็นขั้นตอน 6 ขั้นตอนได้แก่ (1) การวิเคราะห์สถานการณ์ (2) การออกแบบการเรียนการสอน (3) การ
ผลิตชุดการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต (4) การทดสอบประสิทธิภาพ (5) การดำเนินการเรียนการสอน
ผ่านอินเทอร์เน็ต และ (6) การประเมินและปรับปรุง ระบบการสอนเสริมทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต
ได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิทางเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และทางระบบการศึกษาทาง
ไกล เห็นว่า อยู่ในเกณฑ์ “เหมาะสมมาก”

สุภรัฐ ผ่องพันธ์งาม (2539) ได้ศึกษารูปแบบการจัดค่ายเยาวชนอนุรักษ์ธรรมชาติ พบว่า ควรมีรูปแบบหลัก 1 รูปแบบและมีรูปแบบย่อย 8 รูปแบบ ซึ่งมีประเด็นหลักในรูปแบบ 6 ประการคือ ขั้นตอนการเตรียมการก่อนการจัดค่ายเยาวชน (มีรูปแบบย่อย 3 รูปแบบ) ขั้นตอนการเตรียมการวันเปิดค่ายเยาวชน (รูปแบบย่อย 1 รูปแบบ) ขั้นตอนการจัดการระหว่างการดำเนินกิจกรรมค่ายเยาวชน (มี 1 รูปแบบย่อย) ขั้นตอนการเตรียมการวันปิดค่ายเยาวชน (1 รูปแบบย่อย) ขั้นตอนประเมินผลการจัดการค่ายเยาวชน (1 รูปแบบย่อย) และขั้นตอนการวิจัยและพัฒนาารูปแบบค่ายเยาวชน (1 รูปแบบย่อย)

แสดงให้เห็นว่า ในการดำเนินการเรื่องต่างๆ จำเป็นต้องมีระบบการทำงานที่ประกอบด้วย องค์ประกอบและขั้นตอน และการจัดระบบจะทำให้ทราบถึงขั้นตอนในการดำเนินงานในแต่ละงาน ซึ่งจะทำได้แนวทางในการปฏิบัติงานที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นในการวิจัยเพื่อนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ โดยทำการศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก เพื่อให้ทราบถึงสภาพที่แท้จริงของการปฏิบัติงานของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ว่ามีสภาพอย่างไร มีปัญหาอย่างไร และมีความต้องการที่แท้จริงเป็นอย่างไร เพื่อนำมาเป็นรายละเอียดและข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม สำหรับสอบถามผู้เชี่ยวชาญว่า หากหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก จะมีการกำหนดระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ควรจะมีลักษณะอย่างไร เมื่อได้ระบบแล้ว จะนำเสนอระบบการฝึกอบรมที่มีความเหมาะสม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ซึ่งจะช่วยให้การฝึกอบรมของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก มีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง ต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล ของคณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรม ประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ
3. เพื่อนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์ หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

ขอบเขตในการวิจัย

1. เป็นการวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา นำเสนอในรูปแบบนาล็อกประกอบความเรียง
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
 - 2.1 ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตที่ตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์ หนตะวันออก
 - 2.2 คณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ทั้งฝ่ายบรรพชิตและฝ่ายคฤหัสถ์
 - 2.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกอบรมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และผู้เชี่ยวชาญ ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก
3. ประเด็นที่ศึกษาเกี่ยวกับระบบประกอบไปด้วย 10 องค์ประกอบดังต่อไปนี้
 - 3.1 ปรัชญา ปณิธาน และนโยบายการฝึกอบรม
 - 3.2 วัตถุประสงค์การฝึกอบรม
 - 3.3 หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม
 - 3.4 งบประมาณการฝึกอบรม
 - 3.5 ระยะเวลาในการจัดฝึกอบรม
 - 3.6 วิทยากรฝึกอบรม
 - 3.7 ผู้เข้ารับการฝึกอบรม
 - 3.8 สถานที่ฝึกอบรม
 - 3.9 เทคนิคการฝึกอบรม
 - 3.10 สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม
4. ขั้นตอนการดำเนินงานฝึกอบรม จะศึกษาในรายละเอียดขององค์ประกอบของระบบทั้ง 10 หัวข้อข้างต้น พร้อมทั้งแสดงอย่างเป็นลำดับขั้นตอน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ระบบการฝึกอบรม หมายถึง องค์กรประกอบและลำดับขั้นตอนสำหรับพัฒนาความรู้และทัศนคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรม เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานของตนเอง

หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หมายถึง หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นที่วัดใดวัดหนึ่งในตำบล โดยอาศัยอำนาจของมหาเถรสมาคม ตามระเบียบมหาเถรสมาคมว่าด้วยการจัดตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล พ.ศ. 2518 เพื่อให้ทำหน้าที่อบรมประชาชนในตำบล ส่งเสริมประชาชนในตำบลที่ผ่านการอบรมให้ได้รับการจัดกิจกรรมต่อเนื่องใน 8 หัวข้อเรื่องคือ ศีลธรรมและวัฒนธรรม สุขภาพอนามัย สัมมาชีพ สันติสุข ศึกษาสงเคราะห์ กตัญญูกตเวทิตาธรรม สามัคคีธรรมและเรื่องสาธารณสงเคราะห์ ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนในตำบลที่ผ่านการอบรมและได้รับการส่งเสริมกิจกรรมต่อเนื่อง ได้รับความรู้ความเข้าใจและทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นและสังคม

หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก หมายถึง หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์ ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา ซึ่งมีวัดตั้งอยู่ตั้งแต่ภาค 8 ถึงภาค 12

ภาค 8 ประกอบด้วยจังหวัดอุดรธานี หนองคาย เลย สกลนครและหนองบัวลำภู

ภาค 9 ประกอบด้วยจังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์และร้อยเอ็ด

ภาค 10 ประกอบด้วยจังหวัดอุบลราชธานี ยโสธร ศรีสะเกษ นครพนม มุกดาหารและอำนาจเจริญ

ภาค 11 ประกอบด้วยจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ สุรินทร์และบุรีรัมย์

ภาค 12 ประกอบด้วยจังหวัดปราจีนบุรี นครนายก ฉะเชิงเทราและสระแก้ว

ระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประจำตำบล หมายถึง องค์กรประกอบ ลำดับขั้นตอนและความสัมพันธ์ของขั้นตอนในการจัดฝึกอบรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล ซึ่งมีองค์ประกอบเกี่ยวกับ ปรัชญา ปณิธานและนโยบายการฝึกอบรม วัตถุประสงค์การฝึกอบรม หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม วิทยากรฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรม สถานที่ฝึกอบรม เทคนิคการฝึกอบรม สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม และขั้นตอนการดำเนินงานฝึกอบรม

สภาพ หมายถึง ลักษณะทั่วไปของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ที่มีการให้บริการในรูปแบบการอบรม คุณภาพการอบรมและความพร้อมด้านต่างๆ ในการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน

ปัญหา หมายถึง สภาพและการดำเนินการที่ประชาชนและคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออกเห็นว่าเป็นอุปสรรคและต้องปรับปรุงแก้ไข

ความต้องการ หมายถึง สิ่งที่ประชาชนและคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก อยากให้มีการปรับปรุงขึ้นเกี่ยวกับการอบรมให้ความรู้กับประชาชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ระบบการฝึกอบรมที่เหมาะสมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก
2. นำระบบการฝึกอบรมที่ได้ ไปใช้ดำเนินการสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออกต่อไป
3. ประชาชนที่อาศัยในเขตที่ตั้งของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออกสามารถนำความรู้ต่างๆ ที่ได้จากการอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างและมีประสิทธิภาพ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่อง การนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับ หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรม การศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจาก เอกสาร ตำรา ตลอดจนงานวิจัยต่างๆ ขอนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. การฝึกอบรม
2. ระบบ
3. ระบบการฝึกอบรม
4. หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล
5. หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก
6. เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การฝึกอบรม

ความหมายของการฝึกอบรม

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่สำคัญประการหนึ่งในการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ มักใช้รูปแบบของการฝึกอบรม เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการให้การศึกษา พัฒนา ฝึกฝน เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ให้แก่บุคลากรในหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นด้านทักษะหรือด้านวิชาการ ซึ่งในส่วนของความหมายของการฝึกอบรม ได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้อย่างหลากหลาย ดังจะนำเสนอพอเป็นสังเขป

คาร์เตอร์ วี กู๊ด (Carter V. Good, 1973) ได้กล่าวถึงความหมายของการฝึกอบรมไว้ใน พจนานุกรมการศึกษา ปี ค.ศ.1973 ว่า เป็นกระบวนการช่วยให้บุคคลอื่นมีทักษะและความรู้ โดยจัดขึ้นภายใต้สภาวะเงื่อนไขบางประการ และไม่ถึงกับทำอะไรใหญ่โตแบบที่นักเรียนเรียนทักษะและความรู้กันในสถาบันการศึกษาทั่วไป (อ้างถึงใน น้อย ศิริโชติ, 2524)

สุปราณี ศรีฉัตรวิมุข (2524) กล่าวว่า การฝึกอบรมอาจเป็นกระบวนการบริหารงาน บุคคลอย่างหนึ่งที่สามารถช่วยให้องค์กรเพิ่มพูนประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการบริหาร ทั้งยังเป็นส่วนสำคัญในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของบุคคลเหล่านั้น ถือเป็นการบริหารอย่างหนึ่งที่กระทำเพื่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงาน (อ้างถึงใน ดิเรก ธีระภูธร, 2539)

อมร รักษาสัตย์ (2529) กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นการที่จะให้บุคคลเป็นผู้ที่มีความรู้ มีความสามารถและพัฒนาการทำงานอยู่เสมอ ทั้งยังเป็นการเพิ่มพูนสมรรถภาพของบุคคลในการทำงานทั้งในปัจจุบันและอนาคต

เครือวัลย์ ลิ้มอภิชาติ (2531) ให้ความหมายของการฝึกอบรมว่าเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ (Learning) เฉพาะอย่างของบุคคล เพื่อปรับปรุงและเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจ (Understanding) ทักษะหรือความชำนาญ (Skill) และทัศนคติ (Attitude) อันเหมาะสม จนสามารถก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมและทัศนคติเพื่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ (Specific Knowledge) เพื่อยกมาตรฐานในการปฏิบัติงานให้อยู่ในระดับสูงขึ้น และทำให้บุคลากรมีความเจริญก้าวหน้าในงาน

บุญเลิศ ไพรินทร์ (2533) กล่าวว่า การฝึกอบรมอาจเป็นกระบวนการบริหารงานบุคคลอย่างหนึ่ง ที่สามารถช่วยให้องค์การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการบริหาร ทั้งยังเป็นส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของบุคคลเหล่านั้นถือเป็นการบริการอย่างหนึ่งที่กระทำเพื่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงาน

วิจิตร อวาระกุล (2537) กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่ช่วยเพิ่มพูนความถนัด ความรู้ทางธรรมชาติ ทักษะ หรือความชำนาญ ความสามารถของบุคคลให้มีเทคนิค วิชาการ ในการทำงาน เพื่อให้บุคลากรเกิดพฤติกรรมใหม่ หรือเพื่อให้เกิดทักษะในการทำงานอย่างใด อย่างหนึ่ง หรืออีกนัยหนึ่ง การฝึกอบรมหมายถึง การพัฒนาหรือฝึกฝนอบรมบุคคลให้เหมาะสมหรือเข้ากับงาน หรือการทำงาน

สมคิด บางโม (2538) กล่าวว่า การฝึกอบรม หมายถึงกระบวนการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคลโดยมุ่งเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และทัศนคติ (Attitude) อันจะนำไปสู่การยกมาตรฐานการทำงานให้สูงขึ้น ทำให้บุคคลมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานและองค์การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

สมชาติ กิจยรรยง และ อรรถวิทย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2539) กล่าวว่า การฝึกอบรม คือ กระบวนการในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เสริมสร้างทักษะและแลกเปลี่ยนทัศนคติตามความมุ่งหวังที่กำหนดไว้ อันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งอาจจะเป็นการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือในสถานที่ทำงานก็ได้

จากความหมายของการฝึกอบรมที่กล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการจัดการให้บุคคลได้เพิ่มพูนประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทั้งด้านความรู้ ทักษะและทัศนคติของตนเองเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการปฏิบัติงานในทางที่ดีขึ้น

ความสำคัญของการฝึกอบรม

น้อย ศิริโชติ (2524) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฝึกอบรมไว้หลายประการ ดังนี้

1. การฝึกอบรม เป็นกรรมวิธีช่วยป้องกันปัญหา (preventing)
2. การฝึกอบรมเป็นกรรมวิธีที่ช่วยแก้ไข้ปัญหา (curative) โดยการเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาและฝึกปฏิบัติการแก้ปัญหานั้นๆ
3. การฝึกอบรมช่วยประหยัดรายจ่าย เนื่องจากการฝึกอบรมเป็นกรรมวิธีที่จัดขึ้นในระยะเวลาดสั้น ภายในงบประมาณจำกัด และได้ผลคุ้มค่าตามวัตถุประสงค์
4. การฝึกอบรมเป็นการสร้างเสริมวิทยาการอันทันสมัย ให้กับบุคลากรในหน่วยงาน เนื่องจากปัจจุบันวิทยาการต่างๆ เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว จึงจำเป็นต้องจัดการฝึกอบรมเพิ่มเติมอยู่เสมอ
5. การฝึกอบรมเป็นกรรมวิธีที่ช่วยให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้ เพิ่มเติมประสบการณ์ โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่องานประจำที่ปฏิบัติงานอยู่ เนื่องจากการฝึกอบรมใช้ระยะเวลาสั้น อาจจัดในเวลาหรือนอกเวลาทำงาน
6. การฝึกอบรมเป็นกรรมวิธีที่ก่อให้เกิดความสามัคคีระหว่างบุคลากรที่ทำงานในหน่วยงานเดียวกัน เนื่องจากการฝึกอบรมเปิดโอกาสให้บุคลากรได้แลกเปลี่ยนทรรศนะซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความเข้าใจกันมากขึ้น
7. การฝึกอบรมเป็นกรรมวิธีที่ช่วยให้บุคลากรได้มีโอกาสพัฒนาท่าที่ หรือบุคลิกภาพของตนเองให้เหมาะสม
8. การฝึกอบรมเป็นกรรมวิธีที่ช่วยให้บุคลากรมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความพร้อมที่จะทำงาน กล้าเผชิญอุปสรรค
9. การฝึกอบรมเป็นกรรมวิธีที่สนับสนุนการศึกษาตลอดชีพ (Life Long Education)
10. การฝึกอบรมเป็นกรรมวิธีที่ช่วยเหลือนักเรียนที่ลาออกกลางคัน เนื่องจากมีอุปสรรคไม่สามารถศึกษาต่อได้ เพราะจำเป็นต้องเข้ารับตำแหน่งงานใดงานหนึ่ง

วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

ในการจัดฝึกอบรมในสถาบันหรือหน่วยงานต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดหรือมีกลุ่ม เป้าหมายเป็นใครก็ตาม จะมีวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรมที่มีลักษณะคล้ายๆ กัน เพียงแต่แตกต่างกันในรายละเอียด หรือนโยบายเฉพาะอย่างของแต่ละโครงการ ซึ่งอาจจะเพิ่มเติมเข้ามา แต่โดยทั่วไปแล้ว วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม จะมีดังนี้ (เชษฐา เทียมเพชร, 2534)

1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและความชำนาญของแต่ละคน ในแต่ละระดับ รวมทั้งเทคนิควิทยาการใหม่ๆ ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงาน ในหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต

2. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง เพื่อนร่วมงานและหน่วยงาน รวมทั้งให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน
3. เพื่อให้ทราบนโยบาย หน้าที่ ความรับผิดชอบ ระเบียบข้อบังคับต่างๆ และการบริหารงานของหน่วยงาน
4. เพื่อเป็นแนวทางในการให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ สามารถวินิจฉัย แก้ปัญหาต่างๆ รวมทั้งได้แนวทางในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
5. เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติงานที่เป็นแบบอย่างเดียวกัน สร้างความสัมพันธ์อันจะนำไปสู่การประสานงานต่อไป
6. เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาเลื่อนวิทยฐานะของผู้เข้ารับการฝึกอบรม อันจะจูงใจบุคลากรให้ปฏิบัติหน้าที่ได้ดียิ่งขึ้น

ประเภทของการฝึกอบรม

การแบ่งหรือจำแนกประเภทของการฝึกอบรม อาจจำแนกได้ 2 ลักษณะ คือ

1. จำแนกตามระดับของผู้ปฏิบัติงาน
2. จำแนกตามสถานภาพ

การฝึกอบรมจำแนกตามระดับของผู้ปฏิบัติงาน แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. การฝึกอบรมระดับพนักงาน (Clerical Training)
2. การฝึกอบรมระดับช่างเทคนิค (Technical-Skilled Training)
3. การฝึกอบรมระดับผู้จัดการ (Management Training)
4. การฝึกอบรมระดับผู้บริหาร (Executive Training)

การฝึกอบรมที่จำแนกตามสถานภาพ แบ่งออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่

1. การฝึกอบรมก่อนการทำงาน (Pre-Service Training or Pre-Entry Training) เป็นการฝึกอบรมที่จะช่วยให้เกิดความแน่ใจว่า พนักงานใหม่มีความรู้และทักษะตามที่ต้องการเพื่อปฏิบัติตามงานในตำแหน่งนั้น ๆ ได้
2. การอบรมปฐมนิเทศ (Orientation) เป็นการอบรมให้แก่บุคคลที่เข้ามาทำงานใหม่เพื่อให้ทราบเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ ประวัติความเป็นมาของหน่วยงาน ผู้บริหาร โครงสร้าง ฯลฯ ทั้งนี้เพื่อเป็นการจัดข้อสงสัยต่างๆ ความลังเลใจของผู้ปฏิบัติงานใหม่

3. การฝึกอบรมระหว่างการปฏิบัติการ หรือ การฝึกอบรมเมื่อพนักงานบกพร่อง (In Service Training) หมายถึง การจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ความชำนาญ ในหน้าที่ของตนให้มากยิ่งขึ้นในขณะที่บุคคลยังดำรงตำแหน่งอยู่ โดยหน่วยงานอาจจัดฝึกอบรมเอง การเรียนทางไปรษณีย์ การศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นต้น การฝึกอบรมแบบนี้สามารถทำได้ทุกระดับ และทุกสาขาวิชา

4. การฝึกอบรมในงาน (On The Job Training) โดยทั่วไปมักเรียกการฝึกอบรมแบบนี้ว่า การพัฒนา หรือพัฒนาบุคลากร เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงาน

5. การฝึกอบรมเฉพาะเรื่อง (Specific Training) เป็นการอบรมเทคนิคปฏิกิริยาหรือเป็นรายละเอียดเฉพาะเรื่องเพื่อเสริมงานหลักให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

6. การอบรมพิเศษ (Special Training) เป็นการอบรมเพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนรวม เพื่อให้บริการแก่บุคลากรภายนอกหน่วยงาน

องค์ประกอบที่สำคัญของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมเป็นงานที่ต้องมีคณะบุคคลหลายฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้องของดำเนินงาน ทั้งนี้เนื่องจากการฝึกอบรมมีองค์ประกอบที่สำคัญหลายส่วน ซึ่งจะต้องร่วมมือกันจัดดำเนินการเพื่อให้การฝึกอบรมบรรลุผลตามเป้าหมาย องค์ประกอบของการฝึกอบรม มีรายละเอียดดังนี้ (กิตติ พัทธวิชญ์, 2533)

1. บุคลากรที่จัดการฝึกอบรม ในการจัดฝึกอบรมนั้นต้องมีองค์การหรือหน่วยงาน ผู้รับผิดชอบโดยตรง เพราะองค์การที่จัดการฝึกอบรม มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนว่า งานในหน้าที่ คือการจัดฝึกอบรมและจัดสรรบุคลากรให้รับผิดชอบทำหน้าที่แตกต่างกัน ซึ่งประกอบด้วย

1.1 คณะกรรมการฝ่ายอำนวยการฝึกอบรม ส่วนมากหน่วยงานของรัฐจะมีคณะกรรมการชุดนี้ ซึ่งเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ระดับกรม เป็นผู้ให้คำปรึกษากับกรรมการดำเนินการฝึกอบรม หรือถ้าเป็นองค์การเอกชนก็จะตั้งคณะบุคคลที่ทรงคุณวุฒิ เรียกว่า คณะกรรมการที่ปรึกษา

1.2 คณะกรรมการดำเนินการฝึกอบรม เป็นคณะบุคคลที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดฝึกอบรม และการจัดการบริหารต่างๆ เพื่อให้การฝึกอบรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์

1.3 วิทยากร เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องที่ฝึกอบรม อาจจะเชิญบุคคลกรภายนอกตามที่เหมาะสมและเหมาะสม หรือเป็นบุคคลในคณะกรรมการอำนวยการหรือคณะกรรมการดำเนินการฝึกอบรมก็ได้ มาทำหน้าที่เป็นวิทยากรให้การอบรม

2. อาคารสถานที่จัดการฝึกอบรม การจัดฝึกอบรมแต่ละหลักสูตร ต้องพิจารณาเรื่องอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เป็นสำคัญ เพราะอาคารสถานที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สนับสนุนการฝึกอบรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ อาคารสถานที่ที่จำเป็นประกอบด้วย

2.1 ห้องประชุมใหญ่ ต้องมีขนาดกว้าง เหมาะสมกับจำนวนสมาชิก โต๊ะ ม้านั่ง ที่สบาย สะดวกต่อการเคลื่อนย้าย จัดกลุ่มย่อย บรรยากาศในห้องอุณหภูมิไม่ร้อนหรือเย็นจนเกินไป ทั้งไม่มีกลุ่มและเสียงรบกวน แสงสว่างเพียงพอ พื้นและผนังห้องสะอาด มีอุปกรณ์ประจำห้องครบถ้วน

2.2 ห้องอาหาร ต้องสะอาดเป็นสัดส่วน เพียงพอกับจำนวนสมาชิก ปราศจากการรบกวนของกลุ่มแมลงวัน

2.3 ห้องนอน ต้องสะอาด มีเครื่องใช้ประจำห้องครบถ้วน ปราศจากฝุ่นและแมลงรบกวน อุณหภูมิเหมาะสม

2.4 ห้องนันทนาการ เป็นห้องพักผ่อนสำหรับสมาชิกที่เสร็จภารกิจการอบรมประจำวันแล้ว อาจมีเครื่องเล่น เช่น หมากรุกไทย หมากรุกฝรั่ง หมากรุกฮอर्स เกมปาเป้า โต๊ะปิงปอง และอื่นๆ ที่สามารถนำมาเล่นในห้องได้

2.5 ห้องพยาบาล มีเตียงรับรองคนไข้ มีเจ้าหน้าที่พยาบาลดูแลคนไข้และยาสามัญทั่วไป ซึ่งยาบางอย่างมีความจำเป็นมาก ถ้าสถานที่ฝึกอบรมอยู่ห่างไกลสถานพยาบาล

2.6 ห้องสมุด มีเอกสารหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังอบรมอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ต้องมีบริการหนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ ที่ทันสมัยให้สมาชิกได้อ่านอย่างเพียงพอ

2.7 สนามและเครื่องออกกำลังกายกลางแจ้ง ในการฝึกอบรมตอนเช้าซึ่งมีสมาชิกต้องมาพักค้างที่ฝึกอบรมเป็นเวลาหลายๆ วัน สนามต้องอยู่ในสภาพที่ใช้การได้เป็นอย่างดี มีอุปกรณ์พร้อม สมาชิกฝึกอบรมต้องมีโอกาสได้ออกกำลังกายกลางแจ้งทั้งตอนเช้าและตอนเย็น เครื่องกีฬาที่จำเป็น ควรให้สมาชิกสามารถหยิบยืมไปใช้ได้

3. การติดต่อประสานงาน ฝ่ายจัดฝึกอบรมต้องมีเครื่องมือเครื่องใช้ในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานของสมาชิกและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง กับสมาชิก เพื่อไม่ให้สมาชิกต้องเสียประโยชน์หรือเกิดความผิดพลาด อุปกรณ์ที่ควรมีประจำไว้ ได้แก่

3.1 โทรศัพท์ เพื่อใช้ติดต่อหน่วยราชการเฉพาะสำนักงาน และมีเป็นส่วนกลางให้สมาชิกได้ใช้อย่างสะดวกและเพียงพอ

3.2 ไปรษณีย์-โทรเลข มีระบบการจัดรับ-ส่งจดหมายไปรษณีย์ที่แน่นอน เป็นเวลา และถ้าเป็นเรื่องด่วนต้องให้สมาชิกได้รับทราบทันที

3.3 ยานพาหนะ ต้องมีรถยนต์สำหรับรับส่งวิทยากรและสมาชิกที่จำเป็นต้อง เดินทางโดยรีบด่วน หรือต้องติดต่อซื้อหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น ฝ่ายจัดอบรมต้องมียานพาหนะไว้บริการตลอดเวลา

3.4 วัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้ที่จำเป็น อุปกรณ์เครื่องใช้ที่ใช้ประจำในห้องประชุม เช่น เครื่องขยายเสียง เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องเล่นวีดิโอ ปากกาเขียนแผ่นใส ปากกาเขียนกระดานไวท์บอร์ด ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ต้องมีไว้พร้อม วิทยากรและสมาชิกสามารถหยิบใช้ได้ทันที สำหรับเครื่องใช้เกี่ยวกับไฟฟ้านั้น ควรมีเจ้าหน้าที่ประจำจัดฉายให้ด้วย เพราะเครื่องใช้บางอย่าง วิทยากร และสมาชิกไม่เคยใช้ อาจทำให้เกิดความเสียหายได้

4. หลักสูตรและเนื้อหา ฝ่ายดำเนินการต้องทำนักสูตรเนื้อหาเกี่ยวกับการอบรม ระบุ วิทยากรและกำหนดจำนวนชั่วโมงการอบรมไว้ในตารางให้ชัดเจน จัดเผยแพร่ในเอกสารโครงการ ให้สมาชิกผู้เข้ารับการอบรมได้ทราบ

5. งบประมาณค่าใช้จ่าย งบประมาณการฝึกอบรมได้กำหนดไว้ในแผนและจัดสรรไว้ในโครงการ ฝ่ายฝึกอบรมต้องระบุยอดงบประมาณทั้งหมดและแยกเป็นงบประมาณค่าใช้จ่าย ค่าตอบแทนวิทยากร ค่าอาหารสมาชิก ค่าวัสดุอุปกรณ์ในการอบรมตลอดทั้งค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดที่ต้องเตรียมไว้สำหรับการจัดฝึกอบรม

6. ผู้เข้ารับการอบรม บุคคลที่แจ้งความจำนงเข้ารับการอบรม ต้องมีข้อมูลครบถ้วน เช่น ชื่อ นามสกุล วุฒิการศึกษา อายุ สถานภาพ ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ งานที่ทำอยู่ ความสามารถพิเศษ ผู้เข้ารับการอบรมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดฝึกอบรม ผลสัมฤทธิ์ของการฝึกอบรม ก็อยู่ที่ผู้เข้ารับการอบรม

ขั้นตอนในการฝึกอบรม

นักวิชาการฝึกอบรมต่างพยายามคิดค้นขั้นตอนฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ และเสนอขั้นตอนการฝึกอบรมแตกต่างกันออกไป เช่น เจมส์ อาร์เบก จูเนียร์ (James R. Beck Jr.) ผู้อำนวยการสำนักฝึกอบรมของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนของประเทศไทยสหรัฐอเมริกา ได้เขียนบทความเสนอแนะขั้นตอนการฝึกอบรมไว้ดังนี้ (สำนักงาน ก.พ. 2528 อ้างถึงใน สมคิด บางโม, 2538)

1. วิเคราะห์ความจำเป็นของการฝึกอบรม
2. ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรที่เกี่ยวข้อง
3. วางแผนการฝึกอบรม
4. กำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมให้ชัดเจนว่าคาดหวังอะไร
5. กำหนดคุณสมบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
6. สร้างบรรยากาศการฝึกอบรมแบบผู้ใหญ่
7. กำหนดเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม
8. ประเมินผลและติดตามผล

อาชวีน วาทยานนท์และวินิต ทรวงประทุม (2520) ได้เสนอรูปแบบ สายงานของระบบ การฝึกอบรมและพัฒนาซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอนที่สำคัญ คือ ขั้นความต้องการของระบบ ขั้นการพัฒนา ระบบ และขั้นการทำให้ระบบสมบูรณ์ โดยขั้นตอนดังกล่าวจะดำเนินการภายหลัง การตั้งวัตถุประสงค์และหน้าที่ของระบบการฝึกอบรมแล้ว รายละเอียดในแต่ละขั้นตอนมีดังนี้

. ขั้นความต้องการของระบบ ประกอบด้วยขั้นย่อยๆ ดังนี้

1. การกำหนดความต้องการการฝึกอบรม
2. การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับงาน
3. การเลือกและเขียนวัตถุประสงค์
4. การสร้างอุปกรณ์ประเมินระบบฝึกอบรม

5. การสร้างเกณฑ์การวัดผลการฝึกอบรม

. ขั้นการพัฒนา ระบบ ประกอบด้วยขั้นย่อยๆ ดังนี้

1. การเลือกและจัดลำดับเนื้อหาของหลักสูตร
2. การเลือกและใช้เทคนิคการฝึกอบรม
3. การเลือกเครื่องช่วยสอนในการฝึกอบรม
4. การพิจารณาความต้องการอุปกรณ์การฝึกอบรม
5. การผลิตเอกสารการฝึกอบรม

. ขั้นการทำให้ระบบสมบูรณ์ ประกอบด้วยขั้นย่อยๆ ดังนี้

1. การเลือกวิทยากร
2. การเลือกผู้เข้ารับการอบรม
3. การประเมินระบบการฝึกอบรม
4. การใช้เกณฑ์การวัดผลและวิเคราะห์

ภายหลังจากการดำเนินการตามขั้นตอนทั้งหมดแล้ว ในขั้นตอนสุดท้ายจะมีการติดตาม ผลผู้เข้ารับการฝึกอบรม

เล็ยวาร์ต แนดเลอร์ (Leonard Nadler) ได้สร้างระบบการฝึกอบรมเรียกว่า The Critical Events Model กำหนดไว้ 9 ขั้นตอน ดังนี้ (เครื่อวัลย์ ลิมอภิชาติ, 2531)

1. กำหนดความจำเป็นในการฝึกอบรม
2. กำหนดงานเฉพาะที่ต้องปฏิบัติ
3. กำหนดคุณสมบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
4. ตั้งจุดประสงค์ของการฝึกอบรม
5. สร้างหลักสูตร
6. เลือกเทคนิคการฝึกอบรม

7. เลือกอุปกรณ์การฝึกอบรม
8. ดำเนินการฝึกอบรม
9. ประเมินผลและติดตามผล

เครือข่าย ลีเมอริชาติ (2531) ได้สร้างระบบการฝึกอบรมและพัฒนาแบบแสดง ผลงานและบริหารโครงการฝึกอบรมและพัฒนา ไว้ 14 ขั้นตอน คือ

1. กำหนดองค์การการฝึกอบรมและพัฒนา
2. วิเคราะห์ความจำเป็นในการฝึกอบรมและพัฒนา
3. กำหนดวัตถุประสงค์การฝึกอบรมและพัฒนา
4. สร้างหลักสูตรการฝึกอบรมและพัฒนา
5. การวางแผนและโครงการการฝึกอบรมและพัฒนา
6. กำหนดงบประมาณการฝึกอบรมและพัฒนา
7. วิเคราะห์โครงการการฝึกอบรมและพัฒนา
8. กำหนดผู้เข้ารับการฝึกอบรมและพัฒนา
9. กำหนดวิทยากร
10. กำหนดเทคนิคการฝึกอบรมและพัฒนา
11. กำหนดอุปกรณ์การฝึกอบรมและพัฒนา
12. กำหนดสถานที่ฝึกอบรมและพัฒนา
13. บริหารและดำเนินการฝึกอบรมและพัฒนา
14. ประเมินผล กำกับ และติดตามโครงการฝึกอบรมและพัฒนา

สมคิด บางโม (2538) เห็นว่าขั้นตอนในการฝึกอบรมที่มีความกระชับและสามารถนำไปใช้ได้ง่ายมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การหาความจำเป็นของการฝึกอบรม
2. สร้างหลักสูตร
3. การเลือกใช้เทคนิคต่างๆ ในการฝึกอบรม
4. การดำเนินการฝึกอบรม
5. การติดตามประเมินผล

2. ระบบ

ความหมายของระบบ

คำว่าระบบ (System) เป็นคำที่พบเห็นและกล่าวถึงกันมาก เช่น ระบบ เศรษฐกิจ ระบบการเมือง ระบบการบริหาร และคำอื่นๆ อีกมาก ที่มีคำว่า “ระบบ” นำหน้า เนื่องจากระบบมีความเกี่ยวข้องกับแนวทาง และนโยบายการบริหาร การจัดและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ระบบ จึงหมายถึง สิ่งต่างๆ ที่อยู่รวมกันและต่างทำหน้าที่ของตนเองอย่างมีระเบียบ เพื่อให้บรรลุ จุดมุ่งหมายปลายทางที่กำหนดไว้

นักวิชาการหลายท่านได้อธิบายและให้ความหมายของระบบไว้ดังนี้

จอห์นสัน, คาส และโรเซนวิก (Johnson, Kast and Rosenzweig, 1967) ให้ความหมายของระบบว่าเป็น ส่วนประกอบที่ได้จัดไว้อย่างเป็นระเบียบเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่ได้วางไว้

ระบบ หมายถึง การรวมสิ่งต่างๆ ที่ทั้งหลาย ที่มนุษย์ได้ออกแบบและสร้างสรรค์ขึ้นมา เพื่อสามารถนำสิ่งเหล่านั้นมาจัดดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ (Banathy, 1968)

ระบบ คือ องค์ประกอบต่างๆ ที่ทำงานเกี่ยวโยงสัมพันธ์กันเพื่อให้เกิดผลอย่างใดอย่างหนึ่ง กล่าวได้ว่า ระบบ คือ การปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งหลายในการปฏิบัติหน้าที่และการดำเนินงานบางอย่าง (Semprevivo, 1976)

ระบบ คือ รูปแบบขององค์ประกอบย่อยภายในระบบที่ทำงานอย่างสัมพันธ์ (Kidred, 1980)

ระบบ หมายถึง ความสัมพันธ์ที่ผสมผสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขององค์ประกอบหรือส่วนต่าง ๆ ภายในระบบเพื่อทำหน้าที่ร่วมกัน (Johnson, 1984)

ระบบ หมายถึง องค์ประกอบขององค์กรที่มีปฏิสัมพันธ์กันและกัน การพึ่งพาอาศัยกัน และมีการประสานกันในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร (Lucas, Jr., 1985)

ระบบ หมายถึง การรวมตัวของสิ่งหลายสิ่งเพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยแต่ละสิ่งนั้นมีความสัมพันธ์ต่อกันและกัน หรือขึ้นต่อกันและกัน หรือมีผลกระทบต่อกันและกันและ เป้าหมายสำคัญของการรวมตัว คือ เพื่อเสถียรภาพอันมั่นคง เพื่อความก้าวหน้า และเพื่อการ ปฏิสัมพันธ์ โดยส่วนรวมของระบบที่เกิดขึ้นนั้น (Scott, 1967)

ระบบ หมายถึง องค์ประกอบของสรรพสิ่งที่รวมตัวกันอย่างเป็นเอกภาพ โดยแต่ละองค์ประกอบต่างมีความสัมพันธ์กันและทำหน้าที่ร่วมกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ระบบอาจแบ่งเป็นส่วนย่อยๆ เรียกว่า ระบบย่อย ซึ่งระบบย่อยก็คือว่าเป็นระบบเพราะมี องค์ประกอบต่างๆ ที่สมบูรณ์ในตัวเอง

คิกส์ (Kicks) จำแนกระบบออกเป็น 2 ประเภท คือ ระบบปิด และระบบเปิด ดังนี้

ระบบปิด (Closed system) คือ ไม่ผูกพันกับระบบอื่นและแยกตัวเองเป็นอิสระไม่เกี่ยวโยงสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมในสังคม ระบบปิดโดยความเป็นจริงแล้วไม่น่าจะเป็นไปได้ เพราะไม่มีระบบใด หรือหน่วยงานใดที่ทำหน้าที่ทุกอย่างได้สมบูรณ์ โดยไม่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับระบบ หรือองค์การอื่นๆ

ระบบเปิด (Open system) คือระบบไม่มีความสมบูรณ์ภายในตัวเองอย่างแท้จริง เป็นระบบที่ต้องอาศัยการติดต่อสัมพันธ์กับระบบหรือองค์การอื่นๆ เพื่อแลกเปลี่ยนอำนาจผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน

ทั้งระบบปิดและระบบเปิดอาจเป็นระบบอิสระขนาดใหญ่ที่มีความสมบูรณ์ภายในตัวเอง หรืออาจเป็นระบบย่อย ที่อยู่ภายในระบบใหญ่นั้น โดยต่างมีดำเนินกิจกรรมในระบบของตนตามที่ได้รับมอบหมาย หรือตามลักษณะธรรมชาติของระบบ

1. องค์ประกอบของระบบ

ระบบประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วนคือ 1. องค์ประกอบของสิ่งต่างๆ 2. การกระทำต่อกันขององค์ประกอบ และ 3. จุดหมายปลายทางของการกระทำ กล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า “ระบบ” ประกอบด้วย 1. ตัวป้อน (Input) 2. การดำเนินการ (Process) ซึ่งเป็นกรนำเอาส่วนประกอบมาปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ต่อกัน และ 3. ผลผลิต (Output) อันเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางของระบบ

อย่างไรก็ตาม การกำหนดส่วนประกอบของระบบไว้เพียง 3 ส่วนนี้ไม่เพียงพอ ผู้ที่นำแนวคิดเรื่องระบบไปใช้จึงพัฒนาองค์ประกอบเพิ่มเติมตามเหมาะสมกับสถานการณ์ หรือสภาพแวดล้อมซึ่งแตกต่างกันไป ดังจะเห็นได้ระบบที่มีองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ส่วนนี้ยังไม่มีการควบคุมคุณภาพในการทำงานของระบบนั้นให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และไม่มีข้อมูลสำหรับการตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงให้การทำงานของระบบมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นระบบที่มีความสมบูรณ์จะประกอบด้วยส่วนสำคัญ 5 ส่วน คือ

1. ตัวป้อน (Input) ได้แก่ ส่วนต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบของระบบ
2. กระบวนการดำเนินงาน (Process) ได้แก่ การปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ขององค์ประกอบเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
3. การควบคุม (Control) ได้แก่ การติดตาม ตรวจสอบเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
4. ผลผลิต (Output) ได้แก่ ผลลัพธ์หรือจุดหมายปลายทางของการดำเนินการ
5. ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ได้แก่ ข้อมูล ข้อเสนอแนะ เพื่อใช้ในการปรับปรุงแก้ไขให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบข่ายในการจัดระบบ

ขอบข่ายในการจัดระบบครอบคลุมส่วนที่เป็นสภาพแวดล้อมหรือบริบท ส่วนที่เป็นปัจจัยนำเข้า ส่วนที่เป็นกระบวนการ ส่วนที่เป็นผลลัพธ์และส่วนที่เป็นผลย้อนกลับเพื่อการควบคุมและปรับปรุง

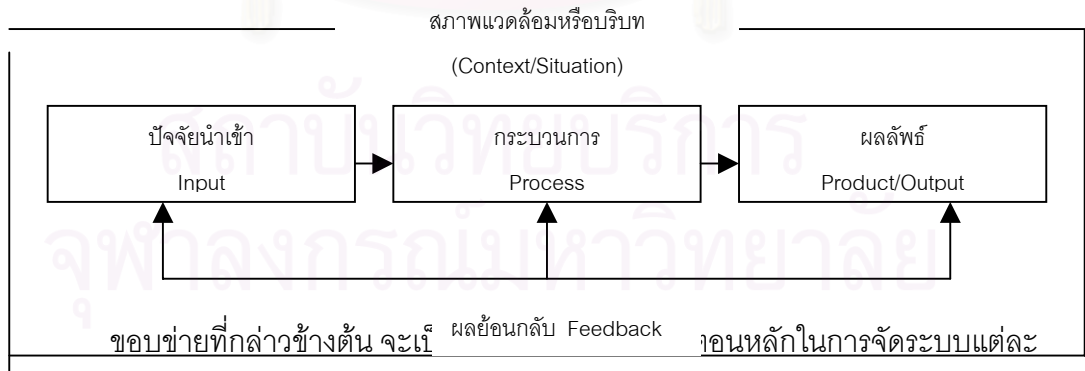
สภาพแวดล้อมหรือบริบท (Context) หมายถึง สถานการณ์ที่จะใช้ระบบในการดำเนินการทั้งสภาพแวดล้อมทางกายภาพและจิตภาพ

ส่วนที่เป็นปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่ต้องนำใส่เข้าไป เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ ทรัพยากร วัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณ ฯลฯ เช่น ในระบบการผลิตอิฐ ปัจจัยป้อนเข้าคือ ดินเหนียว ททราย ซีเมนต์ แกลบ ฯลฯ

ส่วนที่เป็นกระบวนการ (Process) หมายถึง การทำงานหรือกิจกรรมที่กระทำต่อปัจจัยป้อนเข้าเพื่อให้ได้ผลิตผลตามที่ต้องการ เช่น ในระบบการผลิตอิฐ กระบวนการคือ โรงงานผลิตที่กระทำต่อดินเหนียวตามลำดับขั้น ตั้งแต่การคลุกดินเหนียวกับน้ำ กับทราย เถ้า แกลบ การอัดดินเหนียวเข้าแม่พิมพ์ การปาดดินเหนียวที่เกินทิ้งไป การนำดินเหนียวที่เกินไปตากและการเผาอิฐ

ส่วนที่เป็นผลลัพธ์ (Product/Output) หมายถึง ผลผลิตที่ได้จากการใส่ตัวป้อนเข้าไปในกระบวนการซึ่งมีผลิตผลที่ตรงตามจุดมุ่งหมาย ผลพลอยได้และผลเสีย เช่น ในระบบการผลิตอิฐ ผลิตผลตรง คือ ก้อนอิฐที่ได้มาตรฐานจากเตาเผาได้ที่แล้วบรรจุลงเพื่อนำส่งลูกค้า ผลพลอยได้คือ เศษดินเหนียวและผลเสียคือเศษอิฐ

ส่วนที่เป็นผลย้อนกลับเพื่อการปรับปรุงและควบคุม (Feedback) หมายถึง ส่วนที่ใช้กำกับและควบคุมให้ระบบดำเนินไปตามจุดมุ่งหมาย เช่น เครื่องเทอร์โมสแตท ในระบบปรับอากาศที่คอยตัดไฟไม่ให้คอมเพรสเซอร์ทำงานเมื่ออุณหภูมิลดลงต่ำถึงจุดที่ต้องการและเปิดไฟเพื่อให้คอมเพรสเซอร์ทำงานเมื่ออุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้น

แบบจำลองแสดงขอบข่ายในการจัดระบบ

ขอขยายจะประกอบด้วยองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ ทิศทางและภาระหน้าที่
อย่างเด่นชัด

2. วิธีการจัดระบบ

ความหมายของการจัดระบบ

การจัดระบบ “วิธีการจัดระบบ” หรือ “วิธีระบบ” (Systems Approach) เป็นการวางแผน
การพัฒนาระบบใหม่ หรือปรับปรุงระบบที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น ด้วยการกำหนดปรัชญา ภารกิจ จุด
มุ่งหมาย องค์ประกอบ ภาระหน้าที่ ความสัมพันธ์ ปฏิสัมพันธ์ ขั้นตอน และปัจจัยเกื้อหนุนและ
การประเมินควบคุม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานหรือแก้ปัญหาการดำเนินงาน โดยเน้นที่ขั้น
ตอนที่เหมาะสม “ขั้นตอน” จึงเป็นคำหลักที่สำคัญของการจัดระบบ

ความสำคัญของการจัดระบบ

การจัดระบบเป็นการวางแผนการพัฒนาระบบใหม่หรือปรับปรุงระบบที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น
ด้วยการกำหนด ปรัชญา ภารกิจ จุดมุ่งหมาย องค์ประกอบ ภาระหน้าที่ ความสัมพันธ์และปฏิ
สัมพันธ์ ขั้นตอน ปัจจัยเกื้อหนุน และการประเมินควบคุม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานหรือแก้
ปัญหาการดำเนินงาน การจัดระบบมีความสำคัญในการกำหนดแนวทาง การสื่อสาร การประกัน
คุณภาพ การประเมิน ควบคุมติดตามและตรวจสอบการดำเนินงาน

องค์ประกอบของการจัดระบบ

องค์ประกอบ (Components) หมายถึง สิ่งที่รวมกันเข้าเป็นระบบเพื่อทำให้ระบบมีความ
เป็นหน่วยที่สมบูรณ์ หรือหน่วยบูรณาภาพที่มีความเป็นตัวของตัวเอง

องค์ประกอบที่ใช้ในการจัดระบบ เกิดขึ้นจากส่วนประกอบที่มีทั้งองค์ประกอบหลักและ
องค์ประกอบรอง เพื่อช่วยให้ได้ระบบที่เด่นชัดและครอบคลุมการดำเนินงานทุกแง่มุม

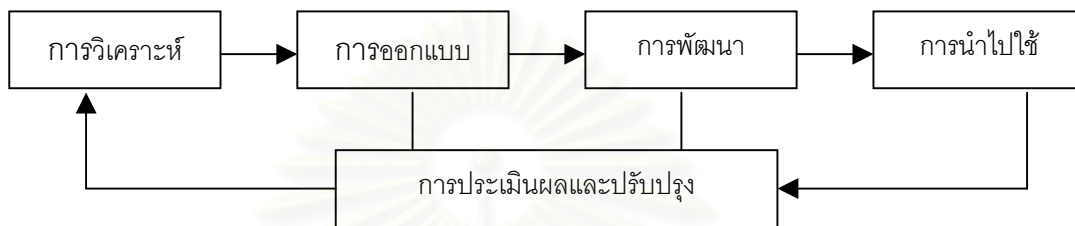
ส่วนประกอบ (Elements/Parts) หมายถึง หน่วยย่อยที่ยังไม่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง
แต่ต้องรวมกับหน่วยย่อยอื่นเพื่อให้เกิดเป็นองค์ประกอบที่มีความสมบูรณ์มากกว่า เช่น กรอบและ
สกรู ที่รวมเป็นกรอบแว่นตา พลาสติกและสารเคมีที่ประกอบเป็นเลนส์

องค์ประกอบหลัก (Main-Components) หมายถึง ส่วนของระบบที่ทำให้ระบบทง
สภาพความเป็นหน่วยบูรณาภาพ ที่สามารถจะทำงานหรือประกอบภารกิจได้ตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่
กำหนด เช่น กรอบแว่นและเลนส์ที่ทำให้แว่นตาทำงานได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด

องค์ประกอบรอง (Sub-Components) หมายถึง ส่วนของระบบที่ทำให้ระบบมีความ
เป็นหน่วยบูรณาภาพและทำงานได้ประสิทธิภาพสูงขึ้น เช่น สารฉาบเลนส์กันขีดข่วน สีสัน ตัว
เคลือบ และรูปร่างลักษณะของแว่นตา ที่ทำให้แว่นตาทนทานและดูสวยงาม

องค์ประกอบอาจเป็นองค์ประกอบรูปธรรมและองค์ประกอบนามธรรม องค์ประกอบรูปธรรม หมายถึง องค์ประกอบทางกายภาพที่สามารถจับและแตะต้อง ส่วนองค์ประกอบนามธรรม หมายถึง องค์ประกอบทางจิตภาพที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ

ทิพย์เกสร บุญอำไพ (2540) ได้สรุปองค์ประกอบของการออกแบบพัฒนาระบบการเรียนการสอนทุกรูปแบบไว้ว่า ประกอบไปด้วยส่วนสำคัญอยู่ 5 ประการคือ 1. การวิเคราะห์ 2. การออกแบบ 3. การพัฒนา 4. การนำไปใช้ และ 5. การประเมินและปรับปรุง

แผนภูมิแสดงองค์ประกอบการจัดการเรียนการสอน

โดยสรุป ขอบข่ายในการจัดระบบครอบคลุมส่วนที่เป็นสภาพแวดล้อมหรือบริบท ส่วนที่เป็นปัจจัยป้อนเข้า ส่วนที่เป็นกระบวนการ ส่วนที่เป็นผลลัพธ์ และส่วนที่เป็นผลย้อนกลับเพื่อการควบคุมและปรับปรุง ระดับของการจัดระบบมีทั้ง ระดับมหภาค และระดับจุลภาค องค์ประกอบที่ใช้ในการจัดระบบเกิดขึ้นจากส่วนองค์ประกอบที่มีทั้งองค์ประกอบหลัก และ องค์ประกอบรอง เพื่อช่วยให้ได้ระบบที่เด่นชัด และครอบคลุมการดำเนินงานทุกแง่มุม

ขั้นตอนของการจัดระบบ

1. การวิเคราะห์ระบบ

เป็นการหาข้อมูลของระบบหรือการดำเนินงานที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้ทราบจุดดีจุดด้อยและสภาพการณ์ทั่วไปก่อนที่จะทำการเปลี่ยนแปลงหรือจัดระบบใหม่ขึ้น

ในการวิเคราะห์ระบบ ผู้วิเคราะห์ระบบ มีกิจกรรมที่จะต้องวิเคราะห์ปณิธาน วิเคราะห์จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ วิเคราะห์หน้าที่ วิเคราะห์ภารกิจ วิเคราะห์เครื่องมือ สื่อหรือช่องทาง วิเคราะห์วิธีการ และวิเคราะห์การตรวจสอบ ควบคุมและการประเมิน

ปณิธาน (Mission) เป็นข้อความที่แสดงเจตนาการดำเนินการที่จะนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย ซึ่งจะมีผลไปสู่การกำหนดหน้าที่ ภารกิจ เครื่องมือและวิธีการ การวิเคราะห์ปณิธาน (Mission Analysis) เป็นการศึกษาความเป็นไปได้ที่จะนำปณิธานไปสู่การปฏิบัติ โดยตรวจสอบกับปรัชญาและเป้าหมายขององค์กร วิเคราะห์หา “คำหลัก” (keywords) ที่ปรากฏอยู่ในปณิธาน ที่จะใช้เป็นฐานในการกำหนดหน้าที่และภารกิจที่จะดำเนินการให้บรรลุสิ่งที่องค์กรต้องการ

การวิเคราะห์จุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย (Analysis of Aims, Objectives, and Goals) เป็นการศึกษาคจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย ว่ามีความสอดคล้องกับปณิธาน และประสานสัมพันธ์กันหรือไม่

หน้าที่ (Function) หมายถึง สิ่งที่บุคคลหรือหน่วยงานจะต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และจุดมุ่งหมาย การวิเคราะห์หน้าที่ (Function analysis) เป็นการศึกษาสิ่งทีบุคคลากรหรือหน่วยงานที่ดำเนินงานอยู่ วิเคราะห์กรอบของงานหรือกิจกรรมที่ต้องทำและขั้นตอนที่จะต้องทำตามลำดับก่อนหลัง

การวิเคราะห์ภารกิจ (Task Analysis) เป็นการศึกษางานและกิจกรรมที่บุคคลากรแต่ละคนต้องทำตามหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมาย

การวิเคราะห์เครื่องมือ สื่อ หรือช่องทาง (Analysis of Tools, Media and Channel) เป็นการศึกษาเครื่องมือ สื่อ หรือช่องทางที่ใช้ในการดำเนินงานตามภารกิจและหน้าที่ที่กำหนด

การวิเคราะห์วิธีการ (Method Analysis) เป็นการศึกษาวิธีการและขั้นตอนที่จะต้องทำ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์การควบคุมและการประเมิน (Analysis of Controlling and Evaluation Procedure) เป็นการศึกษารูปแบบ แนวทางการควบคุม ประเมินและนำผลที่ได้ไปปรับปรุงงานให้ดีขึ้น

การวิเคราะห์ระบบตามแนวทางข้างต้น จะทำให้ผู้จัดระบบมีข้อมูลที่สมบูรณ์เพียงพอที่จะนำไปใช้ในการสังเคราะห์ระบบ

2. การสังเคราะห์ระบบ

การสังเคราะห์ระบบ (Systems Synthesis) เป็นการนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการสร้างระบบใหม่ โดยการกำหนดองค์ประกอบ ความสัมพันธ์ทิศทาง และลำดับขั้นตอนของระบบใหม่

การจำลองระบบ เป็นขั้นการสื่อสารระบบที่สร้างใหม่ เพื่อให้ง่ายต่อการนำไปใช้ โดยการเขียนแบบจำลอง แบบใดแบบหนึ่งคือ 1.แบบรูปภาพหรือหุ่นจำลองของจริง (iconic models) เช่น การวาดภาพ หุ่นจำลอง เครื่องบิน ฯลฯ 2. แบบจำลองเปรียบเทียบ (analogue models) เช่น นาฬิกา เป็นแบบจำลองของเวลา หรือ สีแดง ชาว น้ำเงิน ของธงชาติไทย เป็นแบบจำลองอุปมาอุปมัย ของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ฯลฯ 3. แบบจำลองสัญลักษณ์ (Symbolic models) เช่น สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ และ 4. แบบจำลองแนวคิด (Conceptual models) ได้แก่ แบบจำลองที่แทนด้วยแผนภูมิ หรือแผนภาพในรูปแบบต่างๆ

แบบจำลองระบบช่วยอธิบายขั้นตอนสำคัญของระบบ ช่วยในการสื่อสารให้ทราบขั้นตอนและการควบคุม และทำนายได้ว่าจะเกิดผลอะไรขึ้นเมื่อได้ดำเนินการไปตามระบบ

การทดสอบระบบ

เมื่อได้มีการพัฒนาระบบด้วยการกำหนดขั้นตอนและแสดงออกมาในรูปของแบบจำลองแล้ว เรียกได้ว่า เราได้ระบบใหม่ขึ้น เป็นต้นแบบ แต่ยังไม่รับประกันไม่ได้ว่า ระบบที่พัฒนาขึ้นจะทำงานได้ตามวัตถุประสงค์ นักจัดระบบจึงจำเป็นต้องนำ “ต้นแบบระบบ” (systems simulation) กล่าวคือ นำระบบไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ก็จะเป็นประโยชน์มาก แต่ในทางปฏิบัติ การทดสอบระบบในสถานการณ์จริงมีปัญหามากในด้านค่าใช้จ่าย เวลา และความเสี่ยง โดยเฉพาะระบบที่เกี่ยวข้องกับคน และทรัพย์สิน นักจัดระบบจึงทดสอบระบบในสถานการณ์จำลองแทน

3. วิธีการจัดระบบ

วิธีการจัดระบบแตกต่างกันไปตามรูปแบบ ผู้จัดระบบ และความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน

3.1 วิธีการจัดระบบโดยยึดรูปแบบ จำแนกออกเป็น วิธีการจัดแบบเป็นทางการ และแบบไม่เป็นทางการ

แบบเป็นทางการ หมายถึง การจัดระบบที่เป็นไปตามนโยบาย ดำเนินการอย่างเป็นกิจลักษณะ ได้รับอนุมัติและความเห็นชอบและได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน

แบบไม่เป็นทางการ หมายถึง การจัดระบบโดยบุคคล หรือ กลุ่มบุคคลที่มุ่งจะเป็นงาน มีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยไม่อาศัยงบประมาณจากต้นสังกัด

3.2 วิธีการจัดระบบโดยยึดผู้จัดระบบ อาจกระทำได้ โดยรายบุคคลหรือรายกลุ่ม

โดยรายบุคคล หมายถึง บุคคลใดบุคคลหนึ่งดำเนินการจัดระบบขึ้นเอง แต่มักมีขอบเขตจำกัดเฉพาะงานที่ไม่กระทบคนส่วนมาก หรือหากกระทบก็มักได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงาน และได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง

โดยรายกลุ่ม หมายถึง การจัดระบบที่มีผู้ดำเนินการตั้งแต่สองคนขึ้นไปในขอบเขตงานที่ตนรับผิดชอบ

3.3 วิธีการจัดระบบโดยยึดความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน วิธีการจัดระบบจะแตกต่างกันไป ระหว่างการจัดระบบของหน่วยงานที่มีความพร้อมพื้นฐานสูง ได้แก่ การมีบุคลากร และเครื่องมือที่จะนำมาใช้ในการจัดระบบ อาทิ หากมีระบบคอมพิวเตอร์ ก็สามารถจัดระบบที่อิงคอมพิวเตอร์ ที่ให้ความแม่นยำสูง ในการพัฒนาสร้างแบบจำลอง และทดสอบระบบในสถานการณ์จำลอง หากไม่มีความพร้อมนักจัดระบบก็ต้องใช้วิธีการที่แตกต่างกันตามบุคลากรและเครื่องมือที่พอมือ ใช้เวลามากขึ้น และอาจได้ระบบที่คุณภาพหย่อนลงไป

โดยสรุปแล้ว แนวทางในการกำหนดขั้นตอนการจัดระบบยึดขอบข่าย บรรทัดฐาน การพิจารณาดำเนินการจัดระบบ การกำหนดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ การจัดลำดับก่อนหลัง และการกำหนดทิศทางของระบบ ขั้นตอนหลักในการจัดระบบครอบคลุมการวิเคราะห์ ระบบการสังเคราะห์ระบบ การสร้างแบบจำลองระบบครอบคลุมการวิเคราะห์ ระบบการสังเคราะห์ระบบ

การสร้างแบบจำลองระบบและการทดสอบระบบ ส่วนวิธีการจัดระบบแตกต่างกันไปตามรูปแบบผู้จัดระบบและความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน

3. ระบบการฝึกอบรม

ในการดำเนินงานหรือแก้ปัญหา มนุษย์จำเป็นต้องอาศัยวิธีการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะ และความชำนาญ เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความรู้และประสบการณ์บางอย่างสามารถเรียนรู้ได้จากชีวิตจริง แต่บางอย่างอาจจะเสี่ยงต่อการสูญเสียหรือต้องใช้เวลาอันยาวนานที่จะพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะและความชำนาญได้ทันที จึงได้มีผู้คิดวิธีการฝึกอบรมขึ้น ปัจจุบันการฝึกอบรมได้นำมาใช้กันอย่างแพร่หลายจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของระบบงานในองค์กร

ความหมายของการออกแบบระบบการฝึกอบรม

การฝึกอบรมเป็นกระบวนการในการพัฒนางานที่ทำอยู่แล้วให้พัฒนาขึ้นใหม่อีกทั้งเป็นกระบวนการแก้ปัญหาและปรับปรุงระบบงาน โดยแทนที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การปฏิบัติงานใน 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ความชำนาญและทัศนคติ การฝึกอบรมจึงไม่ใช่เป็นเพียงการใช้เครื่องมือ และการใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ในการฝึกอบรมเท่านั้น แต่รวมไปถึงการจัดสภาพแวดล้อมทางการฝึกอบรม ซึ่งทั้งหมดนี้จะต้องอาศัยการออกแบบระบบการฝึกอบรมเข้าช่วย

การออกแบบระบบการฝึกอบรม เป็นการวางแผนกำหนดขั้นตอนของระบบการฝึกอบรม ที่ครอบคลุมการกำหนดวัตถุประสงค์ การวิเคราะห์โครงสร้างเนื้อหาสาระ การวิเคราะห์ผู้รับการฝึกอบรม การกำหนดขั้นตอนการนำเสนอ การเลือกสื่อและช่องทาง การกำหนดวิธีการ การกำหนดแนวทางการประเมินและติดตามผล และการเขียนแบบจำลองระบบการฝึกอบรมเพื่อเป็นแนวทางในการนำระบบการฝึกอบรมไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของการออกแบบระบบการฝึกอบรม

เราคงยอมรับว่าการฝึกอบรมเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง เพื่อมุ่งหวังผลกำไรหลายด้าน ในฐานะผู้จัดการการฝึกอบรม ต้องการให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่วนผู้รับการฝึกอบรมก็คาดหวังว่าหลังจากฝึกอบรมสิ้นสุด ต้องได้รับความรู้ ทักษะและความรู้สึกที่ดีต่อองค์กร ผลกำไรดังกล่าวอาจเกิดขึ้นได้เมื่อนำการออกแบบระบบการฝึกอบรมมาใช้

การออกแบบระบบการฝึกอบรม มีความสำคัญต่อการฝึกอบรมพอสมควรได้ดังนี้คือ

การออกแบบระบบการฝึกอบรมทำให้ผู้บริหารเกิดความมั่นใจว่าการฝึกอบรมนั้นมีการใคร่ครวญกันอย่างรอบคอบ ยังผลให้การฝึกอบรมดำเนินการไปด้วยดีนำมาซึ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยประหยัดทั้งเวลาและงบประมาณ

การออกแบบระบบการฝึกอบรมเป็นวิธีการจัดระบบ โดยกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติได้อย่างละเอียดชัดเจนว่า มีกี่ขั้นตอน และขั้นตอนใดบ้างที่ต้องทำก่อนและหลัง แต่ละขั้นตอนต้องใช้เวลาในการปฏิบัติงานนานเท่าใด ใช้ทรัพยากรอะไรบ้าง เกี่ยวข้องกับใครบ้าง การกำหนดขั้นตอนจะช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้อำนวยการหลักสูตรฝึกอบรมมีโอกาสตรวจสอบความก้าวหน้าจากขั้นตอนต่างๆ ได้ทุกระยะ

ระบบการฝึกอบรมที่ออกแบบแล้ว สามารถตรวจสอบข้อดีและข้อเสียเพื่อแก้ไขปัญหาได้ทันทีที่จะช่วยให้การฝึกอบรมดำเนินการไปได้ตลอดและมีประสิทธิภาพ

การออกแบบระบบการฝึกอบรมทำให้เกิดการวิจัยค้นคว้า เท่ากับเป็นการพัฒนาการฝึกอบรมอันจะนำไปสู่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

โดยสรุปแล้ว การออกแบบระบบการฝึกอบรมเป็นการวางแผนกำหนดขั้นตอนของระบบการฝึกอบรม เพื่อเป็นแนวทางในการนำระบบการฝึกอบรมไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ การออกแบบระบบการฝึกอบรม จะช่วยสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริหารประหยัดในด้านเวลาและงบประมาณ มีโอกาสตรวจสอบความก้าวหน้า แก้ไขปัญหาในการดำเนินการฝึกอบรม และช่วยพัฒนาการฝึกอบรมอันนำไปสู่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต่อไป

4. หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล

หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล คือ หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นที่วัดใดวัดหนึ่งในตำบล โดยอาศัยอำนาจของมหาเถรสมาคม ตามระเบียบมหาเถรสมาคมว่าด้วยการจัดตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล พ.ศ. 2518 เพื่อให้ทำหน้าที่ในการให้การอบรมประชาชนในตำบล ตลอดจนส่งเสริมประชาชนในตำบลที่ผ่านการอบรม ให้ได้รับการจัดกิจกรรมต่อเนื่องใน 8 หัวข้อเรื่อง คือ ศิลปกรรมและวัฒนธรรม สุขภาพอนามัย สัมมาชีพ สันติสุข ศึกษาสงเคราะห์ กตัญญูทศพิธยธรรม สัมมาศีลธรรมและเรื่องสาธารณสงเคราะห์ ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนในตำบลที่ผ่านการอบรมและได้รับการส่งเสริมกิจกรรมต่อเนื่อง ได้รับความรู้ความเข้าใจและทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นและสังคม (กรมการศาสนา อ้างแล้ว : 1-16)

เหตุผลและความจำเป็นที่จัดตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลขึ้นที่วัด แล้วให้วัดมีบทบาทในการให้การศึกษอบรมประชาชน ระเบียบมหาเถรสมาคมว่าด้วยการจัดตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล พ.ศ.2518 ให้เหตุผลไว้ว่า วัดนั้นนอกจากจะเป็นที่อยู่อาศัยของพระภิกษุสามเณรแล้ว วัดยังเป็นศูนย์กลางของชุมชนเป็นแหล่งกลางในการศึกษาเรียนรู้ของชุมชน เป็นที่

สงเคราะห์ประชาชนในด้านต่างๆ เป็นต้น นอกจากเหตุผลประการนี้แล้วยังได้พิจารณาเหตุผลในด้านบทบาทของเจ้าอาวาสวัดอีกด้วย กล่าวคือ ตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.2505 ได้บัญญัติบทบาทของเจ้าอาวาสวัดไว้ว่า ให้เจ้าอาวาสวัดมีหน้าที่ในการให้การศึกษอบรมแก่พระภิกษุสามเณรและประชาชนทั่วไปอีกด้วย ดังนั้นด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว จึงจัดตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลขึ้นที่วัดใดวัดหนึ่งของตำบล เพื่อให้วัดได้มีบทบาทในด้านต่างๆ ต่อวิถีชีวิตของประชาชน รวมทั้งในด้านการให้การศึกษอบรมประชาชนต่อไป

วิธีการและขั้นตอนการจัดตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลนั้น ตามระเบียบมหาเถรสมาคมฯ กำหนดว่า เมื่อต้องการจะจัดตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลขึ้นที่ตำบลใด ให้เจ้าคณะอำเภอเจ้าของท้องที่เป็นผู้พิจารณาวัดที่มีความเหมาะสม และเมื่อได้วัดที่มีความเหมาะสมแล้ว จึงให้เจ้าคณะอำเภอเจ้าของท้องที่เสนอเรื่องขออนุมัติจัดตั้งไปที่เจ้าคณะจังหวัด เมื่อเจ้าคณะจังหวัดอนุมัติแล้ว ขั้นตอนการจัดตั้งก็เป็นอันสิ้นสุด หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลแห่งนั้นก็ถูกต้องตามระเบียบมหาเถรสมาคมฯ สามารถดำเนินการใดๆ อันเป็นภาระหน้าที่ของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลได้ทุกประการ

ในกรณีพื้นที่ตำบลบางตำบลมีอาณาเขตกว้างขวางและประชาชนมีจำนวนมาก หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลที่จัดตั้งไว้แล้ว ไม่สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง การขยายพื้นที่การอบรมไปเปิดการอบรมในสถานที่อื่นในตำบลนั้น ไม่ว่าจะสถานที่นั้นจะเป็นที่วัดหรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควรก็ได้ และการขยายการอบรมไปเปิดการอบรมในตำบลใกล้เคียงก็สามารถดำเนินการได้ ถ้าเผื่อว่าตำบลใกล้เคียงนั้นไม่ได้ตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล สถานที่ที่ว่าจะไปเปิดการอบรมนั้นก็เช่นเดียวกัน จะเป็นวัด หรือสถานที่อื่นที่เห็นว่าเหมาะสมก็ได้ โดยมีขั้นตอนการขยายการอบรมเช่นเดียวกันกับขั้นตอนการจัดตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล และไปสิ้นสุดที่คณะกรรมการอำนวยการอบรมประชาชนประจำจังหวัดที่มีเจ้าคณะจังหวัดเป็นประธาน

ส่วนในด้านการย้ายหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล ตามระเบียบมหาเถรสมาคมฯ กำหนดว่าถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องย้ายก็ให้ย้ายได้ แต่มีเงื่อนไขว่าจะต้องย้ายไปจัดตั้งในวัดอื่นภายในตำบลเท่านั้น จะย้ายไปจัดตั้งในต่างตำบลไม่ได้ วิธีดำเนินการย้ายก็เริ่มต้นจากคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล จะเป็นผู้รายงานเหตุผลและความจำเป็นไปตามลำดับชั้น จนถึงคณะกรรมการอำนวยการอบรมประชาชนประจำจังหวัด ซึ่งมีเจ้าคณะจังหวัดเป็นประธาน เมื่อเจ้าคณะจังหวัดอนุมัติก็เป็นอันว่าขั้นตอนการย้ายก็สิ้นสุด ส่วนการล้มเลิก กิจการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลนั้น ล้มเลิกได้ในกรณีเดียวคือ กรณีที่มหาเถรสมาคมมีมติให้ล้มเลิก และเมื่อล้มเลิกแล้วบรรดาทรัพย์สินทั้งปวงของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล จะต้องตกเป็นทรัพย์สินของวัดที่เป็นที่ตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลนั้น

หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล เป็นกิจกรรมที่เริ่มจัดตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 ซึ่งเป็นปีที่ระเบียบมหาเถรสมาคมว่าด้วยการจัดตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล พ.ศ. 2518

ประกาศใช้ ตามระเบียบมหาเถรสมาคมฯ ดังกล่าว มหาเถรสมาคมตั้งเป้าหมายในการจัดตั้งไว้ว่า จะต้องจัดตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลให้ครบทุกตำบลให้ได้ภายในปี 2521 เว้นแต่จะมีเหตุขัดข้องที่ไม่อาจจัดตั้งได้ แต่ก็ให้รายงานเหตุแห่งความขัดข้องนั้นให้หน่วยเหนือตามลำดับชั้นขึ้นไปได้ทราบ

ด้านการบริหารงานหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลนั้น เมื่อจัดตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลขึ้นแล้ว หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลแห่งนั้นๆ ก็จะบริหารและดำเนินงานอยู่ในรูปของคณะกรรมการ เรียกว่า คณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล ซึ่งคณะกรรมการคณะนี้ประกอบไปด้วยบุคคลต่างๆ ทั้งที่เป็นพระสงฆ์ ผู้นำท้องถิ่นและประชาชนทั่วไป โดยมีเจ้าอาวาสวัดของวัดที่หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลตั้งอยู่เป็นประธาน คณะกรรมการคณะนี้ประกอบด้วยกรรมการ 2 ชุด คือ กรรมการโดยตำแหน่ง และคณะกรรมการโดยแต่งตั้ง รายละเอียดของคณะกรรมการแต่ละชุดดังจะได้กล่าวต่อไป

กรรมการโดยตำแหน่ง ประกอบด้วย

1. เจ้าอาวาสวัดของวัดที่หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลตั้งอยู่เป็นประธาน
2. เจ้าอาวาสวัดอื่นทุกวัดในตำบล เป็นรองประธานฝ่ายบรรพชิต เว้นแต่เจ้าอาวาสวัดที่ดำรงตำแหน่งพระสังฆาธิการตั้งแต่ระดับเจ้าคณะตำบลขึ้นไป ซึ่งในกรณีเช่นนี้ก็ให้แต่งตั้งพระภิกษุรูปใดรูปหนึ่งของวัดนั้นขึ้นทำหน้าที่รองประธานฝ่ายบรรพชิตแทน
3. กำนันเจ้าของท้องที่เป็นรองประธานฝ่ายคฤหัสถ์ แต่ถ้าวัดตั้งอยู่ในเขตเทศบาลก็ให้ผู้แทนของเทศบาลนั้นทำหน้าที่เป็นรองประธานฝ่ายคฤหัสถ์แทน

4. แพทย์ประจำตำบลและผู้ใหญ่บ้านทุกคนของตำบล เป็นกรรมการ

กรรมการโดยตำแหน่งนี้จะมีจำนวนเท่าใด และดำรงตำแหน่งนานเท่าใด ระเบียบมหาเถรสมาคมฯ กำหนดว่า กรรมการโดยตำแหน่งจะอยู่ในตำแหน่งได้คราวละไม่เกิน 4 ปี แต่เมื่อครบวาระแล้ว สามารถที่จะได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ ส่วนจำนวนกรรมการ ระเบียบมหาเถรสมาคมฯ มิได้กำหนดไว้

กรรมการโดยแต่งตั้ง กรรมการคณะนี้มาจากการคัดเลือกของกรรมการโดยตำแหน่ง ซึ่งพิจารณาคัดเลือกจากประชาชนทั่วไปในตำบล จำนวนไม่ต่ำกว่า 5 คนและไม่เกิน 9 คน การอยู่ในตำแหน่งนานเท่าใด ระเบียบมหาเถรสมาคมฯ มิได้กำหนดไว้

ทั้งกรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการโดยแต่งตั้ง ผู้ที่มีอำนาจแต่งตั้งตามระเบียบ คือ เจ้าคณะอำเภอ เจ้าของท้องที่ ส่วนอำนาจในการแต่งตั้งเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลนั้น เป็นอำนาจของคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล โดยประธานคณะกรรมการจะเป็นผู้แต่งตั้ง เลขานุการจะต้องแต่งตั้งจากพระสงฆ์เท่านั้น ส่วนผู้ช่วยเลขานุการจะแต่งตั้งจากใครก็ได้

อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลมี 7 ประการ

1. จัดอบรมประชาชนตามวัตถุประสงค์และวิธีการที่ระเบียบฯ กำหนด
2. ปฏิบัติการช่วยเหลือเกื้อกูลประชาชนตามกำลังความสามารถ
3. แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ และอนุกรรมการต่างๆ ตามความจำเป็น
4. จัดการดูแลรักษาทรัพย์สินของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลให้เป็นไปด้วยดี
5. เสนอความเห็นหรือข้อขัดข้องต่อคณะกรรมการอำนวยการอบรมประชาชนชั้นเหนือขึ้นไปและปฏิบัติตามคำแนะนำชี้แจงของคณะกรรมการอำนวยการชั้นเหนือขึ้นไปตามแต่กรณี
6. ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมือง รวมทั้งขอความร่วมมือในด้านต่างๆ เพื่อให้การอบรมประชาชนดำเนินไปโดยสะดวกเรียบร้อย
7. รายงานกิจการที่ได้ดำเนินการไปแล้วในรอบปีให้หน่วยเหนือขึ้นไปได้รับทราบ

นอกจาก 7 ประการดังกล่าวแล้ว ระเบียบมหาเถรสมาคมฯ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ให้คณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล อีกว่า ให้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดตั้งห้องสมุดและเกสท์ทานประจำตำบลอีกด้วย

ในด้านการบังคับบัญชาหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล ระเบียบมหาเถรสมาคมฯ กำหนดว่า ให้หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลปฏิบัติงานอยู่ในการควบคุมของคณะกรรมการชั้นเหนือขึ้นไป 4 ระดับ คือ

1. คณะกรรมการอำนวยการอบรมประชาชนประจำอำเภอ
2. คณะกรรมการอำนวยการอบรมประชาชนประจำจังหวัด
3. ผู้อำนวยการอบรมประชาชนประจำภาค
4. คณะกรรมการอำนวยการอบรมประชาชนกลาง

คณะกรรมการชั้นเหนือขึ้นไปทั้ง 4 ระดับดังกล่าว จะประกอบไปด้วยใครและมีอำนาจหน้าที่อย่างไรบ้าง ระเบียบฯ กำหนดว่า

คณะกรรมการอำนวยการอบรมประชาชนประจำอำเภอ ประกอบด้วยเจ้าคณะอำเภอ เป็นประธาน รองเจ้าคณะอำเภอเป็นรองประธาน เจ้าคณะตำบลทุกตำบลในเขตอำเภอเป็นกรรมการ ทั้งหมดที่กล่าวมาเรียกว่าเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง นอกจากคณะกรรมการอำนวยการอบรมประชาชนประจำอำเภอจะประกอบไปด้วยกรรมการโดยตำแหน่งแล้วยังประกอบไปด้วยกรรมการที่ปรึกษา ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ประจำอำเภอนั้นจำนวนไม่ต่ำกว่า 3 คน แต่ไม่เกิน 5 คน ตามที่นายอำเภอคัดเลือกอีกด้วย

คณะกรรมการอำนวยการอบรมประชาชนประจำจังหวัด ประกอบด้วยเจ้าคณะจังหวัด เป็นประธาน รองเจ้าคณะจังหวัดเป็นรองประธาน และเจ้าคณะอำเภอทุกอำเภอเป็นกรรมการ ทั้งหมดที่กล่าวมาเรียกว่ากรรมการโดยตำแหน่ง นอกจากคณะกรรมการอำนวยการอบรมประชาชนประจำจังหวัดดังกล่าวจะประกอบไปด้วยกรรมการโดยตำแหน่งแล้ว ยังประกอบไปด้วยกรรมการที่

เรียกว่า กรรมการที่ปรึกษาซึ่งประกอบไปด้วย เจ้าหน้าที่ประจำจังหวัด จำนวนไม่ต่ำกว่า 3 คน แต่ไม่เกิน 5 คน ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดคัดเลือกอีกด้วย

ผู้อำนวยการประชาชนประจำภาค ตามระเบียบมหาเถรสมาคมฯ หมายถึง เจ้าคณะภาค เจ้าสังกัด เป็นผู้อำนวยความสะดวกโดยตำแหน่ง

คณะกรรมการอำนวยความสะดวกประชาชนกลาง ประกอบด้วย พระเถระชั้นผู้ใหญ่ที่มหาเถรสมาคมแต่งตั้งขึ้น ให้ทำหน้าที่เป็นประธาน รองประธานและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกิน 5 รูป เจ้าคณะหนใหญ่ทุกหนเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง นอกจากกรรมการโดยตำแหน่งแล้ว คณะกรรมการอำนวยความสะดวกประชาชนกลางประกอบด้วย ผู้แทนจากกระทรวง ทบวง และกรมที่มีส่วนเกี่ยวข้องตามที่เห็นสมควรอีกด้วย

คณะกรรมการอำนวยความสะดวกประชาชนในแต่ละระดับ จะแต่งตั้งพระสงฆ์รูปใด รูปหนึ่งขึ้นทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการหรือผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการก็ได้ สำหรับผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการจะมีมากกว่า 1 รูปก็ได้

อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าวมี 3 ประการ ดังต่อไปนี้ คือ

1. ควบคุมและส่งเสริมการอบรมประชาชนให้เป็นไปตามระเบียบฯ
2. แก้ไขข้อขัดข้องเกี่ยวกับกิจการในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอบรมประชาชนประจำตำบลให้เป็นไปโดยชอบ
3. ตรวจสอบชี้แจงและแนะนำเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลให้ปฏิบัติหน้าที่โดยเรียบร้อย

ในการอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลนั้น ระเบียบมหาเถรสมาคมฯ ได้กำหนดวิธีการอบรมไว้ 3 วิธี ดังนี้คือ

1. วิธีอบรมทั่วไป ใช้สำหรับอบรมประชาชนทั่วไปในตำบล
2. วิธีอบรมเฉพาะกรณี ใช้สำหรับอบรมประชาชนบางส่วนของตำบลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ
3. วิธีอบรมเฉพาะบุคคล ใช้สำหรับอบรมชี้แจงหรือแนะนำประชาชนในตำบลเป็นการเฉพาะบุคคล

คณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล จะเลือกวิธีการอบรมวิธีใด ก็ให้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของการอบรม เป็นต้น ส่วนจำนวนครั้งที่อบรมวิธีอบรมวิธีที่หนึ่งเดือนละครั้ง นอกนั้นจะจัดอบรมก็ครั้งก็ให้แล้วแต่กรณี

งบประมาณสำหรับดำเนินการอบรมประชาชนประจำตำบลนั้น นอกจากเงินบริจาคที่บุคคลทั่วไปบริจาคแล้ว หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลยังได้รับการสนับสนุนเงิน งบประมาณจากทางราชการอีกด้วย กล่าวคือ กรมการศาสนา จะจัดตั้งเงินงบประมาณอุดหนุนเป็น

ประจำปี หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลแต่ละหน่วยจะได้รับเงินงบประมาณอุดหนุน หน่วยละ 1,000 บาทต่อปี แต่วิธีการจัดสรรเงินดังกล่าว ได้มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ในปี งบประมาณ 2532 และใช้วิธีการนั้นเรื่อยมาจนปัจจุบัน วิธีการจัดสรรเงินดังกล่าวคือ กรม การ ศาสนาจะไม่จัดสรรเงินงบประมาณให้หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหน่วยละ 1,000 บาท ดัง แต่ก่อน แต่กรมการศาสนาจะจัดสรรยอดงบประมาณทั้งหมดไปยังจังหวัด เพื่อที่จังหวัดจะได้จัด สรรเงินงบประมาณตามความเหมาะสมให้กับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลอีกต่อหนึ่ง จะให้ หน่วยใดจำนวนเท่าใดก็ได้ หรือจะไม่ให้เลยก็ได้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมที่คณะกรรมการอำนวยการ อบรมประชาชนประจำจังหวัดจะพิจารณา

5. หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก

หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลทั่วประเทศ (สำรวจเมื่อปี พ.ศ. 2540) มีจำนวนทั้งสิ้น 5,091 หน่วย ตั้งอยู่ในเขตหนเหนือ 1,167 หน่วย หนกลาง 1,370 หน่วย หนใต้ 245 หน่วย และหนตะวันออก 2,309 หน่วย (กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ, 2540)

หนตะวันออก คือ เขตการปกครองของคณะสงฆ์ตั้งแต่ภาค 8 จนถึงภาค 12

ภาค 8 ประกอบด้วยจังหวัดอุดรธานี เลย หนองคาย สกลนครและหนองบัวลำภู

ภาค 9 ประกอบด้วยจังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์และร้อยเอ็ด

ภาค 10 ประกอบด้วยจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ นครพนม มุกดาหาร ยโสธร และอำนาจเจริญ

ภาค 11 ประกอบด้วยจังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิและสุรินทร์

ภาค 12 ประกอบด้วยจังหวัดปราจีนบุรี นครนายก ฉะเชิงเทราและสระแก้ว

เขตการปกครองของคณะสงฆ์ในหนตะวันออก หากยึดตามหลักการแบ่งภาคตามหลัก ภูมิศาสตร์ของประเทศไทยแล้ว ส่วนใหญ่จะเป็นจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนจังหวัด ปราจีนบุรี นครนายก ฉะเชิงเทราและสระแก้ว ถึงแม้ไม่ได้ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแต่ก็เป็น จังหวัดที่มีเขตแดนอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคอีสานเป็นศูนย์รวมวัฒนธรรมอันเก่าแก่ ซึ่ง เสนอ นาระ ดล (2521) ได้สรุปไว้ว่ามีหลักฐานว่า มีคนอยู่มาหลายพันปีแล้ว และเคยรุ่งเรืองใน วัฒนธรรมคง จะเป็นของลัวะ ไทยโบราณเชื้อชาติใดชาติหนึ่ง แต่อาจสูญพันธุ์ไปหรือเหลืออยู่และอพยพไปอยู่ที่ อื่นแล้ว ชาวอีสานปัจจุบันอาจเป็นคนรุ่นใหม่ที่เกิดอพยพเข้ามาไม่เกิน 1,000 ปี เมืองที่เก่าแก่ที่ สุด ซึ่งเป็นเมืองก่อนพุทธกาลในภาคอีสาน มีเมืองหนองหานหลวง (บริเวณจังหวัดสกลนคร) เมือง โคตรบูรณ์ (บริเวณจังหวัดนครพนม) เมืองสาเกตนคร (บริเวณจังหวัดร้อยเอ็ด)เมืองหนองหานน้อย (บริเวณจังหวัดอุดรธานี)

ชาวอีสานที่อยู่ในจังหวัดต่างๆ ในปัจจุบันนี้ อาจแยกได้เป็นกลุ่มๆ ตามลำน้ำที่พุด ขนธรรมชาตินิยมประเพณีที่ใกล้เคียงที่สุด คล้ายหรืออย่างเดียวกันนี้

ในส่วนของคุณธรรมนิยมประเพณีและวัฒนธรรม ชาวอีสานในกลุ่มจังหวัด สกลนคร นครพนม หนองคาย บางอำเภอของกาฬสินธุ์ อุดรธานี ขอนแก่น ชัยภูมิ ร้อยเอ็ด มหาสารคามยโสธร อุบลราชธานี นครราชสีมา บุรีรัมย์และเลย มีขนบธรรมเนียมประเพณีและ วัฒนธรรมไม่ต่างกัน เช่น

เครื่องนุ่งห่ม ใช้ผ้าซิ่นถุงสำหรับสตรี กางเกงครึ่งแข้งสำหรับชาย

อาหารรับประทานข้าวเหนียว

การละเล่น จังหวะ ลีลา การฟ้อนรำ เหมือนกัน แต่แตกต่างกับทางภาคใต้และภาคเหนือ

ประเพณี งานบุญบั้งไฟ บุญมหาชาติ แต่งงาน งานศพ เหมือนๆ กัน

อาชีพ มีการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์เป็นหลัก ฯ

วัฒนธรรมของคนอีสานเป็นวัฒนธรรมที่มีความเชื่อมั่นมากที่สุด วัฒนธรรมสร้างคนให้ เป็นคน สร้างให้คนละจากความโลภ ความโกรธ ความหลง ให้คนทำคุณงามความดี เชื่อเพื่อ เชื่อแต่ต่อกัน (บัวศรี ศรีสูง, 2536) วัฒนธรรมหนึ่งจะมีความคล้ายคลึงกันและแตกต่างกับวัฒนธรรมอื่น เช่นเรื่องศาสนา ภาษา พิธีการ พิธีกรรมต่างๆ บุคคลในสังคมใดก็จะปฏิบัติตามวัฒนธรรมของสังคมนั้นและมีพฤติกรรมคล้ายกับคนอื่น ๆ ในสังคมเดียวกัน ไม่ว่าจะโดยรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม (มาลี บุษยะมา, 2531) เนื่องจากสภาพของความแตกต่างทางด้านภูมิศาสตร์ มีผลกระทบต่อวิถีชีวิต วัฒนธรรมความเป็นอยู่ของผู้คนในแหล่งนั้นๆ ในแต่ละที่แต่ละแห่งก็จะมีเอกลักษณ์ที่เป็นตัวของตัวเอง ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะศึกษา สภาพปัญหาและความต้องการเฉพาะ หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนวันออกเท่านั้น เพื่อนำเสนอระบบการฝึกอบรมที่มีความเหมาะสมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนวันออก โดยเฉพาะ

จากความสำคัญของการดำเนินการของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล ที่มี วัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสร้างสิ่งที่เป็นคุณประโยชน์แก่ประชาชน ควรที่จะให้มีการจัดดำเนินการต่อไป แต่จากการที่หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลซึ่งปัจจุบันบางหน่วย ไม่สามารถที่จะดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ, 2541) และจากรายงานการดำเนินกิจกรรมของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนวันออก ประจำปี 2541 พบสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลอยู่หลายประการ โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. หลักสูตรในการฝึกอบรม

หลักสูตรในการฝึกอบรมไม่มีความชัดเจนที่เหมาะสมพอกับในแต่ละท้องถิ่น ที่เขียนไว้ในโครงการมีขอบเขตที่กว้างเกินไป ทำให้เกิดปัญหาในการนำไปปฏิบัติจริง

2. คุณสมบัติและจำนวนผู้เข้ารับการอบรม

ผู้เข้ารับการอบรมโดยส่วนใหญ่เป็นเด็กและคนชรา คนหนุ่มสาวมีจำนวนค่อนข้างน้อย ทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินการจัดกิจกรรมที่บางครั้งมีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาแรงงาน จำนวนผู้เข้าอบรมมีพอสมควร แต่มีบางส่วนที่ไม่เข้าใจต่อวัตถุประสงค์ในการอบรมโดยคิดว่า ไม่คุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป

3. วันเวลาและสถานที่ในการฝึกอบรม

วันเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมไม่มีการกำหนดที่ชัดเจน โดยส่วนใหญ่ยึดหลักการจัดการ ฝึกอบรมตามวันสำคัญต่างๆ เช่น วันสำคัญทางพุทธศาสนา วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ เป็นต้น เวลาที่ใช้ในการจัดการฝึกอบรมบางครั้งไม่เหมาะสมกับผู้เข้ารับการอบรมทั้งในด้านของช่วงเวลาและระยะเวลาที่ใช้ในการอบรม สถานที่ที่ใช้ในการฝึกอบรมส่วนใหญ่จัดการฝึกอบรมในวัด

4. วิทยากร

วิทยากรส่วนใหญ่เป็นพระในแต่ละหน่วยนั้นๆ วิทยากรที่มีความรู้เฉพาะทาง ทางด้านต่างๆ เช่น แพทย์ เกษตรอำเภอ ฯ ไม่ค่อยมีเวลาเพราะส่วนใหญ่มีงานประจำที่ต้องรับผิดชอบมากอยู่แล้ว วิทยากรที่มีความสามารถไม่ค่อยให้ความร่วมมือเท่าที่ควรเพราะมีปัญหาเรื่องค่าตอบแทน

5. การรับรองผลการฝึกอบรม

ไม่มีการรับรองผลการฝึกอบรมอย่างเป็นทางการ

6. การประเมินและติดตามผล

ทั้งทางด้านโครงการและทางด้านผู้เข้ารับการอบรม ยังไม่มีการประเมินผลและติดตามผลที่ดีพอ ในปัจจุบันมีการส่งรายงานการดำเนินการจัดกิจกรรมของแต่ละหน่วยฯ ปีละครั้ง ผลของการรายงานในแต่ละปีไม่ได้มีการจัดเก็บเป็นข้อมูลและไม่ได้มีการจัดเก็บบันทึกไว้ ทำให้ลำบากแก่การติดตามผลของการดำเนินการ ทางด้านผู้เข้ารับการอบรมมีการประเมินและติดตามผลอย่างไม่เป็นทางการโดย พระ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ว่าหลังผ่านการอบรมแล้วประชาชนมีพัฒนาการเป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่

7. งบประมาณในการฝึกอบรม

ในปัจจุบันทางหน่วยอบรมประชาชนประจำอำเภอจะเป็นผู้จัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลแต่ละหน่วย โดยได้รับงบประมาณมาจากส่วนกลาง บางหน่วยได้รับงบประมาณสนับสนุนแต่บางหน่วยไม่ได้ โดยเฉลี่ยแล้วจะได้รับงบประมาณ ประมาณ 1,000 บาทต่อหน่วยต่อปี จากรายงานการดำเนินการจัดกิจกรรมของแต่ละหน่วยในหนึ่งวันออก ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ เรื่องของงบประมาณไม่เพียงพอแก่การดำเนินการจัดกิจกรรม เป็นผลให้การดำเนินการไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์

6. เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย

เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) นี้เป็นเทคนิคที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็น โดยเฉพาะในกรณีที่จะทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่อยู่ในที่ต่างๆ ที่ไม่สามารถมาร่วมประชุมได้และผลประโยชน์ของเทคนิคนี้คืออีกอย่างหนึ่งอยู่ที่ว่า ให้ออกโอกาสสมาชิกทุกคนได้แสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างอิสระและได้แสดงความคิดเห็นที่แตกต่างจากกลุ่ม ซึ่งทำให้การศึกษามีความละเอียดยิ่งขึ้น การศึกษาแบบเดลฟายเป็นเทคนิคที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็นรวมของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในประเด็นใดประเด็นหนึ่งที่ต้องการรู้และเป็นเทคนิคที่ใช้หาความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Consensus) ที่ไม่จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญเหล่านั้นมานั่งเผชิญหน้ากันในที่ประชุม โดยทั่วไปแล้วติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญทางไปรษณีย์ (Plinstone and Turoff, 1975 อ้างถึงใน นภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม, 2535) เทคนิคนี้ได้รับการยอมรับในหมู่อุเชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ อย่างแท้จริงและผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเต็มที่และอิสระโดยไม่ต้องคำนึงถึงความคิดเห็นของผู้อื่น และไม่ตกอยู่ใต้อิทธิพลของเสียงส่วนใหญ่หรือความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนอื่นๆ

1. ความหมายของเทคนิคเดลฟาย

อเล็กซ์ เจ. ดูคานิส (Alex J. Ducanis, 1970) ได้ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟายว่า “เป็นการทำนายเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ที่จะเป็นไปได้ในอนาคต เทคนิคนี้มุ่งที่จะลดผลกระทบทางด้านความคิดระหว่างผู้เชี่ยวชาญด้วยกันหรืออาจกล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่า เทคนิคเดลฟาย เป็นวิธีการรวบรวมคำตอบที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเกี่ยวกับเรื่องที่เราจะศึกษาในขณะที่ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ไม่ได้เกี่ยวข้องก็จะถูกจำกัดลงด้วย”

โอลาฟ เฮลเมอร์และนิโคลัส เรสเซอร์ (Olaf Helmer and Nicholus Rescher อ้างถึงใน วิจิต คชชาฎ, 2535) ให้คำนิยามของเทคนิคเดลฟายว่า “เป็นโครงการจัดทำอย่างละเอียดรอบครอบในการที่จะสอบถามบุคคลด้วยแบบสอบถามในเรื่องต่างๆ เพื่อที่จะให้ได้ข้อมูลและความคิดเห็นกลับมา โดยมุ่งที่จะรวบรวมการพิจารณาการตัดสินใจ และสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในเรื่องที่เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคต

อัลเฟรด รัสป์ จูเนียร์ (Alfred Raspe Jr, 1973) ได้ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟายว่า “เป็นเทคนิคของการรวบรวมการพิจารณาการตัดสินใจที่มุ่งเอาชนะ จุดอ่อนของการตัดสินใจแต่เดิมที่จำเป็นต้องขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนใดคนหนึ่ง โดยเฉพาะความคิดเห็นของกลุ่มหรือมติของที่ประชุม”

ทอร์นตัน และคณะ (Thornton and others, 1975) ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟายว่า “เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหาและตัดสินใจในสถานการณ์ต่างๆ เป็นวิธีการที่จะชัดเจนและได้รับความเห็นที่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง”

สรุปได้ว่า เทคนิคเดลฟาย คือ กระบวนการที่รวบรวมความคิดเห็นหรือการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและมีความถูกต้องน่าเชื่อถือมากที่สุด โดยที่ผู้ทำการวิจัยไม่ต้องนัดผู้เชี่ยวชาญให้มาประชุมพบปะกัน แต่ขอร้องให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนแสดงความคิดเห็นหรือตัดสินใจปัญหาในรูปแบบของการตอบแบบสอบถาม ซึ่งเทคนิคนี้จะทำให้ผู้ทำการวิจัยสามารถระดมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในที่ต่างๆ ได้โดยไม่มีข้อจำกัด และยังช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระและไม่ตกอยู่ใต้อิทธิพลทางความคิดเห็นของผู้อื่นหรือเสียงส่วนใหญ่

2. คุณลักษณะของเทคนิคเดลฟาย

เทคนิคเดลฟายนี้ มุ่งเพื่อเสาะหาความคิดเห็นของกลุ่มคน ด้วยการตอบแบบสอบถาม ดังนั้น จึงมีคุณลักษณะเฉพาะดังนี้ (Linstone and Turoff, 1975 อ้างถึงใน นามนทล สิบหมื่นเปี่ยม, 2535)

2.1 ผู้ที่เข้าร่วมโครงการเทคนิคเดลฟาย จำเป็นต้องตอบแบบสอบถามตามที่ผู้ทำการวิจัยได้กำหนดขึ้นในแต่ละขั้นตอน

2.2 เทคนิคนี้ไม่ต้องการให้ความคิดเห็นของผู้อื่นแต่ละคนมีผลกระทบต่อตนเอง หรือมีอิทธิพลต่อการพิจารณาตัดสินใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนจะไม่ทราบว่า มีผู้ใดบ้างที่ได้รับการคัดเลือกเข้าอยู่ในโครงการและจะไม่ทราบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการแต่ละคนมีความคิดเห็นในแต่ละข้ออย่างไร ผู้เข้าร่วมโครงการจะรู้เฉพาะคำตอบของตนเองเท่านั้น

2.3 เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการแต่ละคน ตอบแบบสอบถามด้วยการกลั่นกรองอย่างละเอียดรอบคอบ และเพื่อให้คำตอบที่ได้รับมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันยิ่งขึ้น ผู้ทำวิจัยจะแสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องต้องกันนี้ จะแสดงในรูปสถิติและผู้ทำวิจัยจะจัดส่งไปให้ผู้เข้าร่วมโครงการแต่ละคนทราบ ทั้งนี้เพื่อที่ผู้เข้าร่วมโครงการจะได้พิจารณาตัดสินใจว่า จะคงคำตอบเดิมอยู่หรือจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงคำตอบเดิมอยู่ หรือจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงคำตอบเดิมประการใดบ้าง ซึ่งในการเปลี่ยนแปลงคำตอบเดิมนี้อาจต้องบอกเหตุผลไปให้ทราบด้วย

3. กระบวนการของเทคนิคเดลฟาย

กระบวนการศึกษาแบบเดลฟายมีด้วยกัน 4 รอบ ในการรวบรวมความคิดเห็นที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของผู้เชี่ยวชาญเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาทิ เช่น รวบรวมโครงสร้างของรูปแบบการกำหนดนโยบาย การวางแผนของมหาวิทยาลัยหรือหลักสูตรการกำหนดงบประมาณ การวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจและสังคมและการศึกษาค่านิยมเหล่านี้เป็นต้น ซึ่งมีรายละเอียดของแต่ละรอบ ดังต่อไปนี้ (Linstone and Turoff, 1975 อ้างถึงใน นามนทล สิบหมื่นเปี่ยม, 2535)

รอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open ended form) ให้ผู้เชี่ยวชาญตอบในประเด็นกว้าง เพื่อที่จะรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด หลังจากนั้นเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญส่งกลับคืน แล้วนำแบบสอบถามที่ส่งคืนเหล่านี้มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อรวบรวมความคิดเห็นที่เหมือนกัน หรือใกล้เคียงกันและแยกความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เพื่อจัดสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2

รอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่พัฒนามาจากข้อคำถามของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 1 แล้วจัดทำเป็นแบบสอบถามการประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แล้วนำแบบสอบถามนี้ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อลงน้ำหนักของความสำคัญในแต่ละข้อคำถาม หลังจากนั้นเก็บแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญส่งกลับคืน แล้วนำแบบสอบถามเหล่านี้มาหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของแต่ละคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพร้อมทั้งระบุตำแหน่งคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนที่ตอบเพื่อที่จะจัดสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3

รอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่พัฒนามาจากข้อคำถามของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 ซึ่งแบบสอบถามในรอบที่ 3 นี้ จะแสดงให้เห็นค่าคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 แต่ละท่าน ครอบคลุมอย่างไร มีความแตกต่างไปจากมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของคำตอบ ทั้งหมดในแต่ละข้ออย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจยืนยันคำตอบเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่หรือต้องยืนยันคำตอบเดิมที่ไม่ได้อยู่ในขอบเขตพิสัยระหว่างควอไทล์ ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะแสดงข้อความความคิดเห็นเป็นเหตุผลประกอบด้วย

รอบที่ 4 เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะและวิธีการตอบเช่นเดียวกับรอบที่ 3 แล้วส่งกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญทบทวนคำตอบอีกครั้ง ซึ่งโดยทั่วไปมักตัดรอบนี้ออก เพราะความคิดเห็นในรอบที่ 3 และรอบที่ 4 มีความแตกต่างกันน้อยมาก

คำตอบที่ได้รับ ผู้วิจัยก็จะได้ข้อมูลที่มีคุณค่าต่อการนำไปประกอบการวินิจฉัยสั่งการในเรื่องที่ต้องการ หรือคาดการณ์ สภาวะที่ควรจะเป็นในอนาคต โดยข้อมูลที่ได้จะแสดงถึงลำดับความสำคัญ อัตราร้อยละของความสอดคล้องต้องกันและความไม่สอดคล้องต้องกันของความคิดเห็น

4. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือได้ของคำตอบที่ได้รับ

จากคุณลักษณะของเทคนิคเดลฟายและกระบวนการของเทคนิคเดลฟาย จะเห็นได้ว่าความสำเร็จของการวินิจฉัยแบบนี้ขึ้นอยู่กับผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมโครงการ ซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ฉะนั้นความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ได้รับจะต้องขึ้นอยู่กับความน่าเชื่อถือของผู้ตอบ ว่ามีความรอบรู้ในเรื่องนั้นอย่างแท้จริงหรือไม่ และมีจำนวนมากพอที่จะใช้เป็นผู้แทนของผู้รู้ในเรื่องนั้นหรือไม่

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือได้ของคำตอบที่ได้รับ ได้แก่ การเลือกสรร ผู้เชี่ยวชาญ การกำหนดจำนวนผู้เชี่ยวชาญ การเขียนแบบสอบถาม และการพิจารณาคำตอบ

4.1 การเลือกสรรผู้เชี่ยวชาญ ควรคำนึงถึงความสามารถของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ควรเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถเป็นเลิศในสาขานั้นๆ อย่างแท้จริง ไม่ควรเลือกโดยอาศัยความคุ้นเคยหรือติดต่อง่ายและควรเลือกผู้ที่มีความเต็มใจตั้งใจ และมั่นใจในการให้ความร่วมมือกับงานวิจัยโดยตลอด รวมทั้งยินยอมสละเวลาอีกด้วย

4.2 การกำหนดจำนวนผู้เชี่ยวชาญ ควรเลือกให้มีจำนวนมากเพียงพอเพื่อจะได้ความคิดเห็นใหม่ๆ และได้คำตอบที่มีน้ำหนักน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น โดยทั่วไปไม่มีข้อกำหนดตายตัวว่าควรมีจำนวนผู้เชี่ยวชาญกี่คน นักวิจัยบางคนให้ความเห็นว่าผู้เชี่ยวชาญจำนวนถึง 5 ถึง 10 คน และ 10 ถึง 15 คน ในกลุ่มเดียวกันก็มากพอแล้ว ส่วน โทมัส ที แมคคิลแลน (Thomas T. Macmillan) ได้เสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยแบบเดลฟายว่า ควรมีจำนวนเท่าไรจึงจะเหมาะสมในการประชุมประจำปีของสมาคมโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย เมื่อปี พ.ศ. 2514 พบว่า หากมีจำนวนตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป อัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อน จะมีน้อยมาก ดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 2 จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่มีผลต่ออัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อน

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (คน)	ช่วงความคลาดเคลื่อน	ความคลาดเคลื่อนลดลง
1 - 5	0.20 - 0.70	0.50
5 - 9	0.70 - 0.58	0.12
9 - 13	0.58 - 0.54	0.04
13 - 17	0.54 - 0.50	0.04
17 - 21	0.50 - 0.48	0.02
21 - 25	0.48 - 0.46	0.02
25 - 29	0.46 - 0.44	0.02

(Thomas T. Macmillan. "The Delphi Technique" อ้างถึงใน ดนัย เทียนพุฒิ, 2537

"การทำวิจัยแบบเดลฟาย : เทคนิคและปัญหาที่พบในการวิจัย" วารสารการวิจัยการศึกษา, 2530 หน้า 28)

นอกจากนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้เชี่ยวชาญ ยังมีปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อความน่าเชื่อถือของคำตอบ คือ การอุทิศตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม หากผู้ตอบเห็นความสำคัญและอุทิศตัวต่อการตอบอย่างแท้จริงแล้ว ข้อมูลที่ได้ก็น่าเชื่อถือและตรงกับความเป็นจริงมากขึ้น ตรงกันข้ามหากผู้ตอบ ไม่เห็นความสำคัญและตอบเพียงเพื่อจะให้เสร็จไปเท่านั้นแล้ว โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดก็จะมีมากยิ่งขึ้น

4.3 การเขียนแบบสอบถาม แบบสอบถามควรเขียนให้ชัดเจน สละสลวยง่ายแก่การอ่านและเข้าใจ นอกจากนี้ การเว้นระยะในการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละรอบ ไม่ควรห่างจนเกินไป เพราะอาจมีผลให้ผู้ตอบลืมเหตุผลที่เลือกตอบในรอบที่ผ่านมาได้

4.4 การพิจารณาคำตอบ ผู้ทำการวิจัยต้องมีความละเอียดรอบคอบในการพิจารณาคำตอบและให้ความสำคัญในการตอบที่ได้รับอย่างเสมอกันทุกข้อ โดยไม่มีความลำเอียง แม้ว่าในข้อนั้นจะมีบางคนไม่ตอบก็ตาม ทั้งยังมีการวางแผนล่วงหน้าเป็นอย่างดีในการดำเนินงานตามขั้นตอนของกระบวนการวิจัยแบบเดลฟายด้วย

5. จำนวนคำถามในแบบสอบถามเทคนิคเดลฟาย

ไม่มีข้อยุติที่แน่นอนว่า จำนวนคำถามที่จะใช้ในแบบสอบถามควรจะเป็นเท่าใด แต่อย่างไรก็ตามในการจัดทำแบบสอบถามก็มีข้อควรคำนึงที่จะมาใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดจำนวนข้อและเรื่องที่สอบถามดังนี้

- 5.1 เรื่องจำเป็นที่จะต้องศึกษาคืออะไร
- 5.2 ความคิดเห็นที่จะต้องการจะได้รับนั้นต้องการจะได้จากผู้ใดบ้าง
- 5.3 คำถามอะไรบ้างที่จะนำมาใช้ เพื่อที่จะได้คำตอบอย่างกว้างๆ จากการตอบแบบถามรอบที่ 1
- 5.4 คำตอบที่ได้จากแบบสอบถามในรอบที่ 1 จะนำมาใช้สร้างแบบสอบถามในรอบที่ 2 ได้อย่างไร
- 5.5 สถิติอะไรที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องแสดงความคิดเห็น เป็นส่วนรวมของคำถามที่ได้รับทั้งหมดจากแบบสอบถามรอบที่ 3
- 5.6 ข้อมูลที่ได้รับ มีลำดับความสำคัญ มีความสอดคล้องและมีความไม่สอดคล้องต่อเนื่องกันอย่างไร จะสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาตัดสินใจได้อย่างไร

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่นำมาใช้ในการพิจารณาคำตอบจากแบบสอบถามรอบที่ 2 และ 3 ก็คือ สถิติที่เกี่ยวกับการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง (Central tendency) อันได้แก่ ฐานนิยม มัธยฐานหรือค่าเฉลี่ย เพื่อแสดงตำแหน่งของความคิดเห็น

เนื่องจากมาตราที่ใช้กับคำตอบมีเพียงเล็กน้อย ดังนั้นการใช้ค่าเฉลี่ยจึงไม่เหมาะสมและนักวิจัยมักจะนิยมใช้มัธยฐานมากกว่าในกรณีที่เป็นความคิดเห็นในเรื่องเวลาและปริมาณ สำหรับกรณีที่ยพยายามจะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการณ์ในอนาคตนั้น มักจะใช้ฐานนิยมมากกว่า

7. ข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบของเทคนิคเดลฟาย

ข้อได้เปรียบของเทคนิคเดลฟาย

1. เป็นเทคนิคที่สามารถรวบรวมความคิดเห็นโดยไม่ต้องมีการพบปะ ประชุมกันซึ่งเป็น การทຸ່ນเวลาและค่าใช้จ่ายอย่างมาก

2. ข้อมูลที่ได้จะเป็นคำตอบที่น่าเชื่อถือ เพราะ

2.1 เป็นความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นอย่างแท้จริง

2.2 ได้มาจากการย้าคำถามหลายรอบ จึงเป็นคำตอบที่ได้กลั่นกรองมาอย่างรอบคอบ

2.3 ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนแสดงความคิดเห็นของตนอย่างเต็มที่ และอิสระ ไม่ได้ ตก อยู่ภายใต้อิทธิพลทางความคิดหรืออำนาจเสียงส่วนใหญ่ เพราะผู้เชี่ยวชาญเหล่านั้นจะไม่ทราบว่ามีใครอยู่ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญบ้าง และไม่ทราบด้วยว่าแต่ละคนมีความคิดเห็นอย่างไร

3. ผู้ทำการวิจัยสามารถระดมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้โดยไม่จำกัด ทั้งในเรื่องจำนวนผู้เชี่ยวชาญ สภาพภูมิศาสตร์ หรือเวลา

4. เป็นเทคนิคที่มีขั้นตอนการดำเนินการไม่ยากนัก และได้ผลอย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ

5. ผู้ทำการวิจัยสามารถทราบลำดับความสำคัญของข้อมูล และเหตุผลในการตอบรวมทั้ง ความสอดคล้องในเรื่องความคิดเห็นได้เป็นอย่างดี

ข้อเสียเปรียบของเทคนิคเดลฟาย

การใช้เทคนิคเดลฟายจะมีข้อเสียเปรียบในกรณีต่อไปนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการคัดเลือกมิใช่เป็นผู้มีความสามารถหรือเชี่ยวชาญในสาขานั้น อย่างแท้จริง ซึ่งทำให้ข้อมูลที่ได้ขาดความเชื่อมั่นได้

2. ผู้เชี่ยวชาญไม่เต็มใจให้ความร่วมมือในการวิจัยอย่างแท้จริงโดยตลอด

3. ผู้ทำการวิจัยขาดความรอบคอบหรือมีความลำเอียงในการพิจารณาวิเคราะห์คำตอบ ที่ ได้ในแต่ละรอบ

4. แบบสอบถามที่ส่งไปเกิดการสูญหายระหว่างทาง หรือได้รับคำตอบกลับมาไม่ครบใน แต่ละรอบ

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับระบบ และหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล ได้แก่

ชัตติยาพร คำอาจ (2542) ได้ศึกษาเพื่อพัฒนาระบบการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขบัญญัติแห่งชาติสำหรับประชาชนเขตจังหวัดนครนายก พบว่า 1. ได้ระบบหลัก คือ ระบบการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขบัญญัติแห่งชาติสำหรับประชาชนในเขตจังหวัดนครนายก มีขั้นตอนระบบ 5 ขั้นตอน คือ 1.1 การวิเคราะห์สภาพ ปัญหาและความต้องการ 1.2 การวางแผนงานเผยแพร่ความรู้ 1.3 การผลิตสื่อการเผยแพร่ความรู้ 1.4 การดำเนินงานเผยแพร่ความรู้ และ 1.5 การประเมินติดตามผลการเผยแพร่ความรู้ 2. ได้ระบบย่อย 4 ระบบ คือ 2.1 ระบบการวางแผนงานเผยแพร่ความรู้ด้านสุขบัญญัติแห่งชาติสำหรับประชาชนเขตจังหวัดนครนายก 2.2 ระบบการผลิตสื่อการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขบัญญัติแห่งชาติสำหรับประชาชนเขตจังหวัดนครนายก 2.3 ระบบการจัดการและการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขบัญญัติแห่งชาติสำหรับประชาชนเขตจังหวัดนครนายก 2.4 ระบบการประเมินและติดตามผลการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขบัญญัติแห่งชาติสำหรับประชาชนเขตจังหวัดนครนายก และระบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมสำหรับเป็นระบบการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขบัญญัติแห่งชาติสำหรับประชาชนเขตจังหวัดนครนายก

ทิพย์เกสร บุญอำไพ (2540) ได้ศึกษาเพื่อพัฒนาระบบการสอนเสริมทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ทำการทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนจากการสอนเสริมทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต กับ นักศึกษาที่เรียนจากการสอนเสริมโดยวิธีเผชิญหน้า และประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการสอนทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต ผลการวิจัย พบว่า 1. ระบบการสอนเสริมทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต (DTSI Plan) ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 6 องค์ประกอบ ซึ่งจัดเป็นขั้นตอน 6 ขั้นตอนได้แก่ (1) การวิเคราะห์สถานการณ์ (2) การออกแบบการเรียนการสอน (3) การผลิตชุดการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต (4) การทดสอบประสิทธิภาพ (5) การดำเนินการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต และ (6) การประเมินและปรับปรุง ระบบการสอนเสริมทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต ได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิทางเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และทางระบบการศึกษาทางไกล เห็นว่า อยู่ในเกณฑ์ “เหมาะสมมาก”

สุภารัฐ ผ่องพันธุ์งาม (2539) ได้ศึกษารูปแบบการจัดค่ายเยาวชนอนุรักษ์ธรรมชาติ พบว่า ควรมีรูปแบบหลัก 1 รูปแบบและมีรูปแบบย่อย 8 รูปแบบ ซึ่งมีประเด็นหลักในรูปแบบ 6 ประการคือ ขั้นตอนการเตรียมการก่อนการจัดค่ายเยาวชน (มีรูปแบบย่อย 3 รูปแบบ) ขั้นตอนการเตรียมการวันเปิดค่ายเยาวชน (รูปแบบย่อย 1 รูปแบบ) ขั้นตอนการจัดการระหว่างการดำเนิน กิจกรรมค่ายเยาวชน (มี 1 รูปแบบย่อย) ขั้นตอนการเตรียมการวันปิดค่ายเยาวชน (1 รูปแบบย่อย) ขั้นตอนการประเมินผลการจัดการค่ายเยาวชน (1 รูปแบบย่อย) และขั้นตอนการวิจัยและพัฒนาแบบค่ายเยาวชน (1 รูปแบบย่อย)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลมีน้อยมาก เท่าที่ได้ค้นคว้า และรวบรวมมา มีเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น คือ งานวิจัยของ จำนง หนูนิล (2534) เรื่อง “ความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล เกี่ยวกับสภาพการบริหารและปัญหาในการบริหารของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล จังหวัดสมุทรสงคราม” ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 2 ประการ คือ 1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลและผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสภาพการบริหารและปัญหาในการบริหารหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล จังหวัดสมุทรสงครามใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการประเมินความต้องการ ด้านการจัดองค์การบริหารงาน ด้านการวางแผนงาน ด้านการลงมือปฏิบัติงาน และด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน และ 2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล ใน 5 ด้านตามวัตถุประสงค์ประการแรก ระหว่าง กลุ่ม ตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล และผู้ที่เกี่ยวข้องกลุ่มตัวอย่างคือ คณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมได้ เครื่องมือรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม

ผลการศึกษาความคิดเห็นปรากฏว่า ทั้งกลุ่มคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลและกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเห็นว่า คณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลมีการปฏิบัติหน้าที่บริหารงานกันอยู่ในระดับน้อย ด้านการประเมินความต้องการ ด้านการจัดองค์การบริหารงานด้านการวางแผนการประเมินผลการปฏิบัติงาน ส่วนผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างสองกลุ่มปรากฏว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ .05 ในด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.1 ในด้านการจัดองค์การบริหารงาน ส่วนด้านอื่นๆ นอกจากนั้นไม่แตกต่างกัน

จากแบบรายงานกิจกรรม ของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันตก ประจำปี พ.ศ. 2541 ได้พบสภาพและปัญหาต่างๆ อันเนื่องจากการไม่มีระบบการทำงานที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงเห็นว่า จำเป็นที่จะต้องมีการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันตก อันจะนำไปสู่การพัฒนากระบวนการฝึกอบรม เพื่อจะช่วยให้การอบรมของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันตก มีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ 2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ และ 3. เพื่อนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นตอนการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนและคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการ
2. ขั้นตอนการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก
3. ขั้นตอนการนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก

ขั้นที่ 1 ขั้นตอนการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนและคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนและคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ

1. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตที่ตั้งของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก
2. คณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนตะวันออก ประกอบด้วย ประธานและคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนและคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันตก เกี่ยวกับ สภาพ ปัญหาและความต้องการ ในการดำเนินงานของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันตก ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด ให้เลือกตอบแสดงความคิดเห็นกับข้อความว่า เห็นด้วยหรือไม่ จำนวน 57 ข้อ โดยในแบบสอบถามมีประเด็นคำถามหลักดังต่อไปนี้

1. ปรัชญา ปณิธาน และนโยบายการฝึกอบรม จำนวน 3 ข้อ
2. วัตถุประสงค์การฝึกอบรม จำนวน 10 ข้อ
3. หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม จำนวน 10 ข้อ
4. งบประมาณการฝึกอบรม จำนวน 5 ข้อ
5. ระยะเวลาในการจัดฝึกอบรม จำนวน 5 ข้อ
6. วิทยากรฝึกอบรม จำนวน 5 ข้อ
7. ผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน 5 ข้อ
8. สถานที่ฝึกอบรม จำนวน 5 ข้อ
9. เทคนิคการฝึกอบรม จำนวน 5 ข้อ
10. ขั้นตอนการดำเนินงานฝึกอบรม จำนวน 4 ข้อ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดโครงสร้างของระบบการฝึกอบรม ที่ถูกต้องตามหลักการของระบบการฝึกอบรม เพื่อให้เป็นข้อความคำถามในแบบสอบถาม โดยได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ระบบการฝึกอบรมจากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ
2. ตรวจสอบความครอบคลุมและความเหมาะสมในประเด็นต่างๆ กับระบบการฝึกอบรมที่สร้างขึ้นในข้อที่ 1 แล้วสร้างแบบสอบถาม นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำในการตรวจแก้ไขด้านเนื้อหาและภาษา
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้ คือ

ผู้วิจัยขอหนังสือ ขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากประชาชนและคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองตะพานออกเป็นกลุ่มตัวอย่าง และทำการส่งแบบสอบถามและให้ส่งคืนทางไปรษณีย์ โดยมีส่วนหนึ่งใช้การส่งและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลประมาณ 6 เดือน คือ ในระหว่างเดือนมกราคม - มิถุนายน 2543

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ คือ

ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนองตะพาน ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยการหำร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

ขั้นที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนองตะพาน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเพื่อศึกษา ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนองตะพาน คือผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับ ประชาชนในเขตพื้นที่ของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนองตะพาน และเป็นผู้ที่มิคุ้นสมบัติข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรม
2. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการอบรมเผยแพร่ความรู้ให้กับประชาชนในเรื่องต่างๆ
3. เป็นผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนองตะพาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนองตะพาน ซึ่งในแบบสอบถาม มีประเด็นคำถามหลัก เช่นเดียวกับกับแบบสอบถามในขั้นที่ 1

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ผู้วิจัยดำเนินการสร้างโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนและคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก และจากรายละเอียดโครงสร้างของระบบการฝึกอบรมตามหลักการในระบบการฝึกอบรมมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อใช้เป็นข้อคำถามในแบบสอบถามในรอบที่ 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

2. ตรวจสอบความครอบคลุมและความเหมาะสมในประเด็นต่างๆเกี่ยวกับระบบการฝึกอบรม แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำในการตรวจแก้ไขด้านเนื้อหาและภาษา

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการฝึกอบรมและด้านการอบรมให้ความรู้ประชาชนเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ จำนวน 5 คน ตรวจสอบแบบสอบถามด้านเนื้อหาและภาษา เพื่อให้เครื่องมือมีความสมบูรณ์ถูกต้องยิ่งขึ้น

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบการฝึกอบรมที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน

5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง แล้วนำแบบสอบถามไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญ

6. นำผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 1 มาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2 ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

7. สร้างแบบสอบถามรอบที่ 3 โดยใช้แบบสอบถามเหมือนรอบที่ 2 แต่แสดงค่ามัธยฐานพร้อมทั้งค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 และแสดงตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญตอบเป็นรายบุคคล เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนได้พิจารณาคำตอบของตนอีกครั้ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือ ขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญ ในรอบแรกผู้วิจัยทำการแจกและรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง รวมทั้งการสัมภาษณ์ในบางราย โดยผู้วิจัยใช้เวลาประมาณ 1 เดือนในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือในเดือนสิงหาคม 2543

2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ด้วยตนเอง พร้อมรับแบบสอบถามกลับด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 1 เดือนในระหว่างเดือนกันยายน 2543

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล 3 รอบดังนี้

รอบที่ 1 เป็นการวิเคราะห์คำตอบจากการใช้แบบสอบถามปลายเปิด นำมาคิดเป็นข้อย่อย ถ้าข้อใดมีผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเหมือนกันมากกว่าร้อยละ 60 จึงนำมาสร้างเป็นข้อคำถามในรอบที่ 2

รอบที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่าง คลอกไทล์ (Interquartile Range) เป็นเกณฑ์ในการสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำค่า มัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอกไทล์ที่ได้ ไปแสดงในแบบสอบถามรอบที่ 3 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา

รอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามชุดเดียวกันกับแบบสอบถามรอบที่ 2 แต่ใส่ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอกไทล์ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันคำตอบของตนเองว่า เห็นด้วยกับความคิดเห็นจากค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอกไทล์หรือไม่ ถ้าไม่เห็นด้วยก็ขอให้ผู้เชี่ยวชาญอธิบายเหตุผล แต่ถ้าไม่มีกรออธิบายเหตุผลก็จะถือว่าเห็นด้วยกับความคิดเห็นของกลุ่ม แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างคลอกไทล์อีกครั้ง นำผลที่ได้ไปสรุปเพื่อนำเสนอเป็นรูปแบบระบบที่ได้จากการวิจัย เพื่อนำเสนอเป็นระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ต่อไป

เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

เกณฑ์ในการพิจารณาค่ามัธยฐาน

ค่ามัธยฐานมีค่าเท่ากับ 4.5 ขึ้นไป	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
ค่ามัธยฐานมีค่าเท่ากับ 3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
ค่ามัธยฐานมีค่าเท่ากับ 2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
ค่ามัธยฐานมีค่าเท่ากับ 1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
ค่ามัธยฐานมีค่าต่ำกว่า 1.50	หมายถึง	ไม่มีความเหมาะสม

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าพิสัยระหว่างคลอกไทล์

ค่าพิสัยระหว่างคลอกไทล์ ตั้งแต่ 0.01 – 0.99	ถือว่า	คำตอบมีความสอดคล้องกันสูงมาก
ค่าพิสัยระหว่างคลอกไทล์ ตั้งแต่ 1.00 – 1.99	ถือว่า	คำตอบมีความสอดคล้องกันสูง
ค่าพิสัยระหว่างคลอกไทล์ ตั้งแต่ 2.00 – 2.99	ถือว่า	คำตอบมีความสอดคล้องกันต่ำ
ค่าพิสัยระหว่างคลอกไทล์ ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	ถือว่า	คำตอบไม่มีความสอดคล้องกัน

ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกคำตอบข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมมากถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 3.5 ขึ้นไป) และมีความสอดคล้องกันของคำตอบสูงถึง สูงมาก (ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ น้อยกว่า 1.5) นำมาเป็นรายละเอียดในหัวข้อต่างๆ เพื่อ นำเสนอ เป็นรูปแบบระบบที่ได้จากการวิจัย

ขั้นที่ 3 การนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์ หน
ตะวันออก

การรับรองรูปแบบชิ้นงานวิจัย “ระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำ
ตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ” ผู้วิจัยนำ
รูปแบบชิ้นงานวิจัยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 4 คนรับรองความเหมาะสม แล้ววิเคราะห์ด้วยค่ามัชฌิม เลข
คณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง เพื่อจะได้ ระบบ
การฝึกอบรมที่มีความเหมาะสม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์ หน
ตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการของหน่วยอบรมประชาชน
ประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบการฝึกอบรมสำหรับ
หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล
หนตะวันออก แบ่งเป็นความคิดเห็นจากคณะกรรมการและจากประชาชน
(ตารางที่ 3 ถึง ตารางที่ 22)

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปรัชญา ปณิธานและนโยบายการฝึกอบรม

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปรัชญา		
1. หน่วย อ.ป.ต. ทำหน้าที่อบรมและปฏิบัติการเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ		
เห็นด้วย	141	94.00
ไม่เห็นด้วย	9	6.00
ปณิธาน		
2. หน่วย อ.ป.ต. สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จประโยชน์ตามหลักการโดยประชาชนเพื่อประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ		
เห็นด้วย	137	91.33
ไม่เห็นด้วย	13	8.67

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นโยบาย		
3. หน่วย อ.ป.ต. ทำหน้าที่อบรมให้ประชาชนในตำบลพัฒนา ศักยภาพท้องถิ่นของตนให้เข้มแข็ง เกิดความสามารถในการพึ่งพาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ		
เห็นด้วย	138	92.00
ไม่เห็นด้วย	12	8.00

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการหน่วยฯ เห็นด้วยกับปรัชญา ปณิธานและนโยบายการฝึกอบรม ที่ว่าหน่วย อ.ป.ต. ทำหน้าที่อบรมและปฏิบัติการเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ร้อยละ 94.00) สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จประโยชน์ตามหลักการโดยประชาชนเพื่อประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ร้อยละ 91.33) และทำหน้าที่อบรมให้ประชาชน ในตำบลพัฒนา ศักยภาพท้องถิ่นของตนให้เข้มแข็ง เกิดความสามารถในการพึ่งพาตนเองได้ (ร้อยละ 92.00)

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปรัชญา ปณิธานและนโยบายการฝึกอบรม

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปรัชญา		
4. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีระบบการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาประชาชน ทางด้านต่างๆ เช่น ทางด้านจิตใจ สุขภาพอนามัย การประกอบอาชีพ เป็นต้น		
เห็นด้วย	496	99.20
ไม่เห็นด้วย	4	0.80

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปณิธาน		
5. หน่วย อ.ป.ต. ควรส่งเสริมให้ประชาชนในตำบลเกิดการเรียนรู้ตามอัธยาศัยที่สนองความต้องการของตนเองได้อย่างถูกต้อง		
เห็นด้วย	488	97.60
ไม่เห็นด้วย	12	2.40
นโยบาย		
6. หน่วย อ.ป.ต. ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนในตำบลได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายในการฝึกอบรม		
เห็นด้วย	495	99.00
ไม่เห็นด้วย	5	1.00

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่ เห็นด้วย กับปรัชญา ปณิธานและนโยบายการฝึกอบรม ที่ว่าหน่วย อ.ป.ต. ควรมีระบบการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาประชาชนทางด้านต่างๆ เช่น ทางด้านจิตใจ สุขภาพอนามัย การประกอบอาชีพ เป็นต้น (ร้อยละ 99.20) ควรส่งเสริมให้ประชาชนในตำบลเกิดการเรียนรู้ตามอัธยาศัยที่สนองความต้องการของตนเองได้อย่างถูกต้อง (ร้อยละ 97.60) และควรเปิดโอกาสให้ประชาชนในตำบลได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายในการฝึกอบรม (ร้อยละ 99.00)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์การฝึกอบรม

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วัตถุประสงค์การฝึกอบรม		
7. หน่วย อ.ป.ต. ช่วยอบรมให้ประชาชนในท้องถิ่น มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับภูมิปัญญาของตน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ		
เห็นด้วย	142	94.67
ไม่เห็นด้วย	8	5.33
8. หน่วย อ.ป.ต. ช่วยอบรมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึก เห็นคุณค่าของความเป็นคนดีมีศีลธรรม		
เห็นด้วย	145	96.67
ไม่เห็นด้วย	5	3.33
9. หน่วย อ.ป.ต. ช่วยพัฒนาอาชีพให้ประชาชนในท้องถิ่น มีอาชีพสุจริตในการหาเลี้ยงตนเองได้		
เห็นด้วย	132	88.00
ไม่เห็นด้วย	18	12.00
10. หน่วย อ.ป.ต. ช่วยพัฒนาหมู่บ้านให้มีความเจริญก้าวหน้า ตามสภาพท้องถิ่น		
เห็นด้วย	130	86.67
ไม่เห็นด้วย	20	13.33
11. หน่วย อ.ป.ต. ช่วยสงเคราะห์และอนุเคราะห์ประชาชน ในท้องถิ่น ให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้		
เห็นด้วย	131	87.33
ไม่เห็นด้วย	19	12.67
12. หน่วย อ.ป.ต. เป็นศูนย์รวมความคิดของประชาชน ทุกหมู่เหล่าในท้องถิ่น ที่มีประสิทธิภาพ		
เห็นด้วย	113	75.33
ไม่เห็นด้วย	37	24.67

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
13. หน่วย อ.ป.ต. เป็นศูนย์รวมพลังในการป้องกันหมู่บ้านให้เกิดสันติสุข ช่วยกันปกป้องรักษาชีวิตและทรัพย์สินของทุกคนในหมู่บ้านให้เกิดความปลอดภัย		
เห็นด้วย	108	72.00
ไม่เห็นด้วย	42	28.00
14. หน่วย อ.ป.ต. เป็นศูนย์รวมข่าวสารข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะข้อมูลข่าวสารของทางราชการ		
เห็นด้วย	131	87.33
ไม่เห็นด้วย	19	12.67
15. หน่วย อ.ป.ต. ช่วยฟื้นฟูและเพิ่มพูนภูมิธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น		
เห็นด้วย	129	86.00
ไม่เห็นด้วย	21	14.00
16. หน่วย อ.ป.ต. ช่วยอบรมให้เกิดการสืบต่อวัฒนธรรมที่กลมกลืนเป็นกระบวนการดำเนินชีวิตสู่บุคคลรุ่นหลัง		
เห็นด้วย	134	89.33
ไม่เห็นด้วย	16	10.67

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการหน่วยฯ เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การฝึกอบรม โดยเฉพาะในข้อที่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ช่วยอบรมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกเห็นคุณค่าของความเป็นคนดีมีศีลธรรม (ร้อยละ 96.67) ช่วยอบรมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับภูมิปัญญาของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ร้อยละ 94.67) และช่วยอบรมให้เกิดการสืบต่อวัฒนธรรมที่กลมกลืนเป็นกระบวนการดำเนินชีวิตสู่บุคคลรุ่นหลัง (ร้อยละ 89.33)

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์การฝึกอบรม

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วัตถุประสงค์การฝึกอบรม		
17. หน่วย อ.ป.ต. ควรช่วยอบรมและส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับภูมิปัญญาของตน		
เห็นด้วย	497	99.40
ไม่เห็นด้วย	3	0.60
18. หน่วย อ.ป.ต. ควรช่วยอบรมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกเห็นคุณค่าของความเป็นคนดีมีศีลธรรม		
เห็นด้วย	495	99.00
ไม่เห็นด้วย	5	1.00
19. หน่วย อ.ป.ต. ควรช่วยส่งเสริมพัฒนาอาชีพให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอาชีพสุจริตในการหาเลี้ยงตน		
เห็นด้วย	492	98.40
ไม่เห็นด้วย	8	1.60
20. หน่วย อ.ป.ต. ควรช่วยส่งเสริมให้ประชาชนพัฒนาหมู่บ้านให้มีความเจริญก้าวหน้าตามสภาพท้องถิ่น		
เห็นด้วย	488	97.60
ไม่เห็นด้วย	12	2.40
21. หน่วย อ.ป.ต. ควรช่วยส่งเสริมสงเคราะห์และอนุเคราะห์ประชาชนในท้องถิ่น ให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้		
เห็นด้วย	480	96.00
ไม่เห็นด้วย	20	4.00
22. หน่วย อ.ป.ต. ควรเป็นศูนย์รวมความคิดของประชาชนทุกหมู่เหล่าในท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ		
เห็นด้วย	452	90.40
ไม่เห็นด้วย	48	9.60

ตารางที่ 6 (ต่อ)

23. หน่วย อ.ป.ต. ควรเป็นศูนย์รวมพลังในการป้องกันหมู่บ้าน		
ให้เกิดสันติสุข ช่วยกันปกป้องรักษาชีวิตและทรัพย์สินของทุกคนใน		
หมู่บ้านให้เกิดความปลอดภัย		
เห็นด้วย	478	95.60
ไม่เห็นด้วย	22	4.40
24. หน่วย อ.ป.ต. ควรเป็นศูนย์รวมข่าวสารข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ		
โดยเฉพาะข้อมูลข่าวสารของทางราชการ		
เห็นด้วย	487	97.40
ไม่เห็นด้วย	13	2.60
25. หน่วย อ.ป.ต. ควรช่วยส่งเสริมฟื้นฟูและเพิ่มพูนภูมิธรรม		
ภูมิปัญญาท้องถิ่น		
เห็นด้วย	485	97.00
ไม่เห็นด้วย	15	3.00
26. หน่วย อ.ป.ต. ควรช่วยส่งเสริมอบรมให้เกิดการสืบต่อวัฒนธรรม		
ที่กลมกลืนเป็นกระบวนการดำเนินชีวิตสู่บุคคลรุ่นหลัง		
เห็นด้วย	476	95.20
ไม่เห็นด้วย	24	4.80

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์การฝึกอบรม โดยเฉพาะในข้อที่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรช่วยอบรมและส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับภูมิปัญญาของตน (ร้อยละ 99.00) ควรช่วยส่งเสริมพัฒนาอาชีพให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอาชีพสุจริตในการหาเลี้ยงตน (ร้อยละ 98.40) และควรช่วยส่งเสริมให้ประชาชนพัฒนาหมู่บ้านให้มีความเจริญก้าวหน้าตามสภาพท้องถิ่น (ร้อยละ 97.60)

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม		
27. หน่วย อ.ป.ต. พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมโดยความร่วมมือ ระหว่างคนในชุมชน		
เห็นด้วย	139	92.67
ไม่เห็นด้วย	11	7.33
28. หน่วย อ.ป.ต. มีบทบาทในการจัดหลักสูตรการฝึกอบรม ทั้งหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว		
เห็นด้วย	127	84.67
ไม่เห็นด้วย	23	15.33
29. หน่วย อ.ป.ต. มีหลักสูตรที่ใช้ในการอบรมที่พัฒนา ให้เกิดกระบวนการพัฒนาจิตใจ		
เห็นด้วย	139	92.67
ไม่เห็นด้วย	11	7.33
30. หน่วย อ.ป.ต. มีระบบการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพ ที่มีความสอดคล้องกับภูมิปัญญาและความต้องการของประชาชน		
เห็นด้วย	136	90.67
ไม่เห็นด้วย	14	9.33
31. หน่วย อ.ป.ต. ของท่าน มีหลักสูตรการฝึกอบรมครบถ้วน ทั้งเรื่องศีลธรรมและวัฒนธรรม สุขภาพอนามัย สัมมาชีพ สันติสุข ศึกษาสงเคราะห์ สาธารณสงเคราะห์ กตัญญูกตเวทิตาธรรม และสามัคคีธรรม ตรงตามแนวการจัดกิจกรรมของหน่วย อ.ป.ต.		
เห็นด้วย	113	75.33
ไม่เห็นด้วย	37	24.67

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
32. หน่วย อ.ป.ต. มีหลักสูตรที่ใช้ในการอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ		
เห็นด้วย	134	89.33
ไม่เห็นด้วย	16	10.67
33. หน่วย อ.ป.ต. มีระบบการติดตามและประเมินผลหลังจบการอบรมในแต่ละหลักสูตร		
เห็นด้วย	111	74.00
ไม่เห็นด้วย	39	26.00
34. หน่วย อ.ป.ต. มีโครงการฝึกอบรมที่เป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชนและประชาชนในหมู่บ้าน		
เห็นด้วย	142	94.67
ไม่เห็นด้วย	8	5.33
35. หน่วย อ.ป.ต. มีโครงการฝึกอบรมในการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างหน่วย อ.ป.ต. ด้วยกัน ในแต่ละแห่ง		
เห็นด้วย	112	74.67
ไม่เห็นด้วย	38	25.33
36. หน่วย อ.ป.ต. มีการนำแนวคิดที่เกี่ยวกับระบบความเชื่อ ความศรัทธา และขนบธรรมเนียมประเพณี พิธีกรรม มาใช้ในการฝึกอบรมในแต่ละหลักสูตรด้วย		
เห็นด้วย	145	96.67
ไม่เห็นด้วย	5	3.33

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการหน่วยฯ เห็นด้วยกับหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม โดยเฉพาะในข้อที่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการนำแนวคิดที่เกี่ยวกับระบบความเชื่อ ความศรัทธา และขนบธรรมเนียมประเพณี พิธีกรรม มาใช้ในการฝึกอบรมในแต่ละหลักสูตรด้วย (ร้อยละ 96.67) หน่วย อ.ป.ต. มีโครงการฝึกอบรมที่เป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชนและประชาชนในหมู่บ้าน (ร้อยละ 94.67) หน่วย อ.ป.ต. มีหลักสูตรที่ใช้ในการอบรมที่พัฒนาให้เกิดกระบวนการพัฒนาจิตใจ (ร้อยละ 92.67)

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
37. หน่วย อ.ป.ต. ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร การฝึกอบรม		
เห็นด้วย	415	83.00
ไม่เห็นด้วย	85	17.00
38. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการจัดหลักสูตรการฝึกอบรม ทั้งหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว		
เห็นด้วย	300	60.00
ไม่เห็นด้วย	200	40.00
39. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีหลักสูตรที่ใช้ในการอบรมที่พัฒนา ให้เกิดกระบวนการพัฒนาจิตใจ		
เห็นด้วย	480	96.00
ไม่เห็นด้วย	20	4.00
40. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีระบบการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพ ที่มีความสอดคล้องกับภูมิปัญญาและความต้องการของประชาชน		
เห็นด้วย	400	80.00
ไม่เห็นด้วย	100	20.00

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
41. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีหลักสูตรการฝึกอบรมเรื่อง ศิลธรรมและ-วัฒนธรรม สุขภาพอนามัย สัมมาชีพ สันติสุข ศึกษาสงเคราะห์ สาธารณสงเคราะห์ กตัญญูทเวทิตาธรรม และสามัคคีธรรม ตรงตามแนวการจัดกิจกรรมของหน่วย อ.ป.ต. อย่างครบถ้วน		
เห็นด้วย	490	98.00
ไม่เห็นด้วย	10	2.00
42. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีหลักสูตรที่ใช้ในการอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ		
เห็นด้วย	470	94.00
ไม่เห็นด้วย	30	6.00
43. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีระบบการติดตามและประเมินผล หลังจบการอบรมในแต่ละหลักสูตร		
เห็นด้วย	475	95.00
ไม่เห็นด้วย	25	5.00
44. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีโครงการฝึกอบรมที่เป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชนและประชาชนในหมู่บ้าน		
เห็นด้วย	420	84.00
ไม่เห็นด้วย	80	16.00
45. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีโครงการฝึกอบรมในการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างหน่วย อ.ป.ต. ด้วยกัน ในแต่ละแห่ง		
เห็นด้วย	410	82.00
ไม่เห็นด้วย	90	18.00

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
46. หน่วย อ.ป.ต. มีการนำแนวคิดที่เกี่ยวกับระบบความเชื่อ ความศรัทธา และขนบธรรมเนียมประเพณี พิธีกรรม มาใช้ในการฝึกอบรมในแต่ละหลักสูตรด้วย		
เห็นด้วย	480	96.00
ไม่เห็นด้วย	20	4.00

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม โดยเฉพาะในข้อที่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีหลักสูตรการฝึกอบรมเรื่อง ศีลธรรมและวัฒนธรรม สุขภาพอนามัย สัมมาชีพ สันติสุข ศึกษาสงเคราะห์ สาธารณสงเคราะห์ กตัญญูกตเวทิตาธรรม และสามัคคีธรรม ตรงตามแนวการจัดกิจกรรมของหน่วย อ.ป.ต. อย่างครบถ้วน (ร้อยละ 98.00) หน่วย อ.ป.ต. ควรมีหลักสูตรที่ใช้ในการอบรมที่พัฒนาให้เกิดกระบวนการพัฒนาจิตใจ (ร้อยละ 96.00) และมีการนำแนวคิดที่เกี่ยวกับระบบความเชื่อความศรัทธา และขนบธรรมเนียมประเพณี พิธีกรรมมาใช้ในการฝึกอบรมในแต่ละหลักสูตรด้วย (ร้อยละ 96.00)

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
งบประมาณการฝึกอบรม

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
งบประมาณการฝึกอบรม		
47. หน่วย อ.ป.ต. ได้รับงบประมาณจากส่วนกลางเพียงพอ กับการดำเนินการ		
เห็นด้วย	11	7.33
ไม่เห็นด้วย	139	92.67
48. หน่วย อ.ป.ต. จำเป็นที่จะต้องอาศัย เงิน หรือ สิ่งของ ที่ได้จากการบริจาคเพื่อแก้ปัญหาการขาดงบประมาณ		
เห็นด้วย	130	86.67
ไม่เห็นด้วย	20	13.33

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
49. หน่วย อ.ป.ต. ได้รับงบประมาณส่วนหนึ่งจากผู้เข้ารับการอบรม		
เห็นด้วย	72	48.00
ไม่เห็นด้วย	78	52.00
50. หน่วย อ.ป.ต. มีการหารายได้จากผลิตผลที่เป็นส่วนรวมของหน่วย		
เห็นด้วย	28	18.67
ไม่เห็นด้วย	122	81.33
51. หน่วย อ.ป.ต. มีการบริหารงบประมาณในเชิงธุรกิจ		
เห็นด้วย	21	14.00
ไม่เห็นด้วย	129	86.00

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการหน่วยฯ ส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วย ในข้อที่ว่าได้รับงบประมาณจากส่วนกลางเพียงพอกับการดำเนินการ (ร้อยละ 92.67) และส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า จำเป็นที่จะต้องอาศัย เงิน หรือ สิ่งของที่ได้จากการบริจาคเพื่อแก้ปัญหาการขาดงบประมาณ (ร้อยละ 86.67) และ ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่า หน่วย อ.ป.ต. จะมีการบริหารงบประมาณในเชิงธุรกิจ (ร้อยละ 86.00)

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงบประมาณการฝึกอบรม

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
งบประมาณการฝึกอบรม		
52 หน่วย อ.ป.ต. ควรได้รับงบประมาณจากส่วนกลางให้เพียงพอกับการดำเนินการ		
เห็นด้วย	498	99.60
ไม่เห็นด้วย	2	0.40

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
53 หน่วย อ.ป.ต.จำเป็นที่จะต้องได้รับ เงิน หรือ สิ่งของ จากการบริจาคเพื่อแก้ปัญหาการขาดงบประมาณ		
เห็นด้วย	488	97.60
ไม่เห็นด้วย	12	2.40
54 ผู้เข้ารับการอบรมควรเสียค่าใช้จ่ายบางส่วนเพื่อสนับสนุน การดำเนินการของหน่วย อ.ป.ต.		
เห็นด้วย	302	60.40
ไม่เห็นด้วย	198	39.60
55 หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการหารายได้จากผลิตผลที่ เป็นส่วนรวมของหน่วย		
เห็นด้วย	310	62.00
ไม่เห็นด้วย	190	38.00
56 หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการบริหารงบประมาณในเชิงธุรกิจ		
เห็นด้วย	405	81.00
ไม่เห็นด้วย	95	19.00

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่ เห็นด้วยว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรได้รับงบประมาณจากส่วนกลางให้เพียงพอกับการดำเนินการ (ร้อยละ 99.60) หน่วย อ.ป.ต.จำเป็นที่จะต้องได้รับเงิน หรือ สิ่งของจากการบริจาคเพื่อแก้ปัญหาการขาดงบประมาณ (ร้อยละ 97.60) หน่วย.อ.ป.ต. ควรมีการบริหารงบประมาณในเชิงธุรกิจ (ร้อยละ 81.00)

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ระยะเวลาในการฝึกอบรม

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาในการฝึกอบรม		
57. หน่วย อ.ป.ต. มีการจัดการอบรมอย่างน้อย เดือนละหนึ่งครั้ง		
เห็นด้วย	56	37.33
ไม่เห็นด้วย	94	62.67
58. หน่วย อ.ป.ต. มีการจัดอบรมในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันสำคัญทางพุทธศาสนา วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ เป็นต้น		
เห็นด้วย	146	97.33
ไม่เห็นด้วย	4	2.67
59. หน่วย อ.ป.ต. มีการจัดการอบรมในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม ทั้งในด้านของช่วงเวลาและระยะเวลา		
เห็นด้วย	124	82.67
ไม่เห็นด้วย	26	17.33
60. หน่วย อ.ป.ต. มีการจัดอบรมเป็นกรณีพิเศษหรือจัดการประชุม ตามความเหมาะสม		
เห็นด้วย	98	65.33
ไม่เห็นด้วย	52	34.67
61. หน่วย อ.ป.ต. มีการกำหนดระยะเวลาในการอบรมที่ชัดเจน		
เห็นด้วย	54	36.00
ไม่เห็นด้วย	96	64.00

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการหน่วยฯ ส่วนใหญ่เห็นด้วย ในข้อที่ว่า หน่วย
อ.ป.ต.มีการจัดอบรมในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันสำคัญทางพุทธศาสนา วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์
 เป็นต้น (ร้อยละ 97.33) มีการจัดอบรมในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมทั้งในด้านของช่วงเวลาและระยะ
เวลา (ร้อยละ 82.67) หน่วย อ.ป.ต. มีการจัดอบรมเป็นกรณีพิเศษหรือจัดการประชุมตามความ
เหมาะสม (ร้อยละ 65.33)

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ระยะเวลาในการฝึกอบรม

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาในการฝึกอบรม		
62. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการจัดการอบรมอย่างน้อย เดือนละหนึ่งครั้ง		
เห็นด้วย	213	42.60
ไม่เห็นด้วย	287	57.40
63. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการจัดการอบรมในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันสำคัญทางพุทธศาสนา วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ เป็นต้น		
เห็นด้วย	483	96.60
ไม่เห็นด้วย	17	3.40
64. หน่วย อ.ป.ต. ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดระยะเวลา ทั้งในด้านของช่วงเวลาและระยะเวลา		
เห็นด้วย	410	82.00
ไม่เห็นด้วย	90	18.00
65. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการจัดการอบรมเป็นกรณีพิเศษหรือ งดการประชุมตามความเหมาะสม		
เห็นด้วย	314	62.80
ไม่เห็นด้วย	186	37.20
66. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการกำหนดระยะเวลาในการอบรมที่ชัดเจน		
เห็นด้วย	215	43.00
ไม่เห็นด้วย	285	57.00

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า ประชาชน ส่วนใหญ่เห็นด้วย ในข้อที่ว่าหน่วย อ.ป.ต.มีการ
จัดอบรมในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันสำคัญทางพุทธศาสนา วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ เป็นต้น (ร้อยละ
96.60) หน่วย อ.ป.ต. ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดระยะเวลาทั้งในด้านของช่วงเวลาและ
ระยะเวลา (ร้อยละ 82.00) ควรมีการจัดการอบรมเป็นกรณีพิเศษหรืองดการประชุมตามความ
เหมาะสม (ร้อยละ 62.80)

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
วิทยาการฝึกอบรม

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิทยาการฝึกอบรม		
67. หน่วย อ.ป.ต. มีพระสงฆ์เป็นวิทยากรหลักในการอบรมให้ความรู้		
เห็นด้วย	148	98.67
ไม่เห็นด้วย	2	1.33
68. หน่วย อ.ป.ต. มีวิทยากรประจำหน่วย		
เห็นด้วย	134	89.33
ไม่เห็นด้วย	16	10.67
69. หน่วย อ.ป.ต. มีวิทยากรที่มีความรู้เฉพาะทาง ทางด้านต่างๆ เช่น สาธารณสุขตำบล เกษตรตำบล ฯลฯ มาให้ความรู้ แก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ		
เห็นด้วย	115	76.67
ไม่เห็นด้วย	35	23.33
70. หน่วย อ.ป.ต. มีวิทยากรที่ให้ความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ได้อย่างเพียงพอ		
เห็นด้วย	96	64.00
ไม่เห็นด้วย	54	36.00
71. หน่วย อ.ป.ต. มีการอบรมวิทยากรท้องถิ่นเพื่อให้มีความสามารถ ในการเป็นวิทยากรที่มีคุณภาพ		
เห็นด้วย	109	72.67
ไม่เห็นด้วย	41	27.33

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการหน่วยฯ ส่วนใหญ่เห็นด้วยในข้อที่ว่า หน่วย
อ.ป.ต. มีพระสงฆ์เป็นวิทยากรหลักในการอบรมให้ความรู้ (ร้อยละ 97.33) หน่วย อ.ป.ต. มีวิทยากร
ประจำหน่วย (ร้อยละ 89.33) หน่วย อ.ป.ต. มีวิทยากรที่มีความรู้เฉพาะทางทางด้านต่างๆ เช่น ส
า
ธา
ร
ณ
ส
ุ
ข
ต
ำ
บ
ล เกษตรตำบล ฯลฯ มาให้ความรู้แก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ (ร้อยละ 76.67)

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
วิทยาการฝึกอบรม

	ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิทยาการฝึกอบรม			
72. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีพระสงฆ์เป็นวิทยากรหลักในการอบรม ให้ความรู้	เห็นด้วย	487	97.40
	ไม่เห็นด้วย	13	2.60
73. หน่วย อ.ป.ต. มีวิทยากรประจำหน่วย	เห็นด้วย	464	92.80
	ไม่เห็นด้วย	36	7.20
74. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีวิทยากรที่มีความรู้เฉพาะทางทางด้านต่างๆ เช่น สาธารณสุขตำบล เกษตรตำบล ฯลฯ มาให้ความรู้แก่ประชาชน อย่างสม่ำเสมอ	เห็นด้วย	412	82.40
	ไม่เห็นด้วย	88	17.60
75. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีวิทยากรเพิ่มขึ้น เพื่อถ่ายทอดความรู้ ให้กับประชาชนได้อย่างเพียงพอ	เห็นด้วย	473	94.60
	ไม่เห็นด้วย	27	5.40
76. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการอบรมวิทยากรท้องถิ่นเพื่อให้มี ความสามารถในการเป็นวิทยากรที่มีคุณภาพ	เห็นด้วย	468	93.60
	ไม่เห็นด้วย	32	6.40

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ประชาชน ส่วนใหญ่เห็นด้วยในข้อที่ว่าหน่วย อ.ป.ต. ควรมีพระสงฆ์เป็นวิทยากรหลักในการอบรมให้ความรู้ (ร้อยละ 97.40) หน่วย อ.ป.ต. ควรมีวิทยากรเพิ่มขึ้นเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้กับประชาชนได้อย่างเพียงพอ (ร้อยละ 94.60)

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ผู้เข้ารับการอบรม

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้เข้ารับการอบรม		
77. หน่วย อ.ป.ต. มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้ารับการอบรม ในแต่ละหลักสูตร		
เห็นด้วย	38	25.33
ไม่เห็นด้วย	112	74.67
78. หน่วย อ.ป.ต. เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมมือกันประสานงาน เพื่อดำเนินการจัดการฝึกอบรม		
เห็นด้วย	141	94.00
ไม่เห็นด้วย	9	6.00
79. หน่วย อ.ป.ต. มุ่งจัดการฝึกอบรมแบบมีส่วนร่วม ของผู้เข้ารับการอบรม		
เห็นด้วย	137	91.33
ไม่เห็นด้วย	13	8.67
80. หน่วย อ.ป.ต. ได้รับความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุม เป็นอย่างดีจากผู้เข้ารับการอบรม		
เห็นด้วย	139	88.67
ไม่เห็นด้วย	11	11.33
81. หน่วย อ.ป.ต. เกิดจากความต้องการอย่างแรงกล้าในความรู้สึก ถึงการเป็นเจ้าของ ของผู้เข้ารับการอบรม		
เห็นด้วย	144	96.00
ไม่เห็นด้วย	6	4.00

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า หน่วย อ.ป.ต. เกิดจากความต้องการอย่างแรงกล้าในความรู้สึกถึงการเป็นเจ้าของ ของผู้เข้ารับการอบรม (ร้อยละ 96.00) หน่วย อ.ป.ต. เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมมือกันประสานงานเพื่อดำเนินการจัดการฝึกอบรม (ร้อยละ 94.00) แต่ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการกำหนดคุณสมบัติผู้เข้ารับการอบรมในแต่ละหลักสูตร (ร้อยละ 74.67)

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้เข้ารับการอบรม

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้เข้ารับการอบรม		
82. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้ารับการอบรมในแต่ละหลักสูตร		
เห็นด้วย	318	63.60
ไม่เห็นด้วย	182	36.40
83. หน่วย อ.ป.ต. ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมมือกันประสานงานกันเพื่อดำเนินการจัดการฝึกอบรม		
เห็นด้วย	470	94.00
ไม่เห็นด้วย	30	6.00
84. หน่วย อ.ป.ต. ควรมุ่งจัดการฝึกอบรมแบบมีส่วนร่วมของผู้เข้ารับการอบรม		
เห็นด้วย	483	96.60
ไม่เห็นด้วย	17	3.40
85. ท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเข้าร่วมประชุมกับหน่วย อ.ป.ต.		
เห็นด้วย	489	97.80
ไม่เห็นด้วย	11	2.20

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
86. หน่วย อ.ป.ต. ควรส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความรู้สึกถึงการเป็นเจ้าของ หน่วย อ.ป.ต. ของตน		
เห็นด้วย	485	97.00
ไม่เห็นด้วย	5	3.00

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยในข้อที่ว่า ผู้เข้าอบรมให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเข้าร่วมประชุมกับหน่วย อ.ป.ต. (ร้อยละ 97.80) หน่วย อ.ป.ต. ควรส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความรู้สึกถึงการเป็นเจ้าของ หน่วย อ.ป.ต. ของตน (ร้อยละ 97.00) หน่วย อ.ป.ต. ควรมุ่งจัดการฝึกอบรมแบบมีส่วนร่วมของผู้เข้ารับการอบรม (ร้อยละ 96.60)

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ฝึกอบรม

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานที่ฝึกอบรม		
87. หน่วย อ.ป.ต. ส่วนใหญ่มีการจัดการอบรมในวัด		
เห็นด้วย	148	98.67
ไม่เห็นด้วย	2	1.33
88. หน่วย อ.ป.ต. มีสถานที่สำหรับการฝึกอบรมโดยเฉพาะ		
เห็นด้วย	122	81.33
ไม่เห็นด้วย	28	18.67
89. หน่วย อ.ป.ต. มีสถานที่สำหรับการฝึกอบรมตั้งอยู่บริเวณกลางหมู่บ้าน		
เห็นด้วย	39	26.00
ไม่เห็นด้วย	111	74.00

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
90. หน่วย อ.ป.ต. มีสถานที่สำหรับการจัดอบรมที่มี ห้องสัมมนา ห้องสราจิต ห้องพัก ห้องอาหาร เป็นต้น		
เห็นด้วย	95	63.33
ไม่เห็นด้วย	55	36.67
91. หน่วย อ.ป.ต. มีสถานที่สำหรับการจัดอบรม ที่มีองค์ประกอบของอาคารและสภาพแวดล้อมที่เป็นเอกลักษณ์ ของตนเอง และเป็นแหล่งให้ศึกษาหาความรู้ได้		
เห็นด้วย	112	74.67
ไม่เห็นด้วย	38	25.33

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการ เห็นด้วยว่าหน่วย อ.ป.ต.ส่วนใหญ่มีการจัด
การอบรมในวัด (ร้อยละ 96.00) และมีสถานที่สำหรับการจัดการอบรมโดยเฉพาะ (ร้อยละ 81.33) แต่
ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่า มีสถานที่สำหรับการฝึกอบรมตั้งอยู่บริเวณกลางหมู่บ้าน (ร้อยละ 74.00)

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สถานที่ฝึกอบรม

	ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานที่ฝึกอบรม			
92. หน่วย อ.ป.ต. ควบคุมจัดการอบรมในวัด	เห็นด้วย	478	95.60
	ไม่เห็นด้วย	22	4.40
93. หน่วย อ.ป.ต. ควบคุมสถานที่สำหรับการฝึกอบรมโดยเฉพาะ	เห็นด้วย	471	94.20
	ไม่เห็นด้วย	29	5.80
94. หน่วย อ.ป.ต. ควบคุมสถานที่สำหรับการฝึกอบรม ตั้งอยู่บริเวณกลางหมู่บ้าน	เห็นด้วย	93	18.60
	ไม่เห็นด้วย	407	81.40
95. หน่วย อ.ป.ต. ควบคุมสถานที่สำหรับการจัดอบรมที่มี ห้องสัมมนา ห้องสาธิต ห้องพัก ห้องอาหาร เป็นต้น	เห็นด้วย	396	79.20
	ไม่เห็นด้วย	104	20.80
96. หน่วย อ.ป.ต. ควบคุมสถานที่สำหรับการจัดอบรม ที่มีองค์ประกอบของอาคารและสภาพแวดล้อมที่เป็นเอกลักษณ์ ของตนเอง เป็นแหล่งในการศึกษาหาความรู้ได้	เห็นด้วย	453	90.60
	ไม่เห็นด้วย	47	9.40

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า หน่วย อ.ป.ต. ควบคุมจัดการ
อบรมในวัด (ร้อยละ 95.60) และควบคุมสถานที่สำหรับการฝึกอบรมโดยเฉพาะ (ร้อยละ 94.20) แต่
ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่า หน่วย อ.ป.ต. ควบคุมสถานที่สำหรับการฝึกอบรมตั้งอยู่บริเวณกลาง หมู่บ้าน
(ร้อยละ 81.40)

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เทคนิคการฝึกอบรม

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เทคนิคการฝึกอบรม		
97. หน่วย อ.ป.ต. มีสื่อเครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์ ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อม การป้อนข้อมูล สำหรับการจัดการอบรมในแต่ละครั้ง แต่ละหลักสูตรด้วย		
เห็นด้วย	114	76.00
ไม่เห็นด้วย	36	24.00
98. หน่วย อ.ป.ต. มีการวางโปรแกรมการฝึกอบรม ที่สนองความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม		
เห็นด้วย	110	73.33
ไม่เห็นด้วย	40	26.67
99. หน่วย อ.ป.ต. มีชุดการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนา ในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย ในแต่ละหลักสูตร		
เห็นด้วย	73	48.67
ไม่เห็นด้วย	77	51.33
100. หน่วย อ.ป.ต. มีการจัดการอบรมวิชาชีพ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ		
เห็นด้วย	108	72.00
ไม่เห็นด้วย	42	28.00
101. หน่วย อ.ป.ต. มีการจัดการศึกษาดูงานนอกสถานที่ ทัศนศึกษา ประสานงานกับเครือข่ายของหน่วย อ.ป.ต. อื่นๆ		
เห็นด้วย	94	62.67
ไม่เห็นด้วย	56	37.33

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการส่วนใหญ่ เห็นด้วยว่า หน่วย อ.ป.ต. มีสื่อเครื่องมือสารสนเทศที่สมบูรณ์ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อม การป้อนข้อมูลสำหรับการจัดการอบรมในแต่ละครั้ง แต่ละหลักสูตร (ร้อยละ 76.00) หน่วย อ.ป.ต. มีการวางโปรแกรมการฝึกอบรมที่สนองความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม (ร้อยละ 73.33) หน่วย อ.ป.ต. มีการจัดการอบรมวิชาชีพทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (ร้อยละ 72.00)

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิคการฝึกอบรม

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เทคนิคการฝึกอบรม		
102. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีสื่อเครื่องมือสารสนเทศตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อม การป้อนข้อมูลสำหรับการจัดการอบรมในแต่ละครั้ง แต่ละหลักสูตร		
เห็นด้วย	486	97.20
ไม่เห็นด้วย	14	2.80
103. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการวางโปรแกรมการฝึกอบรมที่สนองความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม		
เห็นด้วย	474	94.80
ไม่เห็นด้วย	26	5.20
104. หน่วย อ.ป.ต. มีชุดการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย ในแต่ละหลักสูตร		
เห็นด้วย	468	93.60
ไม่เห็นด้วย	32	6.40
105. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการจัดการอบรมวิชาชีพทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ		
เห็นด้วย	489	97.80
ไม่เห็นด้วย	11	2.20

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
106. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการจัดการศึกษาดูงานนอกสถานที่ ทัศนศึกษา ประสานงานกับเครือข่ายของหน่วย อ.ป.ต. อื่นๆ		
เห็นด้วย	485	97.00
ไม่เห็นด้วย	15	3.00

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่ เห็นด้วยว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการจัดการอบรมวิชาชีพทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (ร้อยละ 97.80) หน่วย อ.ป.ต. ควรมีสื่อเครื่องมือใส่ตัทสนูปกรณ์ ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อม การป้อนข้อมูลสำหรับการจัดการอบรมในแต่ละครั้ง แต่ ละหลักสูตร (ร้อยละ 97.20) หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการจัดการศึกษาดูงานนอกสถานที่ ทัศนศึกษา ประสานงานกับเครือข่ายของหน่วย อ.ป.ต. อื่นๆ (ร้อยละ 97.00)

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและร้อยละของคณะกรรมการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ขั้นตอนการดำเนินการฝึกอบรม

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ขั้นตอนการดำเนินการฝึกอบรม		
107. หน่วย อ.ป.ต. มีการสำรวจถึงความต้องการของประชาชน ก่อนที่จะอบรมให้ความรู้ในแต่ละเรื่อง		
เห็นด้วย	48	32.00
ไม่เห็นด้วย	102	68.00
108. หน่วย อ.ป.ต. มีการทดสอบพื้นความรู้เดิม ก่อนเข้ารับการอบรม		
เห็นด้วย	18	12.00
ไม่เห็นด้วย	132	88.00

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
109. หน่วย อ.ป.ต. มีลำดับขั้นตอนการนำเสนอการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบ		
เห็นด้วย	93	62.00
ไม่เห็นด้วย	57	38.00
110. หน่วย อ.ป.ต. มีระบบการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมแก่การนำไปปฏิบัติและดำเนินงาน		
เห็นด้วย	99	66.00
ไม่เห็นด้วย	51	34.00

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วยว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการทดสอบพื้นความรู้เดิมก่อนเข้ารับการอบรม (ร้อยละ 88.00) หน่วย อ.ป.ต. มีการสำรวจถึงความต้องการของประชาชนก่อนที่จะอบรมให้ความรู้ในแต่ละเรื่อง (ร้อยละ 68.00) แต่ส่วนใหญ่ เห็นด้วยว่า หน่วย อ.ป.ต. มีระบบการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมแก่การนำไปปฏิบัติและดำเนินงาน (ร้อยละ 66.00)

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการฝึกอบรม

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ขั้นตอนการดำเนินการฝึกอบรม		
111. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการสำรวจถึงความต้องการของประชาชนในการที่จะอบรมให้ความรู้ในแต่ละเรื่อง		
เห็นด้วย	483	96.60
ไม่เห็นด้วย	17	3.40
112. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการทดสอบพื้นความรู้เดิมก่อนเข้ารับการอบรม		
เห็นด้วย	115	23.00
ไม่เห็นด้วย	385	77.00

113. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีลำดับขั้นขั้นตอนการนำเสนอการฝึกอบรม
อย่างเป็นระบบ

เห็นด้วย	437	87.40
ไม่เห็นด้วย	63	12.60

114. หน่วย อ.ป.ต. ควรมีระบบการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ
เพื่อความเหมาะสมแก่การนำไปปฏิบัติและดำเนินงาน

เห็นด้วย	489	97.80
ไม่เห็นด้วย	11	2.20

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีระบบการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ เพื่อความเหมาะสมแก่การนำไปปฏิบัติและดำเนินงาน (ร้อยละ 97.80) หน่วย อ.ป.ต.ควรมีการสำรวจถึงความต้องการของประชาชนในการที่จะอบรมให้ความรู้ในแต่ละเรื่อง (ร้อยละ 96.60) หน่วย อ.ป.ต. ควรมีลำดับขั้นขั้นตอนการนำเสนอการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบ (ร้อยละ 87.40)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบการฝึกอบรมสำหรับ
หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก
(ตารางที่ 23 ถึงตารางที่ 50)

ตารางที่ 23 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อหัวข้อ ปรำชญำในการฝึกอบรม

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่าง ควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	1.8	4.48	1.05	มาก	สอดคล้อง
2	1.6	4.32	1.67	มาก	ไม่สอดคล้อง
3	1.1	4.27	0.85	มาก	สอดคล้อง
4	1.9	4.15	1.15	มาก	สอดคล้อง
5	1.7	4.10	1.52	มาก	ไม่สอดคล้อง
6	1.4	3.90	1.74	มาก	ไม่สอดคล้อง
7	1.3	3.70	1.86	มาก	ไม่สอดคล้อง
8	1.5	3.36	1.95	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
9	1.2	3.41	1.94	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่าข้อความเกี่ยวกับ ปรำชญำในการฝึกอบรมสำหรับหน่วย อบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ข้อที่กลุ่มผู้ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น สอดคล้องกันว่ามี ความเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 1.8 เป็นการอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในตำบล

ข้อ 1.1 เป็นการศึกษาอบรมเพื่อชีวิต ให้มีความรู้คู่คุณธรรม

ข้อ 1.9 เป็นการอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมโดยมีประชาชนร่วมใจพัฒนา

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

ข้อ 1.2 เป็นการอบรมเพื่อรวมมิตร รวมจิตสร้างกุศล ร่วมกันพัฒนา

ข้อ 1.3 เป็นการอบรมเพื่อสร้างความเข้มแข็งในชุมชน ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนา

ข้อ 1.4 เป็นการอบรมเพื่อความรู้ที่นำไปสู่การปฏิบัติได้จริงในชุมชน

ข้อ 1.5 เป็นการอบรมเพื่อการดำเนินชีวิตตามหลักสัมมาอาชีวะ

ข้อ 1.6 เป็นการอบรมของศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเอง

ข้อ 1.7 เป็นการอบรมของศูนย์สื่อกลางการถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชน

โดยมีลักษณะการเรียนรู้ที่เหมาะสม

ตารางที่ 24 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ ปรณิธานในการฝึกอบรม

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1	1.13	4.37	1.03	มาก	สอดคล้อง
2	1.10	4.25	1.75	มาก	ไม่สอดคล้อง
3	1.14	4.22	1.08	มาก	สอดคล้อง
4	1.12	4.21	1.85	มาก	ไม่สอดคล้อง
5	1.15	4.17	0.88	มาก	สอดคล้อง
6	1.11	4.11	1.94	มาก	ไม่สอดคล้อง
7	1.17	3.70	1.86	มาก	ไม่สอดคล้อง
8	1.16	3.26	0.95	ปานกลาง	สอดคล้อง

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่าข้อความเกี่ยวกับ ปรณิธานในการฝึกอบรมสำหรับหน่วย อบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น สอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 1.13 ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย เพื่อให้สังคม ชุมชนสงบสุขอย่างแท้จริง

ข้อ 1.14 ให้ความรู้ คู่การปฏิบัติ ยึดหลักธรรม

ข้อ 1.15 ยึดหลักการ พออยู่ พอกิน ปราศจากโรคภัย มีความสามัคคีในหมู่ชุมชน

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง คือ

ข้อ 1.16 เน้นปัญญา สามัคคี มีวินัย

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

ข้อ 1.10 เพื่อจุดมุ่งหมายโดยความร่วมมือของชุมชนโดยความอดทนเสียสละอย่างตั้งใจจริง

ข้อ 1.11 เพื่อการเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหาในชุมชน

ข้อ 1.12 เสริมสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ เพื่อปฏิบัติงานให้สามารถพึ่งพาตนเองได้

ข้อ 1.17 อบรมประชาชนให้มีความรู้และทักษะที่พึงประสงค์อย่างทั่วถึง

ตารางที่ 25 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ นโยบายด้านวิชาการในการฝึกอบรม

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	1.18	4.40	1.35	มาก	สอดคล้อง
2	1.19	4.31	0.84	มาก	สอดคล้อง
3	1.21	4.27	1.03	มาก	สอดคล้อง
4	1.20	4.23	1.22	มาก	สอดคล้อง
5	1.26	4.17	0.78	มาก	สอดคล้อง
6	1.23	4.13	0.86	มาก	สอดคล้อง
7	1.24	4.06	1.28	มาก	สอดคล้อง
8	1.22	4.02	1.58	มาก	ไม่สอดคล้อง
9	1.25	3.82	1.03	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่าข้อความเกี่ยวกับ นโยบายด้านวิชาการ ในการฝึกอบรมสำหรับหน่วย
อบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น
สอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 1.18 ให้ความรู้ในการนำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์

ข้อ 1.19 ส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้านที่มีอยู่ในท้องถิ่น

ข้อ 1.21 เน้นการประกอบอาชีพในท้องถิ่น

ข้อ 1.26 ให้ความรู้ที่เข้าใจง่าย สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง

ข้อ 1.20 ให้ความรู้ที่จำเป็นต่อชีวิตประจำวัน

ข้อ 1.23 เน้นในเรื่องจริยธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีในท้องถิ่น

ข้อ 1.24 ส่งเสริมความรู้และทักษะที่ทันสมัย เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา

ข้อ 1.25 เน้นการมีบูรณาการเพื่อสร้างองค์ความรู้ของชุมชนขึ้นเอง

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

ข้อ 1.22 นำเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการพัฒนามาใช้ให้เกิดประโยชน์

ตารางที่ 26 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ นโยบายด้านการบริหาร ในการฝึกอบรม

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่าง ควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	1.27	4.46	1.12	มาก	สอดคล้อง
2	1.29	4.33	1.34	มาก	สอดคล้อง
3	1.32	4.30	1.37	มาก	สอดคล้อง
4	1.28	4.19	1.06	มาก	สอดคล้อง
5	1.30	3.85	1.44	มาก	สอดคล้อง
6	1.31	3.48	1.15	ปานกลาง	สอดคล้อง

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับ นโยบายด้านการบริหารในการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 1.27 มีคณะกรรมการชาวบ้าน เข้าร่วมในการบริหารจัดการ

ข้อ 1.29 เปลี่ยนแนวในการคิด จาก “ขอ” มาเป็น “พึ่งพาตนเอง” ให้ได้

ข้อ 1.32 บริหารงานโดยมีตัวแทนจากทุกฝ่าย มีชาวบ้านเข้าร่วมบริหาร

ข้อ 1.28 สามารถตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการได้ตลอดเวลา

ข้อ 1.30 มีระบบการทำงานที่ยืดหยุ่นได้ตามสภาพของประชาชน

และข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า มีความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง คือ

ข้อ 1.31 มีการบริหารงานเป็นลำดับขั้นตอนอย่างชัดเจน

ตารางที่ 27 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ นโยบายด้านการบริการในการฝึกอบรม

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1	1.36	4.45	1.04	มาก	สอดคล้อง
2	1.35	4.34	1.30	มาก	สอดคล้อง
3	1.34	4.15	1.02	มาก	สอดคล้อง
4	1.33	3.86	1.18	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับ นโยบายด้านการบริการในการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ

- ข้อ 1.36 บริการประชาชนในชุมชนให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน
- ข้อ 1.35 จัดสรรกรบริการ แนะนำให้คำปรึกษาประชาชนเมื่อมีปัญหา
- ข้อ 1.34 เป็นเวทีให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ทัศนคติในชุมชน
- ข้อ 1.33 ให้บริการความรู้ ดูแลรักษาสุขภาพแก่ประชาชนในท้องถิ่น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ วัตถุประสงค์ด้านวิชาการในการฝึกอบรม

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	2.8	4.38	1.12	มาก	สอดคล้อง
2	2.7	4.35	1.24	มาก	สอดคล้อง
3	2.3	4.24	1.30	มาก	สอดคล้อง
4	2.4	4.15	1.04	มาก	สอดคล้อง
5	2.2	4.06	1.02	มาก	สอดคล้อง
6	2.6	4.00	1.76	มาก	ไม่สอดคล้อง
7	2.5	3.95	1.84	มาก	ไม่สอดคล้อง
8	2.1	3.88	1.68	มาก	ไม่สอดคล้อง

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่าข้อความเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ด้านวิชาการในการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ

- ข้อ 2.8 ส่งเสริมและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงความสำคัญและดำรงอยู่สืบไป
- ข้อ 2.7 ส่งเสริมเรื่องการเรียนรู้เพื่อชีวิตที่ดีกว่า ในการเลี้ยงชีพชอบ
- ข้อ 2.3 ให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ข้อ 2.4 ให้ความรู้ในการประกอบสัมมาชีพดำรงตนอยู่อย่างมีความสุข
- ข้อ 2.2 เพื่อให้เกิดทักษะในการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

- ข้อ 2.1 ให้ความรู้และทักษะที่ทันสมัยและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา
- ข้อ 2.5 ส่งเสริมให้ความรู้ที่ทันสมัยกับประชาชนอย่างต่อเนื่อง
- ข้อ 2.6 รวบรวมแหล่งความรู้ในชุมชน แหล่งความรู้อื่น เพื่อถ่ายทอด

ตารางที่ 29 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ วัตถุประสงค์ด้านการบริหารในการฝึกอบรม

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	2.9	4.34	1.01	มาก	สอดคล้อง
2	2.11	4.20	1.35	มาก	สอดคล้อง
3	2.14	4.09	1.10	มาก	สอดคล้อง
4	2.10	4.01	1.38	มาก	สอดคล้อง
5	2.12	3.97	1.57	มาก	ไม่สอดคล้อง
6	2.13	3.85	1.62	มาก	ไม่สอดคล้อง

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่าข้อความเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ด้านการบริหารในการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 2.9 เพื่อให้ชุมชนเรียนรู้ในการวางแผนเพื่อพัฒนาตนเอง

ข้อ 2.11 เพื่อให้ทุกส่วนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลตนเอง

ข้อ 2.14 มุ่งประสานประโยชน์เพื่อประชาชนในชุมชน

ข้อ 2.10 เพื่อพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นให้รู้จักการบริหารงานในชุมชน

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

ข้อ 2.12 เพื่อให้มีการจัดการชุมชนของตนเองได้อย่างเหมาะสม

ข้อ 2.13 เพื่อการทำงานที่เป็นลำดับขั้นตอน รวดเร็ว ถูกต้อง โปร่งใส

ตารางที่ 30 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ วัตถุประสงค์ด้านการบริการในการฝึกอบรม

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1	2.17	4.34	1.20	มาก	สอดคล้อง
2	2.18	4.21	1.34	มาก	สอดคล้อง
3	2.15	4.08	1.18	มาก	สอดคล้อง
4	2.16	4.02	1.32	มาก	สอดคล้อง
5	2.19	3.95	1.87	มาก	ไม่สอดคล้อง

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่าข้อความเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ด้านการบริการในการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณสงฆ์หนตะวันออก ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามี ความเหมาะสมในระดับมาก คือ

- ข้อ 2.17 ส่งเสริมประชาชนให้ทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของชุมชน
- ข้อ 2.18 ส่งเสริมประชาชนให้รู้จักทักษะในการบริการสังคม
- ข้อ 2.15 ให้ความช่วยเหลือประชาชนในชุมชนอย่างต่อเนื่องเท่าเทียมกัน
- ข้อ 2.16 เป็นที่ปรึกษา ประสานงาน กระตุ้นให้ชุมชนเกิดการเรียนรู้

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

- ข้อ 2.19 ให้ความสะดวกในการจัดอบรมให้บรรลุเป้าหมายอย่างทั่วถึง

ตารางที่ 31 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	3.2	4.15	0.98	มาก	สอดคล้อง
2	3.1	4.09	1.16	มาก	สอดคล้อง
3	3.4	4.03	1.34	มาก	สอดคล้อง
4	3.3	3.88	2.02	มาก	ไม่สอดคล้อง

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับหลักสูตรและโครงการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลนอก ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 3.2 ควรมีการเพิ่มเนื้อหาหลักสูตรจากเดิมของหน่วยฯ ซึ่งมีแนวในการจัดอบรมอยู่ 8 หัวข้อดังนี้คือ 1. ศีลธรรมและวัฒนธรรม 2. สุขภาพอนามัย 3. สัมมาชีพ 4. สันติสุข 5. ศึกษาสงเคราะห์ 6. สาธารณสงเคราะห์ 7. กตัญญูตเวทิตาธรรม และ 8. สามัคคีธรรม

ข้อ 3.1 หลักสูตรในการจัดฝึกอบรมควรมีเนื้อหาที่ทันสมัยกับปัจจุบัน

ข้อ 3.4 เนื้อหาหลักสูตรที่เกี่ยวกับจารีตประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

ข้อ 3.3 แนวในการจัดอบรมทั้ง 8 หัวข้อครอบคลุมเพียงพอแล้ว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อหลักสูตรและโครงการฝึกอบรมด้านศีลธรรมและวัฒนธรรม

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่าง ควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	3.5	4.38	1.16	มาก	สอดคล้อง
2	3.8	4.33	1.02	มาก	สอดคล้อง
3	3.6	4.16	1.98	มาก	ไม่สอดคล้อง
4	3.7	3.97	0.86	มาก	สอดคล้อง
5	3.9	3.92	1.18	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับหลักสูตรและโครงการฝึกอบรมด้านศีลธรรมและวัฒนธรรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีเหมาะสมในระดับมาก คือ

- ข้อ 3.5 ควรมีการจัดอบรมเรื่องศีลธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิต
- ข้อ 3.8 ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางศาสนาทุกวันสำคัญทางพุทธศาสนา
- ข้อ 3.9 อบรมเรื่องวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตชาวอีสาน
- ข้อ 3.7 อบรมเรื่องศาสนพิธีเบื้องต้นสำหรับพุทธศาสนิกชน

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

- ข้อ 3.6 ควรมีกิจกรรมให้นั่งสมาธิฝึกจิตใจให้เข้มแข็ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ หลักสูตรและโครงการฝึกอบรมด้านสุขภาพอนามัย

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	3.13	4.47	1.14	มาก	สอดคล้อง
2	3.12	4.45	1.25	มาก	สอดคล้อง
3	3.10	4.33	0.96	มาก	สอดคล้อง
4	3.15	4.16	1.37	มาก	สอดคล้อง
5	3.14	4.08	1.23	มาก	สอดคล้อง
6	3.11	3.98	1.18	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับหลักสูตรและโครงการฝึกอบรมด้านสุขภาพอนามัยสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามี ความเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 3.13 อบรมให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ การป้องกันการดูแลรักษาตนเอง การอยู่ร่วมกันกับผู้ป่วยอย่างถูกสุขลักษณะ

ข้อ 3.12 อบรมให้ความรู้ถึงพิษภัยของยาเสพติด ยาบ้า

ข้อ 3.10 อบรมเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเอง ครอบครัวและชุมชน

ข้อ 3.15 จัดกิจกรรมนิทรรศการเกี่ยวกับโรคภัยต่างๆ ที่กำลังระบาดในปัจจุบัน
อย่างต่อเนื่อง เช่น โรคฉี่หนู เป็นต้น

ข้อ 3.14 อบรมให้ความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น

ข้อ 3.11 ส่งเสริมกิจกรรมการทำความสะอาดในครัวเรือน ในชุมชน

ตารางที่ 34 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ หลักสูตรและโครงการฝึกอบรมด้านสัมมาชีพ

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	3.17	4.45	1.38	มาก	สอดคล้อง
2	3.18	4.31	1.22	มาก	สอดคล้อง
3	3.16	4.03	0.93	มาก	สอดคล้อง
4	3.19	3.87	1.04	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับหลักสูตรและโครงการฝึกอบรมด้านสัมมาชีพสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 3.17 ส่งเสริมให้ชุมชนดำเนินชีวิตและมีการเลี้ยงชีพ แบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง

ข้อ 3.18 ส่งเสริมการทำการเกษตรแบบผสมผสาน

ข้อ 3.16 อบรมเรื่องอาชีพต่างๆ เช่น ทอเสื่อ ทอผ้า จักสาน เพาะเห็ด

ข้อ 3.19 อบรมเรื่องอาชีพประจำถิ่นโดยเฉพาะ เช่น การทำเครื่องทองเหลือง

การปลูกพืชสมุนไพร เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ หลักสูตรและโครงการฝึกอบรมด้านสันติสุข

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	3.23	4.38	1.08	มาก	สอดคล้อง
2	3.22	4.23	1.22	มาก	สอดคล้อง
3	3.24	4.11	1.34	มาก	สอดคล้อง
4	3.21	4.09	0.87	มาก	สอดคล้อง
5	3.20	3.96	1.93	มาก	ไม่สอดคล้อง

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับหลักสูตรและโครงการฝึกอบรมด้านสันติสุข สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ

- ข้อ 3.23 อบรมเรื่องประชาธิปไตยในท้องถิ่น ให้รู้จักสิทธิและหน้าที่
- ข้อ 3.22 อบรมเรื่องสันติสุขคือความสุขสงบที่แท้จริงให้ประชาชนเข้าใจ
- ข้อ 3.24 ส่งเสริมกิจกรรมการปกครองแบบประชาธิปไตยในท้องถิ่น
- ข้อ 3.21 ส่งเสริมกิจกรรมการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในหมู่บ้าน

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

- ข้อ 3.20 อบรมเรื่องสังคม การเมือง การปกครองในท้องถิ่น

ตารางที่ 36 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ หลักสูตรและโครงการฝึกอบรมด้านศึกษาสงเคราะห์

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	3.27	4.33	1.42	มาก	สอดคล้อง
2	3.25	4.21	0.92	มาก	สอดคล้อง
3	3.29	4.19	0.84	มาก	สอดคล้อง
4	3.31	4.13	1.25	มาก	สอดคล้อง
5	3.28	4.06	1.23	มาก	สอดคล้อง
6	3.26	4.02	1.87	มาก	ไม่สอดคล้อง
7	3.30	3.83	2.02	มาก	ไม่สอดคล้อง

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านศึกษาสงเคราะห์ สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนวันออก ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 3.27 จัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาในท้องถิ่น สำหรับเด็กยากจน

ข้อ 3.25 จัดตั้งศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์ในชุมชน

ข้อ 3.29 จัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาในท้องถิ่น สำหรับเด็กยากจน

ข้อ 3.31 จัดตั้งเครือข่ายศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภายในหมู่บ้าน

ข้อ 3.28 สอนความรู้ตามอัธยาศัยทุกๆ เย็นสำหรับประชาชนผู้สนใจ

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

ข้อ 3.26 ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนพุทธศาสนาวินิจฉัย

ข้อ 3.30 มีการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้สูงอายุที่เกินวัยเรียน

ตารางที่ 37 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ หลักสูตรและโครงการฝึกอบรมด้านสาธารณสุขสงเคราะห์

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	3.35	4.73	1.02	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	3.34	4.15	0.73	มาก	สอดคล้อง
3	3.36	4.03	1.12	มาก	สอดคล้อง
4	3.33	3.96	0.90	มาก	สอดคล้อง
5	3.32	3.93	1.46	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับหลักสูตรและโครงการฝึกอบรมด้านสาธารณสุขสงเคราะห์ สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ ข้อ 3.35 มีการจัดตั้งกองทุนเอนกประสงค์เพื่อใช้ในชุมชน

และข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ ข้อ 3.34 อบรมให้เกิดจิตสำนึกความเป็นเจ้าของสาธารณสุขสมบัติชุมชน ข้อ 3.36 ร่วมกันสร้างสาธารณสุขสมบัติในชุมชน เช่น ศาลาที่พักริมทาง ฯ ข้อ 3.33 มีกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์โดยการร่วมมือใจของชุมชน ข้อ 3.32 มีกิจกรรมการร่วมมือกันทำความสะอาดท้องถิ่น ฝึกกู้ภัย เป็นต้น

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อหลักสูตรและโครงการฝึกอบรมเรื่องกตัญญูตเวทิตาธรรม

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่าง ควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	3.37	4.86	0.74	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	3.39	4.50	0.54	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	3.43	4.35	0.92	มาก	สอดคล้อง
4	3.38	4.13	1.98	มาก	ไม่สอดคล้อง
5	3.40	4.10	0.94	มาก	สอดคล้อง
6	3.44	4.03	0.79	มาก	สอดคล้อง
7	3.41	3.95	2.05	มาก	ไม่สอดคล้อง
8	3.42	3.40	0.88	ปานกลาง	สอดคล้อง

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับหลักสูตรและโครงการฝึกอบรมเรื่องกตัญญูตเวทิตาธรรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ

ข้อ 3.37 อบรมเรื่องจิตสำนึกต่อผู้มีพระคุณ พ่อแม่ ครูอาจารย์ ถิ่นเกิดฯ

ข้อ 3.39 จัดกิจกรรมร่วมกันสร้างสรรค์ชุมชนเพื่อประโยชน์แก่ชุมชน

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 3.43 อบรมเรื่องมารยาทในการปฏิบัติตนต่อผู้ใหญ่ให้ถูกกาลเทศะ

ข้อ 3.40 จัดกิจกรรมวันสำคัญเพื่อระลึกถึงผู้มีพระคุณ เช่น วันพ่อ วันแม่

ข้อ 3.44 จัดนิทรรศการเผยแพร่ยกย่องบุคคลต่างๆ ที่ทำคุณงามความดี

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง คือ

ข้อ 3.42 จัดกิจกรรมรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ในวันสงกรานต์

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

ข้อ 3.38 อบรมเรื่องกฎแห่งกรรมกับเหตุผลทางวิทยาศาสตร์

ข้อ 3.41 จัดกิจกรรมพิธีบูชาระลึกถึงผู้มีพระคุณ เช่น การไหว้ครู

ตารางที่ 39 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม เรื่องสามัคคีธรรม

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	3.51	4.46	1.45	มาก	สอดคล้อง
2	3.48	4.25	0.76	มาก	สอดคล้อง
3	3.45	4.08	1.24	มาก	สอดคล้อง
4	3.47	4.02	1.46	มาก	สอดคล้อง
5	3.50	3.93	1.71	มาก	ไม่สอดคล้อง
6	3.46	3.86	1.04	มาก	สอดคล้อง
7	3.49	3.77	1.33	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม เรื่องสามัคคีธรรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 3.51 อบรมเรื่องแนวทางในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง

ข้อ 3.48 จัดตั้งกลุ่มสหกรณ์เพื่อการทำงานในท้องถิ่น

ข้อ 3.45 จัดกิจกรรมร่วมใจพัฒนาทำความสะอาดร่วมกันในชุมชน

ข้อ 3.47 ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อการทำงาน เช่น กลุ่มการเกษตรต่างๆ

ข้อ 3.46 อบรมเรื่องประโยชน์ของความสามัคคีที่มีต่อชุมชน

ข้อ 3.49 ส่งเสริมเยาวชนให้เล่นกีฬาเพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

ข้อ 3.50 จัดกิจกรรมโครงการต่อต้านยาเสพติด

ตารางที่ 40 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ที่ควรเน้นเฉพาะกรณีท้องถิ่นหนองบัวลำภู

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	3.58	4.86	1.05	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	3.55	4.65	0.73	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	3.52	4.58	1.24	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	3.56	4.46	1.35	มาก	สอดคล้อง
5	3.59	4.20	0.66	มาก	สอดคล้อง
6	3.60	4.09	1.29	มาก	สอดคล้อง
7	3.53	4.02	1.37	มาก	สอดคล้อง
8	3.54	3.95	0.64	มาก	สอดคล้อง
9	3.57	3.84	1.41	มาก	สอดคล้อง
10	3.61	3.81	1.04	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม หัวข้ออบรมที่ควรเน้นเฉพาะกรณีท้องถิ่นหนองบัวลำภู ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ

ข้อ 3.58 การอบรมเรื่องกฎหมายท้องถิ่นภาคอีสานเพื่อการสืบทอด

ข้อ 3.55 จัดอบรมเรื่องแนวทางในการสร้างชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเอง

ข้อ 3.52 จัดอบรมเรื่องการเกษตรที่เหมาะสมกับท้องถิ่น

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 3.56 ส่งเสริมการเกษตรแบบผสมผสาน ไร่นาสวนผสม พืชสมุนไพร

ข้อ 3.59 การอบรมเรื่องวัฒนธรรม จารีตประเพณีท้องถิ่นภาคอีสาน

ข้อ 3.60 อบรมเรื่องอาชีพให้หลากหลายเพื่อการเลี้ยงชีพในถิ่นเกิด

ข้อ 3.53 สร้างจิตสำนึกให้อดทน ขยัน ประหยัด พัฒนาตนเอง

ข้อ 3.54 จัดอบรมโดยเน้นในเรื่องศีลธรรมจริยธรรม

ข้อ 3.57 อบรมเรื่องโรคเอดส์ อาการของโรค การป้องกัน การอยู่ร่วมกัน

ข้อ 3.61 อบรมเรื่องการใช้ชีวิตที่เรียบง่ายตามหลักพุทธศาสนา

ตารางที่ 41 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ งบประมาณการฝึกอบรมด้านการหางบประมาณสนับสนุนการดำเนินการ

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	4.2	4.33	1.42	มาก	สอดคล้อง
2	4.3	4.21	0.73	มาก	สอดคล้อง
3	4.5	4.16	1.75	มาก	ไม่สอดคล้อง
4	4.1	3.44	1.25	ปานกลาง	สอดคล้อง
5	4.4	3.30	1.46	ปานกลาง	สอดคล้อง
6	4.6	3.28	1.31	ปานกลาง	สอดคล้อง

จากตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับงบประมาณการฝึกอบรมด้านการหางบประมาณสนับสนุนการดำเนินการ ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 4.2 จัดบริหารงานในรูปสหกรณ์นำผลกำไรมาเป็นทุนดำเนินการ

ข้อ 4.3 ของงบประมาณสนับสนุนจากทางราชการ

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง คือ

ข้อ 4.1 รับผิดชอบต่อชุมชน จากผู้มีจิตศรัทธาเพื่อเป็นทุนดำเนินการ

ข้อ 4.4 ให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการทั้งในเรื่องเงิน ทรัพยากร ฯ

ข้อ 4.6 จัดตั้งกองทุนพัฒนาหมู่บ้าน จากเงินทอดผ้าป่าช่วยวัด

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

ข้อ 4.5 ของงบประมาณสนับสนุนจากองค์กรเอกชนต่างๆ

ตารางที่ 42 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ งบประมาณการฝึกอบรมด้านการบริหารงบประมาณ

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	4.8	4.83	0.42	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	4.10	4.60	0.75	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	4.7	4.41	1.53	มาก	ไม่สอดคล้อง
4	4.11	4.33	1.26	มาก	สอดคล้อง
5	4.9	3.41	1.05	ปานกลาง	สอดคล้อง

จากตารางที่ 42 แสดงให้เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับงบประมาณการฝึกอบรมด้านการบริหารงบประมาณ ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ

ข้อ 4.8 ใช้งบประมาณให้ประหยัด ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อ 4.10 ชุมชนมีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้งบประมาณ

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 4.11 จัดตั้งคณะกรรมการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม พระ ประชาชน เพื่อช่วยกันดูแล

ในเรื่องการหาและการใช้งบประมาณ

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง คือ

ข้อ 4.9 ใช้งบประมาณด้านวิชาการ 30 % ด้านกิจกรรมปฏิบัติ 70 %

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

ข้อ 4.7 คัดเลือกบุคคลจากชุมชนดูแลเรื่องเงินทองที่ไว้ใจตรวจสอบได้

ตารางที่ 43 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ ระยะเวลาในการฝึกอบรม

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	5.1	4.67	0.82	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	5.7	4.62	0.77	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	5.2	4.41	1.53	มาก	ไม่สอดคล้อง
4	5.11	4.36	1.23	มาก	สอดคล้อง
5	5.3	4.34	1.60	มาก	ไม่สอดคล้อง
6	5.13	4.30	0.92	มาก	สอดคล้อง
7	5.14	4.28	0.79	มาก	สอดคล้อง
8	5.4	4.12	1.75	มาก	ไม่สอดคล้อง
9	5.5	3.78	1.83	มาก	ไม่สอดคล้อง
10	5.6	3.43	0.94	ปานกลาง	สอดคล้อง
11	5.15	3.32	1.53	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
12	5.8	3.30	0.76	ปานกลาง	สอดคล้อง
13	5.10	3.19	0.94	ปานกลาง	สอดคล้อง
14	5.9	2.41	1.43	น้อย	สอดคล้อง
15	5.12	2.40	0.78	น้อย	สอดคล้อง

จากตารางที่ 43 แสดงให้เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับระยะเวลาในการฝึกอบรม

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามี ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ

ข้อ 5.1 ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดอบรมควรขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาหลักสูตร

ข้อ 5.7 จำนวนวันที่มีความเหมาะสมในการจัดอบรมคือ 3 – 5 วัน

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามี ความเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 5.11 ควรจัดอบรมในช่วงตอนเย็นหลังประชาชนเสร็จกิจกรรมประจำวัน

ข้อ 5.13 ควรจัดอบรมในช่วงหลังฤดูเก็บเกี่ยวข้าว

ข้อ 5.14 ไม่ควรกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการอบรมควรขึ้นอยู่กับความพร้อม

ด้านต่างๆ หลักสูตร วิทยากร ประชาชน เป็นต้น

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง คือ

ข้อ 5.6 จำนวนวันที่มีความเหมาะสมในการจัดอบรมคือ 1 – 2 วัน

ข้อ 5.8 จำนวนวันที่มีความเหมาะสมในการจัดอบรมคือ 1 สัปดาห์

ข้อ 5.10 ควรจัดอบรมในช่วงตอนบ่ายหลังเพล

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย คือ

ข้อ 5.9 ควรจัดอบรมในช่วงตอนเช้าก่อนเพล

ข้อ 5.12 ควรจัดอบรมในช่วงฤดูฝนในช่วงเทศกาลเข้าพรรษา

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

ข้อ 5.2 ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดอบรมควรขึ้นอยู่กับ ความพร้อมของ
ผู้เข้ารับการอบรม

ข้อ 5.3 ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดอบรมควรขึ้นอยู่กับ ความต้องการของ
ผู้เข้ารับการอบรม

ข้อ 5.4 ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดอบรมควรขึ้นอยู่กับ ความพร้อมของ
วิทยากรและประชาชน

ข้อ 5.5 ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดอบรมควรขึ้นอยู่กับ ความพร้อมของทรัพยากร บุคคล
สถานที่

ข้อ 5.15 ควรกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการอบรมเพื่อความสะดวก
ในการจัดดำเนินการ เช่น ทุกเสาร์แรกของทุกเดือน เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 44 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ วิทยากรฝึกอบรม

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	6.7	4.85	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	6.1	4.83	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	6.6	4.77	1.27	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	6.9	4.72	1.43	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	6.16	4.45	0.96	มาก	สอดคล้อง
6	6.4	4.16	1.66	มาก	ไม่สอดคล้อง
7	6.13	4.15	1.82	มาก	ไม่สอดคล้อง
8	6.17	4.10	1.59	มาก	ไม่สอดคล้อง
9	6.12	4.02	1.55	มาก	ไม่สอดคล้อง
10	6.10	3.97	1.87	มาก	ไม่สอดคล้อง
11	6.3	3.95	1.58	มาก	ไม่สอดคล้อง
12	6.14	3.88	1.52	มาก	ไม่สอดคล้อง
13	6.5	3.74	1.95	มาก	ไม่สอดคล้อง
14	6.11	3.68	1.64	มาก	ไม่สอดคล้อง
15	6.2	3.62	1.87	มาก	ไม่สอดคล้อง
16	6.8	3.42	1.14	ปานกลาง	สอดคล้อง
17	6.15	3.39	1.37	ปานกลาง	สอดคล้อง

จากตารางที่ 44 แสดงให้เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับวิทยากรฝึกอบรม ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ ข้อ 6.7 เชิญวิทยากร บุคคลที่ประสบความสำเร็จในศาสตร์สาขาต่างๆ ข้อ 6.1 ควรขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อขอวิทยากร ที่มีความสามารถ ตามที่ต้องการ

ข้อ 6.6 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละสาขา เช่น แพทย์ ทหาร เกษตรตำบล

ข้อ 6.9 วิทยากรควรเป็นผู้รู้จักในเรื่องที่ถ่ายทอด ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 6.16 วิทยากรควรเป็นผู้ที่สามารถพูดภาษาท้องถิ่นอีสานได้

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง คือ

ข้อ 6.8 ให้อวิทยากรพระสงฆ์เป็นหลักเพราะมีความพร้อมที่สุด

ข้อ 6.15 วิทยากรควรเป็นผู้ที่สามารถพูดภาษาท้องถิ่นอีสานได้

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

ข้อ 6.4 สับเปลี่ยนวิทยากรเป็นระยะ ระหว่าง พระ และฆราวาส

ข้อ 6.13 วิทยากรควรเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากผู้เข้าอบรม

ข้อ 6.17 วิทยากรควรเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในเรื่องที่ถ่ายทอดเป็นอย่างดี

ข้อ 6.10 พระสงฆ์ที่เป็นวิทยากรควรมีความรู้ เบรียญ 6 ประโยคขึ้นไป

ข้อ 6.12 วิทยากรควรเป็นผู้ที่มีความรู้ในลักษณะ รู้ลึก รู้กว้าง รู้จริง

ข้อ 6.3 เชิญวิทยากรท้องถิ่นหรือวิทยากรที่เต็มใจช่วยเหลือ

ข้อ 6.14 วิทยากรควรมีคุณสมบัติที่ดีในการถ่ายทอดความรู้

ข้อ 6.5 ขอความช่วยเหลือเรื่องวิทยากรให้ความรู้จากองค์กรเอกชน

ข้อ 6.11 วิทยากรควรเป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องประเพณีท้องถิ่นเป็นอย่างดี

ข้อ 6.2 ทำหนังสือเชิญขอผู้เชี่ยวชาญจากรัฐบาลมาเป็นวิทยากร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 45 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ ผู้เข้ารับการอบรม

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่าง ควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	7.15	4.88	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	7.16	4.74	0.85	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	7.1	4.63	1.46	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	7.3	4.58	1.34	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	7.9	4.54	0.75	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	7.20	4.54	1.26	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	7.21	4.52	0.90	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	7.24	4.23	1.62	มาก	ไม่สอดคล้อง
9	7.4	4.12	1.66	มาก	ไม่สอดคล้อง
10	7.17	4.02	1.61	มาก	ไม่สอดคล้อง
11	7.22	3.96	1.58	มาก	ไม่สอดคล้อง
12	7.14	3.94	1.55	มาก	ไม่สอดคล้อง
13	7.23	3.88	1.54	มาก	ไม่สอดคล้อง
14	7.2	3.45	0.84	ปานกลาง	สอดคล้อง
15	7.7	3.44	0.98	ปานกลาง	สอดคล้อง
16	7.10	3.41	1.88	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
17	7.8	3.38	1.25	ปานกลาง	สอดคล้อง
18	7.5	3.36	1.45	ปานกลาง	สอดคล้อง
19	7.6	3.25	1.05	ปานกลาง	สอดคล้อง
20	7.11	3.20	1.97	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
21	7.12	2.88	2.02	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
22	7.13	2.86	1.65	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
23	7.18	2.74	1.78	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
24	7.19	2.45	1.65	น้อย	ไม่สอดคล้อง

จากตารางที่ 45 แสดงให้เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับผู้เข้ารับการอบรม
ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ

ข้อ 7.15 ควรสำรวจถึงความต้องการของผู้เข้าอบรม ก่อนจัดอบรมในแต่ละเรื่อง
ว่าต้องการความรู้ในเรื่องใดบ้าง

ข้อ 7.16 ควรสำรวจความต้องการของผู้เข้าอบรมโดยการให้แบบสอบถาม

ข้อ 7.1 ผู้ที่มีความสนใจในแต่ละหลักสูตรสามารถเข้าอบรมได้ทุกคน

ข้อ 7.3 ไม่ควรกำหนดคุณสมบัติพื้นฐานของผู้เข้ารับการอบรม

ข้อ 7.9 จำนวนของผู้เข้าอบรมควรขึ้นอยู่กับความพร้อมของสถานที่

ความเหมาะสมของหลักสูตร งบประมาณ วิทยากร

ข้อ 7.20 ควรมีการประเมินหลังการอบรมโดยการให้แบบทดสอบ

ข้อ 7.21 มีการติดตามผลผู้เข้าอบรมสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงหรือไม่

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง คือ

ข้อ 7.2 จำเป็นต้องกำหนดคุณสมบัติพื้นฐานของผู้เข้าอบรม

ข้อ 7.7 ควรพิจารณาคัดเลือกผู้เข้าอบรมแบ่งตาม เพศ อายุ

ข้อ 7.8 ควรมีการคัดเลือกผู้เข้าอบรมที่มีพื้นฐานใกล้เคียงกัน

ข้อ 7.5 ควรมีการทดสอบความรู้พื้นฐานและประสบการณ์ผู้เข้าอบรม

ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม

ข้อ 7.6 การคัดเลือกผู้เข้าอบรมควรพิจารณาถึงความจำเป็น เป็นหลัก
และข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

ข้อ 7.24 นำปัญหาที่พบจากการประเมิน มาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

ข้อ 7.4 การกำหนดคุณสมบัติผู้เข้าอบรมควรขึ้นกับลักษณะหลักสูตร

ข้อ 7.17 ควรสำรวจความต้องการของผู้เข้าอบรมโดยการสอบถามพูดคุย

ข้อ 7.22 ควรมีการประเมินผลเป็นระยะ ถ้าพัฒนาการดีขึ้นถือว่าใช้ได้

ข้อ 7.14 ไม่จำเป็นต้องกำหนดจำนวนผู้เข้าอบรมควรจัดให้กับทุกคน

ข้อ 7.23 พระ หรือ ผู้นำชุมชน ควรเป็นผู้ประเมินผู้เข้ารับการอบรม

ข้อ 7.10 จำนวนกลุ่มย่อยผู้เข้ารับการอบรมไม่ควรเกิน 10 คน

ข้อ 7.11 จำนวนกลุ่มย่อยผู้เข้ารับการอบรมควรอยู่ระหว่าง 10 - 20 คน

ข้อ 7.12 หลักสูตรที่มีการปฏิบัติควรจัดให้มีผู้เข้าอบรมไม่เกิน 10 คน

ข้อ 7.13 หลักสูตรที่ที่มีการปฏิบัติควรจัดให้มีผู้เข้าอบรมไม่เกิน 20 คน

ข้อ 7.18 ควรมีการประเมินหลังการอบรมโดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

ข้อ 7.19 ควรมีการประเมินหลังการอบรมโดยการใช้แบบสัมภาษณ์

ตารางที่ 46 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ สถานที่ฝึกอบรม

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของความเห็นสมควร	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1	8.6	4.23	0.84	มาก	สอดคล้อง
2	8.8	4.23	1.30	มาก	สอดคล้อง
3	8.9	4.18	0.95	มาก	สอดคล้อง
4	8.11	4.14	1.33	มาก	สอดคล้อง
5	8.10	4.09	1.63	มาก	ไม่สอดคล้อง
6	8.13	4.05	0.56	มาก	สอดคล้อง
7	8.1	3.89	1.68	มาก	ไม่สอดคล้อง
8	8.16	3.79	1.53	มาก	ไม่สอดคล้อง
9	8.7	3.77	1.58	มาก	ไม่สอดคล้อง
10	8.15	3.47	2.07	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
11	8.2	3.46	1.34	ปานกลาง	สอดคล้อง
12	8.12	3.37	1.82	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
13	8.3	3.25	0.98	ปานกลาง	สอดคล้อง
14	8.14	3.19	1.46	ปานกลาง	สอดคล้อง
15	8.4	2.48	1.23	น้อย	สอดคล้อง
16	8.5	2.41	1.44	น้อย	สอดคล้อง

จากตารางที่ 46 แสดงให้เห็นว่า ข้อความเกี่ยวกับสถานที่ฝึกอบรม

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 8.6 นอกจากวัดแล้ว ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลก็เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสม

ข้อ 8.8 สถานที่ที่จัดอบรมควรเป็นที่โล่ง มีการถ่ายเทอากาศดี

ข้อ 8.9 สถานที่ที่จัดอบรมควรมีความพร้อมเรื่องอุปกรณ์เป็นอย่างดี

ข้อ 8.11 สถานที่ที่จัดอบรมควรมีโต๊ะ เก้าอี้ เครื่องขยายเสียงพร้อม

ข้อ 8.13 สถานที่ที่จัดอบรมควรมีสภาพแวดล้อมที่ไม่รบกวนการอบรม

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง คือ

ข้อ 8.2 นอกจากวัดแล้ว โรงเรียน ก็เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสม

ข้อ 8.3 นอกจากวัดแล้ว ศาลากลางบ้าน ก็เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสม

ข้อ 8.14 สถานที่ที่จัดอบรมควรจุผู้เข้าอบรมได้ไม่ต่ำกว่า 100 คน

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย คือ

ข้อ 8.4 นอกจากวัดแล้ว บ้านผู้ใหญ่บ้าน ก็เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสม

ข้อ 8.5 นอกจากวัดแล้ว ค่ายลูกเสือ ก็เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสม

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

ข้อ 8.10 สถานที่ที่จัดอบรมควรมีห้องพัก ห้องนอน ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำ

ข้อ 8.1 สถานที่ที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการจัดอบรมคือ วัด

ข้อ 8.16 สถานที่ที่จัดอบรมควรเป็นสถานที่ที่ผู้เข้าอบรมรู้จักคุ้นเคย

ข้อ 8.7 สถานที่ที่จัดอบรมควรขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาหลักสูตร

ข้อ 8.15 สถานที่ที่จัดอบรมควรจุผู้เข้าอบรมได้ไม่ต่ำกว่า 200 คน

ข้อ 8.12 สถานที่ที่จัดอบรมควรเป็นลักษณะห้องสัมมนาโดยเฉพาะ

ตารางที่ 47 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ เทคนิคการฝึกอบรม

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1	9.1	4.35	0.94	มาก	สอดคล้อง
2	9.6	4.33	0.60	มาก	สอดคล้อง
3	9.8	4.28	0.54	มาก	สอดคล้อง
4	9.7	4.20	0.32	มาก	สอดคล้อง
5	9.3	4.20	0.84	มาก	สอดคล้อง
6	9.4	4.13	1.08	มาก	สอดคล้อง
7	9.2	4.03	1.57	มาก	ไม่สอดคล้อง
8	9.9	3.83	1.44	มาก	สอดคล้อง
9	9.5	3.79	1.84	มาก	ไม่สอดคล้อง

จากตารางที่ 47 แสดงให้เห็นว่าข้อความเกี่ยวกับ เทคนิคการฝึกอบรม ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ

- ข้อ 9.1 มีการใช้การบรรยายประกอบการสาธิตให้ปฏิบัติตาม
- ข้อ 9.6 สาธิตให้ผู้เข้าอบรมลองปฏิบัติจนสามารถนำไปใช้ได้จริง
- ข้อ 9.8 มีการทำกิจกรรมเน้นทางด้านปฏิบัติให้มากกว่าการบรรยาย
- ข้อ 9.7 ให้ผู้เข้าอบรมมีส่วนร่วมในการอบรมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- ข้อ 9.3 มีการดูงานนอกสถานที่ ในหน่วยงานต่างๆ ที่ประสบผลสำเร็จ
- ข้อ 9.4 มีการแบ่งกลุ่มย่อยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทัศนคติระหว่างกัน
- ข้อ 9.9 มีการสาธิตโดยใช้หลักการเพื่อนช่วยเพื่อน แลกเปลี่ยนกัน

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

- ข้อ 9.2 มีการจัดกลุ่มบรรยายเป็นกลุ่มย่อย
- ข้อ 9.5 มีการส่งตัวแทนแต่ละกลุ่มย่อยมาสาธิต ประเมินผลกลุ่มอื่นๆ

ตารางที่ 48 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม ด้านสื่อพื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	10.1	4.25	0.74	มาก	สอดคล้อง
2	10.3	4.13	1.05	มาก	สอดคล้อง
3	10.2	4.05	1.54	มาก	ไม่สอดคล้อง
4	10.4	3.43	1.60	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง

จากตารางที่ 48 แสดงให้เห็นว่าข้อความเกี่ยวกับ สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม ด้านสื่อพื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้ ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 10.1 ไมโครโฟน เครื่องขยายเสียง วิดีทัศน์ เครื่องฉายสไลด์

ข้อ 10.3 กระดานจัดนิทรรศการ รูปภาพในเรื่องต่างๆ ที่จัดอบรม

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

ข้อ 10.2 กระดาษ กระดาน เครื่องฉายแผ่นใส เทปธรรมมะ

ข้อ 10.4 เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ เครื่องโทรศัพท์ เครื่องโทรสาร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 49 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม ด้านสื่อท้องถิ่นที่ควรนำมาใช้

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	10.6	4.47	0.78	มาก	สอดคล้อง
2	10.8	4.31	1.42	มาก	สอดคล้อง
3	10.7	4.25	0.56	มาก	สอดคล้อง
4	10.15	4.21	1.63	มาก	ไม่สอดคล้อง
5	10.10	4.16	1.35	มาก	สอดคล้อง
6	10.16	4.08	0.83	มาก	สอดคล้อง
7	10.13	3.91	1.44	มาก	สอดคล้อง
8	10.14	3.90	1.74	มาก	ไม่สอดคล้อง
9	10.5	3.46	1.65	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
10	10.9	3.25	1.23	ปานกลาง	สอดคล้อง
11	10.11	2.16	1.35	น้อย	สอดคล้อง
12	10.12	2.08	0.89	น้อย	สอดคล้อง

จากตารางที่ 49 แสดงให้เห็นว่าข้อความเกี่ยวกับ สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม ด้านสื่อท้องถิ่นที่ควรนำมาใช้ ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามี ความเหมาะสมในระดับมาก คือ

ข้อ 10.6 ของจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคอีสาน

ข้อ 10.8 ใช้หอกระจายข่าวตามหมู่บ้านเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลในท้องถิ่น

ข้อ 10.7 สื่อท้องถิ่นที่ใช้ในการดำเนินชีวิตจริง เช่น แคน ไม้ไผ่ทำหวาย เครื่องทองเหลือง

ข้อ 10.10 ผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดหาหรือผลิตสื่อคือ วิทยากร

ข้อ 10.16 สื่อที่นำมาใช้ในการฝึกอบรมควรขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการอบรม

ข้อ 10.13 สื่อที่นำมาใช้ในการฝึกอบรมควรขึ้นอยู่กับลักษณะเนื้อหา

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง คือ

ข้อ 10.9 ผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดหาหรือผลิตสื่อคือ คณะกรรมการหน่วย อ.ป.ต.

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย คือ

ข้อ 10.11 ผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดหาหรือผลิตสื่อคือ ผู้เข้ารับการฝึกอบรม

ข้อ 10.12 ผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดหาหรือผลิตสื่อคือ พระสงฆ์

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ

ข้อ 10.15 สื่อที่นำมาใช้ในการฝึกอบรมควรขึ้นอยู่กับลักษณะผู้เข้าอบรม

ข้อ 10.14 สื่อที่นำมาใช้ในการฝึกอบรมควรขึ้นอยู่กับงบประมาณ

ข้อ 10.5 วัตถุประสงค์ ของเก่าแก่ที่มีปรากฏอยู่ในภาคีสถาน

ตารางที่ 50 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหัวข้อ การดำเนินการฝึกอบรม

ลำดับที่	ข้อที่	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับของ ความเหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1	11.1	4.38	0.78	มาก	สอดคล้อง
2	11.2	4.30	1.52	มาก	ไม่สอดคล้อง

จากตารางที่ 50 แสดงให้เห็นว่าข้อความเกี่ยวกับ การดำเนินการฝึกอบรม

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ ข้อ 11.1

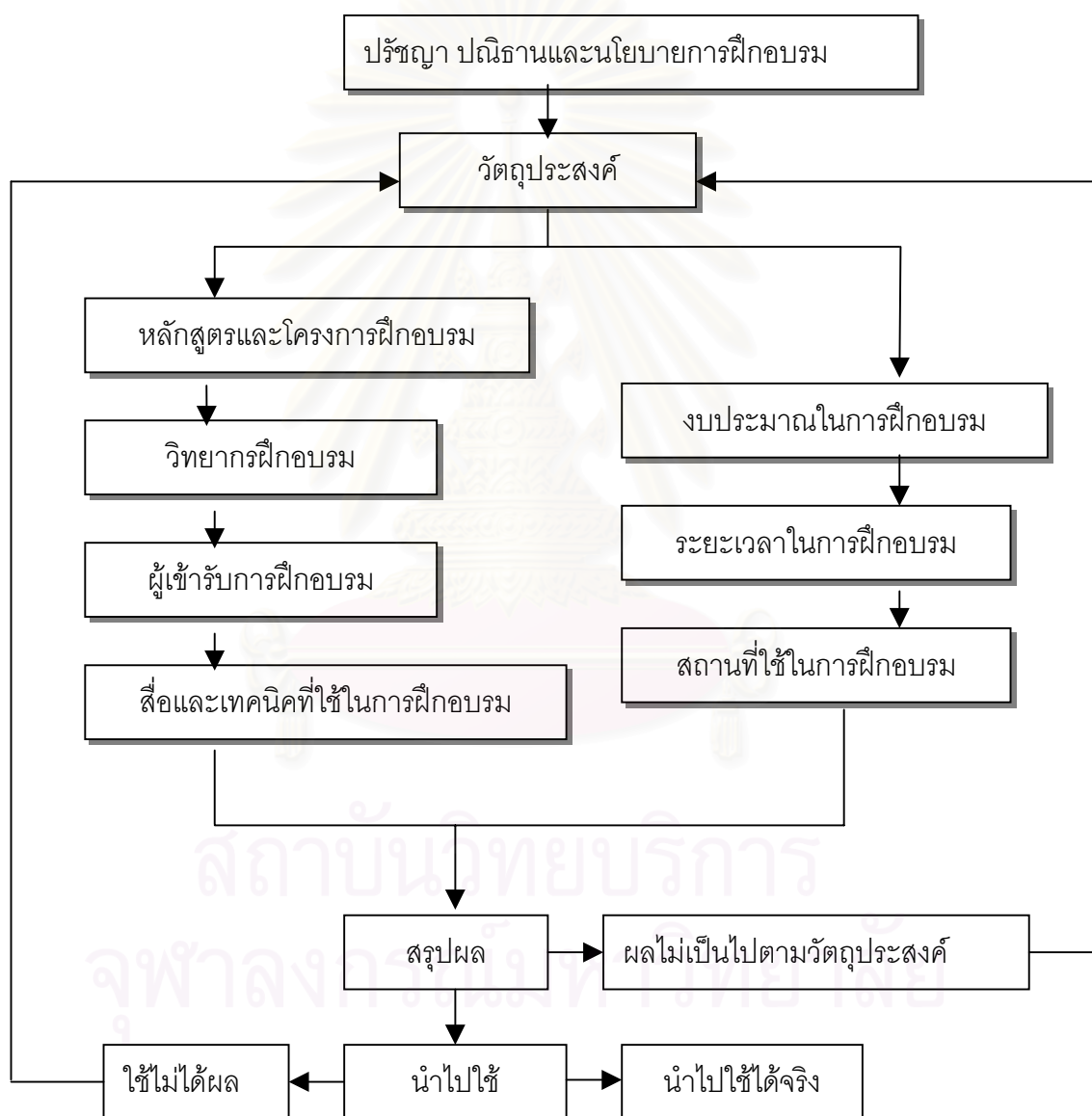
เรียงเป็นลำดับขั้นตอน จากขั้นที่ 1 ไป ขั้นที่ 7 ดังนี้คือ

1. ปรัชญา ปณิธานและนโยบายการฝึกอบรม
2. ประชาชน (ผู้เข้ารับการฝึกอบรม)
3. วัตถุประสงค์
4. หลักสูตรและโครงการที่ใช้ในการฝึกอบรม
5. เทคนิคที่ใช้ในการฝึกอบรม
6. วิทยากรและสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม
7. ระยะเวลา สถานที่และงบประมาณที่ใช้ในการฝึกอบรม

การอบรมใดๆ จะต้องมีจุดมุ่งหมาย มีปรัชญาในการดำเนินการ มีนโยบายในการฝึกอบรม จากนั้นจะต้องมีการวิเคราะห์ชุมชนว่ากลุ่มเป้าหมายมีความต้องการอย่างไร ภายใต้กระบวนการ

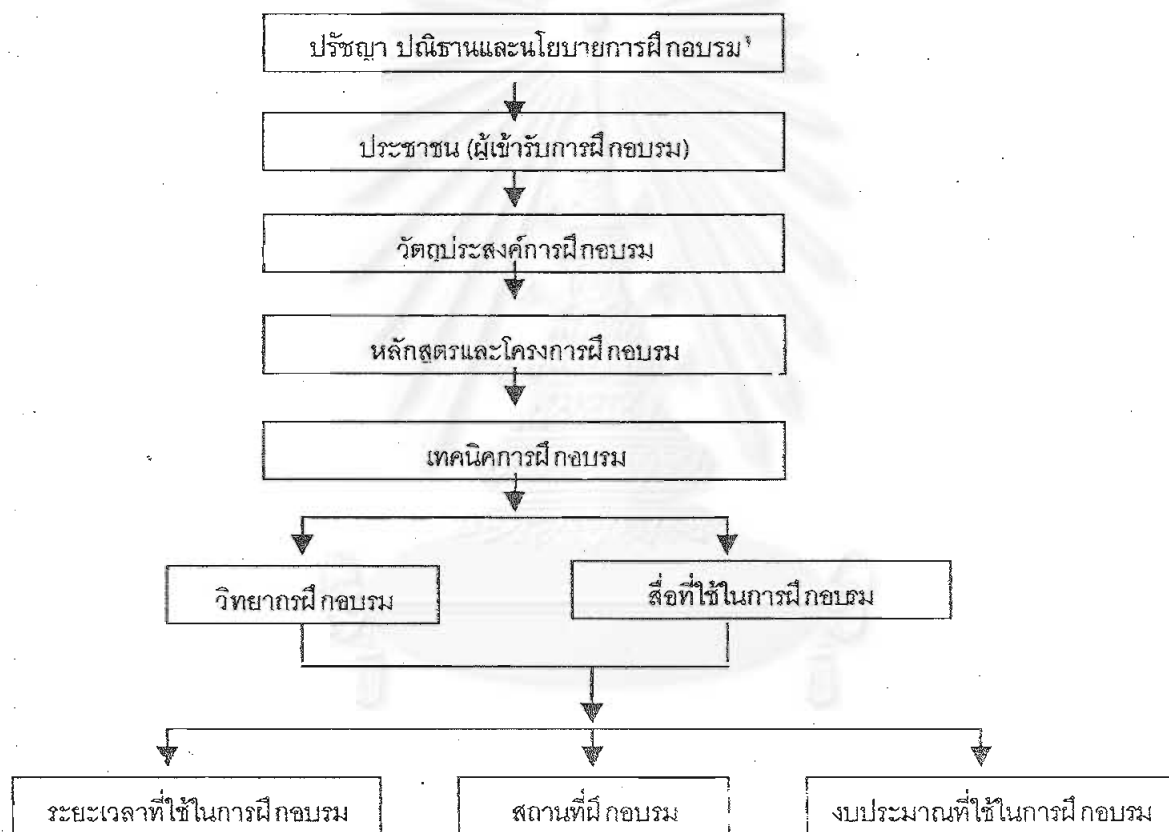
การพึ่งพาตนเอง จากนั้นกำหนดวัตถุประสงค์ สร้างหลักสูตร กำหนดเทคนิคที่จะใช้ เลือกวิทยากร และสื่อที่เหมาะสม เน้นปราชญ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่วนเรื่องเวลาและสถานที่นั้นจะเป็นเรื่องที่จะต้องกำหนดภายหลังให้เหมาะสมกับหลักสูตร

ส่วนข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ ข้อ 11.2

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการรับรองรูปแบบชิ้นงานวิจัยของผู้ทรงคุณวุฒิ

องค์ประกอบที่มีความเหมาะสมสำหรับ ระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชน ประจำตำบลนอก สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบไปด้วยส่วนประกอบต่างๆ และมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้คือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับ ระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำ ตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก

หลังจากที่ได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ ระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชน ประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ จนครบถ้วนแล้ว

- ดีมาก
- ดี
- พอใช้
- มีส่วนที่ต้องปรับปรุง

จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสิ้น 4 คน

ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ตอบว่า ดี และ ผู้ทรงคุณวุฒิอีก 1 คน ตอบว่า พอใช้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5 ผลงานวิจัย

ระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล ของคณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

ระบบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้คือ ระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ รายละเอียดของระบบประกอบด้วย

ตอนที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย

1. หลักการและเหตุผล
2. วัตถุประสงค์
3. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับ สภาพ ปัญหาและความต้องการของหน่วยอบรมประชาชน

ประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก

ตอนที่ 2 ระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย

1. องค์ประกอบของระบบ
2. ขั้นตอนของระบบ

ตอนที่ 3 การนำไปใช้ ประกอบด้วย

1. เงื่อนไขการนำไปใช้
2. วิธีการนำไปใช้
3. การประเมินระบบ

ตอนที่ 1 บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

สังคมไทยในระยะเวลาที่ผ่านมา มีการพัฒนาไม่สมดุล ไม่ยั่งยืนและไม่มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ การพัฒนาไม่สมดุล คือการที่ประเทศไทยมีการลงทุนโดยเน้นทางด้านกายภาพมาก ขณะที่การลงทุนด้านคน และทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งสิ่งแวดล้อมได้รับความสำคัญน้อยกว่า

การพัฒนาไม่ยั่งยืน วิฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปี 2540 เป็นผลมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพึ่งพาทั้งด้านเงินทุนและเทคโนโลยีจากต่างประเทศ โดยละเลยการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของตนเอง รวมทั้งค่านิยมที่มุ่งเพื่อทำให้เกิดผลกระทบรุนแรงต่อทุกส่วนในสังคม

การพัฒนาไม่มีประสิทธิภาพ ที่เน้นการเพิ่มในเชิงปริมาณ ภายใต้การบริหารการจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและการกระจายการบริการขั้นพื้นฐานที่ไม่ทั่วถึง

การพัฒนาสู่สังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ 3 ประการ เป็นสังคมไทยที่พึงปรารถนาในอนาคต คือ พัฒนาสู่ "สังคมคุณภาพ" ที่ยึดหลักความสมดุล พอดี และพึ่งตนเองได้ โดยการสร้างคนดี คนเก่ง มีความรับผิดชอบ มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เมืองและชนบทมีความน่าอยู่ "สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้" โดยพัฒนาคนให้คิดเป็น ทำเป็น เรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่ไปกับการสืบสานประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา และรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม "สังคมที่สมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน" ที่มีการดำรงไว้ซึ่งคุณค่าของสังคมไทยที่พึงพาเกื้อกูลกัน และพัฒนาเครือข่ายชุมชนให้เข้มแข็ง

จากจุดมุ่งหมายแห่งการพัฒนา สู่รูปแบบตามที่สังคมไทยต้องการ หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งที่เกิดขึ้นเพื่ออบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ตามหลักสูตรและโครงการต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ให้ประชาชนในชนบทสามารถพัฒนาศักยภาพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล สามารถจัดการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ส่งเสริมคนในชุมชนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม สามารถวางแผนเพื่อพัฒนาชุมชนของตนให้เกิดความเข้มแข็ง เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ

หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนวันออก มีลักษณะเฉพาะที่มีความเหมาะสมกับองค์ประกอบและขั้นตอนของระบบการฝึกอบรม ที่สัมพันธ์กันกับประชาชนในภาคอีสานซึ่งมีความแตกต่างทางด้านภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม สภาพทางภูมิศาสตร์ ลักษณะทางสังคม และเศรษฐกิจที่แตกต่างจากภูมิภาคอื่น

จากความสำคัญดังกล่าว จึงสมควรได้มีการวิจัย เพื่อออกแบบระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออกขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการฝึกอบรม โดยคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นประชาชนในภาคอีสาน โดยกำหนดองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติการฝึกอบรม และกำหนดขั้นตอนในการจัดการฝึกอบรม เพื่อให้เป็นแนวทางที่ชัดเจนในการนำไป ปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ต่อไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อให้หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก มีองค์ประกอบ และขั้นตอนที่ชัดเจนในการดำเนินงาน

2.2 เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน การฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำ ตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก

3. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับ สภาพ ปัญหาและความต้องการของหน่วยอบรมประชาชน ประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก

สภาพ เกี่ยวกับการจัดดำเนินการของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก พบว่า หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล(อ.ป.ต.) ทำหน้าที่จัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประชาชนสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปพัฒนาศักยภาพท้องถิ่นของตน เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเอง ได้ โดยมีการจัดอบรมในช่วงวันสำคัญต่างๆ เช่น วันสำคัญทางพุทธศาสนา วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ เป็นต้น โดยมีหลักสูตรในการจัดอบรมทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ มีการจัดการอบรมในวัด ส่วนใหญ่จะมีพระ เป็นวิทยากรหลัก เพราะเนื้อหาในการอบรมส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรมจริยธรรม กตัญญู กตเวทิตาธรรม ใช้การบรรยายเทศนา สั่งสอนชี้แนะแนวทางให้คนในชุมชนทำแต่ความดี นอกจากนี้ก็จะมี วิทยากรมาให้ความรู้ในเรื่องต่างๆ ตามหลักสูตรในแต่ละเรื่องที่ทำกรอบรม เช่น มีการจัดอบรมให้ความรู้ เพื่อพัฒนาอาชีพในท้องถิ่น ให้ประชาชนมีอาชีพสุจริตในการหาเลี้ยงตนเอง ก็จะมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงาน ต่างๆ เช่น จากกรมประมง จากเกษตรอำเภอ มาให้ความรู้เรื่องการเลี้ยงปลา ปลูกพืชสมุนไพร เป็นต้น หรือ การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ก็จะมีเจ้าหน้าที่จากสาธารณสุขอำเภอมาเป็นวิทยากรให้ความรู้ เรื่องพิษภัยของยาเสพติดก็จะมีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมาให้ความรู้ เป็นต้น

ปัญหาในการจัดดำเนินการของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หันตะวันออกได้มีอุปสรรคในการดำเนินงาน หลายประการซึ่งสามารถแยกออกได้เป็นส่วนๆ ดังนี้ เกี่ยวกับคณะกรรมการปัญหาส่วนใหญ่คณะกรรมการยังมองไม่เห็นความสำคัญและเข้าใจถึงหลักการ แนวทางในการฝึกอบรม เพราะขาดการประสานงาน ประสพการณ์ และประชาชนต้องประกอบอาชีพการงานจึงไม่มีเวลา เกี่ยวกับหน่วยราชการ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาส่วนใหญ่ขาดความร่วมมือเท่าที่ควรและปัญหาด้านการประสานงาน อันเนื่องมาจากขาดงบประมาณ ขาดการประสานงานและให้คำแนะนำถึงหลักการปฏิบัติขาดการติดตามผลผู้เข้ารับการฝึกอบรม คณะกรรมการยังไม่เข้าใจใน หน้าที่ต้องปฏิบัติ ขาดการประสานงานจากหน่วยงานราชการ ตลอดจนขาดการประเมินผลจากการปฏิบัติงานของคณะกรรมการทุกระดับ ขาดแผนปฏิบัติงานที่เป็นรูปธรรม ทำให้ผลการปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ กล่าวคือ การดำเนินการอบรมของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หันตะวันออกขาดองค์ประกอบที่ควบคุมภาระหน้าที่ในการดำเนินงานทุกขั้นตอน

ความต้องการเกี่ยวกับการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหันตะวันออก พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความต้องการสอดคล้องกับทุกข้อประเด็นคำถาม มีข้อที่น่าจะเป็นความต้องการมากที่สุดคือ หน่วย อ.ป.ต. ควรได้รับงบประมาณให้เพียงพอกับการดำเนินการ และ ข้อที่ไม่ต้องการในเรื่องงบประมาณ คือ ผู้เข้ารับการอบรมควรเสียค่าใช้จ่ายบางส่วนเพื่อสนับสนุนการดำเนินการของหน่วย อ.ป.ต. ในด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม ข้อที่ไม่ต้องการ คือ หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการกำหนดระยะเวลาในการอบรมที่ชัดเจน ในด้านผู้เข้ารับการอบรม พบข้อที่ไม่ต้องการคือ หน่วย อ.ป.ต. ไม่ควรมีการกำหนดคุณสมบัติผู้เข้ารับการอบรมในแต่ละหลักสูตร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2

ระบบการฝึกอบรมของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

ระบบการฝึกอบรมของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก
ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วยองค์ประกอบและ
ขั้นตอนการฝึกอบรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. องค์ประกอบของระบบ

องค์ประกอบของระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์
หนตะวันออก ประกอบด้วย

1. ปรัชญา ปณิธาน และนโยบายการฝึกอบรม
2. ประชาชน (ผู้เข้าอบรม)
3. วัตถุประสงค์
4. หลักสูตรและโครงการที่ใช้ในการฝึกอบรม
5. เทคนิคที่ใช้ในการฝึกอบรม
6. วิทยากรและสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม
7. ระยะเวลา สถานที่และงบประมาณที่ใช้ในการฝึกอบรม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

องค์ประกอบของระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หน
ตะวันออก สามารถจำแนกออกเป็น 4 ส่วน คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ และผลย้อนกลับ

องค์ประกอบของปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย

1. ปรัชญา ปณิธาน และนโยบายการฝึกอบรม
2. ประชาชน (ผู้เข้าอบรม)
3. วัตถุประสงค์
4. หลักสูตรและโครงการฝึกอบรมที่ใช้ในการฝึกอบรม
5. เทคนิคที่ใช้ในการฝึกอบรม
6. วิทยากรและสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม
7. ระยะเวลา สถานที่และงบประมาณที่ใช้ในการฝึกอบรม

องค์ประกอบของกระบวนการ คือ การดำเนินการฝึกอบรม

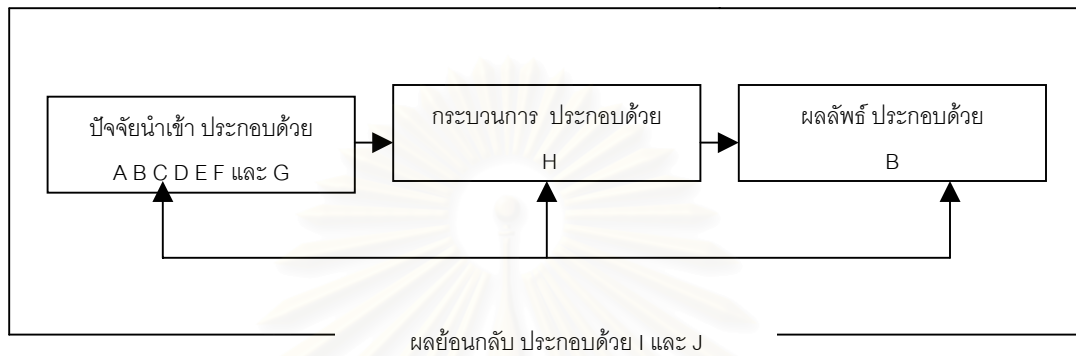
องค์ประกอบของผลลัพธ์ คือ สิ่งที่ ประชาชน (ผู้เข้าอบรม) ได้รับจากการฝึกอบรม
ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากการประเมินและติดตามผล

องค์ประกอบของผลย้อนกลับ

1. ผลของการประเมินการดำเนินการฝึกอบรม
2. ผลของการประเมินจากประชาชน (ผู้เข้าอบรม)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

องค์ประกอบของระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล
ของคณะสงฆ์หนตะวันออก

- หมายเหตุ :
- A คือ ปรัชญา ปณิธาน และนโยบายการฝึกอบรม
 - B คือ ประชาชน (ผู้เข้าอบรม)
 - C คือ วัตถุประสงค์
 - D คือ หลักสูตรและโครงการฝึกอบรมที่ใช้ในการฝึกอบรม
 - E คือ เทคนิคที่ใช้ในการฝึกอบรม
 - F คือ วิทยากรและสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม
 - G คือ ระยะเวลา สถานที่และงบประมาณที่ใช้ในการฝึกอบรม
 - H คือ การดำเนินการฝึกอบรม
 - I คือ ผลของการประเมินการดำเนินการฝึกอบรม
 - J คือ ผลของการประเมินจากประชาชน (ผู้เข้าอบรม)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายละเอียดขององค์ประกอบ มีดังต่อไปนี้

1. **ปรัชญา ปณิธาน และนโยบายการฝึกอบรม** เป็นขั้นการกำหนดกรอบหลักเพื่อเป็นทิศทางในการกำหนดรายละเอียดของระบบการฝึกอบรม ซึ่งหน่วย อ.ป.ต. สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการฝึกอบรมหน่วย อ.ป.ต. ของตนได้

ปรัชญา

เป็นการอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในตำบล

ปณิธาน

ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย เพื่อให้สังคมชุมชนสงบสุขอย่างแท้จริง

นโยบาย

นโยบายด้านวิชาการในการฝึกอบรม คือ

1. ให้ความรู้ในการนำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์
2. ส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้านที่มีอยู่ในท้องถิ่น
3. เน้นการประกอบอาชีพในท้องถิ่น
4. ให้ความรู้ที่เข้าใจง่าย สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง
5. ให้ความรู้ที่จำเป็นต่อชีวิตประจำวัน
6. เน้นในเรื่องจริยธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีในท้องถิ่น
7. ส่งเสริมความรู้และทักษะที่ทันสมัย เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา
8. เน้นการมีบูรณาการเพื่อสร้างองค์ความรู้ของชุมชนขึ้นเอง

นโยบายด้านการบริหารในการฝึกอบรม คือ

1. มีคณะกรรมการชาวบ้าน เข้าร่วมในการบริหารจัดการ
2. เปลี่ยนแนวในการคิด จาก “ขอ” มาเป็น “พึ่งพาตนเอง” ให้ได้
3. บริหารงานโดยมีตัวแทนจากทุกฝ่าย มีชาวบ้านเข้าร่วมบริหาร
4. สามารถตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการได้ตลอดเวลา
5. มีระบบการทำงานที่ยืดหยุ่นได้ตามสภาพของประชาชน

นโยบายด้านการบริการในการฝึกอบรม คือ

1. บริการประชาชนในชุมชนให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน
2. จัดสรรการบริการ แนะนำให้คำปรึกษาประชาชนเมื่อมีปัญหา
3. เป็นเวทีให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ทัศนคติในชุมชน
4. ให้บริการความรู้ ดูแลรักษาสุขภาพแก่ประชาชนในท้องถิ่น

2. ประชาชน (ผู้เข้าอบรม)

รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับประชาชน (ผู้เข้าอบรม) มีส่วนที่ต้องพิจารณา คือ

1. ควรสำรวจถึงความต้องการของผู้เข้าอบรม ก่อนจัดอบรมในแต่ละเรื่อง ว่าต้องการความรู้ในเรื่องใดบ้าง

2. ควรสำรวจความต้องการของผู้เข้าอบรมโดยการใช้แบบสอบถาม
3. ไม่ควรกำหนดคุณสมบัติพื้นฐานของผู้เข้ารับการอบรม
4. ผู้ที่มีความสนใจในแต่ละหลักสูตรสามารถเข้าอบรมได้ทุกคน
5. จำนวนของผู้เข้าอบรมควรขึ้นอยู่กับความพร้อมของสถานที่

ความเหมาะสมของหลักสูตร งบประมาณ วิทยากร

6. ควรมีการประเมินหลังการอบรมโดยการใช้แบบทดสอบ
7. มีการติดตามผลผู้เข้าอบรมว่าสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติได้จริงหรือไม่

3. วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ด้านวิชาการในการฝึกอบรม คือ

1. ส่งเสริมและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงความสำคัญและดำรงอยู่สืบไป
2. ส่งเสริมเรื่องการเรียนรู้เพื่อชีวิตที่ดีกว่า ในการเลี้ยงชีพขอ
3. ให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
4. ให้ความรู้ในการประกอบสัมมาชีพดำรงตนอยู่อย่างมีความสุข
5. เพื่อให้เกิดทักษะในการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์ด้านการบริหารในการฝึกอบรม คือ

1. เพื่อให้ชุมชนเรียนรู้ในการวางแผนเพื่อพัฒนาตนเอง
2. เพื่อให้ทุกส่วนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลตนเอง
3. มุ่งประสานประโยชน์เพื่อประชาชนในชุมชน

วัตถุประสงค์ด้านการบริการในการฝึกอบรม คือ

1. ส่งเสริมประชาชนให้ทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของชุมชน
2. ส่งเสริมประชาชนให้รู้จักทักษะในการบริการสังคม
3. ให้ความช่วยเหลือประชาชนในชุมชนอย่างต่อเนื่องเท่าเทียมกัน
4. เป็นที่ปรึกษา ประสานงาน กระตุ้นให้ชุมชนเกิดการเรียนรู้

4. หลักสูตรและโครงการที่ใช้ในการฝึกอบรม

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหน้าออก มีลักษณะดังนี้ คือ

1. ควรมีการเพิ่มเนื้อหาหลักสูตรจากเดิมของหน่วยฯ ซึ่งมีแนวในการจัดอบรมอยู่ 8 หัวข้อดังนี้คือ 1. ศีลธรรมและวัฒนธรรม 2. สุขภาพอนามัย 3. สัมมาชีพ 4. สันติสุข 5. ศึกษาสงเคราะห์ 6. สาธารณสงเคราะห์ 7. กตัญญูตเวทิตาธรรม และ 8. สามีคิธรรม
2. หลักสูตรในการจัดฝึกอบรมควรมีเนื้อหาที่ทันสมัยกับปัจจุบัน
3. เนื้อหาหลักสูตรที่เกี่ยวกับจารีตประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านศีลธรรมและวัฒนธรรม มีลักษณะดังนี้

1. ควรมีการจัดอบรมเรื่องศีลธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิต
2. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางศาสนาทุกวันสำคัญทางพุทธศาสนา
3. อบรมเรื่องวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตชาวอีสาน
4. อบรมเรื่องศาสนพิธีเบื้องต้นสำหรับพุทธศาสนิกชน

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสุขภาพอนามัย มีลักษณะดังนี้ คือ

1. ครอบรอมให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ การป้องกันการดูแลรักษาตนเอง การอยู่ร่วมกันกับผู้ป่วยอย่างถูกสุขลักษณะ
2. อบรมให้ความรู้ถึงพิษภัยของยาเสพติด ยาบ้า
3. อบรมเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเอง ครอบครัวและชุมชน
4. จัดกิจกรรมนิทรรศการเกี่ยวกับโรคภัยต่างๆที่กำลังระบาดในปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง เช่น โรคฉี่หนู เป็นต้น
5. อบรมให้ความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
6. ส่งเสริมกิจกรรมการทำความสะอาดในครัวเรือน ในชุมชน

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสัมมาชีพ มีลักษณะดังนี้ คือ

1. ส่งเสริมให้ชุมชนดำเนินชีวิตและมีการเลี้ยงชีพ แบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง
2. ส่งเสริมการทำการเกษตรแบบผสมผสาน
3. อบรมเรื่องอาชีพต่างๆ เช่น ทอเสื่อ ทอผ้า จักสาน เพาะเห็ด
4. อบรมเรื่องอาชีพประจำถิ่นโดยเฉพาะ เช่น การทำเครื่องทองเหลือง การปลูกพืชสมุนไพร เป็นต้น

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสันติสุข มีลักษณะดังนี้ คือ

1. อบรมเรื่องประชาธิปไตยในท้องถิ่น ให้อำนาจสิทธิและหน้าที่
2. อบรมเรื่องสันติสุขคือความสุขสงบที่แท้จริงให้ประชาชนเข้าใจ
3. ส่งเสริมกิจกรรมการปกครองแบบประชาธิปไตยในท้องถิ่น
4. ส่งเสริมกิจกรรมการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในหมู่บ้าน

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านศึกษาสงเคราะห์ มีลักษณะดังนี้ คือ

1. จัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาในท้องถิ่น สำหรับเด็กยากจน
2. จัดตั้งศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์ในชุมชน
3. จัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาในท้องถิ่น สำหรับเด็กยากจน
4. จัดตั้งเครือข่ายศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภายในหมู่บ้าน
5. สอนความรู้ตามอัธยาศัยทุกๆ เย็นสำหรับประชาชนผู้สนใจ

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสาธารณสงเคราะห์ มีลักษณะดังนี้ คือ

1. มีการจัดตั้งกองทุนเอนกประสงค์เพื่อใช้ในชุมชน
2. อบรมให้เกิดจิตสำนึกความเป็นเจ้าของสาธารณสมบัติชุมชน
3. ร่วมกันสร้างสาธารณสมบัติในชุมชน เช่น ศาลาที่พักริมทาง ฯ
4. มีกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์โดยการร่วมใจของชุมชน
5. มีกิจกรรมการร่วมมือกันทำความสะอาดท้องถิ่น ฝึกกู้ภัย เป็นต้น

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านกตัญญูกตเวทิตาธรรม มีลักษณะดังนี้ คือ

1. อบรมเรื่องจิตสำนึกต่อผู้มีพระคุณ พ่อแม่ ครูอาจารย์ ถิ่นเกิด ฯ
2. จัดกิจกรรมร่วมกันสร้างสรรค์ชุมชนเพื่อประโยชน์แก่ชุมชน

3. อบรมเรื่องมารยาทในการปฏิบัติตนต่อผู้ใหญ่ให้ถูกกาลเทศะ
4. จัดกิจกรรมวันสำคัญเพื่อระลึกถึงผู้มีพระคุณ เช่น วันพ่อ วันแม่
5. จัดนิทรรศการเผยแพร่ยกย่องบุคคลต่างๆ ที่ทำคุณงามความดี

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสามัคคีธรรม มีลักษณะดังนี้ คือ

1. อบรมเรื่องแนวทางในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง
2. จัดตั้งกลุ่มสหกรณ์เพื่อการทำงานในท้องถิ่น
3. จัดกิจกรรมร่วมใจพัฒนาทำความสะอาดร่วมกันในชุมชน
4. ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อการทำงาน เช่น กลุ่มการเกษตรต่างๆ
5. อบรมเรื่องประโยชน์ของความสามัคคีที่มีต่อชุมชน
6. ส่งเสริมเยาวชนให้เล่นกีฬาเพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม หัวข้ออบรมที่ควรเน้นเฉพาะกรณีท้องถิ่นหนองบัวลำภู มีลักษณะดังนี้ คือ

1. การอบรมเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคอีสานเพื่อการสืบทอด
2. จัดอบรมเรื่องแนวทางในการสร้างชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเอง
3. จัดอบรมเรื่องเกษตรที่เหมาะสมกับท้องถิ่น
4. ส่งเสริมการเกษตรแบบผสมผสาน ไร่นาสวนผสม พืชสมุนไพร
5. การอบรมเรื่องวัฒนธรรม จารีตประเพณีท้องถิ่นภาคอีสาน
6. อบรมเรื่องอาชีพให้หลากหลายเพื่อการเลี้ยงชีพในถิ่นเกิด
7. สร้างจิตสำนึกให้อดทน ขยัน ประหยัด พัฒนาตนเอง
8. จัดอบรมโดยเน้นในเรื่องศีลธรรมจริยธรรม
9. อบรมเรื่องโรคเอดส์ อาการของโรค การป้องกัน การอยู่ร่วมกัน
10. อบรมเรื่องการใช้ชีวิตที่เรียบง่ายตามหลักพุทธศาสนา

5. เทคนิคที่ใช้ในการฝึกอบรม

เทคนิคการฝึกอบรม ที่เหมาะสมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก คือ

1. มีการใช้การบรรยายประกอบการสาธิตให้ปฏิบัติตาม
2. สาธิตให้ผู้เข้าอบรมลองปฏิบัติจนสามารถนำไปใช้ได้จริง
3. มีการทำกิจกรรมเน้นทางด้านปฏิบัติให้มากกว่าการบรรยาย
4. ให้ผู้เข้าอบรมมีส่วนร่วมในการอบรมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
5. มีการดูงานนอกสถานที่ ในหน่วยงานต่างๆ ที่ประสบผลสำเร็จ
6. มีการแบ่งกลุ่มย่อยแลกเปลี่ยนความรู้ทัศนคติระหว่างกัน
7. มีการสาธิตโดยใช้หลักการเพื่อนช่วยเพื่อน แลกเปลี่ยนกัน

6. วิทยากรและสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม

รายละเอียดเกี่ยวกับ วิทยากรฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ควรมีลักษณะดังนี้ คือ

1. ควรเชิญวิทยากร หรือบุคคลที่ประสบความสำเร็จในศาสตร์สาขาต่างๆ มาให้ความรู้
2. ควรขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อขอวิทยากร ที่มีความสามารถ

ตามที่ต้องการ

3. เชิญผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละสาขา เช่น แพทย์ ทหาร เกษตรตำบล
4. วิทยากรควรเป็นผู้รู้จริงในเรื่องที่ถ่ายทอด ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ
5. วิทยากรควรเป็นผู้ที่สามารถพูดภาษาท้องถิ่นอีสานได้

สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม ด้านสื่อพื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก คือ

1. ไมโครโฟน เครื่องขยายเสียง วีดิทัศน์ เครื่องฉายสไลด์
2. กระดานจัดนิทรรศการ รูปภาพในเรื่องต่างๆ ที่จัดอบรม

สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม ด้านสื่อท้องถิ่นที่ควรนำมาใช้

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก คือ

1. ของจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคอีสาน
2. ใช้หอกระจายข่าวตามหมู่บ้านเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลในท้องถิ่น
3. สื่อท้องถิ่นที่ใช้ในการดำเนินชีวิตจริง เช่น แคน ไม้ไผ่ทำหวาย เครื่องทองเหลือง

4. ผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดหาหรือผลิตสื่อคือ วิทยากร
5. สื่อที่นำมาใช้ในการฝึกอบรมควรขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการอบรม
6. สื่อที่นำมาใช้ในการฝึกอบรมควรขึ้นอยู่กับลักษณะเนื้อหา

7. ระยะเวลา สถานที่และงบประมาณที่ใช้ในการฝึกอบรม

รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับ ระยะเวลาในการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล ของคณะสงฆ์หนตะวันออก คือ

1. ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดอบรมควรขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาหลักสูตร
2. จำนวนวันที่มีความเหมาะสมในการจัดอบรมคือ 3 – 5 วัน
3. ควรจัดอบรมในช่วงตอนเย็นหลังประชาชนเสร็จกิจกรรมประจำวัน
4. ควรจัดอบรมในช่วงหลังฤดูเก็บเกี่ยวข้าว
5. ไม่ควรกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการอบรมควรขึ้นอยู่กับความพร้อม

ด้านต่างๆ หลักสูตร วิทยากร ประชาชน เป็นต้น

รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับ สถานที่ฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล ของคณะสงฆ์หนตะวันออก คือ

1. นอกจากวัดแล้ว ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลก็เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสม
2. สถานที่ที่จัดอบรมควรเป็นที่โล่ง มีการถ่ายเทอากาศดี
3. สถานที่ที่จัดอบรมควรมีความพร้อมเรื่องอุปกรณ์เป็นอย่างดี
4. สถานที่ที่จัดอบรมควรมีโต๊ะ เก้าอี้ เครื่องขยายเสียง พร้อม
5. สถานที่ที่จัดอบรมควรมีสภาพแวดล้อมที่ไม่รบกวนการอบรม

รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับ งบประมาณการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล ของคณะสงฆ์หนตะวันออก แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ด้านการหางบประมาณและด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการหางบประมาณสนับสนุนการดำเนินการ มีรายละเอียดดังนี้ คือ

1. จัดบริหารงานในรูปแบบสหกรณ์นำผลกำไรมาเป็นทุนดำเนินการ
2. ของบประมาณสนับสนุนจากทางราชการ

ด้านการบริหารงบประมาณ มีรายละเอียดดังนี้ คือ

1. ใช้งบประมาณให้ประหยัด ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
2. ชุมชนมีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้งบประมาณ
3. จัดตั้งคณะกรรมการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม พระ ประชาชน เพื่อช่วยกันดูแล

ในเรื่องการหาและการใช้งบประมาณ

1. การกำหนดขั้นตอนของระบบ

จากองค์ประกอบของระบบที่ได้มา สามารถกำหนดขั้นตอนการฝึกอบรมของหน่วยอบรมประชาชน ประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ได้ทั้งหมด 7 ลำดับขั้น เรียงตามลำดับ คือ

1. ปรัชญา ปณิธาน และนโยบายการฝึกอบรม
2. ประชาชน (ผู้เข้าอบรม)
3. วัตถุประสงค์
4. หลักสูตรและโครงการที่ใช้ในการฝึกอบรม
5. เทคนิคที่ใช้ในการฝึกอบรม
6. วิทยากรและสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม
7. ระยะเวลา สถานที่และงบประมาณที่ใช้ในการฝึกอบรม

ในการอบรมใดๆ จะต้องมีจุดมุ่งหมาย มีปรัชญาในการดำเนินการ มีนโยบายในการฝึกอบรม จากนั้นจะต้องมีการวิเคราะห์ชุมชนว่ากลุ่มเป้าหมายมีความต้องการอย่างไร ภายใต้กระบวนการพึ่งพาตนเอง จากนั้นกำหนดวัตถุประสงค์ สร้างหลักสูตร กำหนดเทคนิคที่จะใช้ เลือกวิทยากรและสื่อที่เหมาะสม เน้นปราชญ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่วนเรื่องเวลาและสถานที่นั้นจะเป็นเรื่องที่จะต้องกำหนดภายหลังให้เหมาะสมกับหลักสูตร และมีข้อที่เป็นลักษณะพิเศษที่จะต้องกล่าวถึง ก็คือ หลังจากที่ดำเนินการฝึกอบรม ซึ่งเป็นขั้นกระบวนการ หลังจากที่ได้ปัจจัยนำเข้าในองค์ประกอบต่างๆ ตามที่แสดงในองค์ประกอบของระบบ ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เสร็จสิ้นแล้ว จะต้องมีประเมินและติดตามผลการฝึกอบรม ทั้งด้านผู้เข้ารับการฝึกอบรมและด้านการดำเนินการ ว่าได้รับผลจากการดำเนินการ เป็นอย่างไร ตรงตามวัตถุประสงค์ในการจัดดำเนินการหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เพื่อมุ่งหาแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการอบรมในครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

ตอนที่ 3

การนำไปใช้

1. เงื่อนไขการนำไปใช้

การนำเอาระบบฝึกอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออกไปใช้ จำเป็นต้องดำเนินการตามเงื่อนไข ข้อตกลง และข้อจำกัดบางประการ โดยเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบดังนี้

1.1 คณะกรรมการ ทั้งกรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการโดยการแต่งตั้ง ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการในการที่จะจัดอบรม ต้องมีการประชุมชี้แจงหน้าที่และตระหนักถึงความสำคัญของหน่วยฝึกอบรมของชุมชนตนเอง

1.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรม คือประชาชนในชุมชนที่ได้เข้ารับการฝึกอบรม จะต้องมีการชี้แจงให้เข้าใจถึงกระบวนการและวิธีการที่ต้องปฏิบัติปฏิบัติในระหว่างก่อนการอบรมตลอดจนภายหลังการอบรมเสร็จสิ้นแล้วจะต้องทำอะไรตามขั้นตอนระบุไว้

2. วิธีการนำไปใช้

การนำระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออกไปใช้ในการดำเนินการนั้น มีข้อที่ต้องพิจารณา ดังนี้

a. ศึกษาและพิจารณาถึงองค์ประกอบ ขั้นตอนของระบบ

โดยศึกษาเกี่ยวกับรายละเอียดของระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมของตน

1.2 หาความต้องการจำเป็นของชุมชนอย่างแท้จริง โดยมีการระดมความคิดเห็นในชุมชนถึงปัญหาและความต้องการของชุมชนเป็นหลัก เรียงลำดับความจำเป็นและความสำคัญของเรื่องที่จะอบรม

1.3 ดำเนินการจัดโครงการฝึกอบรมในหัวข้อตามที่ต้องการ ตามระบบที่ได้

1.4 สามารถปรับเปลี่ยนขั้นตอนต่างๆ ในการปฏิบัติงานจริงได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ต้องยึดรูปแบบ องค์ประกอบและขั้นตอนของระบบที่ได้เสียก่อน

3. การประเมินผล

การนำระบบไปใช้ในการอบรมจะต้องมีการตรวจสอบและประเมินผลเพื่อให้ทราบว่า มีการปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่วางไว้หรือไม่โดยประเมินจาก

3.1 การประเมินการปฏิบัติงานภายในหน่วยอบรม เป็นการประเมินและตรวจสอบความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน และความถูกต้องในการปฏิบัติงานว่ามีการปฏิบัติงานตามระบบหรือไม่

3.2 การประเมินผู้เข้ารับการอบรม อาจอาศัยการประเมินตามช่วงเวลา หรือประเมินเมื่อสิ้นสุดกระบวนการอบรมแล้ว เพื่อให้ทราบว่า ได้รับความรู้ หรือมีการเปลี่ยนแปลงตามวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้หรือไม่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การนำเสนอระบบการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์ หน
ตะวันออกเฉียงใต้ สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการวิจัย วิธี
ดำเนินการวิจัย และได้ผลการวิจัยโดยสรุป ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล
ของคณะสงฆ์หนตะวันออกเฉียงใต้ ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรม
ประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออกเฉียงใต้ ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ
3. เพื่อนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์
หนตะวันออกเฉียงใต้ ในอุปถัมภ์ของสังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย โดยได้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ

1. ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนและคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล
ของคณะสงฆ์หนตะวันออกเฉียงใต้ เกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการ
2. ศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชา
ชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออกเฉียงใต้
3. นำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์ หน
ตะวันออกเฉียงใต้

รายละเอียดในการดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนและคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ

1. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตที่ตั้งของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหน้าออก จำนวน 500 คน

2. คณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหน้าออก จำนวน 150 คน ประกอบด้วย ประธานหน่วยฯ จำนวน 50 คน และคณะกรรมการในหน่วยฯ จำนวน 100 คน รวมขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 650 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนและคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหน้าออก เกี่ยวกับ สภาพ ปัญหาและความต้องการ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การแจกแจงความถี่และการหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชนและคณะกรรมการหน่วย อบรมประชาชนประจำตำบลหน้าออก

สภาพ เกี่ยวกับการจัดดำเนินการของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หน้า ตำบลหน้าออก พบว่า หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล(อ.ป.ต.) ทำหน้าที่จัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ประชาชนสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปพัฒนาศักยภาพท้องถิ่นของตน เพื่อให้ สามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยมีการจัดอบรมในช่วงวันสำคัญต่างๆ เช่น วันสำคัญทางพุทธศาสนา วัน ขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ เป็นต้น โดยมีหลักสูตรในการจัดอบรมทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ มีการจัดการ อบรมในวัด ส่วนใหญ่จะมีพระเป็นวิทยากรหลัก เพราะเนื้อหาในการอบรมส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับ ศีลธรรมจริยธรรม กตัญญูกตเวทิตาธรรม ใช้การบรรยายเทศนา สั่งสอนชี้แนะแนวทางให้คนในชุมชน ทำแต่ความดี นอกจากนี้ก็จะมีวิทยากรมาให้ความรู้ในเรื่องต่างๆ ตามหลักสูตรในแต่ละเรื่องที่ทำ การ อบรม เช่น มีการจัดอบรมให้ความรู้เพื่อพัฒนาอาชีพในท้องถิ่น ให้ประชาชนมีอาชีพสุจริต

ในการหาเลี้ยงตนเอง ก็จะมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่างๆ เช่น จากกรมประมง จากเกษตรอำเภอ มาให้ความรู้เรื่องการเลี้ยงปลา ปลุกพืชสมุนไพร เป็นต้น หรือการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ก็จะมีเจ้าหน้าที่จากสาธารณสุขอำเภอมาเป็นวิทยากรให้ความรู้ เรื่องพิษภัยของยาเสพติดก็จะมีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมาให้ความรู้ เป็นต้น

ปัญหาในการจัดดำเนินการของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หันตะวันออกได้มีอุปสรรคในการดำเนินงาน หลายประการซึ่งสามารถแยกออกได้เป็นส่วนๆ ดังนี้ เกี่ยวกับคณะกรรมการ ปัญหาส่วนใหญ่คณะกรรมการยังมองไม่เห็นความสำคัญและเข้าใจถึงหลักการ แนวทางการฝึกอบรม เพราะขาดการประสานงาน ประสานการณ และประชาชนต้องประกอบอาชีพการงานจึงไม่มีเวลา เกี่ยวกับหน่วยราชการ ที่เกี่ยวข้องปัญหาส่วนใหญ่ขาดความร่วมมือเท่าที่ควรและปัญหาด้านการประสานงาน อันเนื่องมาจากขาดงบประมาณ ขาดการประสานงานและให้คำแนะนำถึงหลักการปฏิบัติขาดการติดตามผลผู้เข้ารับการฝึกอบรม คณะกรรมการยังไม่เข้าใจใน หน้าที่ต้องปฏิบัติ ขาดการประสานงานจากหน่วยงานราชการ ตลอดจนขาดการประเมินผลจากการปฏิบัติงานของคณะกรรมการทุกระดับ ขาดแผนปฏิบัติงานที่เป็นรูปธรรม ทำให้ผลการปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ กล่าวคือ การดำเนินการอบรมของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หันตะวันออกขาดองค์ประกอบที่ควบคุมภาระหน้าที่ในการดำเนินงานทุกชั้นตอน

ความต้องการเกี่ยวกับการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหันตะวันออก พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความต้องการสอดคล้องกับทุกข้อประเด็นคำถาม มีข้อที่น่าจะเป็นความต้องการมากที่สุดคือ หน่วย อ.ป.ต. ควรได้รับงบประมาณให้เพียงพอกับการดำเนินการ และข้อที่ไม่ต้องการในเรื่องงบประมาณ คือ ผู้เข้ารับการอบรมควรเสียค่าใช้จ่ายบางส่วนเพื่อสนับสนุนการดำเนินการของหน่วย อ.ป.ต. ในด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม ข้อที่ไม่ต้องการ คือ หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการกำหนดระยะเวลาในการอบรมที่ชัดเจน ในด้านผู้เข้ารับการอบรม พบข้อที่ไม่ต้องการคือ หน่วย อ.ป.ต. ไม่ควรมีการกำหนดคุณสมบัติผู้เข้ารับการอบรมในแต่ละหลักสูตร

ขั้นที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรม
ประชาชนประจำตำบลของคุณสงฆ์หนตะวันออก
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 19 คน ที่มีประสบการณ์การทำงานที่
เกี่ยวข้องกับ ประชาชนในเขตพื้นที่ของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนตะวันออกและเป็นผู้ที่มี
คุณสมบัติ ข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรม
2. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการอบรมเผยแพร่ความรู้ให้กับประชาชนในเรื่องต่างๆ
3. เป็นผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนตะวันออก
4. เป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาการเกี่ยวกับการฝึกอบรมในสถาบันระดับอุดมศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามปลายเปิด ใช้ในการสอบถามรอบที่
1 ส่วนแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5
ระดับ โดยที่แบบสอบถามรอบที่ 2 มีข้อความเหมือนกับรอบที่ 3 ทุกประการ ต่างกันที่แบบสอบถาม
รอบที่ 3 จะมีค่าสถิติ ได้แก่ ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ที่คำนวณได้จากคำตอบของผู้
เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 พร้อมทั้งแสดงตำแหน่งของคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน เพื่อส่งกลับไปให้ผู้
เชี่ยวชาญยืนยันคำตอบของตนเองอีกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล 3 รอบดังนี้

รอบที่ 1 เป็นการวิเคราะห์คำตอบจากการใช้แบบสอบถามปลายเปิด นำมาคิดเป็นข้อย่อย ถ้า
ข้อใดมีผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเหมือนกันมากกว่าร้อยละ 60 จึงนำมาสร้างเป็นข้อความคำถามในรอบที่ 2

รอบที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
(Interquartile Range) เป็นเกณฑ์ในการสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำค่ามัธยฐานและค่า
พิสัยระหว่างควอไทล์ที่ได้ ไปแสดงในแบบสอบถามรอบที่ 3 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกครั้ง

รอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามชุดเดียวกับแบบสอบถามรอบที่ 2 แต่ใส่ค่ามัธยฐานและค่า
พิสัยระหว่างควอไทล์ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันคำตอบของตนเอง

ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกคำตอบข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมมากถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 3.5 ขึ้นไป) และมีความสอดคล้องกันของคำตอบสูงถึง สูงมาก (ค่าพิสัยระหว่างควิลไทล์ น้อยกว่า 1.5) นำมาเป็นรายละเอียดในหัวข้อต่างๆ เพื่อนำเสนอเป็น รูปแบบระบบที่ได้จากการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ปรัชญาในการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองตะวันออก คือ

เป็นการอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในตำบล

ปณิธานในการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองตะวันออก คือ

ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย เพื่อให้สังคม ชุมชนสงบสุขอย่างแท้จริง

นโยบายด้านวิชาการในการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองตะวันออก คือ

1. ให้ความรู้ในการนำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์
2. ส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้านที่มีอยู่ในท้องถิ่น
3. เน้นการประกอบอาชีพในท้องถิ่น
4. ให้ความรู้ที่เข้าใจง่าย สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง
5. ให้ความรู้ที่จำเป็นต่อชีวิตประจำวัน
6. เน้นในเรื่องจริยธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีในท้องถิ่น
7. ส่งเสริมความรู้และทักษะที่ทันสมัย เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา
8. เน้นการมีบูรณาการเพื่อสร้างองค์ความรู้ของชุมชนขึ้นเอง

นโยบายด้านการบริหารในการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองตะวันออก คือ

1. มีคณะกรรมการชาวบ้าน เข้าร่วมในการบริหารจัดการ

2. เปลี่ยนแนวในการคิด จาก “ขอ” มาเป็น “พึ่งพาตนเอง” ให้ได้
3. บริหารงานโดยมีตัวแทนจากทุกฝ่าย มีชาวบ้านเข้าร่วมบริหาร
4. สามารถตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการได้ตลอดเวลา
5. มีระบบการทำงานที่ยืดหยุ่นได้ตามสภาพของประชาชน

นโยบายด้านการบริการในการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก คือ

1. บริการประชาชนในชุมชนให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน
2. จัดสรรการบริการ แนะนำให้คำปรึกษาประชาชนเมื่อมีปัญหา
3. เป็นเวทีให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะคติในชุมชน
4. ให้บริการความรู้ ดูแลรักษาสุขภาพแก่ประชาชนในท้องถิ่น

วัตถุประสงค์ด้านวิชาการในการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก คือ

1. ส่งเสริมและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงความสำคัญและดำรงอยู่สืบไป
2. ส่งเสริมเรื่องการเรียนรู้เพื่อชีวิตที่ดีกว่า ในการเลี้ยงชีพขอบ
3. ให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
4. ให้ความรู้ในการประกอบสัมมาชีพดำรงตนอยู่อย่างมีความสุข
5. เพื่อให้เกิดทักษะในการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์ด้านการบริหารในการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก คือ

1. เพื่อให้ชุมชนเรียนรู้ในการวางแผนเพื่อพัฒนาตนเอง
2. เพื่อให้ทุกส่วนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลตนเอง
3. มุ่งประสานประโยชน์เพื่อประชาชนในชุมชน
4. เพื่อพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นให้รู้จักการบริหารงานในชุมชน

วัตถุประสงค์ด้านการบริการในการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหน้าออก คือ

1. ส่งเสริมประชาชนให้ทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของชุมชน
2. ส่งเสริมประชาชนให้รู้จักทักษะในการบริการสังคม
3. ให้ความช่วยเหลือประชาชนในชุมชนอย่างต่อเนื่องเท่าเทียมกัน

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหน้าออก คือ

1. ควรมีการเพิ่มเนื้อหาหลักสูตรจากเดิมของหน่วยฯ ซึ่งมีแนวในการจัดอบรมอยู่ 8 หัวข้อดังนี้คือ 1. ศีลธรรมและวัฒนธรรม 2. สุขภาพอนามัย 3. สัมมาชีพ 4. สันติสุข 5. ศึกษาสงเคราะห์ 6. สาธารณสงเคราะห์ 7. กตัญญูตเวทิตาธรรม และ 8. สามัคคีธรรม
2. หลักสูตรในการจัดฝึกอบรมควรมีเนื้อหาที่ทันสมัยกับปัจจุบัน
3. เนื้อหาหลักสูตรที่เกี่ยวกับจารีตประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านศีลธรรมและวัฒนธรรม

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหน้าออก คือ

1. ควรมีการจัดอบรมเรื่องศีลธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิต
2. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางศาสนาทุกวันสำคัญทางพุทธศาสนา
3. อบรมเรื่องวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตชาวอีสาน
4. อบรมเรื่องศาสนพิธีเบื้องต้นสำหรับพุทธศาสนิกชน

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสุขภาพอนามัย

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหน้าออก คือ

1. อบรมให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ การป้องกันการดูแลรักษาตนเอง การอยู่ร่วมกันกับผู้ป่วยอย่างถูกต้องลักษณะ
2. อบรมให้ความรู้ถึงพิษภัยของยาเสพติด ยาบ้า
3. อบรมเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเอง ครอบครัวและชุมชน
4. จัดกิจกรรมนิทรรศการเกี่ยวกับโรคภัยต่างๆ ที่กำลังระบาดในปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง เช่น โรคฉี่หนู เป็นต้น
5. อบรมให้ความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
6. ส่งเสริมกิจกรรมการทำความสะอาดในครัวเรือน ในชุมชน

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสัมมาชีพ

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก คือ

1. ส่งเสริมให้ชุมชนดำเนินชีวิตและมีการเลี้ยงชีพ แบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง
2. ส่งเสริมการทำการเกษตรแบบผสมผสาน
3. อบรมเรื่องอาชีพต่างๆ เช่น ทอเสื่อ ทอผ้า จักสาน เพาะเห็ด
4. อบรมเรื่องอาชีพประจำถิ่นโดยเฉพาะ เช่น การทำเครื่องทองเหลือง การปลูกพืชสมุนไพร

เป็นต้น

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสันติสุข

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก คือ

1. อบรมเรื่องประชาธิปไตยในท้องถิ่น ให้รู้จักสิทธิและหน้าที่
2. อบรมเรื่องสันติสุขคือความสุขสงบที่แท้จริงให้ประชาชนเข้าใจ
3. ส่งเสริมกิจกรรมการปกครองแบบประชาธิปไตยในท้องถิ่น
4. ส่งเสริมกิจกรรมการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในหมู่บ้าน

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านศึกษาสงเคราะห์

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก คือ

1. จัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาในท้องถิ่น สำหรับเด็กยากจน
2. จัดตั้งศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์ในชุมชน
3. จัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาในท้องถิ่น สำหรับเด็กยากจน
4. จัดตั้งเครือข่ายศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภายในหมู่บ้าน
5. สอนความรู้ตามอัธยาศัยทุกๆ เย็นสำหรับประชาชนผู้สนใจ

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสาธารณสงเคราะห์

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก คือ

1. มีการจัดตั้งกองทุนเอนกประสงค์เพื่อใช้ในชุมชน
และข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คือ
2. อบรมให้เกิดจิตสำนึกความเป็นเจ้าของสาธารณสมบัติชุมชน
3. ร่วมกันสร้างสาธารณสมบัติในชุมชน เช่น ศาลาที่พักริมทาง ฯ

4. มีกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์โดยการร่วมมือใจของชุมชน
5. มีกิจกรรมการร่วมมือกันทำความสะอาดท้องถิ่น ฝึกกู้ภัย เป็นต้น

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านกตัญญูกตเวทิตาธรรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล
หนองวันออก คือ

1. อบรมเรื่องจิตสำนึกต่อผู้มีพระคุณ พ่อแม่ ครูอาจารย์ ถิ่นเกิดฯ
2. จัดกิจกรรมร่วมกันสร้างสรรค์ชุมชนเพื่อประโยชน์แก่ชุมชน
3. อบรมเรื่องมารยาทในการปฏิบัติตนต่อผู้ใหญ่ให้ถูกกาลเทศะ
4. จัดกิจกรรมวันสำคัญเพื่อระลึกถึงผู้มีพระคุณ เช่น วันพ่อ วันแม่
5. จัดนิทรรศการเผยแพร่ยกย่องบุคคลต่างๆ ที่ทำคุณงามความดี

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสามัคคีธรรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวัน
ออก คือ

1. อบรมเรื่องแนวทางในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง
2. จัดตั้งกลุ่มสหกรณ์เพื่อการทำงานในท้องถิ่น
3. จัดกิจกรรมร่วมมือพัฒนาทำความสะอาดร่วมกันในชุมชน
4. ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อการทำงาน เช่น กลุ่มการเกษตรต่างๆ
5. อบรมเรื่องประโยชน์ของความสามัคคีที่มีต่อชุมชน
6. ส่งเสริมเยาวชนให้เล่นกีฬาเพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม หัวข้ออบรมที่ควรเน้นเฉพาะกรณีท้องถิ่นหนองวันออก คือ

1. การอบรมเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคอีสานเพื่อการสืบทอด
2. จัดอบรมเรื่องแนวทางในการสร้างชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเอง
3. จัดอบรมเรื่องการเกษตรที่เหมาะสมกับท้องถิ่น
4. ส่งเสริมการเกษตรแบบผสมผสาน ไร่นาสวนผสม พืชสมุนไพร
5. การอบรมเรื่องวัฒนธรรม จารีตประเพณีท้องถิ่นภาคอีสาน
6. อบรมเรื่องอาชีพให้หลากหลายเพื่อการเลี้ยงชีพในถิ่นเกิด
7. สร้างจิตสำนึกให้อดทน ขยัน ประหยัด พัฒนาตนเอง
8. จัดอบรมโดยเน้นในเรื่องศีลธรรมจริยธรรม
9. อบรมเรื่องโรคเอดส์ อาการของโรค การป้องกัน การอยู่ร่วมกัน

10. อบรมเรื่องการใช้ชีวิตที่เรียบง่ายตามหลักพุทธศาสนา

งบประมาณการฝึกอบรม ด้านการหางบประมาณสนับสนุนการดำเนินการ สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก คือ

1. จัดบริหารงานในรูปแบบสหกรณ์นำผลกำไรมาเป็นทุนดำเนินการ
2. ของบประมาณสนับสนุนจากทางราชการ

งบประมาณการฝึกอบรม ด้านการบริหารงบประมาณ

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก คือ

1. ใช้งบประมาณให้ประหยัด ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
2. ชุมชนมีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้งบประมาณ
3. จัดตั้งคณะกรรมการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม พระ ประชาชน เพื่อช่วยกันดูแล

ในเรื่องการหาและกาใช้งบประมาณ

ระยะเวลาในการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก คือ

1. ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดอบรมควรขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาหลักสูตร
2. จำนวนวันที่มีความเหมาะสมในการจัดอบรมคือ 3 – 5 วัน
3. ควรจัดอบรมในช่วงตอนเย็นหลังประชาชนเสร็จกิจกรรมประจำวัน
4. ควรจัดอบรมในช่วงหลังฤดูเก็บเกี่ยวข้าว
5. ไม่ควรกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการอบรมควรขึ้นอยู่กับความพร้อม

ด้านต่างๆ หลักสูตร วิทยากร ประชาชน เป็นต้น

วิทยากรฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก คือ

1. เชิญวิทยากร บุคคลที่ประสบความสำเร็จในศาสตร์สาขาต่างๆ
2. ควรขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อขอวิทยากร ที่มีความสามารถ

ตามที่ต้องการ

3. เชิญผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละสาขา เช่น แพทย์ ทหาร เกษตรตำบล
4. วิทยากรควรเป็นผู้รู้จริงในเรื่องที่ถ่ายทอด ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ

5. วิทยากรควรเป็นผู้ที่สามารถพูดภาษาท้องถิ่นอีสานได้

ผู้เข้ารับการอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองตะวันออก

ข้อที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ

1. ควรสำรวจถึงความต้องการของผู้เข้าอบรม ก่อนจัดอบรมในแต่ละเรื่อง

ว่าต้องการความรู้ในเรื่องใดบ้าง

2. ควรสำรวจความต้องการของผู้เข้าอบรมโดยการให้แบบสอบถาม

3. ไม่ควรกำหนดคุณสมบัติพื้นฐานของผู้เข้ารับการอบรม

4. ผู้ที่มีความสนใจในแต่ละหลักสูตรสามารถเข้าอบรมได้ทุกคน

5. จำนวนของผู้เข้าอบรมควรขึ้นอยู่กับความพร้อมของสถานที่

ความเหมาะสมของหลักสูตร งบประมาณ วิทยากร

6. ควรมีการประเมินหลังการอบรมโดยการให้แบบทดสอบ

7. มีการติดตามผลผู้เข้าอบรมสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงหรือไม่

สถานที่ฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองตะวันออก คือ

1. นอกจากวัดแล้ว ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลก็เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสม

2. สถานที่ที่จัดอบรมควรเป็นที่โล่ง มีการถ่ายเทอากาศดี

3. สถานที่ที่จัดอบรมควรมีความพร้อมเรื่องอุปกรณ์เป็นอย่างดี

4. สถานที่ที่จัดอบรมควรมีโต๊ะ เก้าอี้ เครื่องขยายเสียง พร้อม

5. สถานที่ที่จัดอบรมควรมีสภาพแวดล้อมที่ไม่รบกวนการอบรม

เทคนิคการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองตะวันออก คือ

1. มีการใช้การบรรยายประกอบการสาธิตให้ปฏิบัติตาม

2. สาธิตให้ผู้เข้าอบรมลองปฏิบัติจนสามารถนำไปใช้ได้จริง

3. มีการทำกิจกรรมเน้นทางด้านปฏิบัติให้มากกว่าการบรรยาย

4. ให้ผู้เข้าอบรมมีส่วนร่วมในการอบรมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

5. มีการดูงานนอกสถานที่ ในหน่วยงานต่างๆ ที่ประสบผลสำเร็จ

6. มีการแบ่งกลุ่มย่อยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทัศนคติระหว่างกัน

7. มีการสาธิตโดยใช้หลักการเพื่อนช่วยเพื่อน แลกเปลี่ยนกัน

สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม ด้านสื่อพื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก คือ

1. ไมโครโฟน เครื่องขยายเสียง วีดิทัศน์ เครื่องฉายสไลด์
2. กระดานจัดนิทรรศการ รูปภาพในเรื่องต่างๆ ที่จัดอบรม

สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม ด้านสื่อท้องถิ่นที่ควรนำมาใช้

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก คือ

1. ของจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคอีสาน
2. ใช้หอกระจายข่าวตามหมู่บ้านเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลในท้องถิ่น
3. สื่อท้องถิ่นที่ใช้ในการดำเนินชีวิตจริง เช่น แคน ไม้ไผ่ทำหวาย เครื่องทองเหลือง
4. ผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดหาหรือผลิตสื่อคือ วิทยากร
5. สื่อที่นำมาใช้ในการฝึกอบรมควรขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการอบรม
6. สื่อที่นำมาใช้ในการฝึกอบรมควรขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมเนื้อหา

ขั้นที่ 3 การนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนองวันออก การรับรองรูปแบบชิ้นงานวิจัย “การนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนองวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ”

จากผลการดำเนินการวิจัยเพื่อรับรองรูปแบบชิ้นงานวิจัย “การนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนองวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ”

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 4 คน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนองวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ แตกต่างกัน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ตอบว่า ดี และ ผู้ทรงคุณวุฒิอีก 1 คน ตอบว่า พอใช้ โดยมีค่ามัธยฐานระดับความเหมาะสม ของการดำเนินการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนองวันออก อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ส่วนในหัวข้ออื่นๆ ที่เป็นองค์ประกอบของ ระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนองวันออก ทุกข้อมีค่ามัธยฐานระดับความเหมาะสม อยู่ในระดับเหมาะสมมากทั้งสิ้น

การอภิปรายผล

ในการอภิปรายผลการวิจัย เพื่อนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก ในอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ผู้วิจัยได้ขั้นตอนต่างๆ จากผลการวิจัย โดยเรียงเป็นลำดับขั้น ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ใช้กันโดยทั่วไปในระบบการฝึกอบรม ดังนี้

1. ปรัชญา ปณิธานและนโยบายการฝึกอบรม
 2. ประชาชน (ผู้เข้ารับการฝึกอบรม)
 3. วัตถุประสงค์
 4. หลักสูตรและโครงการที่ใช้ในการฝึกอบรม
 5. เทคนิคที่ใช้ในการฝึกอบรม
 6. วิทยากรและสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม
 7. ระยะเวลา สถานที่และงบประมาณที่ใช้ในการฝึกอบรม
1. ประเมินผล กำกับ และติดตามโครงการฝึกอบรมและพัฒนา

ผู้วิจัยได้แยกรายละเอียดของขั้นตอนต่างๆ ที่ได้ ดังนี้

1. ปรัชญา ปณิธานและนโยบายในการฝึกอบรม

ปรัชญาในการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก พบว่า เป็นการอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในตำบล ซึ่งตรงตามแนวในการจัดดำเนินการของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลที่มุ่งส่งเสริมและสร้างสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน

ปณิธานในการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนตะวันออก พบว่า เป็นการอบรมเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย เพื่อให้สังคม ชุมชนสงบสุขอย่างแท้จริง

ทางด้านนโยบายในการฝึกอบรม สามารถแบ่งได้เป็น 3 หัวข้อย่อยคือ นโยบายด้านวิชาการ นโยบายด้านการบริหารและนโยบายด้านการบริการ และในแต่ละข้อย่อยสามารถแยกต่อได้อีก โดยนโยบายด้านวิชาการ จะเน้นทางด้านทำให้ความรู้ในการนำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ นโยบายด้านการบริหารจะเน้นที่การมีคณะกรรมการชาวบ้านเข้าร่วมในการบริหารจัดการ ส่วนนโยบายทางด้านบริการ จะเน้นที่การบริการประชาชนในชุมชนให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

2. ประชาชน (ผู้เข้ารับการอบรม)

พบว่า ควรมีการสำรวจถึงความต้องการของผู้เข้าอบรม ก่อนจัดอบรมในแต่ละเรื่องว่า ต้องการความรู้ในเรื่องใดบ้าง เพราะลักษณะสำคัญในการเรียนรู้ของผู้เข้ารับการอบรม ที่จะเรียนได้ดีก็เมื่อ มีความต้องการที่จะเรียน (เครื่อวัลย์ ลิมอภิชาติ, 2531) ซึ่งสามารถสอบถามได้โดยการใช้แบบสอบถาม และไม่ควรที่จะกำหนดคุณสมบัติพื้นฐานของผู้เข้ารับการ อบรม แต่ควรที่จะจัดให้ผู้สนใจทุกคนสามารถเข้าร่วมในการอบรมได้ และหลังการอบรมแล้วควรมีการประเมินเพื่อเป็นการวัดและค้นหาคุณค่าที่ได้จากการฝึกอบรม ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการฝึกอบรม (น้อย ศิริโชติ, 2524) ว่า ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปปฏิบัติได้จริงหรือไม่

3. วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ในการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก แบ่งย่อยได้เป็น 3 หัวข้อตามนโยบายในการฝึกอบรมคือ วัตถุประสงค์ด้านวิชาการ ซึ่งเน้นในด้านการ ส่งเสริมและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงความสำคัญและดำรงอยู่สืบไป วัตถุประสงค์ด้านการ บริหาร เน้นในด้านจุดมุ่งหมายเพื่อให้ชุมชนเรียนรู้ในการวางแผนเพื่อพัฒนาตนเอง และวัตถุประสงค์ ด้านการบริการที่ส่งเสริมประชาชนให้ทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของชุมชน

4. หลักสูตรและโครงการที่ใช้ในการฝึกอบรม

พบว่า ควรมีการเพิ่มเนื้อหาหลักสูตรจาก 8 หัวข้อเดิม โดยจัดให้มีหลักสูตรที่มีเนื้อหา ทัน สมัยกับปัจจุบัน แต่ยังคงเน้นที่เนื้อหาหลักสูตรที่เกี่ยวกับจารีตประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น ส่วนใน 8 หัว ข้อหลักเดิม ก็จะมีการเน้นในหลักสูตรที่แตกต่างกัน คือ ด้านศีลธรรมและวัฒนธรรม จะเน้นที่เรื่องศีล ธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิต ด้านสุขภาพอนามัย จะเน้นไปที่เรื่องความรู้เรื่องโรคเอดส์ การป้องกัน การดูแลรักษาตนเอง การอยู่ร่วมกันกับผู้ป่วยอย่างถูกสุขลักษณะ ด้านสัมมาชีพ เน้นที่เรื่องการสอน ส่งเสริมให้ชุมชนดำเนินชีวิตและมีการเลี้ยงชีพ แบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง ด้านสันติสุข เน้นที่เรื่อง ประชาธิปไตยในท้องถิ่นให้ประชาชนรู้จักสิทธิและหน้าที่ ด้านศึกษาสงเคราะห์ เน้นที่โครงการ การจัด ตั้งกองทุนเอนกประสงค์เพื่อใช้ในชุมชน ด้านกตัญญูกตเวทิตาธรรม เน้นที่ การอบรมเรื่องจิตสำนึกต่อผู้ มีพระคุณ พ่อแม่ ครูอาจารย์ ถิ่นเกิด ด้านสามัคคีธรรม เน้นที่การอบรมเรื่องแนวทางในการสร้างชุมชนให้ เข้มแข็ง ส่วนหัวข้ออบรมที่ควรเน้นเฉพาะสำหรับท้องถิ่นหนองวันออก ได้แก่ การอบรมเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคอีสานเพื่อการสืบทอด การอบรมเรื่องแนวทางในการสร้างชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเอง การอบรมเรื่อง การเกษตรที่มีความเหมาะสมกับท้องถิ่น

5. เทคนิคที่ใช้ในการฝึกอบรม

พบว่า เทคนิคที่ควรนำมาใช้ในการอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหันตะเภา ออก คือ การบรรยายประกอบการสาธิตให้ปฏิบัติตาม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ดีเมื่อมีการปฏิบัติจริง (เครือวัลย์ ลิ้มอภิชาติ, 2531) นอกจากนี้ก็พยายามให้ผู้เข้าอบรมมีส่วนร่วมในการ อบรมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรืออาจจะมีการดูงานนอกสถานที่ ในหน่วยงานต่างๆ ที่ประสบผลสำเร็จ หรืออาจ จะมีการแบ่งกลุ่มย่อยแลกเปลี่ยนความรู้ทัศนคติระหว่างกัน

6. วิทยากรและสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม

จากการวิจัยพบว่า ควรมีการเชิญวิทยากร บุคคลที่ประสบความสำเร็จในศาสตร์สาขาต่างๆ หรืออาจจะขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อขอวิทยากร ที่มีความสามารถตามที่ต้องการ และมี ข้อที่น่าสนใจ คือ วิทยากรควรเป็นผู้ที่สามารถพูดภาษาท้องถิ่นอีสานได้

สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม แบ่งเป็น 2 หัวข้อ คือ สื่อพื้นฐานทั่วไปที่จำเป็นต้องใช้ในการฝึกอบรม เช่น ไมโครโฟน เครื่องขยายเสียง วีดิทัศน์ เครื่องฉายสไลด์ รูปภาพในเรื่องต่างๆ ที่จัดอบรม และสื่อท้องถิ่นที่ควรนำมาใช้ เช่น ของจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคอีสาน สื่อท้องถิ่นที่ใช้ในการดำเนินชีวิตจริง เช่น แคน ไม้ไผ่ทำหวาย เครื่องทองเหลือง เป็นต้น

7. ระยะเวลา สถานที่และงบประมาณที่ใช้ในการฝึกอบรม

ระยะเวลาในการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหันตะเภาออก ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดอบรมควรขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาหลักสูตร โดยที่จำนวนวันที่มี ความเหมาะสมในการจัดอบรมคือ 3 - 5 วัน และควรจัดอบรมในช่วงตอนเย็นหลังประชาชนเสร็จกิจ ธุระการงาน ควรจัดอบรมในช่วงหลังฤดูเก็บเกี่ยวข้าว ไม่ควรกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการ อบรม ควรขึ้นอยู่กับความพร้อมทางด้านต่างๆ อันได้แก่ หลักสูตร วิทยากรและประชาชน

สถานที่ที่ใช้ในการฝึกอบรม นอกจากวัดแล้ว ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ก็เป็นสถานที่ ที่มีความเหมาะสม และควรเป็นที่โล่ง มีการถ่ายเทอากาศดี มีความพร้อมในเรื่องของอุปกรณ์ โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องขยายเสียง พร้อม

ด้านงบประมาณการฝึกอบรม แบ่งเป็น 2 หัวข้อ คือ ด้านการหางบประมาณและด้านการ บริหารงบประมาณ ด้านการหางบประมาณจากการวิจัย พบว่า ควรบริหารงานของหน่วยในรูปของส หกกรมแล้วนำเอาผลกำไรมาเป็นทุนดำเนินการ ด้านการบริหารงบประมาณก็ต้องมีการใช้งบประมาณ ให้ประหยัดโดยให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้
การนำระบบนี้ไปใช้ควรได้มีการตกลงร่วมกันระหว่างผู้รับผิดชอบโครงการ คือ
คณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลและประชาชนในท้องถิ่นว่าจะใช้รูปแบบระบบนี้
ในการฝึกอบรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อการนำไปใช้ อันจะเป็นผลให้การฝึกอบรมสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไป
ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบ แนวทาง วิธีการที่เหมาะสมสำหรับการประเมินผลสำหรับผู้
เข้ารับการอบรมในหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลของคณะสงฆ์หนนคตะวันออกเฉียง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การศาสนา, กรม, แผนพัฒนาการศาสนา ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544)

การศาสนา, กรม, ระเบียบมหาเถรสมาคม ว่าด้วยการตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล พ.ศ.2518.การศาสนา, พิมพ์ครั้งที่ 7, 2538.

การศาสนา, กรม, แนะแนวหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล,(แผนพับประชาสัมพันธ์)

การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. แผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียนฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539).
กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ, 2534.

ร้อยเอกหญิง ชัดติยาพร คำอาจ. ระบบการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขบัญญัติแห่งชาติสำหรับประชาชน เขตจังหวัดนครนายก. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาเทคโนโลยี และ สื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2542.

เครือวัลย์ ลีมอภิชาติ. หลักและเทคนิคการจัดการฝึกอบรมและพัฒนา : แนวทางการวางแผน การเขียนโครงการและการบริหารโครงการ. กรุงเทพมหานคร : สยามศิลป์การพิมพ์, 2531.

จำนง หนูนิล. ความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลเกี่ยวกับ สภาพการบริหารและปัญหาในการบริหารของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. การพัฒนาหลักสูตร หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ อีสัน เพรส, 2539.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. แนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. ในประมวลสาระชุดวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการฝึกอบรม หน่วยที่ 1 สาขาศึกษาศาสตร์ นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537.

เชษฐา เทียนเพชร. การพัฒนาเกณฑ์การประเมินการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเทคโนโลยีการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

ชาวเลิศ เลิศขโลพาร. ระบบและการจัดระบบ. ในประมวลสาระชุดวิชา การจัดระบบทางการศึกษา หน่วยที่ 1 สาขาศึกษาศาสตร์ นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2536.

น้อย ศิริโชติ. เทคนิคการฝึกอบรม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2524.

บัญชา สำรวัยรี. การพัฒนาเกณฑ์การประเมินโครงการฝึกอบรมคอมพิวเตอร์แก่ข้าราชการ ตามมติของคณะรัฐมนตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

เป็รื่อง กุมุท และวาสนา ทวีกุลทรัพย์."การออกแบบระบบการฝึกอบรม"ในประมวลสาระชุดวิชาการจัดระบบทางการศึกษาหน่วยที่ 13 .นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537.

พิชัย บุรณสมบัติ. การวิเคราะห์ระบบและการออกแบบระบบ. กรุงเทพมหานคร : บริษัท นวนก จำกัด, 2528.

มาลี บุษยะมา.การติดตามผลการดำเนินงานโครงการส่งเสริมวัฒนธรรมไทยของศูนย์วัฒนธรรมในสหวิทยาลัยอีสานเหนือ ปีงบประมาณ2528และ2529. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

วิจิตร อวาทกุล. การฝึกอบรม. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537

ศิริลักษณ์ สุวรรณวงศ์. ทฤษฎีและเทคนิคการสุ่มตัวอย่าง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2524.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. ระเบียบมหาเถรสมาคม ว่าด้วยการตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล พ.ศ.2518. พิมพ์ครั้งที่ 8 โรงพิมพ์การศาสนา. กรุงเทพฯ, 2538.

สมชาติ กิจยรรยง. การจัดฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร:ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2537.

สุภารัฐ ผ่องพันธุ์งาม. การพัฒนากระบวนการจัดค่ายเยาวชนอนุรักษ์ธรรมชาติ. ปริญญาครุศาสตร์ มหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

เสนอ นาระดล." ภาคอีสาน," วารสารวัฒนธรรมไทย. ปีที่ 17 ฉบับที่ 11 พฤศจิกายน 2521, 3-8 ศึกษาธิการ, กระทรวง. ระเบียบมหาเถรสมาคม ว่าด้วยการตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล พ.ศ.2518 .พิมพ์ครั้งที่ 8 โรงพิมพ์การศาสนา. กรุงเทพฯ, 2538.

อมร รักษาสัตย์. การปฏิรูประบบบริหารด้านการจัดองค์ประกอบและการบริหารงานบุคคลในเอเชีย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ , 2529.

ภาษาอังกฤษ

Banathy, B.H. Instructional System . California : Fearson Publisher, 1968.

Fitzerald, J. and Fitzerald, A. 1987 . 3rd Edition. Fundamental of System Analysis : Using Structured Analysis and Desing Techniques. New York : John wiley & Sons.

Gerald A. Silver and Joan B. Silver, 1876 Introduction to System Analysis. New Jersey : Englewood Cliffs,Prentice_ Hall,inc.

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิทยบริการ
วาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรกุล เจนอบรม
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเลิศ ส่องสว่าง
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
3. อาจารย์ชลลดา ไชยกุลวัฒนา
คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีราชธานี
4. นายวิลาษ เทียนทอง
หัวหน้าฝ่ายเผยแพร่พระพุทธศาสนา กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ
5. ดร.คีรีบุณ จงวุฒิเวศย์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามในการวิจัย

1. อาจารย์จิตาภา กลีบจันทร์แดง
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา
2. อาจารย์พิชัย สารภักดิ์
รองคณบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนาวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ
สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชื่น ศรีสวัสดิ์
รองผู้อำนวยการสำนักฝึกอบรมและบริการวิชาการ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี
4. รองศาสตราจารย์ เกียรติศักดิ์ เขียวยิ่ง
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
5. อาจารย์เจษฎา ชาตรี
ฝ่ายวิชาการ สถาบันราชภัฏศรีสะเกษ
6. อาจารย์ศรินทร์หรร เลียงจินดาถาวร
คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏมหาสารคาม
7. อาจารย์พิสมัย บัวอุไร
คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์
8. อาจารย์สมชาย ฐานเจริญ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
วิทยาลัยเทคโนโลยีราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
9. คุณทวีศักดิ์ แสงวงสาย
ผู้อำนวยการสำนักวางแผนและพัฒนา สถาบันราชภัฏสุรินทร์

10. อาจารย์ภัทรภรณ์ มกรานุรักษ์
ภาควิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน
คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จังหวัดอุบลราชธานี
11. คุณรังสรรค์ ศิริชัย
หัวหน้าฝ่ายเภสัชกรรมชุมชน โรงพยาบาลชานุมาน
อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ
12. คุณสมบัติ อินทร์วัน
นักวิชาการศึกษา 6 กลุ่มส่งเสริมการศาสนาและวัฒนธรรม
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ
13. พระครูวารินธรรมรัตน์
เจ้าคณะอำเภอ วัดวารินทราราม
อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
14. พระครูชินนทร์ธัมมทีโป
เจ้าคณะตำบลวัดสามกอก
อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา
15. คุณนิตยา ศิริชัย
โรงพยาบาลชานุมาน
อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ
16. คุณวิมณา เวทีกุล
สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
17. คุณสุทิน อ่องพิมาย
นักวิชาการศึกษา 6
กลุ่มส่งเสริมการศาสนาและวัฒนธรรม
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา

18. คุณไพระพงษ์ แดงบุญเลิศ

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ตำบลเกาะแก้ว

อำเภอสำโรงทาบ จังหวัดสุรินทร์

19. คุณชาติรี เวียงแก้ว

นักวิชาการศึกษา 5 งานส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม

สำนักงานศึกษานิเทศก์อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการรับรองรูปแบบชี้แจงงานวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเลิศ ส่องสว่าง
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
2. คุณนภาพร อนันอนุสิทธิ์
นักวิชาการศาสนา 6 กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ
3. อาจารย์ราเชนทร์ ดวงศรี
สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี
4. พระธรรมเวที วัดสระเกศ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทม.0302(2770.0603)1564

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

31 กรกฎาคม 2543

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้อำนวยการศูนย์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายอนุทิน อินทร์งาม บัณฑิตชั้นปริญญาโทมาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา สาขาวิชาโสตโศกศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยชีววิทยาบทที่เรื่อง "การนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยงานของกรมประมง ประจำปี ๒๕๔๓" ถึงกักตุนการดำเนินการศึกษา การตรวจศึกษาธิการ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เจริญ ฤกษ์ ฤกษ์ เป็นผู้ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่มีผู้สร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

/ร.จ.จ. ๑๕๖๖

(รองศาสตราจารย์ ดร.เจริญ ฤกษ์ ฤกษ์)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร.218-2602

ที่ ทม0302(2770.0603)1624

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

๑ สิงหาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน อาจารย์สมชาย ฐานเจริญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายอนุทิน อินทร์งาม นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลตามตะวันออก สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย ฤกษ์ดี เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอความร่วมมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็น ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการฝึกอบรมหรือหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล ทั้งนี้ นิสิตจะประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายอนุทิน อินทร์งาม ดำเนินการดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

1/๘๐๓/๒๕๔๓

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย ฤกษ์ดี)
รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร.218-2682

ที่ ทม0302(2770.0603)1196

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

กันยายน 2543

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน คุณเนภาพร อนันอนุสิทธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายอนุทิน อินทร์งาม นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชา
โสตทัศนศึกษา อยู่ในระหว่างการทำดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วย
อบรมประชาชนประจำตำบลหนองแขก สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ” โดยมี รองศาสตราจารย์
ดร.อรุณีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็น
เกี่ยวกับกรณีวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ
ต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

1963-4-11 ๕๕๕๖

(รองศาสตราจารย์ ดร.เรณูรัชชี นิ่มนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สถาบัน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร. 218-2682

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
วาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม
การเก็บข้อมูลพื้นฐาน

สถาบันวิทยบริการ
วาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

สำหรับการวิจัย เรื่อง การนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชน
ประจำตำบล หนองวันออก สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

ประเด็น	คำถามสำหรับ คณะกรรมการในหน่วย อ.ป.ต.	คำถามสำหรับ ประชาชนในหน่วย อ.ป.ต.
1. ปรัชญา ปณิธาน และนโยบายการฝึกอบรม	<p style="text-align: center;">ปรัชญา</p> <p>1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ทำหน้าที่ อบรมและปฏิบัติการ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน ในตำบลของท่าน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>___ เห็นด้วย ___ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมี ระบบการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาประชาชนทางด้าน ต่างๆ เช่น ทางด้านจิตใจ สุขภาพอนามัย การ ประกอบอาชีพ เป็นต้น</p> <p>___ เห็นด้วย ___ ไม่เห็นด้วย</p>
	ปณิธาน	
	<p>2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. สามารถ ปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จประโยชน์ตามหลักการโดย ประชาชนเพื่อประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>___ เห็นด้วย ___ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรส่งเสริม ให้ประชาชนในตำบล เกิดการเรียนรู้ตามอัธยาศัย ที่สนองความต้องการของตนเองได้อย่างถูกต้อง</p> <p>___ เห็นด้วย ___ ไม่เห็นด้วย</p>
	นโยบาย	
	<p>3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ทำหน้าที่ อบรมให้ประชาชนในตำบล พัฒนาศักยภาพ ท้องถิ่นของตนให้เข้มแข็ง เกิดความสามารถใน การพึ่งพาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>___ เห็นด้วย ___ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรเปิด โอกาสให้ประชาชนในตำบลได้มีส่วนร่วมในการ กำหนดนโยบายในการฝึกอบรม</p> <p>___ เห็นด้วย ___ ไม่เห็นด้วย</p>
2. วัตถุประสงค์การฝึกอบรม	<p>4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ช่วยอบรมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้ความ สามารถเหมาะสมกับภูมิปัญญาของตนได้อย่าง มีประสิทธิภาพ</p> <p>___ เห็นด้วย ___ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรช่วย อบรมและส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับภูมิปัญญาของตน</p> <p>___ เห็นด้วย ___ ไม่เห็นด้วย</p>

ประเด็น	คำถามสำหรับ คณะกรรมการในหน่วย อ.ป.ต.	คำถามสำหรับ ประชาชนในหน่วย อ.ป.ต.
	<p>5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ช่วยอบรมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกเห็นคุณค่าของความเป็นคนดีมีศีลธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ช่วยพัฒนาอาชีพให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอาชีพสุจริตในการหาเลี้ยงตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ช่วยพัฒนาหมู่บ้านให้มีความเจริญก้าวหน้าตามสภาพท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>8. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ช่วยสงเคราะห์และอนุเคราะห์ประชาชนในท้องถิ่นให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>9. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. เป็นศูนย์รวมความคิดของประชาชนทุกหมู่เหล่าในท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรช่วยอบรมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกเห็นคุณค่าของความเป็นคนดีมีศีลธรรม</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรช่วยส่งเสริมพัฒนาอาชีพให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอาชีพสุจริตในการหาเลี้ยงตนเอง</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรช่วยส่งเสริมให้ประชาชนพัฒนาหมู่บ้านของท่านให้มีความเจริญก้าวหน้าตามสภาพท้องถิ่น</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>8. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรช่วยส่งเสริมสงเคราะห์และอนุเคราะห์ประชาชนในท้องถิ่นให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>9. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรเป็นศูนย์รวมความคิดของประชาชนทุกหมู่เหล่าในท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>

ประเด็น	คำถามสำหรับ คณะกรรมการในหน่วย อ.ป.ต.	คำถามสำหรับ ประชาชนในหน่วย อ.ป.ต.
	<p>10. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. เป็น ศูนย์รวมพลังในการป้องกันหมู่บ้านให้เกิดสันติสุข ช่วยกันปกป้องรักษาชีวิตและทรัพย์สินของทุกคนในหมู่บ้านให้เกิดความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>10. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควร เป็นศูนย์รวมพลังในการป้องกันหมู่บ้านให้เกิดสันติสุขช่วยกันปกป้องรักษาชีวิตและทรัพย์สินของทุกคนในหมู่บ้านให้เกิดความปลอดภัย</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>
	<p>11. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. เป็น ศูนย์รวมข่าวสารข้อมูลที่มีประสิทธิภาพใน โดยเฉพาะข้อมูลข่าวสารของทางราชการ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>11. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควร เป็นศูนย์รวมข่าวสารข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะข้อมูลข่าวสารของทางราชการ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>
	<p>12. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ช่วย พัฒนาและเพิ่มพูนภูมิธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>12. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควร ช่วยส่งเสริม พัฒนาและเพิ่มพูน ภูมิธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>
	<p>13. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ช่วยอบรมให้เกิดการสืบต่อวัฒนธรรมที่กลมกลืนเป็นกระบวนการดำเนินชีวิตสู่บุคคลรุ่นหลังอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>13. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรช่วยส่งเสริมอบรมให้เกิดการสืบต่อวัฒนธรรมที่กลมกลืนเป็นกระบวนการดำเนินชีวิตสู่บุคคลรุ่นหลัง</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>
<p>หลักสูตรและโครงการ อบรม</p>	<p>14. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม โดยความร่วมมือระหว่างคนในชุมชน</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>14. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควร ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>

ประเด็น	คำถามสำหรับ คณะกรรมการในหน่วย อ.ป.ต.	คำถามสำหรับ ประชาชนในหน่วย อ.ป.ต.
	15. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ของ ท่าน มีบทบาทในการจัดหลักสูตรการฝึกอบรม ทั้งหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย	15. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมี การจัดหลักสูตรการฝึกอบรม ทั้งหลักสูตรระยะ สั้นและระยะยาว ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย
	16. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีหลักสูตรที่ใช้ในการอบรมที่พัฒนาให้เกิด กระบวนการพัฒนาจิตใจ ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย	16. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมี หลักสูตรที่ใช้ในการอบรมที่พัฒนาให้เกิด กระบวนการพัฒนาจิตใจ ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย
	17. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีระบบการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพ ที่มีความสอดคล้องกับภูมิปัญญาและความ ต้องการของประชาชน ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย	17. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมี มีระบบการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพ ที่มีความสอดคล้องกับภูมิปัญญาและความ ต้องการของประชาชน ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย
	18. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ของ ท่าน มีหลักสูตรการฝึกอบรมครบถ้วน ทั้งเรื่องศีลธรรมและวัฒนธรรม สุขภาพอนามัย สัมมาชีพ สันติสุข ศึกษาสงเคราะห์ สาธารณสงเคราะห์ กตัญญูกตเวทิตาธรรม และสามัคคีธรรม ตรงตามแนวการจัดกิจกรรม ของหน่วย อ.ป.ต. ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย	18. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ของ ท่าน ควรมีหลักสูตรการฝึกอบรมเรื่อง ศีลธรรมและวัฒนธรรม สุขภาพอนามัย สัมมาชีพ สันติสุข ศึกษาสงเคราะห์ สาธารณสงเคราะห์ กตัญญูกตเวทิตาธรรม และสามัคคีธรรม ตรงตามแนวการจัดกิจกรรม ของหน่วย อ.ป.ต. อย่างครบถ้วน ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย
	19. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีหลักสูตรที่ใช้ในการอบรมทั้งภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติ ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย	19. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีหลักสูตรที่ใช้ในการอบรมทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย

ประเด็น	คำถามสำหรับ คณะกรรมการในหน่วย อ.ป.ต.	คำถามสำหรับ ประชาชนในหน่วย อ.ป.ต.
	<p>20. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีระบบการติดตามและประเมินผล หลังจบการอบรมในแต่ละหลักสูตร</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>21. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีโครงการฝึกอบรมที่เป็นความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐ เอกชนและประชาชนในหมู่บ้าน</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>22. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีโครงการฝึกอบรมในการแลกเปลี่ยนความรู้ ระหว่างหน่วย อ.ป.ต. ด้วยกัน ในแต่ละแห่ง</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>23. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการนำแนวคิดที่เกี่ยวกับระบบความเชื่อ ความศรัทธา และขนบธรรมเนียม ประเพณี พิธีกรรม มาใช้ในการฝึกอบรมในแต่ละ หลักสูตรด้วย</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>20. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีระบบการติดตามและประเมินผล หลังจบการอบรมในแต่ละหลักสูตร</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>21. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีโครงการฝึกอบรม ที่เป็นความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐ เอกชนและประชาชนในหมู่บ้าน</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>22. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีโครงการฝึกอบรมในการแลกเปลี่ยนความรู้ ระหว่างหน่วย อ.ป.ต. ด้วยกัน ในแต่ละแห่ง</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>23. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการนำแนวคิดที่เกี่ยวกับระบบความเชื่อ ความศรัทธา และขนบธรรมเนียม ประเพณี พิธีกรรม มาใช้ในการฝึกอบรมในแต่ละ หลักสูตรด้วย</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p>
งบประมาณ ฝึกอบรม	<p>24. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ได้รับงบประมาณจากส่วนกลางเพียงพอกับการดำเนินการ</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>24. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรได้รับงบประมาณจากส่วนกลางให้เพียงพอกับการดำเนินการ</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p>

ประเด็น	คำถามสำหรับ คณะกรรมการในหน่วย อ.ป.ต.	คำถามสำหรับ ประชาชนในหน่วย อ.ป.ต.
	<p>25. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. จำเป็นที่จะต้องอาศัย เงิน หรือ สิ่งของ ที่ได้จากการบริจาคเพื่อแก้ปัญหา การขาดงบประมาณ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>26. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ได้รับงบประมาณส่วนหนึ่งจาก ผู้เข้ารับการอบรม</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>27. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการหารายได้จากผลิตผลที่เป็นส่วนรวม ของหน่วย</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>28. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการบริหารงบประมาณในเชิงธุรกิจ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>25. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. จำเป็นที่จะต้องได้รับ เงิน หรือ สิ่งของจากการ บริจาคเพื่อแก้ปัญหาการขาดงบประมาณ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>26. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ผู้เข้ารับการอบรม ควรเสียค่าใช้จ่ายบางส่วนเพื่อสนับสนุนการ ดำเนินการของหน่วย อ.ป.ต.</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>27. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการหารายได้จากผลิตผลที่เป็นส่วนรวม ของหน่วย</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>28. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการบริหารงบประมาณในเชิงธุรกิจ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>
ระยะเวลา การฝึกอบรม	<p>29. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการจัดการอบรมอย่างน้อย เดือนละหนึ่งครั้ง</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>30. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการจัดอบรมในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันสำคัญทางพุทธศาสนา วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ เป็นต้น</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>29. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควร มีการจัดการอบรมอย่างน้อย เดือนละหนึ่งครั้ง</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>30. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการจัดอบรมในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันสำคัญทางพุทธศาสนา วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ เป็นต้น</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>

ประเด็น	คำถามสำหรับ คณะกรรมการในหน่วย อ.ป.ต.	คำถามสำหรับ ประชาชนในหน่วย อ.ป.ต.
	<p>31. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการจัดการอบรมในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม ทั้งในด้านของช่วงเวลาและระยะเวลา</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>32. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการจัดการอบรมเป็นกรณีพิเศษหรือองค์ การประชุมตามความเหมาะสม</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>33. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการกำหนดระยะเวลาในการอบรมที่ชัดเจน แน่นนอน</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>31. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดระยะเวลา ทั้งในด้านของช่วงเวลาและระยะเวลา</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>32. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการจัดการอบรมเป็นกรณีพิเศษหรือองค์ การประชุมตามความเหมาะสม</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>33. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการกำหนดระยะเวลาในการอบรมที่ชัดเจน แน่นนอน</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p>
วิทยากรฝึกอบรม	<p>34. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีพระสงฆ์เป็นวิทยากรหลักในการอบรม ให้ความรู้</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>35. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีวิทยากรประจำหน่วย</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>36. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีวิทยากรที่มีความรู้เฉพาะทาง ทางด้านต่าง ๆ เช่น สาธารณสุขตำบล เกษตรตำบล ฯลฯ มาให้ความรู้แก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>34. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีพระสงฆ์เป็นวิทยากรหลักในการอบรม ให้ความรู้</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>35. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีวิทยากรประจำหน่วย</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>36. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีวิทยากรที่มีความรู้เฉพาะทาง ทางด้าน ต่าง ๆ เช่น สาธารณสุขตำบล เกษตรตำบล ฯลฯ มาให้ความรู้แก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p>

ประเด็น	คำถามสำหรับ คณะกรรมการในหน่วย อ.ป.ต.	คำถามสำหรับ ประชาชนในหน่วย อ.ป.ต.
	<p>37. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีวิทยาการที่ให้ความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ได้อย่างเพียงพอ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>38. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการอบรมวิทยาการท้องถิ่นเพื่อให้มีความสามารถในการเป็นวิทยากรที่มีคุณภาพ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>37. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีวิทยาการเพิ่มขึ้น เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้แก่ประชาชนได้อย่างเพียงพอ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>38. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการอบรมวิทยาการท้องถิ่นเพื่อให้มีความสามารถในการเป็นวิทยากรที่มีคุณภาพ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>
ผู้เข้ารับการฝึกอบรม	<p>39. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้ารับการอบรมในแต่ละหลักสูตร</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>40. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมมือกันประสานงานเพื่อดำเนินการจัดการฝึกอบรม</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>41. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มุ่งจัดการฝึกอบรมแบบมีส่วนร่วมของผู้เข้ารับการอบรม</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>42. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ได้รับความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุมเป็นอย่างดีจากผู้เข้ารับการอบรม</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>39. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้ารับการอบรมในแต่ละหลักสูตร</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>40. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมมือกันประสานงานเพื่อดำเนินการจัดการฝึกอบรม</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>41. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมุ่งจัดการฝึกอบรมแบบมีส่วนร่วมของผู้เข้ารับการอบรม</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>42. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเข้าร่วมประชุมกับหน่วย อ.ป.ต.</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>

ประเด็น	คำถามสำหรับ คณะกรรมการในหน่วย อ.ป.ต.	คำถามสำหรับ ประชาชนในหน่วย อ.ป.ต.
	43. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. เกิดจากความต้องการอย่างแรงกล้าในความรู้สึก ถึงการเป็นเจ้าของ ของผู้เข้ารับการอบรม ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย	43. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควร ส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความรู้สึกถึง การเป็นเจ้าของหน่วย อ.ป.ต. ของตน ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย
สถานที่ฝึกอบรม	44. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ส่วนใหญ่มีการจัดการอบรมในวัด ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย 45. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีสถานที่สำหรับการฝึกอบรมโดยเฉพาะ ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย 46. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีสถานที่สำหรับการฝึกอบรม ตั้งอยู่บริเวณกลางหมู่บ้าน ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย 47. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีสถานที่สำหรับการจัดอบรมที่มีห้องสัมมนา ห้องสราจิต ห้องพัก ห้องอาหาร เป็นต้น ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย 48. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีสถานที่สำหรับการจัดอบรมที่มีองค์ประกอบ ของอาคารและสภาพแวดล้อมที่เป็นเอกลักษณ์ ของตนเอง เป็นแหล่งความรู้ได้ ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย	44. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรจัดการอบรมในวัด ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย 45. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีสถานที่สำหรับการฝึกอบรมโดยเฉพาะ ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย 46. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีสถานที่สำหรับการฝึกอบรม ตั้งอยู่บริเวณกลางหมู่บ้าน ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย 47. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีสถานที่สำหรับการจัดอบรมที่มีห้องสัมมนา ห้องสราจิต ห้องพัก ห้องอาหาร เป็นต้น ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย 48. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีสถานที่สำหรับการจัดอบรมที่มีองค์ ประกอบของอาคารและสภาพแวดล้อมที่ เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เป็นแหล่งความรู้ได้ ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย

ประเด็น	คำถามสำหรับ คณะกรรมการในหน่วย อ.ป.ต.	คำถามสำหรับ ประชาชนในหน่วย อ.ป.ต.
เทคนิคการฝึกอบรม	<p>49. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีสื่อเครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมการป้อนข้อมูล สำหรับการจัดการอบรมในแต่ละครั้ง แต่ละหลักสูตร</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>50. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการวางโปรแกรมการฝึกอบรมที่สนองความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>51. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีชุดการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาในแต่ละกลุ่มเป้าหมายในแต่ละหลักสูตร</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>52. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการจัดการอบรมวิชาชีพทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>53. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการจัดการศึกษาดูงานนอกสถานที่ ที่นักศึกษา ประสานงานกับเครือข่ายของหน่วย อ.ป.ต. อื่นๆ</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>49. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีสื่อเครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์ ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมการป้อนข้อมูล สำหรับการจัดการอบรมในแต่ละครั้ง แต่ละหลักสูตร</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>50. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการวางโปรแกรมการฝึกอบรมที่สนองความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>51. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีชุดการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาในแต่ละกลุ่มเป้าหมายในแต่ละหลักสูตร</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>52. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการจัดการอบรมวิชาชีพทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p> <p>53. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการจัดการศึกษาดูงานนอกสถานที่ ที่นักศึกษา ประสานงานกับเครือข่ายของหน่วย อ.ป.ต. อื่นๆ</p> <p>_____ เห็นด้วย</p> <p>_____ ไม่เห็นด้วย</p>

ประเด็น	คำถามสำหรับ คณะกรรมการในหน่วย อ.ป.ต.	คำถามสำหรับ ประชาชนในหน่วย อ.ป.ต.
ขั้นตอนการ ดำเนินการฝึกอบรม	<p>54. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการสำรวจถึงความต้องการของประชาชน ก่อนที่จะอบรมให้ความรู้ในแต่ละเรื่อง</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>55. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีการทดสอบพื้นฐานความรู้เดิมก่อนเข้ารับการอบรม</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>56. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีลำดับขั้นตอนการนำเสนอการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>57. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. มีระบบการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมแก่การนำไปปฏิบัติและดำเนินงาน</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>	<p>54. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการสำรวจถึงความต้องการของประชาชน ในการที่จะอบรมให้ความรู้ในแต่ละเรื่อง</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>55. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีการทดสอบพื้นฐานความรู้เดิมก่อนเข้ารับการอบรม</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>56. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรมีลำดับขั้นตอนการนำเสนอการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบ</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p> <p>57. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า หน่วย อ.ป.ต. ควรีระบบการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ เพื่อความเหมาะสมแก่การนำไปปฏิบัติและดำเนินงาน</p> <p>☐ เห็นด้วย</p> <p>☐ ไม่เห็นด้วย</p>

แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
รอบที่ 1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล
หนองวันออก สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

A PROPOSED TRAINING SYSTEM FOR TAMBON TRAINING UNIT, EASTERN
REGION, UNDER THE JURISDICTION OF THE DEPARTMENT OF RELIGIOUS
AFFAIRS, MINISTRY OF EDUCATION

โดย นายอนุทิน อินทร์งาม

ภาควิชาสัตตภัณฑ์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
สำหรับเทคนิคเคลฟายในรอบแรก ที่เกี่ยวกับการวิจัย เรื่อง "การนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับ
หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนองวันออก สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ"
เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการวิจัยครั้งนี้ ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามด้วยตัวท่านเอง
การตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ผู้วิจัยจะไม่นำไปเปิดเผยแต่จะนำคำตอบที่ได้จากการตอบ
แบบสอบถามนี้ มาใช้เพื่อประกอบการนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชน
ประจำตำบล หนองวันออก สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อประโยชน์โดยรวมต่อไป

เอกสารชี้แจง
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ชื่อเรื่อง(ภาษาไทย) การนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนองวันออก สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง(ภาษาอังกฤษ) A PROPOSED TRAINING SYSTEM FOR TAMBON TRAINING UNIT, EASTERN REGION, UNDER THE JURISDICTION OF THE DEPARTMENT OF RELIGIOUS AFFAIRS, MINISTRY OF EDUCATION

โดย นายอนุทิน อินทร์งาม

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการ ของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนองวันออก สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับระบบการฝึกอบรม ของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนองวันออก สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ
3. เพื่อนำเสนอระบบการฝึกอบรม ของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนองวันออก สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

แบบสอบถามชุดนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคเดลฟาย(Delphi Method) ในการรวบรวมความคิดเห็นหรือการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 รอบ

รอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น

รอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ(Rating Scale)

รอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ พร้อมทั้งแสดงเหตุผลของแบบสอบถาม

รอบที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณายืนยันคำตอบอีกครั้ง

ความหมายของคำสำคัญที่ใช้ในแบบสอบถาม

ระบบการฝึกอบรม หมายถึง องค์ประกอบและลำดับขั้นตอนสำหรับพัฒนาความรู้และทัศนคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรม เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานของตนเอง

หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หมายถึง หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นที่วัดใดวัดหนึ่งในตำบล โดยอาศัยอำนาจของมหาเถรสมาคม ตามระเบียบมหาเถรสมาคมว่าด้วยการจัดตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล พ.ศ. 2518 เพื่อให้ทำหน้าที่อบรมประชาชนในตำบลส่งเสริมประชาชน ในตำบลที่ผ่านการอบรมให้ได้รับการจัดกิจกรรมต่อเนื่องใน 8 หัวข้อเรื่องคือ ศีลธรรมและวัฒนธรรม สุขภาพอนามัย สัมมาชีพ สันติสุข ศึกษาสงเคราะห์ กตัญญูทศเวทิตาธรรม สามัคคีธรรมและเรื่องสาธารณสงเคราะห์ ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนในตำบลที่ผ่านการอบรมและได้รับการส่งเสริมกิจกรรมต่อเนื่อง ได้รับความรู้ความเข้าใจและทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นและสังคม

หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนะวันออก หมายถึง หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล สังกัดกรมการศาสนา ซึ่งมีวัดตั้งอยู่ตั้งแต่ภาค 8 ถึงภาค 12 ซึ่งประกอบไปด้วยภาค 8 ประกอบไปด้วยจังหวัดอุดรธานี หนองคาย เลย สกลนครและหนองบัวลำภู ภาค 9 ประกอบไปด้วยจังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์และร้อยเอ็ด ภาค 10 ประกอบไปด้วยจังหวัดอุบลราชธานี ยโสธร ศรีสะเกษ นครพนม มุกดาหารและอำนาจเจริญ ภาค 11 ประกอบไปด้วยจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ สุรินทร์และบุรีรัมย์ ภาค 12 ประกอบไปด้วยจังหวัดปราจีนบุรี นครนายก ฉะเชิงเทราและสระแก้ว

ระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประจำตำบล หมายถึง องค์ประกอบ ลำดับขั้นตอนและความสัมพันธ์ของขั้นตอนในการจัดฝึกอบรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับ ปรัชญา ปณิธาน และนโยบายการฝึกอบรม วัตถุประสงค์การฝึกอบรม หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม วิทยากรฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรม สถานที่ฝึกอบรม เทคนิคการฝึกอบรม สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม และขั้นตอนการดำเนินการฝึกอบรม

สภาพ หมายถึง ลักษณะทั่วไปของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนะวันออก ที่มีการให้บริการในรูปแบบการอบรม คุณภาพการอบรมและความพร้อมด้านต่างๆ ในการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน

ปัญหา หมายถึง สภาพและการดำเนินการที่ประชาชนและคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนะวันออกเห็นว่าเป็นอุปสรรคและต้องปรับปรุงแก้ไข

ความต้องการ หมายถึง สิ่งที่ประชาชนและคณะกรรมการหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนะวันออก อยากให้มีการปรับปรุงขึ้นเกี่ยวกับการให้บริการ

ประเด็นคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษา เกี่ยวกับการนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรม
ประชาชนประจำตำบลหนองวันออก จะครอบคลุมองค์ประกอบและขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ปรัชญา ปณิธาน และนโยบายการฝึกอบรม
2. วัตถุประสงค์การฝึกอบรม
3. หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม
4. งบประมาณการฝึกอบรม
5. ระยะเวลาในการจัดฝึกอบรม
6. วิทยากรฝึกอบรม
7. ผู้เข้ารับการฝึกอบรม
8. สถานที่ฝึกอบรม
9. เทคนิคการฝึกอบรม
10. สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม
11. ขั้นตอนการดำเนินการฝึกอบรม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

“การนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนองวันออก
สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ”

1. ประสิทธิภาพและนโยบายการฝึกอบรม

1.1 จากแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพและปฏิธานของศูนย์ฝึกอบรมชุมชน ที่ว่า ศูนย์ฝึกอบรมชุมชน จะช่วยกระจายโอกาสให้เกิดศูนย์กลางการเรียนรู้ของชุมชนเพื่อให้เกิดการพึ่งพาตนเองได้มากที่สุด ท่านคิดว่า หากหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนองวันออก จะกำหนดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ควรมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานว่าอย่างไร

.....

.....

.....

1.2 และหากหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนองวันออก จะกำหนดปฏิธานในการดำเนินงาน ควรมีปฏิธานในการดำเนินงานว่าอย่างไร

.....

.....

.....

1.3 จากวัตถุประสงค์และนโยบายของศูนย์ฝึกอบรมชุมชนที่ว่า ศูนย์ฝึกอบรมชุมชน เปิดโอกาสให้บุคคลในชุมชนได้พัฒนาศักยภาพขององค์กรชุมชนให้เข้มแข็ง เกิดความสามารถในการพึ่งพาตนเองได้ในการประกอบอาชีพของท้องถิ่นตน ท่านคิดว่าหากหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนองวันออก จะกำหนดนโยบายในการดำเนินงาน ควรจะมีนโยบายในด้านวิชาการ ด้านบริหาร ด้านบริการ อย่างไรบ้าง

1.3.1 นโยบายด้านวิชาการ

1.3.2 นโยบายด้านบริหาร

1.3.3 นโยบายด้านบริการ

2. วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

2.1 หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสร้างสิ่งที่เป็นคุณประโยชน์แก่ประชาชน จากวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ข้างต้น ท่านคิดว่าควรมีการตั้งวัตถุประสงค์แยกย่อยเป็นด้านวิชาการ ด้านบริหาร และด้านบริการ อย่างไร โปรดระบุ

2.1.1 วัตถุประสงค์ด้านวิชาการ

2.1.2 วัตถุประสงค์ด้านบริหาร

2.1.3 วัตถุประสงค์ด้านบริการ

3. หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม

3.1 จากแนวในการจัดกิจกรรมของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล ซึ่งมีหัวข้ออบรมใน 8 เรื่อง ดังนี้คือ ศีลธรรมและวัฒนธรรม, สุขภาพอนามัย, สัมมาชีพ, สันติสุข, ศึกษาสงเคราะห์, สาธารณสงเคราะห์, กตัญญูคุณเวทิตาธรรม และลามัคีธรรม

ท่านคิดว่าหลักสูตรที่มีความเหมาะสม สำหรับใช้ในการจัดการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนองวันออก ซึ่งเป็นจังหวัดส่วนใหญ่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และมีบางส่วนเป็นจังหวัดในภาคตะวันออก กับหัวข้ออบรมใน 8 เรื่องข้างต้น ท่านคิดว่าเพียงพอแล้วหรือไม่ ควรจะเพิ่มเนื้อหาหลักสูตรในเรื่องใดบ้าง โปรดระบุ

3.2 ท่านคิดว่า หลักสูตรที่มีความเหมาะสม สำหรับใช้ในการจัดการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนองวันออก ซึ่งเป็นจังหวัดส่วนใหญ่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และมีบางส่วนเป็นจังหวัดในภาคตะวันออก ควรมีเนื้อหาหลักสูตรการอบรมและกิจกรรมในด้านต่างๆ เป็นอย่างไร

3.2.1 ด้านศีลธรรมและวัฒนธรรม

- เนื้อหาที่ควรจัดอบรม

.....
.....
.....

- กิจกรรมที่ควรให้มีการปฏิบัติ

.....
.....
.....

3.2.2 ด้านสุขภาพอนามัย

- เนื้อหาที่ควรจัดอบรม

.....
.....
.....

- กิจกรรมที่ควรให้มีการปฏิบัติ

.....
.....
.....

3.2.3 ด้านสัมมาชีพ

- เนื้อหาที่ควรจัดอบรม

.....
.....
.....

- กิจกรรมที่ควรให้มีการปฏิบัติ

.....
.....

3.2.4 ด้านสันติสุข

- เนื้อหาที่ควรจัดอบรม

- กิจกรรมที่ควรให้มีการปฏิบัติ

3.2.5 ด้านการศึกษาสงเคราะห์

- เนื้อหาที่ควรจัดอบรม

- กิจกรรมที่ควรให้มีการปฏิบัติ

3.2.6 ด้านสาธารณสงเคราะห์

- เนื้อหาที่ควรจัดอบรม

- กิจกรรมที่ควรให้มีการปฏิบัติ

3.2.7 ด้านกตัญญูกตเวทิตาธรรม

- เนื้อหาที่ควรจัดอบรม

- กิจกรรมที่ควรให้มีการปฏิบัติ

3.2.8 ด้านสามัคคีธรรม

- เนื้อหาที่ควรจัดอบรม

- กิจกรรมที่ควรให้มีการปฏิบัติ

3.3 ท่านคิดว่าหัวข้ออบรมในเรื่องใดที่ควรจะมีการเน้นเฉพาะกรณีท้องถิ่นในหนตะวันออก
ที่ท่านคิดว่ามีความจำเป็นโดยเฉพาะในท้องถิ่น หนตะวันออก

4. งบประมาณการฝึกอบรม

4.1 งบประมาณการฝึกอบรมไม่เพียงพอถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งในการจัดการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนตะวันออก ท่านเห็นว่า ควรจะมีวิธีการในการแก้ไขปัญหานี้อย่างไร เช่น ให้ประชาชนผู้เข้ารับการอบรมจ่ายค่าใช้จ่ายบางส่วน, ของงบประมาณสนับสนุนจากภาคเอกชน หรือ บริหารหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลในรูปธุรกิจ ฯ โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านว่าจะสามารถแก้ปัญหานี้ได้อย่างไร

4.1.1 ด้านการหางบประมาณมาสนับสนุนการดำเนินงาน (โปรดแสดงเป็นลำดับขั้นตอน)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

4.1.2 ด้านการบริหารงบประมาณ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

5. ระยะเวลาในการจัดฝึกอบรม

5.1 ท่านคิดว่า ระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการจัดฝึกอบรม ทั้งในด้านของจำนวนวันและช่วงเวลา สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนึ่งวันนอก ควรขึ้นอยู่กับสิ่งใด เช่น ความพร้อมในการเข้าร่วมอบรมของประชาชน หรือ ลักษณะของหลักสูตร เป็นต้น

.....

.....

.....

5.2 ท่านคิดว่า จำนวนวันที่มีความเหมาะสมในการจัดอบรมควรจะใช้เวลาประมาณกี่วัน

.....

.....

5.3 ท่านคิดว่า ช่วงเวลาที่มีความเหมาะสมในการจัดการอบรม(ในแต่ละวัน) ควรเป็นช่วงเวลาใด เช่น ตอนเช้า หลังเที่ยง ตอนเย็น หรือ ตอนค่ำ เป็นต้น

.....

.....

5.4 ท่านคิดว่า ช่วงเวลาที่มีความเหมาะสมในการจัดการอบรม(ในแต่ละปี) ควรเป็นช่วงเวลาใด เช่น ช่วงหน้าฝน ช่วงหน้าร้อน หลัง หรือ ก่อนเข้าพรรษา เป็นต้น

.....

.....

5.5 ท่านคิดว่า เพื่อความสะดวกในการกำหนดการอบรม ควรจะมีการกำหนดระยะเวลาในการอบรมเป็นระยะเวลาที่แน่นอนหรือไม่ เช่น ในวันเสาร์แรกของทุกเดือน หรือ ทุกๆ สามเดือน เป็นต้น

.....

.....

.....

6. วิทยากรฝึกอบรม

6.1 ในหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล ส่วนใหญ่จะมีพระสงฆ์เป็นวิทยากรหลักประจำหน่วย ประชาชนมีความต้องการวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถมากกว่าที่เป็นอยู่ ท่านคิดว่าจะสามารถแก้ปัญหานี้ได้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

6.2 ท่านคิดว่า วิทยากรสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนึ่งวันออก ควรมีความรู้ ความสามารถ และ ประสบการณ์อย่างไรบ้าง

6.2.1 ด้านความรู้ เช่น เป็นผู้ที่มีความรู้จริงในเรื่องที่อบรม โดยเฉพาะในท้องถิ่น เป็นต้น

.....

.....

.....

.....

.....

6.2.2 ด้านความสามารถ เช่น เป็นวิทยากรท้องถิ่น มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นที่ยอมรับนับถือของผู้เข้าอบรม เป็นต้น

.....

.....

.....

.....

.....

6.2.3 ด้านประสบการณ์ เช่น มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านที่อบรมเป็นอย่างดี เพื่อให้ชาวบ้านสามารถนำไปใช้ปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ในชีวิตได้จริง เป็นต้น

.....

.....

.....

.....

6.3 นอกจากคุณสมบัติของวิทยากรฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชน หนึ่งวันออก ที่คำนึงถึง ความรู้ ความสามารถ และ ประสบการณ์ของวิทยากรแล้ว ท่านคิดว่า ควรตั้งเกณฑ์ใน ข้อใดเพิ่มเติมอีกหรือไม่ เช่น ระดับการศึกษาไม่ควรต่ำกว่าระดับใด สามารถใช้ภาษาถิ่นได้ เป็นต้น

.....

.....

.....

.....

7. ผู้เข้ารับการฝึกอบรม

7.1 ท่านคิดว่า ควรมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้ารับการอบรมในหน่วยอบรมประชาชน ประจำตำบล หนึ่งวันออก ในแต่ละหลักสูตรหรือไม่

.....

.....

.....

.....

7.2 ท่านคิดว่า การคัดเลือกผู้เข้ารับการอบรม เพื่อให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละ หลักสูตร ควรทำอย่างไรบ้าง เช่น ให้มีการทดสอบความรู้พื้นฐาน หรือ พิจารณาจากประสบการณ์ เป็นต้น

.....

.....

.....

.....

7.3 ท่านคิดว่า จำนวนของผู้เข้ารับการอบรมในแต่ละครั้งควรมีจำนวนประมาณเท่าใด และควรจะขึ้นกับปัจจัยทางด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

7.4 ท่านคิดว่า หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนองวันออก ควรมีการสำรวจความต้องการของผู้เข้ารับการอบรมก่อนจัดหลักสูตรที่จะใช้ในการอบรมหรือไม่ และหากท่านเห็นว่าควรควรทำอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

7.5 ท่านคิดว่า หลังการฝึกอบรมควรมีการติดตามและประเมินผลประชาชนผู้เข้ารับการอบรมหรือไม่ ถ้าท่านเห็นว่าควร ควรทำอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

8. สถานที่ฝึกอบรม

8.1 ท่านคิดว่า สถานที่ที่ใช้ในการจัดการอบรมในวัดมีความเหมาะสมดีเพียงพอหรือไม่ นอกจากสถานที่ที่ใช้ในการอบรมในวัดแล้ว ท่านคิดว่า สถานที่ใดที่มีความเหมาะสมพอในการจัดการฝึกอบรมอีก

.....

.....

.....

.....

.....

8.2 ท่านคิดว่า สถานที่ที่มีความพร้อมในการจัดการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชน ประจำตำบล หนองวันออก ควรจะมีลักษณะอย่างไร

.....
.....
.....
.....

9. เทคนิคการฝึกอบรม

9.1 ท่านคิดว่า เทคนิคการฝึกอบรมที่มีความเหมาะสมในการนำมาใช้ในการอบรมสำหรับ หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนองวันออก ควรจะมีลักษณะอย่างไร เช่น ควรมีการบรรยาย ควบคู่ไปกับการสาธิต การให้ผู้เข้ารับการอบรมมีส่วนร่วมให้มาก ควรมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ระหว่างแต่ละหน่วยอบรม เป็นต้น ท่านเห็นว่า ควรจะใช้เทคนิคการฝึกอบรมประเภทใดบ้าง จึงจะมีความเหมาะสม อย่างไร โปรดระบุ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

10. สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม

10.1 สื่อจำเป็นพื้นฐานที่ใช้ในการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนองวันออก ควรจะมีสิ่งใดบ้าง เช่น ไมโครโฟน เครื่องขยายเสียง เป็นต้น ท่านเห็นว่า ควรจะมีสื่อ ประเภทใดบ้าง โปรดระบุ

.....
.....
.....
.....

10.2 ท่านคิดว่า สื่อท้องถิ่นที่มีความเหมาะสม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนองวันออก ก็ควรจะมีการนำมาใช้เป็นสื่อในการอบรม ควรสื่อประเภทใดบ้าง

.....

.....

.....

10.3 ท่านคิดว่า ใครควรเป็นผู้รับหน้าที่ในการจัดหาสื่อ และ ในการผลิตสื่อที่นำมาใช้ในการอบรม

.....

.....

.....

10.4 ท่านคิดว่า สื่อที่นำมาใช้ในการอบรม ควรจะขึ้นกับปัจจัยทางด้านใดบ้าง เช่น งบประมาณ เนื้อหา ลักษณะของผู้เข้าอบรม หรืออื่นๆ อย่างไรบ้าง โปรดระบุ

.....

.....

.....

11. การดำเนินงานฝึกอบรม

11.1 จากองค์ประกอบของระบบสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนองวันออก ทั้ง 10 ข้อ ซึ่งประกอบด้วย ปรัชญา ปณิธาน และนโยบายการฝึกอบรม, วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม, หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม, งบประมาณการฝึกอบรม, ระยะเวลาในการจัดฝึกอบรม, วิทยากรฝึกอบรม, ผู้เข้ารับการฝึกอบรม, สถานที่ฝึกอบรม, เทคนิคการฝึกอบรม, สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม ท่านคิดว่า ควรจะมีการเรียงลำดับขั้นตอนขององค์ประกอบต่างๆ เหล่านั้นอย่างไรบ้าง โปรดเขียนเป็น flow chart แสดงลำดับขั้นตอน

.....

.....

.....

แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
รอบที่ 3

สถาบันวิทยบริการ
วาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามงานวิจัย (รอบที่ 3)

การวิจัยเรื่อง การนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล
หนองวันออก สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ
ผู้วิจัย นายอนุทิน อินทร์งาม
ภาควิชา โสวัตต์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษา สภาพ ปัญหาและความต้องการของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล
หนองวันออก สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรม
ประชาชนประจำตำบล หนองวันออก สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ
3. เพื่อนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนองวันออก
สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 3 (รอบสุดท้าย) โดยมีข้อคำถามเหมือนกับแบบสอบถามรอบที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้เพิ่มการระบุสัญลักษณ์ลงในแบบสอบถาม เพื่อแสดงความสอดคล้องของความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 2 โดยสัญลักษณ์ที่ระบุเพื่อแสดงค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และคำตอบจากความคิดเห็นของท่านในรอบที่ผ่านมา แสดงด้วยสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

ค่ามัธยฐาน	จะแสดงด้วยสัญลักษณ์	*
ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์	จะแสดงด้วยสัญลักษณ์	□
ตำแหน่งคำตอบของท่าน	จะแสดงด้วยสัญลักษณ์	▽

1. ในรอบที่ 3 นี้ ขอให้ท่านทบทวนคำตอบที่ตอบไปแล้วในรอบที่ 2 ถ้าท่านยืนยันคำตอบเดิม ตามสัญลักษณ์ \checkmark นี้ ก็ไม่ต้องเขียนเครื่องหมายใดๆ ลงในแบบสอบถาม
2. หากคำตอบของท่านข้อใด มีความแตกต่างไปจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (\checkmark อยู่นอกพิสัยระหว่างคלוไท์) ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิม กรุณาให้เหตุผลประกอบท้ายข้อด้วย
3. ข้อความในข้อใดไม่มีเครื่องหมาย \checkmark อยู่ แสดงว่ารอบที่ผ่านมาท่านไม่ได้ตอบในข้อนั้น หากในรอบนี้ท่านต้องการแสดงความคิดเห็น โปรดทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องระดับความคิดเห็นท้ายข้อความนั้น
4. และหากท่านต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบในข้อใด โปรดทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ท่านเลือกใหม่นั้น

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
A	จำนวนวันที่มีความเหมาะสมในการจัดการฝึกอบรมคือ 2 วัน		\checkmark * \checkmark				
B	ช่วงเวลาที่มีความเหมาะสมในการจัดการฝึกอบรมควรเป็นช่วงตอนเย็น		*	\checkmark \checkmark			ให้เหตุผล
C	สถานที่ที่มีความเหมาะสมในการจัดการฝึกอบรมคือวัด		\checkmark *		\checkmark		

จากตัวอย่างในข้อ A

แสดงว่า ในรอบที่ 2 ท่านตอบข้อ 4 (\checkmark) และในรอบนี้ท่านยังคงยืนยันคำตอบเดิมคือ ข้อ 4 (\checkmark) ซึ่งอยู่ในขอบเขตพิสัยระหว่างควอไท์ (\square) ซึ่งหมายความว่า คำตอบของท่านมีความคิดเห็นสอดคล้องกับกลุ่ม

จากตัวอย่างในข้อ B

ท่านตอบข้อ 3 (\checkmark) และในรอบนี้ท่านยังคงยืนยันคำตอบเดิม คือ ข้อ 3 (\checkmark) และ อยู่นอกขอบเขตระหว่างควอไท์ (\square) ซึ่งหมายความว่า คำตอบของท่านมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับกลุ่ม ท่านโปรดให้เหตุผลว่าทำไมท่านจึงเลือกข้อนั้น

จากตัวอย่างในข้อ C

ท่านตอบข้อ 2 (\checkmark) แต่ในรอบนี้ท่านตอบข้อ 4 (\checkmark) ซึ่งอยู่ในขอบเขตพิสัยระหว่างควอไท์ (\square) ซึ่งหมายความว่า ท่านเปลี่ยนมาเห็นด้วยกับกลุ่ม ท่านไม่ต้องแสดงเหตุผล

1. ปรัชญา ปณิธานและนโยบายการฝึกอบรม

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	
ปรัชญา						
เป็นการศึกษายอมรับเพื่อชีวิต ให้มีความรู้คู่คุณธรรม	*					
เป็นการอบรมเพื่อรวมมิตร รวมจิตสร้างกุศล ร่วมกันพัฒนา		*				
เป็นการอบรมเพื่อสร้างความเข้มแข็งในชุมชน ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนา		*				
เป็นการอบรมเพื่อความรู้ที่นำไปสู่การปฏิบัติได้จริงในชุมชน		*				
เป็นการอบรมเพื่อการดำเนินชีวิตตามหลักสัมมาอาชีวะ		*				
เป็นการอบรมของศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน เพื่อการพึ่งพาตนเอง		*				
เป็นการอบรมของศูนย์สื่อกลางการถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชน โดยมีลักษณะการเรียนรู้ที่เหมาะสม		*				
เป็นการอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในตำบล		*				
เป็นการอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมโดยมีประชาชนร่วมใจพัฒนา		*				
ปณิธาน						
เพื่อจุดมุ่งหมายโดยความร่วมมือของชุมชน โดยความอดทน เสียสละ อย่างตั้งใจจริง		*				
เพื่อการเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหาในชุมชน		*				
เสริมสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ เพื่อปฏิบัติงานให้สามารถพึ่งพาตนเองได้		*				
ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย เพื่อให้สังคม ชุมชนสงบสุขอย่างแท้จริง		*				
ให้ความรู้ คู่การปฏิบัติ ยึดหลักธรรม		*				
ยึดหลักการ พออยู่ พอกิน ปราศจากโรคภัย มีความสามัคคีในหมู่ชุมชน		*				
เน้นปัญญา สามัคคี มีวินัย		*				
อบรมประชาชนให้มีความรู้และทักษะที่พึงประสงค์อย่างทั่วถึง		*				
นโยบาย						
นโยบายด้านวิชาการ						
ให้ความรู้ในการนำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์		*				
ส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้านที่มีอยู่ในท้องถิ่น		*				
ให้ความรู้ที่จำเป็นต่อชีวิตประจำวัน		*				

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
1	เห็นการประกอบอาชีพในท้องถิ่น	*					
2	นำเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการพัฒนามาใช้ให้เกิดประโยชน์		*				
3	เห็นในเรื่องจริยธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีในท้องถิ่น	*					
4	ส่งเสริมความรู้และทักษะที่ทันสมัย เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา	*					
5	เห็นการมีบูรณาการเพื่อสร้างองค์ความรู้ของชุมชนขึ้นเอง	*					
6	ให้ความรู้ที่เข้าใจง่าย สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง	*					
นโยบายด้านการบริหาร							
7	มีคณะกรรมการชาวบ้าน เข้าร่วมในการบริหารจัดการ	*					
8	สามารถตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการได้ตลอดเวลา	*					
9	เปลี่ยนแนวในการคิด จาก "ขอ" มาเป็น "พึ่งพาตนเอง" ให้ได้	*					
10	มีระบบการทำงานที่ยืดหยุ่นได้ตามสภาพของประชาชน	*					
11	มีการบริหารงานเป็นลำดับขั้นตอนอย่างชัดเจน	*					
12	บริหารงานโดยมีตัวแทนจากทุกฝ่าย มีชาวบ้านเข้าร่วมบริหาร	*					
นโยบายด้านการบริการ							
13	ให้บริการความรู้ ดูแลรักษาสุขภาพแก่ประชาชนในท้องถิ่น	*					
14	เป็นเวทีให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะคิดในชุมชน	*					
15	จัดสรรการบริการ แนะนำให้คำปรึกษาประชาชนเมื่อมีปัญหา	*					
16	บริการประชาชนในชุมชนให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน	*					

2. วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
วัตถุประสงค์ด้านวิชาการ							
1	ให้ความรู้และทักษะที่ทันสมัยและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา	*					
2	เพื่อให้เกิดทักษะในการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน	*					
3	ให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต	*					
4	ให้ความรู้ในการประกอบสัมมาชีพดำรงตนอยู่อย่างมีความสุข	*					
5	ส่งเสริมให้ความรู้ที่ทันสมัยกับประชาชนอย่างต่อเนื่อง	*					
6	รวบรวมแหล่งความรู้ในชุมชน แหล่งความรู้อื่น เพื่อถ่ายทอด	*					
7	ส่งเสริมเรื่องการเรียนรู้เพื่อชีวิตที่ดีกว่า ในการเลี้ยงชีพขอบ	*					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
2.8	ส่งเสริมและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงความสำคัญและดำรงอยู่สืบไป	*					
2.9	วัตถุประสงค์ด้านการบริหาร เพื่อให้ชุมชนเรียนรู้ในการวางแผนเพื่อพัฒนาตนเอง	*					
3.10	เพื่อพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นให้รู้จักการบริหารงานในชุมชน	*					
3.11	เพื่อให้ทุกส่วนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลตนเอง	*					
3.12	เพื่อให้มีการจัดการชุมชนของตนเองได้อย่างเหมาะสม	*					
3.13	เพื่อการทำงานที่เป็นลำดับขั้นตอน รวดเร็ว ถูกต้อง โปร่งใส	*					
3.14	มุ่งประสานประโยชน์เพื่อประชาชนในชุมชน	*					
3.15	วัตถุประสงค์ด้านการบริการ ให้ความช่วยเหลือประชาชนในชุมชนอย่างต่อเนื่องเท่าเทียมกัน	*					
3.16	เป็นที่ปรึกษา ประสานงาน กระตุ้นให้ชุมชนเกิดการเรียนรู้	*					
3.17	ส่งเสริมประชาชนให้ทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของชุมชน	*					
3.18	ส่งเสริมประชาชนให้รู้จักทักษะในการบริการสังคม	*					
3.19	ให้ความสะดวกในการจัดอบรมให้บรรลุเป้าหมายอย่างทั่วถึง	*					

3. หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
3.1	หลักสูตรในการจัดฝึกอบรมควรมีเนื้อหาที่ทันสมัยกับปัจจุบัน	*					
3.2	ควรมีการเพิ่มเนื้อหาหลักสูตรจากเดิมของหน่วยฯ ซึ่งมีแนวในการจัดอบรมอยู่ 8 หัวข้อดังนี้คือ 1. ศิลปกรรมและวัฒนธรรม 2. สุขภาพอนามัย 3. สัมมาชีพ 4. สันติสุข 5. ศึกษาสงเคราะห์ 6. สาธารณสงเคราะห์ 7. กตัญญูกตเวทีตาธรรม และ 8. สามัคคีธรรม	*					
3.3	แนวในการจัดอบรมทั้ง 8 หัวข้อครอบคลุมเพียงพอแล้ว		*				
3.4	มีเนื้อหาหลักสูตรที่เกี่ยวกับจารีตประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น จากแนวในการจัดอบรมทั้ง 8 หัวข้อ ด้านศิลปกรรมและวัฒนธรรม	*					
3.5	ควรมีการจัดอบรมเรื่องศีลธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิต	*					
3.6	ควรมีกิจกรรมให้นั่งสมาธิฝึกจิตใจให้เข้มแข็ง		*				
3.7	อบรมเรื่องศาสนพิธีเบื้องต้นสำหรับพุทธศาสนิกชน	*					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
3.8	ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางศาสนาทุกวันสำคัญทางพุทธศาสนา	*					
3.9	อบรมเรื่องวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตชาวอีสาน	*					
	ด้านสุขภาพอนามัย						
3.10	อบรมเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเอง ครอบครัวและชุมชน	*					
3.11	ส่งเสริมกิจกรรมการทำความสะอาดในครัวเรือนในชุมชน	*					
3.12	อบรมให้ความรู้ถึงพิษภัยของยาเสพติด ยาบ้า	*					
3.13	อบรมให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ การป้องกันการดูแลรักษาตนเอง การอยู่ร่วมกันกับผู้ป่วยอย่างถูกสุขลักษณะ	*					
3.14	อบรมให้ความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น	*					
3.15	จัดกิจกรรมนิทรรศการเกี่ยวกับโรคภัยต่างๆ ที่กำลังระบาด ในปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง เช่น โรคฉี่หนู เป็นต้น	*					
	ด้านสัมมาชีพ						
3.16	อบรมเรื่องอาชีพต่างๆ เช่น ทอเลื้อย ทอผ้า จักสาน เพาะเห็ด ฯ	*					
3.17	ส่งเสริมให้ชุมชนดำเนินชีวิตและมีการเลี้ยงชีพ แบบเศรษฐกิจ แบบพอเพียง	*					
3.18	ส่งเสริมการทำการเกษตรแบบผสมผสาน	*					
3.19	อบรมเรื่องอาชีพประจำถิ่นโดยเฉพาะ เช่น การทำเครื่องทองเหลือง การปลูกพืชสมุนไพร ฯ	*					
	ด้านสันติสุข						
3.20	อบรมเรื่องสังคม การเมือง การปกครองในท้องถิ่น	*					
3.21	ส่งเสริมกิจกรรมการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในหมู่บ้าน	*					
3.22	อบรมเรื่องสันติสุขคือความสุขสงบที่แท้จริง ให้ประชาชนเข้าใจ	*					
3.23	อบรมเรื่องประชาธิปไตยในท้องถิ่น ให้รู้จักสิทธิและหน้าที่	*					
3.24	ส่งเสริมกิจกรรมการปกครองแบบประชาธิปไตยในท้องถิ่น	*					
	ด้านศึกษาสงเคราะห์						
3.25	จัดตั้งศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์ในชุมชน	*					
3.26	ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนพุทธศาสนาวินัยปฏิบัติ	*					
3.27	จัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาในท้องถิ่น สำหรับเด็กยากจน	*					
3.28	สอนความรู้ตามอัธยาศัย ทุกๆ เย็นสำหรับประชาชนผู้สนใจ	*					
3.29	สอนวิชาการเน้นความรู้ที่นำไปปฏิบัติได้จริงตามความต้องการ	*					
3.30	มีการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้สูงอายุที่เกินวัยเรียน	*					
3.31	จัดตั้งเครือข่ายศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภายในหมู่บ้าน	*					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
	ด้านสาธารณสงเคราะห์						
32	มีกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์โดยการร่วมใจของชุมชน	*					
33	มีกิจกรรมการร่วมมือทำความสะอาดท้องถิ่น ผูกักภัย เป็นต้น	*					
34	อบรมให้เกิดจิตสำนึกความเป็นเจ้าของสาธารณสมบัติชุมชน	*					
35	มีการจัดตั้งกองทุนนอกประสงค์เพื่อใช้ในชุมชน	*					
36	ร่วมกันสร้างสาธารณสมบัติในชุมชน เช่น ศาลาที่พักริมทาง ฯ	*					
	ด้านกตัญญูกตเวทิตาธรรม						
37	อบรมเรื่องจิตสำนึกต่อผู้มีพระคุณ พ่อแม่ ครูอาจารย์ ถิ่นเกิด ฯ	*					
38	อบรมเรื่องกฎแห่งกรรมกับเหตุผลทางวิทยาศาสตร์	*					
39	จัดกิจกรรมร่วมกันสร้างสรรค์ชุมชนเพื่อประโยชน์แก่ชุมชน	*					
40	จัดกิจกรรมวันสำคัญเพื่อระลึกถึงผู้มีพระคุณ เช่น วันพ่อ วันแม่	*					
41	จัดกิจกรรมพิธีบูชาระลึกถึงผู้มีพระคุณ เช่น การไหว้ครู	*					
42	จัดกิจกรรมรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ในวันสงกรานต์	*					
43	อบรมเรื่องมารยาทในการปฏิบัติตนต่อผู้ใหญ่ให้ถูกกาลเทศะ	*					
44	จัดนิทรรศการเผยแพร่ยกย่องบุคคลต่างๆ ที่ทำคุณงามความดี	*					
	ด้านสามัคคีธรรม						
45	จัดกิจกรรมร่วมใจพัฒนาทำความสะอาดร่วมกันในชุมชน	*					
46	อบรมเรื่องประโยชน์ของความสามัคคีที่มีต่อชุมชน	*					
47	ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อการทำงาน เช่น กลุ่มการเกษตรต่างๆ	*					
48	จัดตั้งกลุ่มสหกรณ์เพื่อการทำงานในท้องถิ่น	*					
49	ส่งเสริมเยาวชนให้เล่นกีฬาเพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ	*					
50	จัดกิจกรรมโครงการต่อต้านยาเสพติด	*					
51	อบรมเรื่องแนวทางในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง	*					
	หัวข้ออบรมที่ควรเน้นเฉพาะกรณีท้องถิ่นหนวดะวันออก						
52	จัดอบรมเรื่องการเกษตรที่เหมาะสมกับท้องถิ่น	*					
53	สร้างจิตสำนึกให้อดทน ขยัน ประหยัด พัฒนาตนเอง	*					
54	จัดอบรมโดยเน้นในเรื่องศีลธรรมจริยธรรม	*					
55	จัดอบรมเรื่องแนวทางในการสร้างชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเอง	*					
56	ส่งเสริมการเกษตรแบบผสมผสาน ไร่นาสวนผสม พืชสมุนไพร	*					
57	อบรมเรื่องโรคเอดส์ อาการของโรค การป้องกัน การอยู่ร่วมกัน	*					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
58	การอบรมเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคอีสานเพื่อการสืบทอด	*					
59	การอบรมเรื่องวัฒนธรรม จารีต ประเพณีท้องถิ่นภาคอีสาน	*					
60	อบรมเรื่องอาชีพให้หลากหลายเพื่อการเลี้ยงชีพในถิ่นเกิด	*					
61	อบรมเรื่องการใช้ชีวิตที่เรียบง่ายตามหลักพุทธศาสนา	*					

4. งบประมาณการฝึกอบรม

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
1	ด้านการหางบประมาณสนับสนุนการดำเนินการ รับบริจาคจากชุมชน จากผู้มีจิตศรัทธาเพื่อเป็นทุนดำเนินการ		*				
2	จัดบริหารงานในรูปสหกรณ์นำผลกำไรมาเป็นทุนดำเนินการ	*					
3	ของงบประมาณสนับสนุนจากทางราชการ	*					
4	ให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการทั้งในเรื่องเงิน ทรัพยากร ฯ	*					
5	ของงบประมาณสนับสนุนจากองค์กรเอกชนต่างๆ	*					
6	จัดตั้งกองทุนพัฒนาหมู่บ้าน จากเงินทอดผ้าป่าช่วยวัด	*					
7	ด้านการบริหารงบประมาณ คัดเลือกบุคคลจากชุมชนดูแลเรื่องเงินทองที่ไว้ใจตรวจสอบได้	*					
8	ใช้งบประมาณให้ประหยัด ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด	*					
9	ใช้งบประมาณด้านวิชาการ 30 % , ด้านกิจกรรมปฏิบัติ 70 %	*					
10	ชุมชนมีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้งบประมาณ	*					
11	จัดตั้งคณะกรรมการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม พระ ประชาชน เพื่อช่วยกันดูแลในเรื่องการหาและการใช้งบประมาณ	*					

5. ระยะเวลาในการจัดการฝึกอบรม

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
1	ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดอบรมควรขึ้นอยู่กับ ลักษณะของเนื้อหาหลักสูตร	*					
2	ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดอบรมควรขึ้นอยู่กับ ความพร้อมของผู้เข้ารับการอบรม	*					
3	ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดอบรมควรขึ้นอยู่กับ ความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม	*					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
4	ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดอบรมควรขึ้นอยู่กับความพร้อมของวิทยากรและประชาชน		*			
5	ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดอบรมควรขึ้นอยู่กับความพร้อมของทรัพยากร บุคคล สถานที่		*			
6	จำนวนวันที่มีความเหมาะสมในการจัดอบรมคือ 1 – 2 วัน		*			
7	จำนวนวันที่มีความเหมาะสมในการจัดอบรมคือ 3 – 5 วัน		*			
8	จำนวนวันที่มีความเหมาะสมในการจัดอบรมคือ 1 สัปดาห์		*			
9	ควรจัดอบรมในช่วงตอนเช้าก่อนเพล		*			
10	ควรจัดอบรมในช่วงตอนบ่ายหลังเพล		*			
11	ควรจัดอบรมในช่วงตอนเย็นหลังประชาชนเสร็จกิจกรรมประจำวัน	*				
12	ควรจัดอบรมในช่วงฤดูฝนในช่วงเทศกาลเข้าพรรษา		*			
13	ควรจัดอบรมในช่วงหลังฤดูเก็บเกี่ยวข้าว		*			
14	ไม่ควรกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการอบรมควรขึ้นอยู่กับความพร้อมด้านต่าง ๆ หลักสูตร วิทยากร ประชาชน เป็นต้น		*			
15	ควรกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการอบรมเพื่อความสะดวกในการจัดดำเนินการ เช่น ทุกเสาร์แรกของทุกเดือน เป็นต้น		*			

6. วิทยากรฝึกอบรม

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
1	ควรขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อขอวิทยากรที่มีความสามารถตามที่ต้องการ	*					
2	ทำหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญจากรัฐบาลมาเป็นวิทยากร	*					
3	เชิญวิทยากรท้องถิ่นหรือวิทยากรที่เต็มใจช่วยเหลือ	*					
4	สับเปลี่ยนวิทยากรเป็นระยะ ระหว่าง พระ และฆราวาส	*					
5	ขอความช่วยเหลือเรื่องวิทยากรให้ความรู้จากองค์กรเอกชน	*					
6	เชิญผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละสาขา เช่น แพทย์ ทหาร เกษตรตำบลฯ	*					
7	เชิญวิทยากร บุคคลที่ประสบความสำเร็จในศาสตร์สาขาต่างๆ	*					
8	ใช้วิทยากรพระสงฆ์เป็นหลักเพราะมีความพร้อมที่สุด		*				
9	วิทยากรควรเป็นผู้จริงในเรื่องที่ถ่ายทอด ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ*		*				
10	พระสงฆ์ที่เป็นวิทยากรควรมีความรู้ ระเบียบ 6 ประโยค ขึ้นไป		*				

ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
11	วิทยากรควรเป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องประเพณีท้องถิ่นเป็นอย่างดี	*					
12	วิทยากรควรเป็นผู้ที่มีความรู้ในลักษณะ รู้ลึก รู้กว้าง รู้จริง	*					
13	วิทยากรควรเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากผู้เข้าอบรม	*					
14	วิทยากรควรมีคุณสมบัติที่ดีในการถ่ายทอดความรู้	*					
15	วิทยากรควรเป็นผู้ที่สามารถพูดภาษาท้องถิ่นอีสานได้		*				
16	ไม่ควรกำหนดเกณฑ์การศึกษาขั้นต่ำของผู้เป็นวิทยากร	*					
17	วิทยากรควรเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในเรื่องที่ถ่ายทอดเป็นอย่างดี	*					

7. ผู้เข้ารับการอบรม

ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
1	ไม่ควรกำหนดคุณสมบัติพื้นฐานของผู้เข้ารับการอบรม	*					
2	จำเป็นต้องกำหนดคุณสมบัติพื้นฐานของผู้เข้าอบรม		*				
3	ผู้ที่มีความสนใจในแต่ละหลักสูตรสามารถเข้าอบรมได้ทุกคน	*					
4	การกำหนดคุณสมบัติผู้เข้าอบรมควรขึ้นกับลักษณะหลักสูตร		*				
5	ควรมีการทดสอบความรู้พื้นฐานและประสบการณ์ผู้เข้าอบรมก่อนเข้ารับการฝึกอบรม		*				
6	การคัดเลือกผู้เข้าอบรมควรพิจารณาถึงความจำเป็น เป็นหลัก		*				
7	ควรพิจารณาคัดเลือกผู้เข้าอบรมแบ่งตาม เพศ อายุ		*				
8	ควรมีการคัดเลือกผู้เข้าอบรมที่มีพื้นฐานใกล้เคียงกัน		*				
9	จำนวนของผู้เข้าอบรมควรขึ้นอยู่กับความพร้อมของสถานที่ ความเหมาะสมของหลักสูตร งบประมาณ วิทยากร ฯ	*					
10	จำนวนกลุ่มย่อยผู้เข้ารับการอบรมไม่ควรเกิน 10 คน		*				
11	จำนวนกลุ่มย่อยผู้เข้ารับการอบรมควรอยู่ระหว่าง 10 - 20 คน		*				
12	หลักสูตรที่มีการปฏิบัติควรจัดให้มีผู้เข้าอบรมไม่เกิน 10 คน		*				
13	หลักสูตรที่มีการปฏิบัติควรจัดให้มีผู้เข้าอบรมไม่เกิน 20 คน		*				
14	ไม่จำเป็นต้องกำหนดจำนวนผู้เข้าอบรมควรจัดให้กับทุกคน		*				
15	ควรสำรวจถึงความต้องการของผู้เข้าอบรม ก่อนจัดอบรมในแต่ละเรื่อง ว่า ต้องการความรู้ในเรื่องใดบ้าง	*					
16	ควรสำรวจความต้องการของผู้เข้าอบรมโดยการใช้แบบสอบถาม	*					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
17	ควรสำรวจความต้องการของผู้เข้าอบรมโดยการสอบถามพูดคุย	[*]					
18	ควรมีการประเมินหลังการอบรมโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม	[*]					
19	ควรมีการประเมินหลังการอบรมโดยใช้แบบสัมภาษณ์	[*]					
20	ควรมีการประเมินหลังการอบรมโดยใช้แบบทดสอบ	[*]					
21	มีการติดตามผลผู้เข้าอบรมสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงหรือไม่	[*]					
22	ควรมีการประเมินผลเป็นระยะ ถ้าพัฒนาการดีขึ้นถือว่าใช้ได้	[*]					
23	พระ หรือ ผู้นำชุมชน ควรเป็นผู้ประเมินผู้เข้ารับการอบรม	[*]					
24	นำปัญหาที่พบจากการประเมิน มาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น	[*]					

8. สถานที่ฝึกอบรม

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
1	สถานที่ที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการจัดอบรมคือ วัด	[*]					
2	นอกจากวัดแล้ว โรงเรียน ก็เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสม	[*]					
3	นอกจากวัดแล้ว ศาลากลางบ้าน ก็เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสม	[*]					
4	นอกจากวัดแล้ว บ้านผู้ใหญ่บ้าน ก็เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสม	[*]					
5	นอกจากวัดแล้ว ศาลากลางบ้าน ก็เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสม	[*]					
6	นอกจากวัดแล้ว ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ก็เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสม	[*]					
7	สถานที่ที่จัดอบรมควรขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาหลักสูตร	[*]					
8	สถานที่ที่จัดอบรมควรเป็นที่โล่ง มีการถ่ายเทอากาศดี	[*]					
9	สถานที่ที่จัดอบรมควรมีความพร้อมเรื่องอุปกรณ์เป็นอย่างดี	[*]					
10	สถานที่ที่จัดอบรมควรมีห้องพัก ห้องนอน ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำ	[*]					
11	สถานที่ที่จัดอบรมควรมีโต๊ะ เก้าอี้ เครื่องขยายเสียง พร้อม	[*]					
12	สถานที่ที่จัดอบรมควรเป็นลักษณะห้องสัมมนาโดยเฉพาะ	[*]					
13	สถานที่ที่จัดอบรมควรมีสภาพแวดล้อมที่ไม่รบกวนการอบรม	[*]					
14	สถานที่ที่จัดอบรมควรจุผู้เข้าอบรมได้ไม่ต่ำกว่า 100 คน	[*]					
15	สถานที่ที่จัดอบรมควรจุผู้เข้าอบรมได้ไม่ต่ำกว่า 200 คน	[*]					
16	สถานที่ที่จัดอบรมควรเป็นสถานที่ที่ผู้เข้าอบรมรู้จักคุ้นเคย	[*]					

9. เทคนิคการฝึกอบรม

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
1	เทคนิคที่ใช้ในการฝึกอบรมควรมีลักษณะดังนี้คือ มีการใช้การบรรยายประกอบการสาธิตให้ปฏิบัติตาม	*					
2	มีการจัดกลุ่มบรรยายเป็นกลุ่มย่อย	*					
3	มีการดูงานนอกสถานที่ ในหน่วยงานต่างๆ ที่ประสบผลสำเร็จ	*					
4	มีการแบ่งกลุ่มย่อยแลกเปลี่ยนความรู้ทัศนคติระหว่างกัน	*					
5	มีการส่งตัวแทนแต่ละกลุ่มย่อยมาสาธิต ประเมินผลกลุ่มอื่นๆ		*				
6	สาธิตให้ผู้เข้าอบรมลงปฏิบัติจนสามารถนำไปใช้ได้จริง	*					
7	ให้ผู้เข้าอบรมมีส่วนร่วมในการอบรมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้	*					
8	มีการทำกิจกรรมเน้นทางด้านปฏิบัติให้มากกว่าการบรรยาย	*					
9	มีการสาธิตโดยใช้หลักการเพื่อนช่วยเพื่อน แลกเปลี่ยนกัน	*					

10. สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
1	สื่อพื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้ในการฝึกอบรมคือ ไมโครโฟน เครื่องขยายเสียง วิทยุทัศน์ เครื่องฉายสไลด์	*					
2	กระดาษ กระดาน เครื่องฉายแผ่นใส เทปธรรมมะ		*				
3	กระดานจัดนิทรรศการ รูปภาพในเรื่องต่างๆ ที่จัดอบรม	*					
4	เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ เครื่องโทรศัพท์ เครื่องโทรสาร		*				
5	สื่อท้องถิ่นที่ควรนำมาใช้ในการอบรมคือ วัตถุโบราณ ของเก่าแก่ที่มีปรากฏอยู่ในภาคอีสาน		*				
6	ของจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคอีสาน	*					
7	สื่อท้องถิ่นที่ใช้ในการดำเนินชีวิตจริง เช่น แคน ไม้ไผ่ทำหวาย เครื่องทองเหลือง เป็นต้น	*					
8	ใช้หอกระจายข่าวตามหมู่บ้านเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลในท้องถิ่น	*					
9	ผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดหาหรือผลิตสื่อคือ คณะกรรมการหน่วย อ.ป.ด.		*				
10	ผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดหาหรือผลิตสื่อคือ วิทยากร		*				
11	ผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดหาหรือผลิตสื่อคือ ผู้เข้ารับการฝึกอบรม			*			
12	ผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดหาหรือผลิตสื่อคือ พระสงฆ์			*			

ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลเพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	
13	สื่อที่นำมาใช้ในการฝึกอบรมควรขึ้นอยู่กับลักษณะเนื้อหา	*					
14	สื่อที่นำมาใช้ในการฝึกอบรมควรขึ้นอยู่กับงบประมาณ		*				
15	สื่อที่นำมาใช้ในการฝึกอบรมควรขึ้นอยู่กับลักษณะผู้เข้าอบรม		*				
16	สื่อที่นำมาใช้ในการฝึกอบรมควรขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการอบรม	*					

11. การดำเนินการฝึกอบรม

จากองค์ประกอบในเรื่องของการฝึกอบรมที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ได้กำหนดไว้ 10 หัวข้อดังนี้คือ

1. ปรัชญา ปณิธานและนโยบายในการฝึกอบรม
2. วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม
3. หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม
4. งบประมาณการฝึกอบรม
5. ระยะเวลาในการจัดการฝึกอบรม
6. วิทยากรฝึกอบรม
7. ผู้เข้ารับการฝึกอบรม
8. สถานที่ฝึกอบรม
9. เทคนิคการฝึกอบรม
10. สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม

ท่านคิดว่า ควรจะมีการเรียงลำดับขั้นตอนขององค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้อย่างไร

เพื่อให้ได้ระบบที่มีความเหมาะสมสำหรับหน่วยอบรมประชาชน หนึ่งวันออก สำหรับการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

แบบที่ 1

เรียงเป็นลำดับขั้นตอน จากขั้นที่ 1 ไป ขั้นที่ 7 ดังนี้คือ

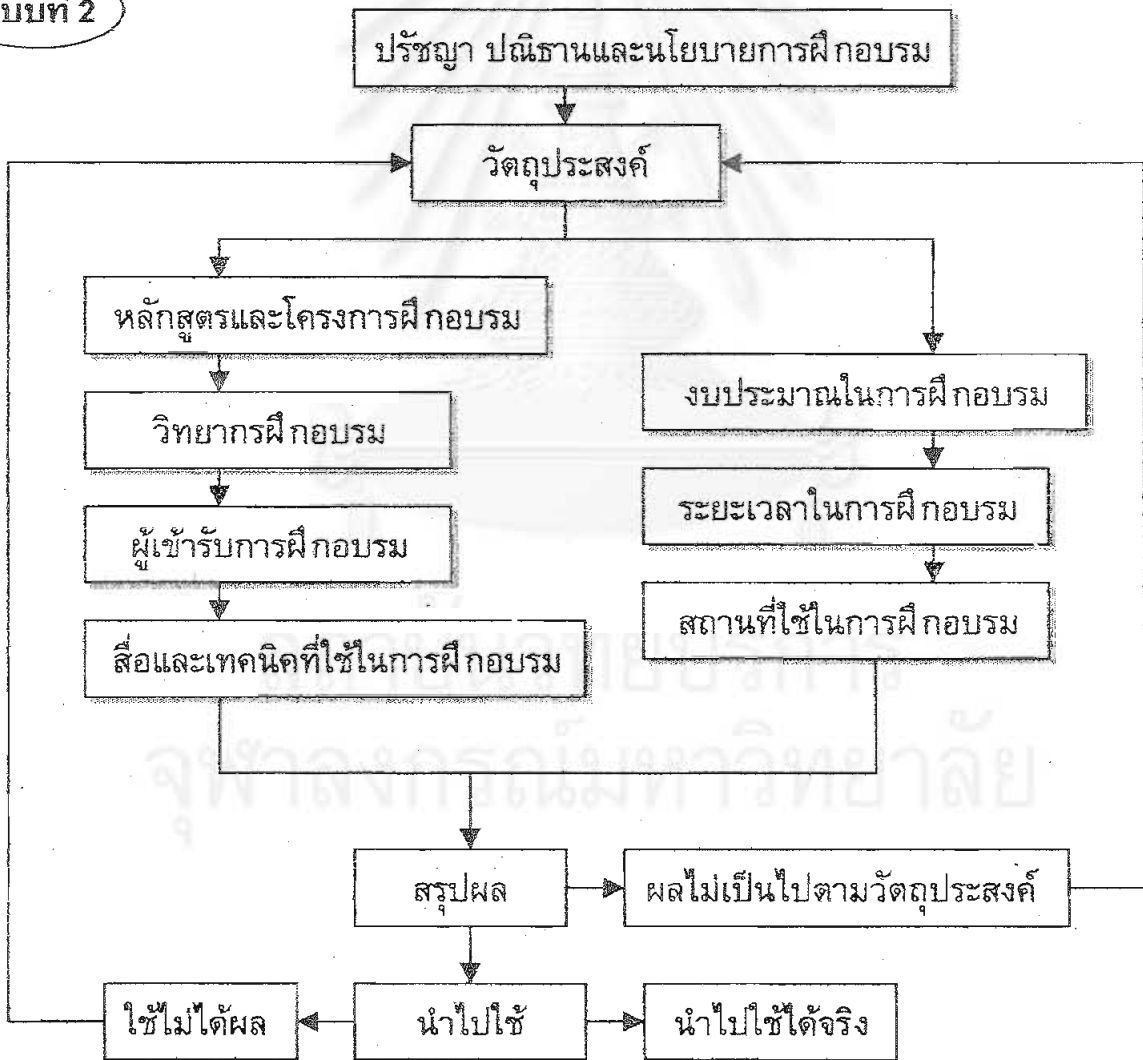
1. ปรัชญา ปณิธานและนโยบายการฝึกอบรม
2. ประชาชน (ผู้เข้ารับการฝึกอบรม)
3. วัตถุประสงค์
4. หลักสูตรและโครงการที่ใช้ในการฝึกอบรม
5. เทคนิคที่ใช้ในการฝึกอบรม
6. วิทยากรและสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม
7. ระยะเวลา, สถานที่และงบประมาณที่ใช้ในการฝึกอบรม

การอบรมใดๆ จะต้องมีการตั้งจุดมุ่งหมาย มีปรัชญาในการดำเนินการ มีนโยบายในการฝึกอบรม จากนั้นจะต้องมีการวิเคราะห์ชุมชนว่ากลุ่มเป้าหมายมีความต้องการอย่างไร ภายใต้กระบวนการพึ่งพาตนเอง จากนั้นกำหนดวัตถุประสงค์ สร้างหลักสูตร กำหนดเทคนิคที่จะใช้ เลือกวิทยากรและสื่อที่เหมาะสม เน้นปราชญ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่วนเรื่องเวลาและสถานที่นั้นจะเป็นเรื่องที่จะต้องกำหนดภายหลังให้เหมาะสมกับหลักสูตร

ข้อที่ 11.1	ระบบ องค์ประกอบลำดับขั้นตอน แบบที่ 1	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
		*				

เหตุผลเพิ่มเติม

แบบที่ 2

ข้อที่	ระบบ องค์ประกอบลำดับขั้นตอน แบบที่ 2	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
112		*				

เหตุผลเพิ่มเติม

โปรดเสนอแนะ องค์ประกอบเกี่ยวกับ ระบบการฝึกอบรม เพื่อนำเสนอการจัดดำเนินการอย่างเป็นลำดับขั้นตอน
 ที่มีความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่าน เพื่อนำเสนอเป็นระบบการฝึกอบรมที่ท่านเห็นว่ามีเหมาะสมพอ
 สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล หนองวันออก เพื่อประโยชน์แก่การนำไปใช้ต่อไป
 (อาจจะแสดงเป็นรูปแบบแผนภูมิ ตามความคิดเห็นของท่าน)

*** ขอขอบพระคุณทุกท่าน ที่สละเวลาอันมีค่าช่วยตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณมากครับ ***

แบบประเมิณรูปแบบชิ้นงานวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
วไลยอลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประเมินรูปแบบชิ้นงานวิจัย

ชื่อเรื่อง การนำเสนอระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล
หนองวันออก สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ
A PROPOSED TRAINING SYSTEM FOR TAMBON TRAINING UNIT, EASTERN
REGION, UNDER THE JURISDICTION OF THE DEPARTMENT OF RELIGIOUS
AFFAIRS, MINISTRY OF EDUCATION

คำชี้แจง

1. แบบประเมินชุดนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อรวบรวมความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรับรองรูปแบบชิ้นงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น รูปแบบชิ้นงานนี้เรียกว่า “ระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ” ผู้วิจัยใคร่ขอให้ท่านพิจารณารับรองรูปแบบชิ้นงานนี้ ก่อนที่จะนำเสนอเป็นระบบในวิทยานิพนธ์ต่อไป

2. แบบประเมินนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายละเอียดของร่างรูปแบบระบบ

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. ระดับคะแนนที่กำหนดไว้ในแบบประเมิน มีความหมายดังนี้

5 หมายถึง ข้อความนั้นท่านมีความเห็นด้วย ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ข้อความนั้นท่านมีความเห็นด้วย ในระดับมาก

3 หมายถึง ข้อความนั้นท่านมีความเห็นด้วย ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ข้อความนั้นท่านมีความเห็นด้วย ในระดับน้อย

1 หมายถึง ข้อความนั้นท่านมีความเห็นด้วย ในระดับน้อยที่สุด

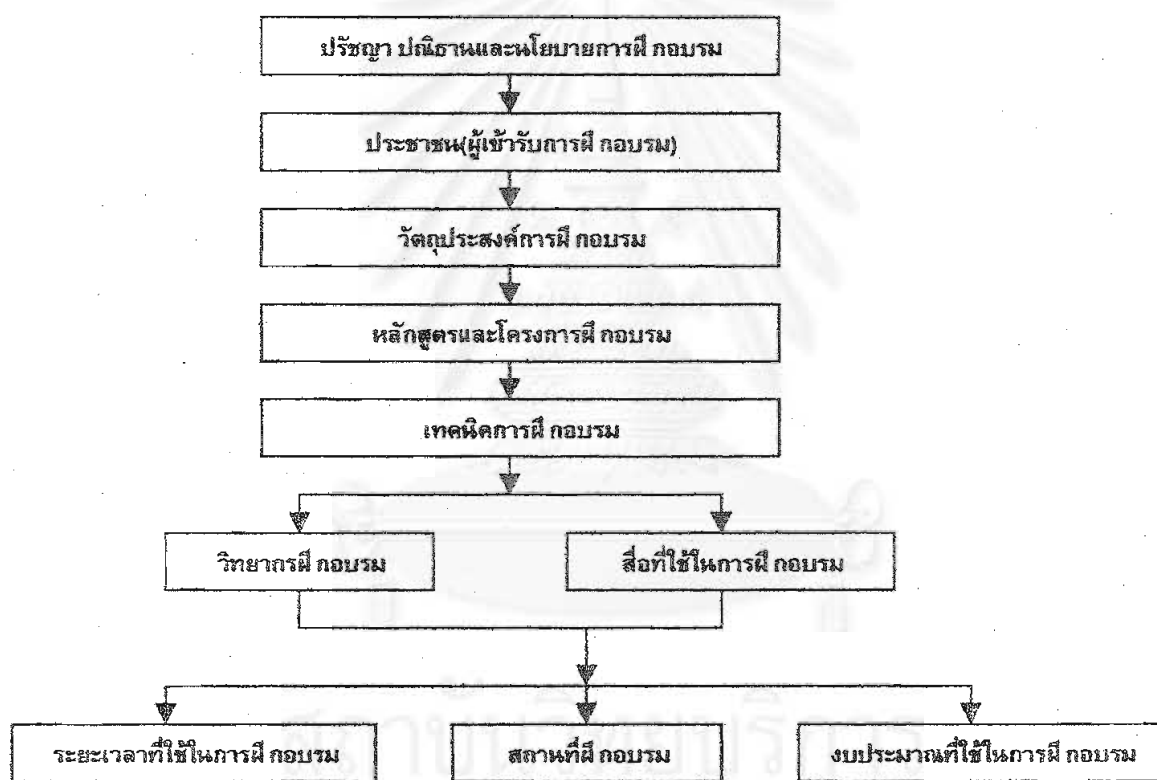
4. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนความคิดเห็น ในตอนที่ 1 และหากท่านมีข้อเสนอแนะหรือมีความคิดเห็นเพิ่มเติม กรุณาเขียนข้อความเสนอแนะเพิ่มเติมลงในตอนที่ 2

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบชิ้นงาน

1.1 การดำเนินการฝึกอบรม

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว

องค์ประกอบที่มีความเหมาะสมสำหรับ ระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบไปด้วยส่วนประกอบต่างๆ และมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้คือ

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.1	การดำเนินการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว					

1.2 ปรัชญา ปณิธานและนโยบายการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ปรัชญา					
2.1	เป็นการอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในตำบล					
2.2	เป็นการศึกษาอบรมเพื่อชีวิต ให้มีความรู้คู่คุณธรรม					
2.3	เป็นการอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมโดยมีประชาชนร่วมใจพัฒนา					
	ปณิธาน					
2.4	ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย เพื่อให้สังคม ชุมชนสงบสุขอย่างแท้จริง					
2.5	ให้ความรู้ คู่การปฏิบัติ ยึดหลักกรรม					
2.6	ยึดหลักการ พออยู่ พอกิน ปราศจากโรคภัย มีความสามัคคีในหมู่ชุมชน					
	นโยบาย					
	นโยบายด้านวิชาการ					
2.7	ให้ความรู้ในการนำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์					
2.8	ส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้านที่มีอยู่ในท้องถิ่น					
2.9	เน้นการประกอบอาชีพในท้องถิ่น					
2.10	ให้ความรู้ที่เข้าใจง่าย สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง					
2.11	ให้ความรู้ที่จำเป็นต่อชีวิตประจำวัน					
2.12	เน้นในเรื่องจริยธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีในท้องถิ่น					
2.13	ส่งเสริมความรู้และทักษะที่ทันสมัย เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา					
2.14	เน้นการมีบูรณาการเพื่อสร้างองค์ความรู้ของชุมชนขึ้นเอง					
	นโยบายด้านการบริหาร					
2.15	มีคณะกรรมการชาวบ้าน เข้าร่วมในการบริหารจัดการ					
2.16	เปลี่ยนแนวในการคิด จาก "ขอ" มาเป็น "พึ่งพาตนเอง" ให้ได้					
2.17	บริหารงานโดยมีตัวแทนจากทุกฝ่าย มีชาวบ้านเข้าร่วมบริหาร					
2.18	สามารถตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการได้ตลอดเวลา					
2.19	มีระบบการทำงานที่ยืดหยุ่นได้ตามสภาพของประชาชน					
	นโยบายด้านการบริการ					
2.20	บริการประชาชนในชุมชนให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน					
2.21	จัดสรรบริการ ให้นำให้คำปรึกษาประชาชนเมื่อมีปัญหา					
2.22	เป็นเวทีให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะคติในชุมชน					
2.23	ให้บริการความรู้ ดูแลรักษาสุขภาพแก่ประชาชนในท้องถิ่น					

1.3 วัตถุประสงค์การฝึกอบรม

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
3.1	วัตถุประสงค์ด้านวิชาการ ส่งเสริมและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงความสำคัญและดำรงอยู่สืบไป					
3.2	ส่งเสริมเรื่องการเรียนรู้เพื่อชีวิตที่ดีกว่า ในการเลี้ยงชีพชอบ					
3.3	ให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต					
3.4	ให้ความรู้ในการประกอบสัมมาชีพดำรงตนอยู่อย่างมีความสุข					
3.5	เพื่อให้เกิดทักษะในการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน					
3.6	วัตถุประสงค์ด้านการบริหาร เพื่อให้ชุมชนเรียนรู้ในการวางแผนเพื่อพัฒนาตนเอง					
3.7	เพื่อให้ทุกส่วนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลตนเอง					
3.8	มุ่งประสานประโยชน์เพื่อประชาชนในชุมชน					
3.9	เพื่อพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นให้รู้จักการบริหารงานในชุมชน					
3.10	วัตถุประสงค์ด้านการบริการ ส่งเสริมประชาชนให้ทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของชุมชน					
3.11	ส่งเสริมประชาชนให้รู้จักทักษะในการบริการสังคม					
3.12	ให้ความช่วยเหลือประชาชนในชุมชนอย่างต่อเนื่องเท่าเทียมกัน					
3.13	เป็นที่ปรึกษา ประสานงาน กระตุ้นให้ชุมชนเกิดการเรียนรู้					

1.4 หลักสูตรและโครงการฝึกอบรม

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
4.1	ควรมีการ เพิ่ม เนื้อหาหลักสูตรจากเดิมของหน่วยฯ ซึ่งมีแนวในการจัดอบรมอยู่ 8 หัวข้อดังนี้คือ 1. ศีลธรรมและวัฒนธรรม 2. สุขภาพอนามัย 3. สัมมาชีพ 4. สันติสุข 5. ศึกษาสงเคราะห์ 6. สาธารณสงเคราะห์ 7. กตัญญูกตเวทิตาธรรม และ 8. สามัคคีธรรม					
4.2	หลักสูตรในการจัดฝึกอบรมควรมีเนื้อหาที่ทันสมัยกับปัจจุบัน					
4.3	มีเนื้อหาหลักสูตรที่เกี่ยวกับจารีตประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น					
4.4	จากแนวในการจัดอบรมทั้ง 8 หัวข้อ ด้านศีลธรรมและวัฒนธรรม ควรมีการจัดอบรมเรื่องศีลธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิต					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
4.5	ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางศาสนาทุกวันสำคัญทางพุทธศาสนา					
4.6	อบรมเรื่องวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตชาวอีสาน					
4.7	อบรมเรื่องศาสนพิธีเบื้องต้นสำหรับพุทธศาสนิกชน					
4.8	ด้านสุขภาพอนามัย อบรมให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ การป้องกันการดูแลรักษาตนเอง การอยู่ร่วมกันกับผู้ป่วยอย่างถูกสุขลักษณะ					
4.9	อบรมให้ความรู้ถึงพิษภัยของยาเสพติด ยาบ้า					
4.10	อบรมเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเอง ครอบครัวและชุมชน					
4.11	จัดกิจกรรมนิทรรศการเกี่ยวกับโรคภัยต่างๆ ที่กำลังระบาด ในปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง เช่น โรคฉี่หนู เป็นต้น					
4.12	อบรมให้ความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น					
4.13	ส่งเสริมกิจกรรมการทำความสะอาดในครัวเรือนในชุมชน					
4.14	ด้านสัมมาชีพ ส่งเสริมให้ชุมชนดำเนินชีวิตและมีการเลี้ยงชีพ แบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง					
4.15	ส่งเสริมการทำการเกษตรแบบผสมผสาน					
4.16	อบรมเรื่องอาชีพต่างๆ เช่น ทอเสื่อ ทอผ้า จักสาน เพาะเห็ด ฯ					
4.17	อบรมเรื่องอาชีพประจำถิ่นโดยเฉพาะ เช่น การทำเครื่องทองเหลือง การปลูกพืชสมุนไพร ฯ					
4.18	ด้านสันติสุข อบรมเรื่องประชาธิปไตยในท้องถิ่น ให้รู้จักสิทธิและหน้าที่					
4.19	อบรมเรื่องสันติสุขคือความสุขสงบที่แท้จริง ให้ประชาชนเข้าใจ					
4.20	ส่งเสริมกิจกรรมการปกครองแบบประชาธิปไตยในท้องถิ่น					
4.21	ส่งเสริมกิจกรรมการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในหมู่บ้าน					
4.22	ด้านศึกษาสงเคราะห์ จัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาในท้องถิ่น สำหรับเด็กยากจน					
4.23	จัดตั้งศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์ในชุมชน					
4.24	สอนวิชาการเน้นความรู้ที่นำไปปฏิบัติได้จริงตามความต้องการ					
4.25	จัดตั้งเครือข่ายศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภายในหมู่บ้าน					
4.26	สอนความรู้ตามอัธยาศัย ทุกๆ เย็นสำหรับประชาชนผู้สนใจ					
4.27	ด้านสาธารณสงเคราะห์ มีการจัดตั้งกองทุนอุปการะสงเคราะห์เพื่อใช้ในชุมชน					
4.28	อบรมให้เกิดจิตสำนึกความเป็นเจ้าของสาธารณสมบัติชุมชน					
4.29	ร่วมกันสร้างสาธารณสมบัติในชุมชน เช่น ศาลาที่พักริมน้ำ ฯ					
4.30	มีกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์โดยการร่วมใจของชุมชน					
4.31	มีกิจกรรมการร่วมมือกันทำความสะอาดท้องถิ่น ฝึกกุฎี เป็นต้น					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
4.32	ด้านกตัญญูกตเวทิตาธรรม อบรมเรื่องจิตสำนึกต่อผู้มีพระคุณ พ่อแม่ ครูอาจารย์ ถิ่นเกิดฯ					
4.33	จัดกิจกรรมร่วมกันสร้างสรรค์ชุมชนเพื่อประโยชน์แก่ชุมชน					
4.34	อบรมเรื่องมารยาทในการปฏิบัติตนต่อผู้ใหญ่ให้ถูกกาลเทศะ					
4.35	จัดกิจกรรมวันสำคัญเพื่อระลึกถึงผู้มีพระคุณ เช่น วันพ่อ วันแม่					
4.36	จัดนิทรรศการเผยแพร่ยกย่องบุคคลต่างๆ ที่ทำคุณงามความดี					
4.37	ด้านสามัคคีธรรม อบรมเรื่องแนวทางในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง					
4.38	จัดตั้งกลุ่มสหกรณ์เพื่อการทำงานในท้องถิ่น					
4.39	จัดกิจกรรมร่วมใจพัฒนาทำความสะอาดร่วมกันในชุมชน					
4.40	ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อการทำงาน เช่น กลุ่มการเกษตรต่างๆ					
4.41	อบรมเรื่องประโยชน์ของความสามัคคีที่มีต่อชุมชน					
4.42	ส่งเสริมเยาวชนให้เล่นกีฬาเพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ					
4.43	หัวข้ออบรมที่ควรเน้นเฉพาะกรณีท้องถิ่นหนองบัวลำภู การอบรมเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคอีสานเพื่อการสืบทอด					
4.44	จัดอบรมเรื่องแนวทางในการสร้างชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเอง					
4.45	จัดอบรมเรื่องการเกษตรที่เหมาะสมกับท้องถิ่น					
4.46	ส่งเสริมการเกษตรแบบผสมผสาน ไร่นาสวนผสม พืชสมุนไพร					
4.47	การอบรมเรื่องวัฒนธรรม จารีต ประเพณีท้องถิ่นภาคอีสาน					
4.48	อบรมเรื่องอาชีพที่หลากหลายเพื่อการเลี้ยงชีพในถิ่นเกิด					
4.49	สร้างจิตสำนึกให้อดทน ขยัน ประหยัด พัฒนาตนเอง					
4.50	จัดอบรมโดยเน้นในเรื่องศีลธรรมจริยธรรม					
4.51	อบรมเรื่องโรคเอดส์ อาการของโรค การป้องกัน การอยู่ร่วมกัน					
4.52	อบรมเรื่องการใช้ชีวิตที่เรียบง่ายตามหลักพุทธศาสนา					

1.5 การหางบประมาณสำหรับการฝึกอบรม

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัวลำภู

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
5.1	ด้านการหางบประมาณสนับสนุนการดำเนินการ จัดบริหารงานในรูปสหกรณ์นำผลกำไรมาเป็นทุนดำเนินการ					
5.2	ของบประมาณสนับสนุนจากทางราชการ					
5.3	ด้านการบริหารงบประมาณ ใช้งบประมาณให้ประหยัด ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด					
5.4	ชุมชนมีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้งบประมาณ					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
5.5	จัดตั้งคณะกรรมการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม พระ ประชาชน เพื่อช่วยกันดูแลในเรื่องการหาและการใช้งบประมาณ					

1.6 ระยะเวลาในการฝึกอบรม

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
6.1	ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดอบรมควรขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาหลักสูตร					
6.2	จำนวนวันที่มีความเหมาะสมในการจัดอบรมคือ 3 – 5 วัน					
6.3	ควรจัดอบรมในช่วงตอนเย็นหลังประชาชนเสร็จกิจวัตรประจำวัน					
6.4	ควรจัดอบรมในช่วงหลังฤดูเก็บเกี่ยวข้าว					
6.5	ไม่ควรกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการอบรมควรขึ้นอยู่กับความพร้อมด้านต่างๆ หลักสูตร วิทยากร ประชาชน เป็นต้น					

1.7 วิทยากรฝึกอบรม

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
7.1	เชิญวิทยากร บุคคลที่ประสบความสำเร็จในศาสตร์สาขาต่างๆ					
7.2	ควรขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อขอวิทยากรที่มีความสามารถตามที่ต้องการ					
7.3	เชิญผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละสาขา เช่น แพทย์ ทหาร เกษตรตำบล เป็นต้น					
7.4	วิทยากรควรเป็นผู้รู้จริงในเรื่องที่ถ่ายทอด ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ					
7.5	วิทยากรควรเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในเรื่องที่ถ่ายทอดเป็นอย่างดี					
7.6	ไม่ควรกำหนดเกณฑ์การศึกษาขั้นต่ำของผู้เป็นวิทยากร					

1.8 การกำหนดผู้เข้ารับการอบรม

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
8.1	ควรสำรวจถึงความต้องการของผู้เข้าอบรม ก่อนจัดอบรมในแต่ละเรื่องว่าต้องการความรู้ในเรื่องใดบ้าง					
8.2	ควรสำรวจความต้องการของผู้เข้าอบรมโดยการใช้แบบสอบถาม					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
8.3	ไม่ควรกำหนดคุณสมบัติพื้นฐานของผู้เข้ารับการอบรม					
8.4	ผู้ที่มีความสนใจในแต่ละหลักสูตรสามารถเข้าอบรมได้ทุกคน					
8.5	จำนวนของผู้เข้าอบรมควรขึ้นอยู่กับความพร้อมของสถานที่ ความเหมาะสมของหลักสูตร งบประมาณ วิทยากร ฯ					
8.6	ควรมีการประเมินหลังการอบรมโดยการใช้แบบทดสอบ					
8.7	มีการติดตามผลผู้เข้าอบรมสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงหรือไม่					

1.9 สถานที่ฝึกอบรม

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลนอก

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
9.1	นอกจากวัดแล้ว ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ก็เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสม					
9.2	สถานที่ที่จัดอบรมควรเป็นที่โล่ง มีการถ่ายเทอากาศดี					
9.3	สถานที่ที่จัดอบรมควรมีความพร้อมเรื่องอุปกรณ์เป็นอย่างดี					
9.4	สถานที่ที่จัดอบรมควรมีโต๊ะ เก้าอี้ เครื่องขยายเสียง พร้อม					
9.5	สถานที่ที่จัดอบรมควรมีสภาพแวดล้อมที่ไม่รบกวนการอบรม					

1.10 เทคนิคการฝึกอบรม

สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลนอก

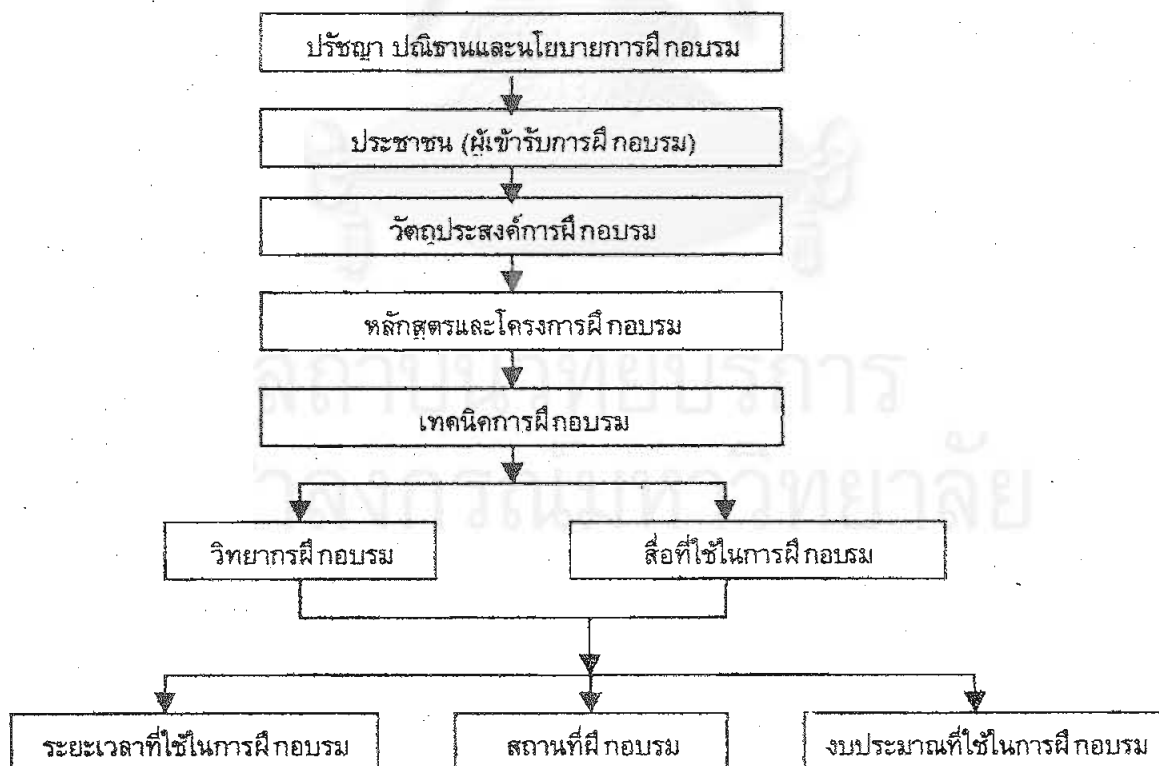
ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
10.1	มีการใช้การบรรยายประกอบการสาธิตให้ปฏิบัติตาม					
10.2	สาธิตให้ผู้เข้าอบรมลองปฏิบัติจนสามารถนำไปใช้ได้จริง					
10.3	มีการทำกิจกรรมเน้นทางด้านปฏิบัติให้มากกว่าการบรรยาย					
10.4	ให้ผู้เข้าอบรมมีส่วนร่วมในการอบรมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้					
10.5	มีการดูงานนอกสถานที่ ในหน่วยงานต่างๆ ที่ประสบผลสำเร็จ					
10.6	มีการแบ่งกลุ่มย่อยแลกเปลี่ยนความรู้ทัศนคติระหว่างกัน					
10.7	มีการสาธิตโดยใช้หลักการเพื่อนช่วยเพื่อน แลกเปลี่ยนกัน					

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการรับรองรูปแบบชิ้นงานวิจัยของผู้ทรงคุณวุฒิ
(ตารางที่ 51 ถึงตารางที่ 76)

ตารางที่ 51 คำชี้แจงเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน
ด้านการดำเนินการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
1. การดำเนินการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชน ประจำตำบลหนองวันออก	4.03	0.69	มาก

องค์ประกอบที่มีความเหมาะสมสำหรับ ระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชน
ประจำตำบลหนองวันออก สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบไปด้วยส่วนประกอบ
ต่าง ๆ และมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้คือ

จากตารางที่ 51 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการดำเนินการฝึกอบรม อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 52 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านปรัชญาในการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของความเหมาะสม
ปรัชญา			
2. เป็นการอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในตำบล	4.50	0.57	มาก
3. เป็นการศึกษาอบรมเพื่อชีวิต ให้มีความรู้คู่คุณธรรม	4.00	0.81	มาก
4. เป็นการอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมโดยมีประชาชนร่วมใจพัฒนา	3.75	0.49	มาก
เฉลี่ย	4.08		มาก

จากตารางที่ 52 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมด้านปรัชญาในการฝึกอบรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตมากที่สุดคือ เป็นการอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในตำบล

ตารางที่ 53 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านปณิธานในการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของความเหมาะสม
ปณิธาน			
5. ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย เพื่อให้สังคม ชุมชนสงบสุขอย่างแท้จริง	4.50	0.57	มากที่สุด
6. ให้ความรู้ คู่การปฏิบัติ ยึดหลักธรรม	4.25	0.49	มาก
7. ยึดหลักการ พออยู่ พอกิน ปราศจากโรคภัย มีความสามัคคีในหมู่ชุมชน	4.25	0.49	มาก

ตารางที่ 53 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
เฉลี่ย	4.33		มาก

จากตารางที่ 53 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม ด้านปณิธานในการฝึกอบรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่ามัธยฐานเลขคณิตมากที่สุด คือ ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย เพื่อให้สังคม ชุมชนสงบสุขอย่างแท้จริง

ตารางที่ 54 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านนโยบายด้านวิชาการ ในการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
นโยบาย			
นโยบายด้านวิชาการ			
8. ให้ความรู้ในการนำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์	3.75	0.49	มาก
9. ส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้านที่มีอยู่ในท้องถิ่น	4.00	0.81	มาก
10. เน้นการประกอบอาชีพในท้องถิ่น	3.75	0.49	มาก
11. ให้ความรู้ที่เข้าใจง่าย สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง	3.75	0.49	มาก
12. ให้ความรู้ที่จำเป็นต่อชีวิตประจำวัน	4.25	1.03	มาก
13. เน้นในเรื่องจริยธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีในท้องถิ่น	4.25	0.49	มาก
14. ส่งเสริมความรู้และทักษะที่ทันสมัย เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา	3.75	0.49	มาก
15. เน้นการมีบูรณาการเพื่อสร้างองค์ความรู้ของชุมชนขึ้นเอง	3.75	0.49	มาก
เฉลี่ย	3.90		มาก

จากตารางที่ 54 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม ด้านนโยบายด้านวิชาการในการฝึกอบรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 55 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านนโยบายด้านการบริหาร ในการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองตะวันออก

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
นโยบายด้านการบริหาร			
16. มีคณะกรรมการชาวบ้าน เข้าร่วมในการบริหารจัดการ	4.25	0.49	มาก
17. เปลี่ยนแนวในการคิด จาก "ขอ" มาเป็น "พึ่งพาตนเอง" ให้ได้	4.25	1.03	มาก
18. บริหารงานโดยมีตัวแทนจากทุกฝ่าย มีชาวบ้านเข้าร่วม บริหาร	4.25	0.49	มาก
19. สามารถตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการได้ตลอด เวลา	4.00	0.81	มาก
20. มีระบบการทำงานที่ยืดหยุ่นได้ตามสภาพของประชาชน	4.00	0.81	มาก
เฉลี่ย	4.15		มาก

จากตารางที่ 55 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม ด้านนโยบายด้านการบริหาร ในการฝึกอบรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 56 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านนโยบายด้านการบริการในการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองตะวันออก

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
นโยบายด้านการบริการ			
21. บริการประชาชนในชุมชนให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน	4.00	0.81	มาก

ตารางที่ 56 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
22. จัดสรรบริการ และแนะนำให้คำปรึกษาประชาชนเมื่อมี ปัญหา	4.25	1.03	มาก
23. เป็นเวทีให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ทัศนคติในชุมชน	4.00	0.81	มาก
24. ให้บริการความรู้ดูแลสุขภาพแก่ประชาชนในท้องถิ่น	3.75	0.49	มาก
เฉลี่ย	4.00		มาก

จากตารางที่ 56 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม
ด้านนโยบายด้านการบริการในการฝึกอบรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 57 คำชี้แจงลักษณะและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านวัตถุประสงค์การ
ฝึกอบรม ด้านวิชาการ สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
วัตถุประสงค์ด้านวิชาการ			
25. ส่งเสริมและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงความสำคัญ และดำรงอยู่สืบไป	4.25	1.03	มาก
26. ส่งเสริมเรื่องการเรียนรู้เพื่อชีวิตที่ดีกว่า ในการเลี้ยงชีพชอบ	3.75	0.49	มาก
27. ให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.00	0.81	มาก
28. ให้ความรู้ในการประกอบสัมมาชีพดำรงตนอยู่อย่างมีความสุข	4.25	0.49	มาก
29. เพื่อให้เกิดทักษะในการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน	3.75	0.49	มาก
เฉลี่ย	4.00		มาก

จากตารางที่ 57 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม
ด้านวัตถุประสงค์ด้านวิชาการ ในการฝึกอบรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 58 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านวัตถุประสงค์การฝึกอบรมด้านการบริหาร สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของความเหมาะสม
วัตถุประสงค์ด้านการบริหาร			
30. เพื่อให้ชุมชนเรียนรู้ในการวางแผนเพื่อพัฒนาตนเอง	4.25	0.49	มาก
31. เพื่อให้ทุกส่วนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลตนเอง	4.00	0.81	มาก
32. มุ่งประสานประโยชน์เพื่อประชาชนในชุมชน	4.00	0.81	มาก
33. เพื่อพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นให้รู้จักการบริหารงานในชุมชน	4.25	1.03	มาก
เฉลี่ย	4.13		มาก

จากตารางที่ 58 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมด้านวัตถุประสงค์ด้านการบริหาร ในการฝึกอบรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 59 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านวัตถุประสงค์การฝึกอบรมด้านการบริการ สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของความเหมาะสม
วัตถุประสงค์ด้านการบริการ			
34. ส่งเสริมประชาชนให้ทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของชุมชน	4.00	0.81	มาก
35. ส่งเสริมประชาชนให้รู้จักทักษะในการบริการสังคม	3.75	0.49	มาก
36. ให้ความช่วยเหลือประชาชนในชุมชนอย่างต่อเนื่องเท่าเทียมกัน	3.75	0.49	มาก
37. เป็นที่ปรึกษา ประสานงาน กระตุ้นให้ชุมชนเกิดการเรียนรู้	4.25	1.03	มาก
เฉลี่ย	3.94		มาก

จากตารางที่ 59 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมด้านวัตถุประสงค์ด้านการบริการในการฝึกอบรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 60 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของความเหมาะสม
38. ควรมีการเพิ่ม เนื้อหาหลักสูตรจากเดิมของหน่วยฯ ซึ่งมีแนวในการจัดอบรมอยู่ 8 หัวข้อดังนี้คือ 1. ศีลธรรมและวัฒนธรรม 2. สุขภาพอนามัย 3. สัมมาชีพ 4. สันติสุข 5. ศึกษาสงเคราะห์ 6. สาธารณสงเคราะห์ 7. กตัญญูกตเวทิตาธรรม และ 8. สามัคคีธรรม	4.00	0.81	มาก
39. หลักสูตรในการจัดฝึกอบรมควรมีเนื้อหาที่ทันสมัยกับปัจจุบัน	4.00	0.81	มาก
40. มีเนื้อหาหลักสูตรที่เกี่ยวกับจารีตประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น	4.25	0.49	มาก
เฉลี่ย	4.08		มาก

จากตารางที่ 60 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 61 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านศีลธรรมและวัฒนธรรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของความเหมาะสม
ด้านศีลธรรมและวัฒนธรรม			
41. ควรมีการจัดอบรมเรื่องศีลธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิต	4.25	0.49	มาก
42. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางศาสนาทุกวันสำคัญทางพุทธศาสนา	4.00	0.81	มาก

ตารางที่ 61 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
43. อบรมเรื่องวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตชาวอีสาน	4.00	0.81	มาก
44. อบรมเรื่องศาสนพิธีเบื้องต้นสำหรับพุทธศาสนิกชน	3.75	0.49	มาก
เฉลี่ย	4.00		มาก

จากตารางที่ 61 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านศีลธรรมและวัฒนธรรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 62 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสุขภาพอนามัย สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
ด้านสุขภาพอนามัย			
45. อบรมให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ การป้องกันการดูแลรักษาตนเอง การอยู่ร่วมกันกับผู้ป่วยอย่างถูกสุขลักษณะ	4.25	0.49	มาก
46. อบรมให้ความรู้ถึงพิษภัยของยาเสพติด ยาบ้า	4.00	0.81	มาก
47. อบรมเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองครอบครัวและชุมชน	4.25	0.49	มาก
48. จัดกิจกรรมนิทรรศการเกี่ยวกับโรคภัยต่างๆ ที่กำลังระบาดในปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง เช่น โรคฉี่หนู เป็นต้น	4.25	0.49	มาก
49. อบรมให้ความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น	3.75	0.49	มาก
50. ส่งเสริมกิจกรรมการทำความสะอาดในครัวเรือนในชุมชน	3.75	0.49	มาก
เฉลี่ย	4.04		มาก

จากตารางที่ 62 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสุขภาพอนามัย โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 63 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสัมมาชีพ สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของความเหมาะสม
ด้านสัมมาชีพ			
51. ส่งเสริมให้ชุมชนดำเนินชีวิตและมีการเลี้ยงชีพแบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง	4.25	0.49	มาก
52. ส่งเสริมการทำการเกษตรแบบผสมผสาน	4.25	1.03	มาก
53. อบรมเรื่องอาชีพต่างๆ เช่น ทอเสื่อ จักสาน เพาะเห็ด	4.25	1.03	มาก
54. อบรมเรื่องอาชีพประจำถิ่นโดยเฉพาะ เช่น การทำเครื่องทองเหลือง การปลูกพืชสมุนไพร	4.00	0.81	มาก
เฉลี่ย	4.19		มาก

จากตารางที่ 63 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสัมมาชีพ โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 64 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสันติสุข สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของความเหมาะสม
ด้านสันติสุข			
55. อบรมเรื่องประชาธิปไตยในท้องถิ่น ให้รู้จักสิทธิและหน้าที่	4.25	0.49	มาก
56. อบรมเรื่องสันติสุขคือความสุขสงบที่แท้จริงให้ประชาชนเข้าใจ	3.75	0.49	มาก
57. ส่งเสริมกิจกรรมการปกครองแบบประชาธิปไตยในท้องถิ่น	4.00	0.81	มาก
58. ส่งเสริมกิจกรรมการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในหมู่บ้าน	4.25	1.03	มาก
เฉลี่ย	4.06		มาก

จากตารางที่ 64 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสันติสุข โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 65 ค่ามัธยัมเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านศึกษาสงเคราะห์ สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว

ข้อความ	\bar{x}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
ด้านศึกษาสงเคราะห์			
59. จัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาในท้องถิ่น สำหรับเด็กยากจน	4.25	1.03	มาก
60. จัดตั้งศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์ในชุมชน	3.75	0.49	มาก
61. สอนวิชาการเน้นความรู้ที่นำไปปฏิบัติได้จริง ตามความต้องการ	4.25	0.49	มาก
62. จัดตั้งเครือข่ายศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนภายในหมู่บ้าน	3.75	0.49	มาก
63. สอนความรู้ตามอัธยาศัยทุกเย็น สำหรับประชาชนผู้สนใจ	3.75	0.49	มาก
เฉลี่ย	3.95		มาก

จากตารางที่ 65 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านศึกษาสงเคราะห์ โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 66 ค่ามัธยัมเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสาธารณสุขสงเคราะห์ สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว

ข้อความ	\bar{x}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
ด้านสาธารณสุขสงเคราะห์			
64. มีการจัดตั้งกองทุนเอนกประสงค์เพื่อใช้ในชุมชน	4.25	0.49	มาก
65. อบรมให้เกิดจิตสำนึกความเป็นเจ้าของสาธารณสุขสมบัติชุมชน	4.00	0.81	มาก

ตารางที่ 66 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{x}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
66. มีการจัดตั้งกองทุนเอนกประสงค์เพื่อใช้ในชุมชน	4.25	0.49	มาก
67. ร่วมกันสร้างสาธารณสมบัติในชุมชน เช่น ศาลาที่พักริมหาด	4.00	0.81	มาก
68. มีกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์โดยการร่วมใจของชุมชน	4.00	0.81	มาก
เฉลี่ย	4.10		มาก

จากตารางที่ 66 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสาธารณสุขและกีฬา โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 67 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านกตัญญูกตเวทีตาธรรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว

ข้อความ	\bar{x}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
ด้านกตัญญูกตเวทีตาธรรม			
69. อบรมเรื่องจิตสำนึกต่อผู้มีพระคุณพ่อแม่ครูอาจารย์ถิ่นเกิด	4.25	0.49	มาก
70. จัดกิจกรรมร่วมกันสร้างสรรค์ชุมชนเพื่อประโยชน์แก่ชุมชน	4.00	0.81	มาก
71. อบรมเรื่องมารยาทในการปฏิบัติตนต่อผู้ใหญ่ ให้ถูกต้องเหมาะสม	4.25	0.49	มาก
72. จัดกิจกรรมวันสำคัญเพื่อระลึกถึงผู้มีพระคุณ เช่น วันพ่อ วันแม่	4.25	0.49	มาก
73. จัดนิทรรศการเผยแพร่ยกย่องบุคคลต่างๆ ที่ทำความงามความดี	3.75	0.49	มาก
เฉลี่ย	4.10		มาก

จากตารางที่ 67 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านกตัญญูกตเวทิตาธรรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 68 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสามัคคีธรรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหน้าออก

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
ด้านสามัคคีธรรม			
74. อบรมเรื่องแนวทางในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง	4.00	0.81	มาก
75. จัดตั้งกลุ่มสหกรณ์เพื่อการทำงานในท้องถิ่น	4.00	0.81	มาก
76. จัดกิจกรรมร่วมใจพัฒนาทำความสะอาดร่วมกันในชุมชน	4.00	0.81	มาก
77. ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อการทำงาน เช่น กลุ่มการเกษตรต่างๆ	4.25	0.49	มาก
78. อบรมเรื่องประโยชน์ของความสามัคคีที่มีต่อชุมชน	4.25	1.03	มาก
79. ส่งเสริมเยาวชนให้เล่นกีฬาเพื่อสร้าง สามัคคีในหมู่คณะ	4.00	0.81	มาก
เฉลี่ย	4.08		มาก

จากตารางที่ 68 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านสามัคคีธรรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 69 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านหัวข้อที่ควรอบรมเน้นเฉพาะหน้าออก

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
ด้านหัวข้อที่ควรอบรมเน้นเฉพาะหน้าออก			
80. การอบรมเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคีสานเพื่อการสืบทอด	4.25	0.49	มาก

ตารางที่ 69 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
81. จัดอบรมเรื่องแนวทางในการสร้างชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเอง	4.25	1.03	มาก
82. จัดอบรมเรื่องการเกษตรที่เหมาะสมกับท้องถิ่น	4.00	0.81	มาก
83. ส่งเสริมการเกษตรแบบผสมผสาน ไร่นาสวนผสม พืชสมุนไพร	4.00	0.81	มาก
84. การอบรมเรื่องวัฒนธรรม จารีตประเพณีท้องถิ่นภาคอีสาน	4.25	0.49	มาก
85. อบรมเรื่องอาชีพให้หลากหลายเพื่อการเลี้ยงชีพในถิ่นเกิด	3.75	0.49	มาก
86. สร้างจิตสำนึกให้อดทน ขยัน ประหยัด พัฒนาตนเอง	3.75	0.49	มาก
87. จัดอบรมโดยเน้นในเรื่องศีลธรรมจริยธรรม	4.00	0.81	มาก
88. อบรมเรื่องโรคเอดส์ อาการของโรค การป้องกัน การอยู่ร่วมกัน	3.75	0.49	มาก
89. อบรมเรื่องการใช้ชีวิตที่เรียบง่ายตามหลักพุทธศาสนา	4.00	0.81	มาก
เฉลี่ย	4.00		มาก

จากตารางที่ 69 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม ด้านหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม ด้านหัวข้อที่ควรอบรมเน้นเฉพาะหน้าวันออก โดยเฉลี่ยแล้ว อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 70 ค่ามัธยเทศชนิดและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านงบประมาณการฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหน้าวันออก

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
งบประมาณการฝึกอบรม			
90. จัดบริหารงานในรูปสหกรณ์นำผลกำไรมาเป็นทุนดำเนินการ	4.00	0.81	มาก

ตารางที่ 70 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{x}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
91. ขอบประมาณสนับสนุนจากทางราชการ	4.25	0.49	มาก
92. ใช้งบประมาณให้ประหยัด ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด	4.25	0.49	มาก
93. ชุมชนมีส่วนร่วมตัดสินใจในการใช้งบประมาณ	4.25	0.49	มาก
94. จัดตั้งคณะกรรมการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม พระ ประชาชน เพื่อช่วยกันดูแลในเรื่องการหาและการใช้งบประมาณ	4.00	0.81	มาก
เฉลี่ย	4.15		มาก

จากตารางที่ 70 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม
ด้านงบประมาณการฝึกอบรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 71 ค่ามัธยิมเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านระยะเวลาในการ
ฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก

ข้อความ	\bar{x}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
ระยะเวลาในการฝึกอบรม			
95. ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดอบรมควรขึ้นอยู่กับ ลักษณะของเนื้อหาหลักสูตร	4.00	0.81	มาก
96. จำนวนวันที่มีความเหมาะสมในการจัดอบรมคือ 3 - 5 วัน	3.75	0.49	มาก
97. ควรจัดอบรมช่วงตอนเย็นหลังประชาชนเสร็จจกกิจการงาน	4.25	0.49	มาก
98. ควรจัดอบรมในช่วงหลังฤดูเก็บเกี่ยวข้าว	4.00	0.81	มาก
99. ไม่ควรกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการอบรมควรขึ้นอยู่กับ กับความพร้อมด้านต่าง ๆ หลักสูตร วิทยากร ประชาชน	4.25	0.49	มาก
เฉลี่ย	4.05		มาก

จากตารางที่ 71 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 72 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านวิทยากรฝึกอบรม
สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหน้าวันออก

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
วิทยากรฝึกอบรม			
100. เชิญวิทยากร บุคคลที่ประสบความสำเร็จ ในศาสตร์สาขาต่างๆ	4.00	0.81	มาก
101. ควรขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อขอวิทยากร ที่มีความสามารถตามที่ต้องการ	3.75	0.49	มาก
102. เชิญผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละสาขา เช่น แพทย์ ทหาร เกษตร ตำบล เป็นต้น	3.75	0.49	มาก
103. วิทยากรควรเป็นผู้จริงในเรื่องที่ถ่ายทอด ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ	4.25	0.49	มาก
104. วิทยากรควรเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในเรื่องที่ถ่ายทอด เป็นอย่างดี	4.00	0.81	มาก
105. ไม่ควรกำหนดเกณฑ์การศึกษาขั้นต่ำของผู้เป็นวิทยากร	4.25	0.49	มาก
เฉลี่ย	4.00		มาก

จากตารางที่ 72 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม
ด้านวิทยากรฝึกอบรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 73 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านผู้เข้ารับการอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
ผู้เข้ารับการอบรม			
106. ควรสำรวจถึงความต้องการของผู้เข้าอบรม ก่อนจัดอบรมในแต่ละเรื่อง ว่าต้องการความรู้ในเรื่องใดบ้าง	4.25	0.49	มาก
107. ควรสำรวจความต้องการของผู้เข้าอบรม โดยการใช้แบบสอบถาม	4.00	0.81	มาก
108. ไม่ควรกำหนดคุณสมบัติพื้นฐานของผู้เข้ารับการอบรม	4.25	0.49	มาก
109. ผู้ที่มีความสนใจในแต่ละหลักสูตรสามารถอบรมได้ทุกคน	4.00	0.81	มาก
110. จำนวนของผู้เข้าอบรมควรขึ้นอยู่กับความพร้อมของ สถานที่ ความเหมาะสมของหลักสูตร งบประมาณ วิทยากร	3.75	0.49	มาก
111. ควรมีการประเมินหลังการอบรมโดยการใช้แบบทดสอบ	3.75	0.49	มาก
112. มีการติดตามผลผู้เข้าอบรมว่า สามารถนำไปปฏิบัติ ได้จริงหรือไม่	3.75	0.49	มาก
เฉลี่ย	3.96		มาก

จากตารางที่ 73 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม ด้านผู้เข้ารับการอบรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 74 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านสถานที่ฝึกอบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองบัว

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
สถานที่ฝึกอบรม			
113. นอกจากวัดแล้ว ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ก็เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสม	4.25	0.49	มาก

ตารางที่ 74 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
114. สถานที่ที่จัดอบรมควรเป็นที่โล่ง มีการถ่ายเทอากาศดี	4.25	0.49	มาก
115. สถานที่ที่จัดอบรมควรมีความพร้อมเรื่องอุปกรณ์ เป็นอย่างดี	4.25	0.49	มาก
116. สถานที่ที่จัดอบรมควรมีโต๊ะ เก้าอี้ เครื่องขยายเสียง พร้อม	4.25	0.49	มาก
117. สถานที่ที่จัดอบรมควรมีสภาพแวดล้อมที่ไม่รบกวน การอบรม	4.25	0.49	มาก
เฉลี่ย	4.25		มาก

จากตารางที่ 74 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม
ด้านสถานที่ฝึกอบรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 75 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านเทคนิคการฝึก
อบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหน้าวันออก

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
เทคนิคการฝึกอบรม			
118. มีการใช้การบรรยายประกอบการสาธิตให้ปฏิบัติตาม	4.25	0.49	มาก
119. สาธิตให้ผู้เข้าอบรมลองปฏิบัติจนสามารถนำไปใช้ได้จริง	4.25	0.49	มาก
120. มีการทำกิจกรรมเน้นทางด้านปฏิบัติให้มากกว่า การบรรยาย	4.25	1.03	มาก
121. ให้ผู้เข้าอบรมมีส่วนร่วมในการอบรมให้มากที่สุด เท่าที่จะทำได้	4.00	0.81	มาก

ตารางที่ 75 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
122. มีการดูงานนอกสถานที่ ในหน่วยงานต่างๆ ที่ ประสบผลสำเร็จ	3.75	0.49	มาก
123. มีการแบ่งกลุ่มย่อยแลกเปลี่ยนความรู้ทัศนคติระหว่างกัน	4.00	0.81	มาก
124. มีการสาริตโดยใช้หลักการเพื่อนช่วยเพื่อน แลกเปลี่ยนกัน	4.00	0.81	มาก
เฉลี่ย	4.07		มาก

จากตารางที่ 75 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม
ด้านเทคนิคการฝึกอบรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 76 ค่ามัธยฐานและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบชิ้นงาน ด้านสื่อที่ใช้ในการฝึก
อบรม สำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหนองวันออก

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม			
125. ไมโครโฟน เครื่องขยายเสียง วีดิทัศน์ เครื่องฉายสไลด์	4.25	0.49	มาก
126. กระดานจัดนิทรรศการ รูปภาพในเรื่องต่างๆ ที่จัดอบรม	4.25	0.49	มาก
127. ของจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นภาค อีสาน	4.00	0.81	มาก
128. ใช้หอกระจายข่าวตามหมู่บ้านเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลใน ท้องถิ่น	3.75	0.49	มาก
129. สื่อท้องถิ่นที่ใช้ในการดำเนินชีวิตจริง เช่น แคน ไม้ไผ่ทำหวาย เครื่องทองเหลือง เป็นต้น	4.25	1.03	มาก

ตารางที่ 76 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความเหมาะสม
130. ผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดหาหรือผลิตสื่อคือ วิทยากร	3.75	0.49	มาก
131. สื่อที่นำมาใช้ในการฝึกอบรมควรขึ้นอยู่กับเป้าหมาย ของการอบรม	3.75	0.49	มาก
132. สื่อที่นำมาใช้ในการฝึกอบรมควรขึ้นอยู่กับลักษณะเนื้อหา	4.00	0.81	มาก
เฉลี่ย	4.00		มาก

จากตารางที่ 76 แสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสม
ด้านสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับ ระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล
หน้าวันออก

หลังจากที่ได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ ระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชน
ประจำตำบลหน้าวันออก สังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ จนครบถ้วนแล้ว ท่านมี
ความคิดเห็นว่า ระบบการฝึกอบรมสำหรับหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหน้าวันออก ในรูปแบบนี้
มีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด

- ดีมาก
- ดี
- พอใช้
- มีส่วนที่ต้องปรับปรุง

จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสิ้น 4 คน

ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ตอบว่า ดี และ ผู้ทรงคุณวุฒิอีก 1 คน ตอบว่า พอใช้

ประวัติผู้วิจัย

นายอนุทิน อินทร์งาม เกิดเมื่อวันที่ 26 กันยายน 2512 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกมัธยมศึกษาสาคร จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2538 เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2540

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย